

ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΡΥΣΙΟΥ

ΛΑΤΙΝΩΝ

Θρησκευτικῶν ἐλεγχῶν.

Εν Αμστερδᾶμ

1748

3165

Ab

2

3/6/02 7/8

ΛΑΤΙΝΩ
ΘΡΗΣΚΕΙΑ
ΕΛΕΓΧ

36,

ἢ τίς ὁ ἐκάστου

ΛΟΓΟΣ

Συλεγχθεῖσα παρὰ τῆς λογιωτάτης
Δαμαντῆ ρυσίω, ἔκ σμύρνης
ἐπιμελείας διορθωθεῖσα παρὰ Ἰ
Μανολάκη ἔκ κωνσταν
τινῆ πόλεως.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ

Εἰς Ἀμστέλταμι,

παρὰ Ἀντώνη Μωρόβου, α

A A M S T E R

Chez A N T O I N E
Sur le Blomgrast.

(III)

Λ Α Τ Ι Ν Ο

Θ Ρ Η Σ Κ Ε Ι Α

Ε Λ Ε Γ Χ Ο

καὶ τίς ὁ ἐκάστου λόγος

Προσφώνημα εἰς τὸ πανιερόν
κύριον κύριον ἀνανίαν· σελ.

προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ τίμε τὸ κινῆσον
κείμενον πονημάτων. σελ. 3.

α': ἔλεγχοι κατὰ τὸ ἀνειπόντα
κεντρῶς κύριον, ὡς τὸ μακαρίων
χρον. σελ. 18.

β'. ἔλεγχθη . ὅτι πλεονεκτικῶς
ξάτο τὰς μοναρχικὰς ἀλόγους
24.

γ'. ὅτι ὁ πῆτρος , χειτῶ δὲ τῶν
πόνους τε ἐν ἰδίοις ἕκαστος τῶν χ
παρεσήσαντο. σελ : 29.

δ'. κατὰ ἀναμαρτησίας τῶν πάπα
ε'. ὅτι μὴ τοὺς ἔργους , τοὺς δὲ π
τῶν διδάσκειν ὁ πάπας ἐλόμ
τέραν ἐντολὴν τοῦ βαβαίνης , ἀφ
τὴν πρότιν . σελ : 42.

ς'. ὅτι οἱ ἑῷοι καθ' ἀγίους ταλα
οὐχ ὡς λατίνοι συκοφαντε
45.

ζ' τίς ὁ τῶν χίσματων , οὗ κα
λατίνοι , κυρίως αἴτιον . σελ

η. περί προκρίσεως ἕστιάς καὶ ἐνεργείας
ὅτι ἄκτιστα τὰ θεῖα χαρίσματα
νοὶ βαρλααμίται· σελ: 62.

θ. ὅτι ἐκ πατρὸς μόνου τὸ θεῖον
τῆνοι καὶ ἐκ ἑῦ καὶ ἑῦ λέγοντες, ἐ-
χίαν τῆ θεῦ μοναρχία· σελ:

ι. καθ' οὗ κλισίον λέγουσιν ἀνόμως
λάμπαν ἐν θαλάσῃ θεῖον φῶς·

ια. περί εἰδους ἑῦ μυστηρίου, ἥτοι
σελ: 76.

ιβ. καθ' οὗ ἑ μεταδιδάσκει σωτηρίαν
τοῖς λαοῖς· σελ: 79.

ιγ. ὅτι ἐντεύξῃ ἱερέως καὶ θεοῦ πνεύ-
ματι τὰ μυστήρια, καὶ ἕχως λα-
οῖς προδηγηματικῶς ἐκφωνοῦ-
κοῖς μόνοις ῥήμασι· σελ: 81.

ιδ'. περὶ πατορικῶν πλάισματων
μέτοχων ἢ παρθενομήτως, καὶ
ἐαυτοῖς ἐν τῷ δε καὶ ἡμῖν ἀσὶ
90.

ιε'. περὶ ἀποκαταστάσεως ἀπὸ
δὲ εἰς ἄτοπον· σελ: 97.

ις'. περὶ τῆς αὐτῆς ἄλλως. σελ

ιζ'. κατὰ τὴν καθαρτηρίαν πυρὸς,
λατίνους περὶ γετορίου. σελ:

ιη'. κατὰ τὴν αὐτῆς. καὶ ἰωβιλαίου.

ιδθ'. περὶ γάμων ἱερομυθίων, κεκ
λατίνοις σφαλερῶς καὶ ἀνόμως.

ικ'. κατὰ τῆς σαββατικῆς λατίν
ἀδίκου ἀναίρεσεως τῆς τετε

(VII)

κα'. βαπτίσματα περι, ὃ ῥαντι-
τες λατῖνοι, ἀθετῶσι τὴν θεόω-
σιν, καὶ αὐτῶν χειτῶν. σελ:

κβ'. περὶ κρηνοτομίας ἔχει θεῖα
λατῖνοις ἀλαζόπως τετολημη-
130.

κγ'. καθ' οὗ σαργοφαγῶντες, πνι-
τῶν γεύονται, καὶ ἔτι ἐρπετῶν
σελ: 137.

κδ'. καθ' οὗ κατέλυσαν τὰς νομίμους
οἱ λατῖνοι. σελ: 144.

κε'. περὶ τῶν ἐν ἱερῶν εἰκόσι λατῖνων
καὶ ἡθρομορφῆς. σελ: 150.

κς'. καθ' οὗ μορφῶσιν ἢ τεκταίνοντι
σομήκεις μορφὰς, καὶ ταύταις
προμπεύουσι. σελ: 152.

(VIII)

κζ'. κατὰ ψαλτῶν εὐνύχων, οὐ
ρειν κελεύσει τὰ σφῶν νεκρὰ,
σελ: 155.

κη'. καθ' οὗ χειροτονεῖ νέος ὁ
ἅγιος. σελ: 159.

κθ'. κτ' σάντ' ὀφφοικίε τ' κατ
164.

λ'. καθ' οὗ πολλὰ πεποιήκη τὰ
ὁ ῥώμης καὶ ἀλλήλοις μαχόμενα

λα'. πρὸ ξυρισμῶ γενεῶν, κακ
πᾶσίτε ἀπλῶς, καὶ μᾶλλον τοῖ
μηίοις καὶ μοναχοῖς. σελ: 1

λβ'. καθ' οὗ λατῖνοι ἔγαμίζουσι
εὐλογοφακεῖ λόγῳ γάμων, τὰ
σταθῆ ῥητῶν τινῶν γραφικῶν
μὲν δ', οὗς ὁ θεὸς συνέζησεν

χωριζέτω, ἀποτολικῶ δὲ ἔ, εἰ
δῆ μὲν ἄγαμῶ, ἢ τῶ ἀ
γήτω. κτὶ ῥητὸν καὶ ἀφ' ἰστορίας
λετη. σελ: 203.

Λγ. ὅτι καὶ διώκται ἔ ἑώων δόγμα
νοι, καὶ μάλλον ἐν ταῖς ἑαυτῶν

λδ. ἐν ἐπιτιμωσασμῶ κατὰ ἀρμεν

λέ. ἐν ἐπιτιμωσασμῶ καὶ οὕτω.

λς. ἀπὸ ἀριστοκρατικῶς τωθασί.

Εἶτα ὁ ἐπίλογος. σελ: 204

Ρύσαις μ' ἐλέγχων, χριστῶ
μην,

ὄν ἔχον εἰρῶν, τοὺς δ' ἐλέγχεις κάμ
ὡς δὴ καὶ ὑμεῖς, οἷς καὶ τὰ μικρὰ φίλ
αἰνῶσι παντὸς, τὸ πρῶτον κρινετ
δ' ἀφμαντῆς, ποτνῶμ' ὁ ρύσι:

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου

Η δέλτα εἶναι, εἰ καὶ εὐχερῶς
 μετῆ πελῶσα, γλαφυρῶς
 ἐν οἷς πρῆξι, εὐσεβείης ἀδάμας,
 ἤλεγξέτ' ὀρθῶς· κακοδοξόντων γὰρ
 ἀλλ' εὐχερῶς σὺ, μὴ τεαῖς χερσί
 λόγων κυκλικῶν, δογμάτων τε ὀρθῶν
 οἱ ἑῶοι, χ' ἰταλοὶ πρῆσβεύομεν
 μὴ γνῶσιν ἀμφοῖν, εὐχερῶς ἔραν ἔχοντες

Εἰς τὸν ξυγγράψαντα τ
φίλος τινῶν:

Εὐλογίῳ ἀδάμας, χεύων ὄφ
ἀεικέλωντε, πίστεως φρονημ
σοφῶς ἀμύνης, ἰταλοῖς ὁ ῥύσι:

ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης α
εὐχέ

Τίς, ἢ πόθον, ἢ ἐπὶ τίνων
 γραφεύς·

Τὴν μὲν ἐν αἰτίαν, δι' ἣν τοὺς
 νέγραφεν Ἀδάμας ὁ ῥύσι
 τερον εἰ παροισίμοις διέλαβε. τ
 ρίως τέττε τὸ ῥύσιον, πολύχνιον ὁ
 νῶ κόλπῳ μὲν Φιλοκρήνιου κείωνον
 κῶς ἀριτζίον, κτ' ἔδ' ἐγράβωνα, δ
 τὸ ποικίλον ἴσως ἔ' χωρίς ἢ ἔυοπτ
 εἴσετι συμμῆς καὶ εὐανδρεῖ, ἀνα
 μὲν, εὐσεβέσι δὲ ὅμως κοσμέμενον
 οὔται καὶ ἡ ἐπαρχία τ' καλχηδόν
 οὔτ' ὀρμόμενον, παῖς τε ἔτι
 αὐτῶ εἰς βυζάντιον μετοικιῶντων
 φροντιστηρίοις ἐκδοθεῖς ἐπαιδεύθη,
 κῆσας ἔ' τότε εἰλόγοις εὐδοκίμῃ

αἰρεθεῖς τε διδάσκαλοι ὑπὸ τῶν
 χυντῶν ἀοιδίμω τῆ μνήμῃ καὶ
 πρεσβύτη ἔγκυκλίων μαθημάτων
 τέσσαρσιν· ὅτε καὶ τὸ ἐνταῦθα
 συνοδικῶς προσεφώνησε τῶ μὲν τῶ
 τειαρχεύσαντι κυρίῳ γαβριήλ, τῶ
 τῆς πατριαρχείας αὐτῆ, καὶ τὸ
 μετὰ τοῦτο ἐξίει εἰς κρήτιον, Φ
 λεαθεῖς, κερδῶν τε μειζόνων ἔλ
 καρικὰς πειράσεις, τέτων Δ
 τῆρε μὲν διετίαν εἰς χίον· καὶ
 παιδίσσας, μετακαλεμῶν μετ
 ναίων, πρεσβεπομῶν αὐτὸν ἀοιδί
 κὺς γαβριήλ ἐκείτω ἤκειν, ἐκ γ
 οὔτῳ ὄρητο, οὔτω τῆς χίς τ
 λετο· πρεσβύτη ἐν ταῦθα τῶ σ
 γων φροντιστηρίω. πολλὰς τε λό
 οίῳ δὲ ἐχρήτο καὶ ντοῖς δε τύπω σα
 μῶν, τρεῖς μόνους τυπώσιν εἴλι

τοις τελῶν, νόμῳ γῆμε, καὶ πα
 γατρίων τετάρων. Διαζῶντε μ
 πορικῆς, εὐμνῶς εἰς αὐτὸν τὸ τύχ
 παῖς τὸ κρείττονος, εἰτίμως καὶ
 εἶτα τῆ παῖσιν ἀτάτῳ τὸ πραγμά
 καὶ τὸ ἀντίξεν εἰληφῶς πείραν, πο
 καιρικαῖς περὶ ἀσέσι, καὶ πλέον,
 χύσεως ἀμβλυωπία. Θεῶ δὲ ἐλέφ
 φορῶν περὶ, τὴν ἰδίαν βίβλον τ
 πέμπῃ εἰς ἰδίαις δαπάναις, εὐχ
 μον Φανῆσαι τοῖς ἔλλησι, καὶ πίστε
 ῆς οἱ ὀρθόδοξοι Διαδαξάμνοι, π
 τρὸς εὐσεβῶς ἀντιλαμβανόμεθα.
 ποιημάτιον ἄλλο, ναυτικὴ λιτὴ,
 θινὴ, ἐκδεδομένη τύπῳ εἰς εἰρετό
 κατὰ τὸ ἀψμτῶν: ἔτ

Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου , τῆς κεμίξης τῆς
ἐπίγραμμα πρὸς τὴν ξυγγ

Τεύχεσιν ἀτρεκίης, κεκορυθ
ἦκε,

δέρατα λατίνοις, οἷα, λόγους ἰ
ὦν δ' ἄρα καὶ ῥύσιος, κλυτῆς ἀπὸ π
ἡμᾶς τῆς κείνων, ῥῦσε δολοφροσύν
ὁ τῆς σῆς τελειότητῃ

ὅλως ἐξή

Ἰγνάτιος ἱεροδιάκονος, ὁ κεμίξος

Ἀδέσποτον-

Λόγους ἀδαμαντίνος, ἀδαμαντίνος
ῥύσιος ἐκδοῦς, τοῖς δὲ συντρέβῃ π
ὰς εὐσεβῶν τίθενται, τρίβοις λατ

Ἰῶ πανιερέατῳ καὶ θεοτιμῆτῳ δεσπο-
 τητῆς ἀγιωτάτης μεθ' ὀλέως Κ
 κῶ κὺρ Ἀνανία, τὴν ἀχ
 ἐδάφης προσκύνησιν.

Σ Εβασμῖά σοι, ὄντι Χριστῷ π
 οὺς Χριστὸς ἰδρύσατο, αἷς ἑ
 πυροῦς ἀγαυάζοντας, ἐνθεον χα
 λαοῖς ἅπασιν, οἷς πρὸς ἑ
 τῆς εἰς τὸ θεῖον, ἀγαρίας πίστεως
 καὶ διέποντι, χειρομιμῆτῳ τρέπω
 κληροχίαν σὴν, ἣν θεὸς δέδωκέ σοι
 Ἰεράρχα σεωτὲ, τῆς πόλιος κυρ
 κὺρ Ἀνανία, Ἰεραρχῶν κόσμιε,
 πρόσειμι θάρρων, καὶ φέρων ἐμοὺς

οὐς, δόξαν οὕτω, μετεικῶς συνθε
 Ἰαμβίοις ἅπαντα, τὸν νοῦν ἐνδύσα
 τῇ σῆτε ὄψι, καὶ κρίσι βασανίσειν,
 οὔση δοκίμῳ, τούσδε ᾠδατίθεμα
 ὄραν τε ὄξυ, βυδόκη δυνάμει
 ἐπισκοπήσαι, γνωρίσαι τέμοι τάχ
 ἦν ἐκδεδώκειν, βυσεβῶς ὡς οἶομαι,
 χρηστὸν τε εἰμῆλοντες, εἰς φῶς διδό
 τοῖς ἀξιοῦσιν, ἐντυχεῖν ὁμόφροσιν,
 οἰοί τε εἰσι, καὶ τέως χαρήσομαι,
 περιέψω τε, ὡς τόκον με γνήσιον,
 κειθάντα ὄψι, ἀετοῦ ὑψηνός,
 θεόνι ἔχοντα, εἰ βίβη ἠγήτορα,
 θεοῦ ἄγοντα, τὸν λαὸν θεοφρ
 τίνα δὲ νοῦν ἔχοντα, τὸν γ' ἐμὸν π
 οὔτω δοκίμοις, τὴν δεῖ τέττε κρί
 ἀνατέθειμα, καὶ δευμῆω λαβεῖν,
 χαρὰν ἐπ' αὐτῶ, ψῆφον εἰλθυκὴν
 (τὴν ἀπὸ πάντων, δεσποτῶν ἐμῶ
 τῶν σεμνωτάτων, Ἱεραρχῶν κυρίε

ἔπει ἐ πᾶσι, Διὰ σοῦ ὡς γνωρίμε
 πρῶσθ' ὀμικρὸς, ἀδαμαντίς π
 ὑμῶ γ' ἔγνω, κειμήλιον πᾶσαν
 οἴας δέ μοι, ὑπὲρ εἰ Φάμιον πόν
 ἄλλ' λόγῳ σοι, ὅς μ' ἐ τούτων
 εἰ ἀξιώταις, ἀτυχεῖν φιλοφρόνω
 ὡς οἴμ' ἱκανῶς, τοῦτο πρῶσθήσει
 Ἐρρωμύως μοι, Διὰ βιωῆς αἰεὶ,
 εἰ σοῦ γε δόξα, ἀξίων εἶν' εὐχέτ

Τοῖς ἀτυχεῖν μέλῃσι πρῶσθ

Πρόλογος

Ος τις Λατίνων, ἀγνοεῖ κακῶ
 ὦ πιστοὶ φίλοι, οἷς καὶ αὐτῶν
 εἰκὸς γ' ἀπαρέσκεαθ, καί γε ἀν
 τοῖς κακοδόξοις, συμπλακίῳα εἰ
 μετὰ τοσῶνδε, ἐνθέων σοφοῦς λό
 καὶ γὰρ ὁ μηδεὶς, βούλωται πυθέσθ

Ἐρῶ δὲ ὧ βέλιντε, βύσεβῶν μόνω,
 τὰς καθ' ἐώων, ἀγνοεῖν σε ἔκ' ἔδῃ,
 συχνὰς λατίνων, χαλεπὰς τ' ἀθ
 ὡσεὶ λύκοι γ', ἐν ζοφώδεσ' ἡμέραις
 τιφωναῖς τε, βλαπτικοὶ τοῖς πά
 οὔτω καὶ οὔτοι, τῆμ' ἀδενετέρως
 αἰῶνθ' ἐώως, ἢ σκοπῶν ῥαθυμίαις
 θρασεῖς φέρνται, τοῖς ἀθλίων πο
 οῖως ἐκλέψαν, δαμασκίλους καὶ σύρ
 καὶ νησιώτας, ἔστιν οὖς τῶν κυκλάδα
 ἢ δειμαλαίους, ἐξ ἐπιδρομῆς τινων,
 τὸ κέντρον αὐτῶν, ἡρμύοι ἐπίασι,
 τοὺς ἀκεραίους, καιρὶς βαλόμενοι
 ἢ οὐχὶ οὕτως, ἀγτίως τοῖς δάκεσιν
 ἐπετρατέβυσαν, ψυχικῶς δαλούμε
 τὴν σφῶν γ' βύσέβειαν, ἔσπυβυσαν ἄ
 λὼ ἐθνικὴ δουλεία, σῶ ζ' ἐλευθέρ
 αἶψα δ' ἀπῆλθον, τὼ ὄφρυν καθει
 καὶ περσλαβόντες, οὔτι μέτριον βλά
 τί γ' ἔδῃ οἰέομαι, τῆς ἀνω ῥοπῆς,

λαβεῖν ἐρήμους, τοὺς ὅλως θεόφρον
 ὅπως ἐτοίμως, κεκοδοξίας πλέους,
 θέντες κατακαυχῶνται, ἡμῶν ἀν
 οὐ μὴν σοφοὺς εὐόντας, ἀγνοεῖν ἔδδ,
 οὐχ ὑπὲρ ἄλλων, τὸν θεὸν εἰρημνί
 ἐγὼ μέθ' ὑμῶν, εἶμι ἄχει καὶ τέλ
 ἢ ὑπὲρ ὧν σέβονται, ὀρθῶς τὸν θεό
 τοῖσι δ' ἑῷσι, μηδενὸς ὧν ἁγίοις,
 ἔδοξεν ὀρθόν, ἡμεληκότες ὅλως.
 φρενοβλαβῶς δὲ, τῆτο μὴ σκοπε
 βλάπτειν ἀρέσκη, τοὺς ἑῷς ἢ α
 ἰτάσιθ' ἡμῖν, ἀπαραμτήτως λόχη
 οῖους ἀφανεῖς, καὶ προφανεῖς ἄλλοι
 ἔθ' καθεῖν ἔχουσι, τοῖς ἀπλου
 καὶ συμπλέκονται, οἱ σοφοὶ ἀγραμ
 οἱ ἀσικίετε, χωρικῶς ἐσταλμένοι
 ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ, θειοχαλκβύτο
 ἀπωσμηνοὶ δείκνυνται, καὶ ἠτήμη
 ἀλλ' ἴσα μύαις, ὄντες ἀναιδέστα
 ἄλλοντ' ἐπ' ἄλλους, ὡς ἐκείνομα

ὧντις γ' ἀνιστᾶ, ἐγκαθίζονται πάλιν
 δυοῖν κακοῖν τε, ἐκλελῦσι θάτερον
 εἰμὴ ἔδοντά τινα, πληρῶσιν ἄγρυπνοι,
 καὶ ὡς ἄβρωτον, ἐκτωλῶσιν οἷς φίλοι
 θεῶ τε πρότον, θυμα οὐτῶν ἐνόμιμα
 πῶς οὖν σιγῶν, καὶ φέρω τοῖον βλαπτικῶν
 ὁ σκδυωρῶσιν οὔτοι, ἀχόλως ὄλως, ἀφ᾽ ἑαυτῶν
 κατὰ θ' ἐώων, καὶ πειρασῶν συμφροναίᾳ
 ἡμῖν ἐν ἄλλοις, ὀρθοδοξοῦσ' ἔθνεσιν;
 εἰ γ' μαθόντες, ὠχυρωμένους θεῶν
 ἐώσιν ἡμᾶς, βύσεβῶς ζῆν ὡς δέξασθαι
 ὁ ὑπὲρ αὐτῶν, ἦν ἐπαληθέστατα·
 σκοπεῖν γ' αὐτοὺς, καιρὸν ὡς ἐλάττωσιν
 σωτηρίας δὲ ἔστο, φάρμακον μέγα
 ἔγνω γ' οὕτω, ποῖ κακῶν ἐληλύθησαν
 τὰ πάλ' Ἰταλῶν, βύσεβῆ φρονημάτων
 ποίῃ τε ἔστο, τῶν δεόντων ἐμφροναίᾳ
 ἐπανόδοι τε, σφίσι πως δίδε πόθον
 πρὸς σφῶν ἀδελφούς, καὶ ἀληθείας
 οὐς ἐλπὶς ἦδε, ταῦτ' ἀναγκάζει γ'

τὰ λῶα τ' αὐτοῖς, ἐκλεῶς εὐχεῶν
 ἢ, ἐν λέγουσιν, οἱ σοφοὶ πλῆν δεύ
 ἡμῖν μετρίους, τῷ σίνεαζ μὴ θέλε
 'τίθουν ἑαυτοὺς, εἰ τὰ ἴδεια ἴσκόπο
 ἡδεῖν καὶ ἔστο, τῶν μετρίως σωφρονα
 τοῖα δ' ἐννοια, τοῖς δ' ἐπήξ οὐδ' ὀλω
 ὅπως δὲ κακὰ, ἀλλ' ἐπ' ἀλλοῖς γ
 ὅποι προχωρεῖ, σφῶν ὁ κερδῶ
 θῶνται ἑώους, μηχανῶνται δολίως
 εἴη κακὸς γοῦν, ὅς κακοὺς σφῶς μ
 ἢ ἀγνοοίη, σφῶν ἐφ' ἡμᾶς κακίας
 ἢ γ' ἀγνοια, εἰς ἑταιρίας φέρη
 αἰδ' εἰς ἐπαίνους, ὧν ἐτίθεσαν φ
 ἀμφοτε πείθη, οἷς λέγοιεν ἡδέως
 ὦ θ' ὑποθέσθαι, καὶ δι' αἰδῶ ἑσθ' ἔ
 τὸν ἴον αἰνεῖον, καὶ ἔδεσθ' ὡσεὶ μέ
 ἐν οἷς λόγοις γ', προσλαλείεν τ
 λαθοῦσ' οἰεῖται, τοῖς ἐπακρωμέ
 λώβη πειρασῆ, ἡδεῖ δεδευμένη.
 αἰοθητικὴ δὲ ταῦτα, ἀλγῶ κα

κἀνδρὸς μεμάσθη, πάντα αἰδητῆ
 εἰς ἀντίδρασιν, μυρίων ὧν πάχομυ
 ταῖς τῶνδε πολλαῖς, σκαιορίαις καὶ
 ἐν οἷς Ἴταλοι, ἔσινεσθαι τὸ θέν
 ἔχουσιν ἅπαν, καὶ κακῶσι ῥαδίως,
 οὓς σφίσι δόξῃ, καὶ πλέω τοὺς καθ' ἑ
 γλώτῃ καὶ χειρὶ, ἔσινεσθαι τὰ βέλ
 ἐπαφιέντες, καὶ τῶνδε ἀλύπως.
 ὅταν δὲ οἶδε, μηδὲν ἀδικούμενοι,
 ἀρχωνται βλάβης. ἀδικεῖν δυναμ
 ψυχὰς ἐώων, καὶ τὸ πρὸς θεὸν σέβ
 τί μὴ καὶ αὐτοὶ, ὡς ἐνὶ ὄρμώμεθα,
 τούτους ἐλέγξαι, τῶν πρῶτων ἀ
 τῆς εἰσαγωγῆς, ἐν θεῷ ἐκκλησίᾳ
 διὰ μισεῖσθαι, οἶδε εἰσὶν ἄξιοι,
 ὑφ' ὧν τὸ θεῖον, βύσεβῶς λατρευ
 οὐ γὰρ μόνον πείσθησαν, οἶδ' ἀνυλό
 δόξαις ἐχούσαις, σεπτόν ὅτινα λ
 ἀλλὰ καὶ κακῶς, ἔσινεσθαι τὰ βέλ
 τοὺς ἀκολοθεῖν, σφίσι ἔχαιρεμ

ἡμᾶς εἴως, δῆθεν ὡς σοφωτέροις,
 καὶ μάλλον εἰς ἂ, βίσεβήσειν ἀγτίως,
 κακῶς ὑπειλήφασιν οἱ ἀλαζόνες·
 οἷς δυαχεράνας, ὁ βραχὺς λόγων ἀθέ-
 ων ἀποθρασύνονται, καθ' ἡμῶν λέγει
 βιάζεσθαι, ὡς πρὸ μικροῦ τοὺς ἀ-
 κίχημ' ἐτοίμως, πινδύματι γνῶσα
 ὦ ζῶ κινούμαι, καὶ ἐφ' ἀπαντ' ἀγομα-
 τὰ βελτιοῦντα, τὸν βροτῶν ποσῶς ν-
 καθ' ὃν δέει ζῆν, τοὺς μεταχόντας
 εἰ ὦ καὶ βελήν, νῦντε κίνημ' ἐνθεον,
 εἰς φῶς πρῶτα γειν, εἶναι πιστῶ δέον
 ὅ καὶ ποδηγόν, ὦν περ ἐστὶ πρῶτῶν
 ἢ μὴ, πρῶτα, εἰ λιταῖς πρῶτα
 ὦ ἔδε χρῶμαι, ἔ λόγος ἢ γήτορα·
 ὃν οὐκ ἀνθ' πινδύματῶ, ἰσῶ εἰθέε
 εἰ ὦ Ἰταλῶν, τὰ νέα φρονήματα,
 ἐφ' ἂ καλῶσιν, ἀμαθῶς τοὺς καθ' ἑ-
 ἐμῶ μὲν ἔχι, τῶ δὲ πνεύματῶ ἀ-
 εἶναι γ' ἐλεγθήσονται, ἀφρονεστάτα

παπῶντε δείξω, τὸ δοκόφρον αἶψα
 ἰὼ οὐχι ὀρθῶς τινες, οἴοντα νέα
 φθόνε παλαιῶ, κάγε αὐταρεστο
 κύημα οὔσαν, ἔκπαλ' ὦ δινόμην
 ὡς ἐν λόγοις φαίνεται, πολλῶν
 δόξαν ἔχόντων, παρ' ἑκατέροις
 ἐν βύσεβείη, καὶ βίῳ θεόφρονι,
 οἷγ' ἐξ ἐκείνων, εἶπον Ἴταλους
 φθόνον γ' ἐώοις, χαλεπώτατον
 τῆμός τε ἦνθαι, τὰ ἐώων πρᾶγ
 ἔφωλθε ναρκῶν, καθὰ καὶ οἱ σκα
 χειμῶν ὥρα, ὑποδύνται τα
 ἔπειτα ταῦτα, ἀδοκεῖν ὡς ἦρξ
 λόγοις οἱ εἰσι, τῷ θεῷ, γνωστο
 (ἢ ὡς ἐγῶμαι, βασκανία δαίμο
 ὅς οὐκ ἔνεγκε, πλοῦτον ὀρθοδοξ
 ἔχειν ἐώοις, χαλεπαίνων δ' ἦν λ
 τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἴ, οὐ φέρων ἢ
 πειράσαι ἦται, ἄλλον ὡς αὐσίτιδ
 θεὸς τ' ἀφῆκε, τόν γ' ἀλάστορα

ἄτι' ἦν ἐκείνω, πρὸς τρέπε καὶ ὤρε
 βλάψειν ἕως, ταῖς ὑπὸ ἔθνων πλώσ
 πείραν δ' ἕων, καρτερίας διψύχε,
 θεῶ καὶ ἐπιλώμασι, παρεχνηκότων,
 τῶ μὴ πρῶδουνα, τῆ θεοῦ συνεργία
 σέβας τὸ θεῖον, ὃ σφίσι ἦν πάτριον,
 ἠτίσι ἄλλαις, χρῶσα κακοδοξίαις,
 ἔσφηλ' ἑαυτὸν, τοὺς δ' ὃ αἰτησάμενοι
 σατὰν κασῶσα, ἃ μεταμώλει φθόν
 πρὸ ἕως, καθορῶντι θλίψεων
 θεοῦ πρὸς ἀγάπησιν, ἐκπυρεμλίεσ
 νικηφόρος τε, τῶ πεσεῖν ὑψεμλίεσ,
 ὑψωσιν ἕρανιον, ἥσ ἡμῖν πόρθ(α·)
 θάρρησαν οὕτω, φωλεῶν ἐξείρπισε,
 πρῶθελ' ἰόν, ταῖς θεοῦ ἐκκλησίαι
 χευόν τυγητόν, καὶ θεῶ καὶ ποιμέσι
 λεῶν φρογούντων, τὰ θεοῦ γεγνησίω
 οἷς καὶ μέλησε, πολλὰ πρὶν ἐπιζέσαι
 πείσειν λατίνεσ, σὺν ἰάχει ἀπεμέσο
 ἰλέθριον φρονημα, καὶ ψυχοφροσιν·

ὁ τοῖον εἶναι, οἷς ξυνέγραψαν λό-
 σαφῶς ἔδειξαν, ἐκ θεογραφῶν
 ἀποστολικῶν, ἱερῶν τε συνόδων,
 τὰς ἀποδείξεις, ἐν πόνοις ἠθροικῶν
 ἀλλ' οἱ λατίνοι, ἀπερσῆγον ἢ
 ἔωοι ἰάσιμα, τὶ σφῶν μαρίας,
 ἐν δῖεβαλλον, ἐν λόγοις ἀλαζό-
 χῃ αἷς ἐκείνοι, ὡς σφόδρα πεποίθη
 μαρᾶς σοφίης, πειθανάγκαις ἀ-
 μόναίς τε θάρρειν, ταῖς δε μὴ π-
 (ρόπῃς γ' αὐταῖς, οὐμετῆν ἀλη-
 ἐν ἢ ἐκράτην, οἱ ἔωοι πάντοτε)
 ἔργοις μετελθεῖν, ἐσκόπην λαθε-
 κάπισυνίτων, τοὺς πέλας σφῶν
 ἀρχῇ ἑώων, τῇ θεοφρονεσάτῃ·
 οἱ δ' ἄλλοι ἄλλο, ὡς ἐπήκισα
 οἷων ὁ ῥώμης, φιλοτιμεῖσθαι θένε
 λαβῶν νεωτέρισε, χὲ δόξας ξένας
 χτ' ἑοῦ δέξατο, χὲ βασιλέως·
 συνωμοτῶν ἔπειτα, τῇ ἀνταρσῇ,

δρᾶσαντο δεινὰ, τοῖς ἑοῖσι μυρία,
 ἅττα βίβλοι φέρουσιν, αἱ λάβον τύπ
 παρ' ἑσπερίοις· ὥτ' Ἰταλοῖσι οὐκ ἔνι
 ψευδῆ κατηγόρειαι, πρὸς ἡμῶν λ
 δεινὰ λεγόντων, καρτερεῖν τοῖς σφῶν
 ὡς πρὶν καὶ ἄρτι, χαλεπώτερα λίαν
 ὡς εἴτις ἡμαρ, δόλιον τὸ γ' ἔλκομα
 μίειν διατείνοιτο, ταῖς σκαιωρίαισι
 τῶν ἀλυτον, ταῖς ἀληθείαισι λέγ
 ὡς καὶ λατίνων, τὴν κακόφρον, αἴρεσι
 οὐδὲν κρᾶτυνε, ἢ μόνη δυσπραξία
 σαφῶς ἑῶν· ὥστε μοι ἠγητέον
 παθεῖν λατίνους, τῶν ἑῶν χείρονα
 δόλιον ψυχὴν γ', κακοδοξίας βλά
 ἡμῶν σιγόντων, ἰδρᾶσαν ἀνελευθέρ
 νίκωτε ἢν λέγῃσι, καδμείαν νίκω,
 νίκησαν οὗτοι· σφᾶς γ' αὐτοὺς ὄλεσε
 Τῶθ' οὗτ' οὐμός, καθυπιχνεῖται λ
 δείξειν πεισῶς, εἰς θεόν γ' ἑπτα
 καὶ ἱερῆας, καὶ λαοὺς τῆς ἑσπέρας,

ἐξοῦ τὸ μέν γ' ἔφυγον, εὐσεβοῦν
 τὸν σφῶν δ' ἀνειπόν, ἱερῆα κράτ
 ἐξουσία γ' οὐτῶ, ἀδείης δ' ὄλω
 ἢν κρύπτει νοῦσον, χεῖρ δείει πνίς,
 τρέμων ἐώων, ὅτ' εἰσείεις πυριπνό
 τῆμῶ μέσον πρῶθῆκει, ὡς περ
 λαοῖς κ' δήμοις, πρῶθῆκειοθα μ
 θεοῦ τὸ πνεῦμα, ὡς δὲ αὐτὸς β
 ὡσεὶ τυραννεῖν, κ' θεοῦ ἠρημνύῃ
 ἐπεὶ δὲ τοίαν, ὑπάθηκε τὴν βάσι
 ἀρχῆς ἑαυτῷ, ὡς θεοφυγῆ πάν
 ἔγνω τε πῆξιν, μηδέων ἀντιτάσει
 τάχῃ λαβοῦσαν, εἰν ἑαῖς ἐκκλ
 (τοὺς γ' ὡρθέδρους, εἶχε σφῶν ἐφ
 ὁμόφρονας τε, ἧς μέλησεν οἱ ἀτ
 τῆμῶ κάρην ἔφυσε πλείω τ' ἵ
 πάντα λαλοῦντα, ἀνομίαν ἰδίαν
 ὧν τοὺς παλάσσει, δυστυχῆσαντα
 εἰμὴ καταποθεῖεν, αὐτίκα μάλα
 χεῖρ ἀπαλλάττεσθαι, ἢ πεσεῖν

ὡς οὖν κάθηραν, χειραμοὺς ταύτης
 'δείξανθ' ὑφάλεις, ἄλλοι πέτρας ναυ
 κὴ πυρσὸν ἄλλοι, 'δεῖμ' ἐπιθαλάτῃ
 σῶζεσθ' ἄνεσι, κινδύνων αἰρέμενοι,
 πόνῳ μικρῷ με ἔστο, κἀντὸς εἰλόμο
 ἔμῶν ἀδελφῶν, τὸ πρυφυλακῆς χά
 δεῖξαι τὰ πλείω, ὅν φρονησὶ σήμερον
 λατίνοι ὄντα, τὸ ὀλεθριώτατων,
 οὐτὰ προφανῆ, κὴ πρὸ ὧν ἀγίως,
 εἰρήκασ' ἄνδρες, ἀγιώτατοι πάλα,
 ἀπᾶσιν ἐστὶ, γνῶριμα κὴ φθυκτέα,
 τοῖς θύσεβειν θέλουσιν, ἢ θεῶ φίλον
 ἀλλ' εἰσὶ τοῖα, κὴ ἀ οἱ μακάριοι,
 οὐχ ὥστε μικρὰ, οὐ πλύνον ὀνειδέσιν,
 (ὅν γὰρ ἐθίμοις, χριστιανῶν οὐθέμισ,
 ἠγεαῖ μικρὸν, οἷς θεὸν τιμητέον)
 μεταβολῆς δ' ἐλπίδι, εἰς ἄπερ' ἔφυγ
 παλινδρομήσειν, ἴδόςτε παρορατέα.
 δευχθήσεται ἔμπης, πᾶσιν ὑπὸντι βί
 ἐπεὶ κὴ πάντα, δεῶσιν ἐλλοιωμενῶς,

καὶ ἄχει τύπῃ, τρυφῆ οἱ τὰ
 ὧν ὧν ἔωσι, ἀνεκαθεν χρῶμεθα
 ἀφ' ἑαυτῶν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ πράξιν
 ἀπὸ τοῖς λατίνοις, ἀρῆ ἐπιδηδεύετα
 κοινόντε εὐροῖς, οἷον εἶν ὁ μωνύμοις
 ἀστρῶν οὐμὴν ἔειπεν, ὁ χερσαῖον
 δάκνη γὰρ οὐτῶν, ἔδ' ἐργον φωτ
 πρὸς αὐτὰ τοίνυν, ταῦτα ἀφ' ἑ
 λαβόντα γινώσκιν ἄτλα εἰσὶ φθυκίεσ
 οὕτως ὁ δούειν, πρὸς ἐχόντ' εἰδόν
 εἶν' ἀπρόσκοπον, ἔτό σοι γράψ
 ὁ ἀμαμαντῆς, φιλάδελφον ὦν
 Τὸν οὖν βραχύν με, εἰ ἀφ' ἑ
 (ὄν τ' λατίνων, καὶ νοποιοῦ θρησκευ
 καλῶ ἐλέγχεις, ὡς ἐγὼ μ' ἀρα
 οὐ γὰρ ἀφανῶν, εἶνεχ' ἀμαρτημά
 ἀλλὰ πρὸς δὴλων, πᾶσι ξυνθέθειν
 πρὸς ἑξ καὶ τριάκοντα, συμποση
 ἀρχὴν ἔχοντας, ὑπερύψωσιν πά
 ταύτῳ γὰρ, ἢ δὲ, ὧν καθάπλω

πέρας δ' ὁ αὐτὸς, οὕτω ἀποπέμ-
 ἐπιλογῶντ' ἔδειξα, πάντας φθυκ-
 οῖς τε βλάβαι, καὶ βίῳ καὶ δόγματι
 εἴτις ἐνοῖτο, ὥσπερ ἀδελφοφοροῖς,
 τοῖς παπολάτραις, καὶ πόνοι δῶκα
 ὅς τις πόλ' εἴης, ἔξ λαοῦ ἢ βήματι
 ἱροῦ συγγνοίης, πάντα μὴ μεμφα-
 μυρία ὄντα, τὰ νεωτερίσματα.
 ἀλλ' εἰσὶν ἄτλα, ὧν ὅλως οὐχ ἤψο
 πρέπειν γὰρ οἴμαι πᾶσι, κείμηνον μέτ

Λατίνων Τρησκείας καυνοτομιῶν

Κατὰ τῶ ἀνειπόντων τῆ ρώμης, οἷ
ὡς τῆ μακαρίας πέτρης ἀφῆ

Ἐλεγχοῦ α΄.

Θ Εοῦν βασιλεῖς, ἦν γε ῥωμα
ἐπεὶ δ' ἔλειψαν, βλέψανεῖς
οὐ γὰρ σιγγκεῖν ἔχον, ἀφῆ ρημηῖοι
βῆχοῦ μέγιστον, τῆ βασιλείε κρῆ
λύπειτε τῆς, τῆδε ἡμετέρας
ταύτη λατίνοισ, ἀνασῶσειν τῆ πό
τὸ βασιλειον σ', σκοπεμηῖοισ κρῆ
ἔδοξε ρώμης. ἱερῆα τῆ μέγαν,
ἴλης ἀνειπεῖν, δεσπότιω οἰκωμηῖη
πολλῶντε οὐδέησε, πείσαί μιν λόγ
τὸ γὰρ φίλαρχον, ἀνέκαθει ἡνώχλ
χειτῆ μαθητῆς, τῆςτε οἷ ρώμη

ὡς ἔστ' ἀληθῆ, βασιλείς τ' πάνυ
 ἀφῆσ' ἐλέγχων, τὴν ὀφρύνγε τ'
 ὡς οὖν ἀνεῦργον, τὴν λεῶν συναίνεσ
 τέκονγ' ὅπερ γ' ᾠδινον, ἀνυπερθέ
 κὴ γῆς ἀνήκειν, τὴν κατάχεσιν π
 χειτ' μαθητῶν, δῆθεν ὡς ἐξαιρ
 ἔπειτα σφίσι, ὡς διαδόχοις πέτ
 ὠνειρέξαντο, θώπεσ' ἠπατημ
 χαίρωνθ' ὁ ῥώμης, ὄχλ' ἀνυφ
 ὡς πάλ' ἐκλήρη, βασιλεύσι τ'
 ἐπιθειάζων, τοὺς νέκυσ μὲν μόρον
 δέξ τὰ πολλὰ, τ' διαδεξαμδύων
 οὔτω γελοίως, δεσπότην οἰκεμ
 τὸν πάτ' ἀνεῖπον, κὴ θεόν γ' ἀν
 ἀνίθεσ' γ'. πᾶς ὁ χριστὸς ἐξά
 κλήρη ἰδίᾳ, ἥτις ἔστ' οἰκεμδῆ,
 ὡς δεσπιωδεῖ, δαβίδης ἐν πνί,
 καταχεθεῖσα, τῷ βροτωθέντι
 πατρὸς μεγάλῃ, ὡς ἐκὼν σαρκί
 πλάνης τυράνης, κόσμον ἐξαιρέ

Τολμηρὲ, χριστὸς, οὐδὲν, ἐξηρημά-
 μύτων ἐνίτῳ ᾿δῶκεν, ὡς ἐρῆς πέτρα
 μὴ ἀφαιτείνε· δεῖξαι ἔγω οὐκ ἔχε
 ἤκουσε πέτρα πέτρα, ἀλλ' οὐ
 ὡς χριστὸς ἐστίν, ὃν ἀσάλευτον μ
 πέτρα καὶ βάσις, εὐσεβείας ἀπάση
 μνήσαι καὶ παύλα, καὶ βασιλεία λόγ
 πέτραν κυρούντων, εἶναι τὸ χριστὸν
 ἀσφιφέλικτον, οὐ γὰρ εἴποις καὶ πέτρα
 ὡς ὑπερείσης. τῷ δε, τὸ ἐκκλησίον
 τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἧς χριστὸς ἐ
 μὴ κατιχύσειν, οὐδὲ τὰς ἀδελφὰς πύ
 μετὰ γὰρ εἶναι πέτραν ἀκούσαι πέτ
 χριστὸν τρεῖς ἠγνήσατο· πῶς ἔσαι
 ὡς χριστὸς ἐστίν, ἀφαιτείνε πέ
 πέτρα δ' ἀκούσας εἶναι πρὸς χριστὸν
 ἀφαιτείνε χριστὸν ἤκουσε, τὴν ὄντως πέτ
 μόνον τε οὐχί, πάντες, οὐς ἐπί
 τίνα δὲ ὑμεῖς, εἶναι ἠγνήσαοδέμε;
 ἤκουσαν εἶναι, τῇ συναινέσει πέτρα.

κοινή γὰρ ἦν ἡπεῦσις, ἡ δὲ κυρία
 πρὸς οὓς μαθητὰς, ἡ δὲ ἀποκε
 δὲ τ' οἶδα ὡδε, παναληθέως ἔχο
 ὡς πᾶσ' ἀρέσκον, θειοτάτοις πα
 μὲν πέτρας ἅπαντας, ἀκύσειν π
 τοὺς συμμαθητὰς, οὗ μακαρία π
 ταύτη καὶ χριστός, οὐδενίτω ἰδίως,
 γέρας τί δῶκε, θεῖον ἐξηρημνά
 ἀλλ' ἀδεδώκε, τοῖς ἐοῖς ἀποστό
 ἦν πᾶσι κοινὰ, πᾶσι χαρίσματα
 ὡς ὅ γε κόσμον, φῶταγώγησαν
 γινῶσιν τεράδια, ἔθνεα μύμηρα
 οὐκ ἀλλοῦ ἄλλο, ἔθνεα ἰδιόμη
 τὸ γὰρ φιλάρχων· οἱ δὲ, χριστο
 ὄντες γ' ἐπῆλθον, πολλοὶ τὰ α
 ἕως καταρτίσωνται, τὸ χριστὸν
 πάγιον αὐτοῖς, οὗτο γὰρ σκόπευ
 λεκάς ὁ θεῖος, ταῦτ' ἀνισόρη
 δείξας καὶ παῦλον, ὡς μὲν πέτρα

ῥώμιω τε τὴν σὴν, καὶ νέρωνος τὸ
 ὅς τις καὶ πᾶν οἶσεν, ὡς χριστὸς φ
 ὅπερ ὁ πέτρος, τῆμος οὐκ ἐβούλ
 πόθον γὰρ εἶχε, ἀλλὰ χριστὸν ζῆν ἔτ
 ὡς πλείους εἶποι, ἔδεν τὴν παρυσ
 κόσμῳ φανεῖσαν, εἰς βροτῶν σωτηρ
 οὕτως ἔησαν, κοινὰ τοῖς ἀποστόλοις
 πόλεις ἅπασα, καὶ ὅλη οἰκουμένη
 λατῖνε, παύλε μνησαί, ἡνίκα λέγ
 ἐγὼ φύτθισα, ἀπολλῶς δὲ πότισεν
 ἠύξησε χριστὸς, τὸν γὰρ ἑκατέρω π
 μῶν οὐπολλῶν φύτθισμα, τὸ κόσμ
 κοινόν ἐν αὐτῷ, τῶ ἀποστόλων π
 χρηστὸν τε τὸ αὐξοῦσα, τοὺς πόρους ἐν
 τί οὖν καὶ ἄλλων, ἐξαριστῶντες π
 καὶ ὅν φαθ ὑμεῖς, ἔστε πᾶσι δαίδοχ
 ἰσοῦντες αὐτὸν, καὶ θεῷ καὶ τῷ πέτρῳ
 οἶω γε τούτῳ, πάντα ὑποτάσσασθε
 λυποῦντες ὄντως, τὸν γε κοινὸν δεσ

ὅς περὶ ἑαυτοῦς, εὐδοκεῖ τοὺς ἰδί
 εἶναι ταπεινοὺς, σύμπαντόν τ' ἔχει
 πάθη τὰ χριστοῦ, καὶ πέντε μακ
 τὰ διὰ χριστόν, ἀνθρώπων τε νήπ
 παύλας τί θείας, τοὺς νόμους παρ
 ἐν οἷς κεφαλὴν, χριστόν ἢς ἐκκλ
 λέγει ἀργῶς, τί μάτιον κωφθῆ
 τί δέξαν ἄλλων, ἀρπαλαιοῖσι τ
 τιμὴν τῶν θεῶν, ἀτόπως μετὰ γα
 θέμεθλον εἰς ἄλλον γε, μὴ τεθεί
 εἰς κείτῃ χριστός, ἔτον ἀπαγά
 οὐτόν ὅπως γήσητε, ἀπεγῆσατε
 τοὺς ὄντος ὑμῖν, ἀπὸ γειτόνων σφ

Ὅτι πλεονετικῶς ἐδέξατο ὁ ῥώμης τ
 ἀλόγως τιμας·

Ἐλεγχῶ β΄.

Α΄ ρχειν ἐραοθεῖς, ῥαββὶ καλέ
 εἰ τῶδε πειθεῖς, τοῖς κακ
 καὶ πρὶ σεαυτῶ, ἤρπάξεις τὸ εἰς π
 ἀρχηγὸς ὑμῶν, χρυσὸν ἐκβαλὼν
 „ ὅς ἰσοτίμων, καὶ γὰρ ἐξανίσταται,
 „ ἑαυτὸν οὕτω, οἶεται εἶναι μέγ
 „ καὶ δεσποτεῖαν, ἐθετεῖ σαφές
 σκόπη τὲ εἰμὴ, ἔστο φιλαυτῶν
 σαφῶς ὁ ῥώμης, ὅς λόγων σεβασ
 οὺς καταπαύων, φιλοπρωτείας ἐ
 εἶρηκε χρυσὸς, τοῖς εἰς ἀποστόλ
 λάβες σὺ λήθην, φιλοπρωτῶν
 ἴσως γὰρ εἶναι, ὅς μαθητὰς πε
 καὶ μὴ ἐπανίστασθαι, ἀλλήλοις ὅλοι

ἔν τε μῦθον, εἰδένα διδέσκαλον,
 λέγων ἑαυτὸν, καὶ συνιγῶν εὐλόγως,
 οὕτως ἐπάγει, καὶ ἀποστόλων πρὸς.
 ὑμεῖς δ' ἀδελφοί, ἐστε ἀλλήλων ὀλ
 (νομὴ δὲ κλήρη, πᾶσι σαφηνιζέτω,
 ὡς ἄλλον ἄλλοι, δουτερεύειν οὐκ ἐνι
 οἱ τοῖς ἀδελφοῖς, ὡς καὶ εἰν ἀποστό
 ὡς χριστὸς ἔργοις, ἔτο παρεστῆσα
 νείμας ὁ παδοῖς, πᾶσι τὰ χαρίσμα
 τῷ ἁγίῳ πνεύματι, αἰὲν ἐξίστα)
 μηδεὶς τ' οἱ ὑμῖν, προτερβυέτω ὀλ
 ἀλλ' ὅστις αὐτὸν, ἠγεταίπως μεί
 τῷ συνοίσει, εἶναι πάντων ἐχάτα
 τοίων μέταιε, οἰτολῶν τῷ δεσπότη
 ὡς εὐτελῶν σε, καταγνῶναι οὐκ ἐσ
 ἀλλ' ἢ δόκησις, ἢ γ' ὀλεθρία ὄλωσ
 ἢ σήτε δήπε, ὦντε συμβέλεις λά
 ἐφ' ἣ τελεῖν νόησας, ἀποστασίη,
 μέστω ἑαυτήν, θείσα ὀρθοβελίας,
 ἐλέωθ' ἐπεισε, ψεύδῳ ἀντ' ἀληθ

σαφῶς γ' εἰδῶς, ἱερέων οὐδένα,
 μοναρχον ἐν γῆ, ἂν τὶ χειτῶ
 λειφθέντα χριστῶ, σαυτὸν σὺ
 συνηγορέντων, ὅς περὶ σαυτὸν
 ἔσμὸν κολάκων, ψεύδεσσι συνηγ
 δι' ὅς φανείτω, ψεύδῃ ἢ ἀληθ
 εἰ σὺ γ' ἀληθῆς, χριστεπίτροπος
 οἰκτιρῆναι τε, ὡς ἀπατᾶς δεσπ
 πόθει; ὅς σώζεις, ἔδὲ σε τὰ γ
 ἀπέσπασται γ', καὶ ἀπέρρωγ' εὐ
 μοναρχίης σῆς, τὴν θρασυτήτῃ ο
 ἀρατῶν ἅπαν, φιλελεύθερον ἔθνος
 σὺ δ' ὑπελείφθης, τὸν καὶ τὸν περ
 οἷς οὐκ ἔνεστι, ζῆλῳ ἀντιτυπί
 κατασφελούσης, σὴν ὄφρυν ἔωρη
 οἱ δ' ἦσαν οἷοι, καὶ ἐπίαχον σὸν θε
 ἐπὶ κακῶ σῶ, δάμασας χειρὶ ξ
 τρέπω θ' ὃν ὑπέβαλεν, ἄλλῳ
 οὐς ὡς ἀδελφούς, μηδὲλως φιλεῖ

γεγώς ἀγήνωρ, ἴσα καί ποί' ἀγγελῶν
 (τίς γ' ὅσον σὺ, ἕπολήψεσι νόθοις
 ἐν ἱεράρχαις, ἀνομῶν κατεχέσθῃ,
 θεοῦν ἑαυτὸν, ἢ δύνανθαι τι πλεόν,
 οἴσεσθαι ἄλλων; ἔστο σὺ ὡς μόνῳ)
 ἔχειν ἐν οἷς δεῖ, οὐδὲ συμβούλους δέχ
 κ' ἔδε χάριν, πάντα οἷς εὐλογα
 δεῖν ἄτλα δεῖν, τῶντε εἰς ὅπερ θε
 κίνησιν ὀρθῶν, εὐσεβείας δογμάτων·
 δι' ἣν σε φεύγειν, εὐσεβεῖς αἰρούμεθα·
 οὐκ ἔν φρονηντῶν, ἔστο γ' οἷς σοφ
 πειράσθαι γινῶναι, ἀπὸ γ' ἐχθίστων τ
 οἷς περὶ σούς, καὶ πὸ γειτόνων ἔχει
 σκοπευμένους ἅπαντα, τ' θεὸν βίον.
 ἐπεσβολίαις, οἷσε βάλλουσι σφόδρα
 σῆς ἀυθαδείας, τῆς ἐπ' ἐχθρὸς κ' ε
 σοφώτερον δ' αὐ. σαυτὸν αὐτὸς κ' μ
 ἐπεσκοπήσας, κ' μαθεῖν οἷως ἔχεις·
 » τὰ γ' πρὸς ἐχθρῶν, καὶ νικᾶσθαι
 » ἠτιᾶται δόξη, ἢ πρὸς πολλοῖς

« λόγους ἴ' ἐχθρίων, οἷε' ἀπὸ
 πλὴν ἀλλ' ἄκιστον, ὡς ἕως οὐ
 μένεις τε εἰς οἴησιν, ἢ κατεχέθη
 πατῆς τε εἶνα, ἱερῶν πείθεα,
 καὶ τῶ ἀνάκτων, ὄους πεπεύκεις σὺ
 συνεισφέρειν σοι, ἔπο σεμνῶ μ
 ἀσυντελεῖ δὲ, ὡς ἐγὼ μ' ἐκατέ
 (πωλεῖν γ' ὠνεῖσθ' τε. κατέχ
 ὡς τ' ἄλλα συμβόλαια, χρυσοῦ
 χροσὸς μέδουσι δῶκεν, οὐ λάβε
 τέλεις τε καὶ αὐτὸς, ἀλλ' ἐπὶ χ
 χειτῶ καὶ πέτρῳ, ἀνομοίως κα
 ἕως βίον λέγοντε, ἁχῆμα καὶ τρε
 οὕτως ἀγαπᾶς, εὐκατάγνωστα
 ἕως μετρίτεσθαι, οὐπω σοί με
 λέγω περαίνων, ὡς ἔχεις οὐδὲ ὁ
 χειτῶ ἢ πέτρῳ, ἁχῆμα πῶσθαι

Ὅτι χειρῶ παρεσήσαντο, οὐ πέ
οικεμίλω οἱ χειρῶ μαθητῶ

Ἐλέγχω γ'.

Εἰς κόσμον ἴτε, χειρὸς οἷς μύ
πλάνης τὰ ἔθνη, δαιμόνων λ
πάντες τ' ἀπῆλθον, εὐθὺς ἄλλῃ ἄ
τριάδα θεῖαν, ἐκδιδάσκοντες σέβειν,
ἕον καὶ πνεῦμα, σὺν πατρὶ θεὸν ἕνα.
οὓς συναριστεῖς, ὄντας ὡς οἶδε πέτραι
(ἐπεὶ παρεσήσαντο, χειρῶ τὰ ἔθνη
ομοῦ οἱ πάντες, καὶ πόνοις ἐν ἰδίοις,
ἕκαστος ἐμφύτθυσαν, ὀρθοδοξίαν,
εἰς γῆς τὰ πάντα, πείραθ' οἱ μακά
τί πέτρην αὐτὸς, ὑπερεξαίρεις μόνον
τῶν δυτικῶν ὁ πρῶτος; (ὡ γ' πα
τῶ δ' ἀνάμωσόν, οὐνομ' ἰδιαίτατον
πάντας τ' ἐκείνω, ἡδὲ χωρεῖν ἰδίω)

κλήρων σὺ βούλῃ, ἕξαπατῶν οὐρανῶν
 οἷς σὺ καὶ κόσμος, κύριον ποιεῖς πᾶσι
 τὸν ὄντα κόσμος, καθυπέρευτον ὅτι
 αὐτόν τε χειρῶν, χάριν ἀπηνῆκεν
 σταυροῦ τε σταυρὸν, ἡ δέως ἡρημῶν
 ὧ πάντ' ἀπεσπούδατο, τῷ μακάριον
 τολμᾶς σὺ ὑψῶν, ἴσα τῷ θεῷ
 σαυτόν τε ἡ γῆ, ἀλλὰ τὸ πέτρον
 δύνασθαι ἴσα, καὶ θεῷ καὶ τῷ πέτρω
 ὅθεν μεθέλκειν, ἕως σὴν ἐξουσίαν
 πειθοῖ καὶ βίῃ, πάντα τὰ βροτῶν
 ὡς ὄν ὀνομαῶν, κόσμον ἢ σὺ ἢ πέτρον
 δεῖξον δὲ λάχον τοῖον, εἰ πέτρον
 οἶον σεαυτῷ, τήμερον ψηφίζεαι,
 καὶ σοὶ ὑπέκτασάντων, ἱερεῖς ὅλοι
 ἐπιβαλοῖ δὲ, τῷ πέτρῳ κόσμον
 οὐχὶ δαβίδης, ἔδωκε τὴν κτράχου
 χειρῶν δεδόσθαι, πνεύματι ἀπεφάνη

Κατὰ ἀναμαρτησίας ὧ πάω

Ἐ'λεγχῶ δ'.

Απαξ πατρώας, σιτολας ὡσά
 γένῳ λατίνων, τὴν καλὴν ἀ
 αἰδῶ καὶ σωτήριον· εἶ' ἔξετραπή
 εἰς ἀνοδίας, πάνυ δυσδιεξόδης·
 νοσησαί' εἰς ἑαυτὸ, ἀράμοινοεῖς
 ὧ χάριν οὐθέλυσι; κακί ζῆσιτε,
 ἦν τις ἀνακαλοῖτο, συμπαθεῖ λόγῳ
 δόξα πατωκαί, ἀς ἐπὶ σφῶν συμφέ
 οὐ μὲν γ' ἐφεῦρον, ὑπερηφάνως ἀγα
 οὐ δ' ὡς δικαίαις, ταῖς δε καὶ θεοσδο
 πρῶσέχον εὐθύς, δυσειδαιμόνως ὄλω
 ποίησαν αὐτοὺς, ἀνεπιτρέπῳως ἔχει
 ὧν ἀντιλαμβάνονται πλανῶν οὐ πά
 τοῖς σφῶν κόλαξιν, ἀλόγως πεποικ
 ὡς γ' ἐπιτρέψθησαν, οὐ' εἰρηκότες,

τὸν κτ' ῥώμιω, ἱερῆα πρῆφέρειν
 τῶν ἀπανταχῶ, ἱεραρχῶν κυρίως
 καὶ εὐδόκιμοι. ἡ κολακεία φάνη
 προσεξαμαρτεῖν, οὐδὲν ὠκνησαν
 τοῖα πάνταίχρα, οἷα καὶ φείτῳ
 χειτῶ γ' ἴσα, ἀναμάρτητον λέγει
 τὸν πάπαν εἶναι, δόξε τοῖς ἀντι
 ὁ, μῆνον αὐτοῖς, ὑποθεῶν ἢ γὰρ
 τ' ἀνέκαθεν, τῶ θεῷ αὐταρσία
 γνώμη κακίτη, ἐνθυμηθέντα νό
 καὶ διὰ τὸ, χρηματίσαντα σκότ
 φῶς τῶ θεῷ πλαθέντα, καὶ τ' δ
 φώτων τὸ πρῶτον, πρὶν πεσεῖν
 ὡς ἰσωθῆναι, τῶ θεῷ βελεύσατ
 Ἐρεῖς καὶ αὐτὸς, οὗς ἐμοῖς τιθεῖς
 ψυθῆεισμ' εἶναι, ἔδεξ' ἀλαζόν
 ταυτὶ λατίνων, τ' ἄνομα βελεύ
 ἄτλα καὶ οὗτοι, καὶ οἱ πάπαυ δεξ
 μετὺ γε ἴσης, τῶ σατᾶν ἀβελ
 οἰήσεώς τε, ὡς συναποστασίας,

ἔφαντάσαντο, ὑψηφανθυκότες,
 ἐξείναι μηδὲν, ἐξαρμαρτήσιν πάπ
 ἅπαξ ὀνιδρυθέντα, τῷ πέτρῃ θε
 ἔπεσθαι καὶ γὰρ, τὴν ἀναμαρτησίαν,
 παντὶ ἐφέδρω, ἔστι καὶ ῥώμιω θε
 εἶναι νόμισαν εὐλογον· τῷ γὰρ πέτρῃ
 γέρας βραβυῦθαι, τὴν ἀναμαρτη
 ἰαχυρίζοντάς, οἱ παπῶν συνήγοροι
 καὶ εὐτ' ἐλέσθαι, εἰσέτι δέοι πάπ
 πέτρῃ θελῶσι, τὴν χάριν καθιζά
 ἐφ' ὃν κεινῶσιν, οἷς νομίωθι ἐκλέγ
 ἔτι τηλικῶτον, πρῶτάτῳ οἰκνμ
 ὃν ἀδεκάσους, καὶ δόλῃ ἐλδυθέροις,
 κλήροις ἐπεκλέγεσθαι, καυχῶντα
 τοῖα δὲ πάντως, ἐκλογῇ παναγ
 εἰκὸς καὶ πέτρῃ, παρμαρτεῖν τὴν
 λατῖνοί φασισι τοῖς πέτρῃ διαδόχ
 σὺν πρῆνομίοις, οἷς πέτρῃ χειτ
 τοῖοις φειασοῖς, χειτομαχοῦντες

πειρώνται ἰβυροῦν, τὰ ἀναμάρτητον
 ἐξ ἑ δὲ μιᾶς, ῥήσεων τ' χάριτος,
 περᾶναι ἔστο, οἷοί γ' ὄντες ἔ δόλο
 ψεύδῃ γ' οὐδέν, εἶδέ τις δεικνύμ
 ἀπὸ γραφικῶν, παναληθέων λόγ
 αἱ μῦθον εἶδον, ἀναμάρτητον ἕνα,
 χειρὸν τ' ἡμᾶ, ἔ δὲ θεῶν κ' μαρείης·
 ἐξ ἧς βροτῶν, οἷοί γ' ἦν πρὸς μ
 ἔμειν' ἀναμάρτητῃ, ὡς θεῶν λόγ
 ἔ γ' πεφύκη, χειρὸς ὧν ἀληθίη
 ψεύδους κρατεῖα, οὐ τόκῃ ἀμ
 ὡς εἰδὲ ζωῆ, λύεται τῷ θανάτῳ
 ἢ ἀδρανίῃ, ἰσχύς ἢ παντοκράτωρ
 αἰ κ' μὲν κένωσιν, ὁ χειρὸς ἔη·
 πάθῃ γ' ἔχει, τὰ δ' ἀβλήτα μ
 βροτῶν ὁ χειρὸς, οὐ τὰ ἐξ ἀμα
 ὅς εἰ κ' κλήθῃ, τ' βροτῶν ἡμῶν χ
 ἀμαρτία τε, κ' κατὰ ὡς ὅλον
 εἰ δὲ τὸν ἀδάμ, τὸν πρὸς πετ
 κρείστων ὑπῆρξεν, ἢ θεὸς ἀμαρτ

οὐ γὰρ ἀπαθής, καὶ ὁ ἔγχεσθαι τὸ
 ὁ ἐκμαρίας, ἥς φθορὰ οὐχ ἤφατο
 χειτὸν τεκούσης, τόνδε πῶς ἀμ
 ἡμῖν ὁμοίως, καταλήφεται ὅλω
 ἢ γὰρ σκοτεία, ὡς Ἰωάννης ἔφη,
 τὸ φῶς οὐκατέλαβε, διωξαμένη
 παῦλῳ ὁμοίως, μηδὲν ἡμαρτ
 τὸν χειτὸν εἶπε, μηδὲ λαλήσειν
 ἐπεὶ δ' ἀναμάρτητῳ, ὃν κατε
 θανῶν λυτρωταί, τοὺς βροτοὺς
 ὁ οὖν κέκληται, χειτὸς ἴδιον γέρε
 καὶ ἐστ' ἀναμάρτητῳ, ἢ θεὸς φύσ
 πῶς εἰς σὲ ἔγτο, εἶπε πάντα διὰ
 τῷ ἐκλεγόντων, ἔγτο σοι μὴ διδόνον
 οἴωντε ὄντων; πῶς, ὃ μὴ πρὸς
 ἢ ὁ γὰρ ἔχεις, ἔγτο καὶ δοῦναι ἔχ
 ἢ δώσῃ δ' ὃ μὴ κλήσατο, οὐδεὶς οἶ
 ἢ οὖν δειξάσθων, ἔγτο λαβόντες π
 ὡς πιστεύσωμεν, δοῦνά σοι δυναμ
 ἢ μὴ ἀναιδῶς, καταφουδέσθων τῷ

τὰ ἀσύστατα, οἷς σε ἀπιστεῖν δέξ
 θνητὸς γ' εἰσὺ, ἔτε ἡμαρτηκότ
 ἀδάμ φύραμα· πῶς θεὸν σαυτὸν
 οὐ γ' ἀνωθεν, ὡς ὁ χειτὸς κατέβ
 ἐκ γῆς δὲ πλαθεῖς, εἰ γεγῶς θ
 θεὸν καθάρσει, εἰλάβοις ἀγκύμν
 ὠ δεινοτάτης, ἧς νοσῶν παντολμῖ
 χαίρεις ἀκούων, ἀναμαρτήτως ἔχ
 θεοῦ ἰ' ἀξιόματῳ, ἀντιλαμβά
 ἔδιερθύνων, εἰπέλεχ' χωρηταί σοι,
 ἢ μὴ, τὰ ὄντα, ἔτε θεοῦ ἐξαιρέτ
 ἀλλὰ δίδόντων, ταῦτα σοι ἰσθ
 πολλῶν κολάκων, ἀντιποιῆ ἀκρ
 ὡς οἶμαθ' θνητοῦ, ἀγνόων κα' θανα
 οἶα μεταξὺ, κείτ' ἀσύγκριτα μ
 ἀλλ' ἔστιν ἠδε, ἀφρογνούντῳ ἢ π
 εἰς σαυτὸν ἔλθῃ, καὶ σεαυτὸν ἀγ
 θνητοῖς εἰσκειν, οὐδαμῶς δ' ἀθ
 ἁμαρτιῶν γ', ἢ μεγίστη τυγχά
 λέγειν ἑαυτὸν, ἀναμάρτητον πᾶ

πλανᾷ θ' ἑαυτὸν, ὡς Ἰακώβω δ
 ὁ τοῖσ' ἀνῆρ, καὶ τετύφωται μάτ
 πάθων ἑαυτῶν, κρείσσον' ἔπολλο
 καὶ μὴ κατ' ἄλλους, πλάισμασ' ἔπα
 οῖον οἱ θῶπες, ἔκλογοῖσθε φασίσε
 οὐς οὐλελήθετε, εἰ καὶ τιν' ἄλλον
 ἀπὸ μακροῦ ἐφ' ὧσε, ἔκλεξαν
 πολλοὺς ἐλιγμοὺς, ἔκλογῆς τρε
 ἕως σε ψηφίσωνται, κλήροισ χρυσ
 πλὴν ἔστο σαφές· διὸ καὶ ἑατέον·
 αὐτὸς δὲ σαυτοῦ, τὴν ὄλιω ἀφ
 ἀφασκόπησον, ὡς ὄφρα μὴ μά
 ῥψη γ' αὐτὴν, πᾶσι θνητοῖς ἐξίσ
 μεταλαχοῦσαν, φυσικῶν παθημ
 δι' ἄτλα οὐδεὶς, οὐδ' ἐπὶ μικρὸν μ
 δύνατ' ἀναμάρτητ', ὡς τὸ πνε
 διὰ πρηφῆτων· ὧν τίς αὐτὸν μὴ
 μωμητὸν εἶναι, ἔξ θεοῦ εὐώπιον;
 ἢ οὐ φιβεῖται, μὴ πέση ἰσάμην
 βροτῶν πῶδαπλώματα. οὐχὶ δα

λέγει συναγωγῶς, μηδένα συνιέναι ;
 ταύτη τε δέιται, ἢ Θεοῦ ἐπιμόνον
 ὥπως καθάρη, αὐτὸν ἐκλῶν κρυφ
 οὔτων ἰδίων, ἀλλὰ καὶ ἀλλοτρίων ;
 ἐπεὶ, ἀναπίμπλασθαι, καὶ ξένων ἐν
 ἁμαρτημάτων, ἀνεπαιθήτως θ' ὅ
 καὶ τὸ πρὸς ἡβης, καὶ ἀγνοίας πλάσ
 ματιδ' ἐξήτητ' ἢ Θεὸν ἀμνηστίαν.

παῦλ' ὁ δ' ὁ Θεῖ', μὴ δικαιοῦσθαι
 ἐν τῷ, ἑαυτῷ, πλάισμα μὴ συνει
 οὔχι βεβαιῶ, κρύφει' ἅτλα πταίσι
 ὧν ἀγνοῦμεν, τὴν ἐπαγωγὴν ὅλων
 πέλει μὴδ' ἔτι, αὐτὸ ἢ ἁμαρτί
 λέγειν ἑαυτὸν, μὴ ἔχειν ἁμαρτίαν
 καὶ ἀφ' ἧτο, προσετάγμεθα λέ
 καν ἐκτελῶμεν πάντα, ἢ Θεὸς θ
 δόξας ἑαυτοῦς, εἶναι ἀχρεῖς ὅλων
 ὅ ἢ ὄφλοιο, ἢ τ' ἐποιησάμεθα
 ἐλκῶν δὲ βρύθειν, εὖ τε συμβαίει
 καὶ γ' ἀγιάτων, ὡς εἰ ἁμαρτάνειν θ

οὐ μείζον εἶναι πλάισμα, ἢ ἄδυνατον
 (τελεῖ θεὸν γὰρ, δυσμεταίτειν ὡς τὸ
 θεῶν προσκρῦσειν, ἀμεταμέληθ' ἄνθρωπος
 οἷος σφαλῆναι, τῷ βελία συνέβη
 θεῶν ἰσχυραῖ, ἀνόμως ὠρμηκότι.)
 πῶς ὑγιαίνειν τόνδε, φῶ μακάριον
 (λυπῶ δὲ μηδὲν, ἢ ὅπως γινώσκω
 θεῶν χεῖρας, χεῖρὸς ἤσε γήσε
 ἢ μὴ ἀπίστε, κείωται φήσω χεῖρ
 ὅλης ὡρακύνοντα, ἢ ἐκκλησία
 ἢ χεῖρὸν ἔγνω, ἀναμάρτητον μὲν
 βροτὸν δὲ πάντα, εἶδεν ἀλλοιούμενον
 τροπαῖς ὡρακύνοντα, χ' ὡς τὰ πολλὰ
 εἶωθε καὶ γὰρ, ἢ βροτῶν ὡρακύνοντα
 εἰς τὰ πονηρὰ, ἐκκλίνειν νηπιόθεν
 καὶ οὐδὲ γήρα, πῶσι δαμάζεται
 μηδὲ δὲ ἀκμάζουσα, ταῖς φαντασίαις
 παθῶν τε μνήμας, ἢ βροτῶν πῶσι
 καὶ σύγε αὐτὸς, σαρκὶ συντετηγμένον

σὰρξ δ' οὐδέμια, πρὸς θεὸν δυνήσ
 κατακαυχᾶσθαι, μηδὲν ἡμαρτηκέ
 ὁ καταφύδῃ, αὐτὸς ὡς ἀλαζόγως
 θεῶπές τε οἱ σοὶ, οἷ γ' ἐπίτρωτοι
 πῶς οὖν θεῶ σε, μὴ πεσεῖν οἰητέον,
 καὶ πλῶμα κείσθαι, εἴηαι μὴ δυνάμ
 ἢ γ' ἐπαρσις, ἀποτειχίζειν θεῶ,
 πέφυκε τοὺς ἔχοντας τήνδε καθόλου
 εἰ τεύθειν, οἶμαι, οὐ θέλεις μετὰ μ
 λαβεῖν καὶ γινῶναι, ἀτ' ἀκῆ μὴ ἔχ
 ἐπιμύων δέ, τῷ θεῶσθαι τῇ πλάνῃ,
 καὶ τῇ βοηθῶ, τ' δ' ἀναμαρτησία,
 πολλοὺς, οἷσοι ἔπονται, ἀρχαίω ἔ
 ἐλπίσιθ' ἅμα, ῥᾶον σωτηρίας,
 ἧς σαυτὸν αὐτοῖς, ἀναπλάτεις τα
 θεῶ κατασπᾶς, τ' τ' ἔπ' αὐτὸν ἐλ
 σαυτῷ δ' ἀναρτᾶς, τ' τε σῆς ἐξουσία
 ὡς πάντα τοῖς δε, οὐράνια γῆινα
 δοῦν' εὐδοκῶντ', καὶ ἅμα δυναμῆς

οὐκ εἶδεν, ἔπειτα κυρίας θύλων
 προσκυνηθῆναι, ἃ σατᾶν ἐστὶ τρέφει
 φείδεν δὲ σαυτῶν, αὐτὸς ὑπιοχνηθῆναι
 ἀλλὰ μὴ ἐνὶ σοι, τισὶν ἀποδιδόναι,
 εἴσοι μισητὸς, οὐπερ εἶπον ὁ τρέφει
 θνητὸς τελῶντε. μὴ θεοῦ τὴν ἀξία
 καταβίβαζε, εἰς σὲ ὡς ἀναξίως·
 οἴησις οὐ πέφυκεν, ἕψουν οὐδένα·
 γινώθ' εἶναι ἔστο, ὡς πάντα λεθέσασθαι
 τίσαυτὸν ἐχθρὸν, ἐκτελεῖς τῷ κυ
 ἰστῶν ἑαυτὸν, τῷ θεῷ πειρώμενος;
 ἢ οὐ μεγίστη, ὡς βασιλείῃ γράφει
 ἐχθρὰ τελέσκει, εἰς θεὸν ἢ θεοῦ
 οἴησεως γ', ἠδὲ οὕσα ἐκγονον,
 θεῶν δικαίως, τυγχάνει συγεμνῆναι,
 δι' οὗ ἐκαυχῆσασθαι, ἔξιν τὰ ἴσα,
 θεῶν ἀνάρχω, καὶ δίκη θεῶν πέσειν·
 ἦν δὲ ἐπαρσιν, οὐχὶ καὶ αὐτὸς βλά
 ττοσαῦτα ἔθνη, ζημιωθεῖς γείτονα;

ἔμῃ φέροντα, ἡ ἀναμαρτησίας,
 τὸ πλάσμα ἔστο, ὡς ἔχον ἀντιθε-
 ῖ ἐχεφρογῖντα, ἀπεπηδήκει τὰ χ^ρ
 ἔ ὑπακύνειν, δισπότη ἀντιθέω,
 δεδοκότα ὄλεθρον, ὃν σατᾶν λάβ^η
 ὅσοι τ' ἐκείνω, συναπέστῃσαν τέ^ο

Ὅτι μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ τοὺς
 διδάσκειν θέλων ὁ πάππας,
 εἰτολήν τὴν βίαν, ἀφ' ἧς δὲ α
 τὴν ἀρετῶν;

Ἐλγχε Ε'.

Θ Εὖν τὸ πρῶτον, καὶ μετ' α
 τὸν πλησίον κέλθουσε, κα
 τί τοῦτον οὐ μιμῆσὺ, αὐχῶν χ^ρ
 λαιφθῆναι χριστῷ, ἢ λέγεις ἐπίτ

οὐκ ἐγγύς εἰσι, κελτοὶ καὶ ἄγγελοι π
 μυρία τ' ἄλλα φύλα, ἃ καὶ δύσιν,
 φυγόντα μακρὰν, ἧς ἔθρα μοναρχίης
 τί καταλείπων τῆσδε, Φείδεσθε θε
 ῶν σοι προσήκει, μηδὲν ὡς πόρρωπο
 ἢ καὶ ἐχόντων, ποιμνίας σὺ κρείσσον
 ἀλλ' ἀπέγνωσ ἃ ἐγγύς, ὡς ἐγὼ νοῶ
 θελεις τε μὴ Φείδεσθαι· τίς γάρ σοι
 τῶν εἰ καλεῖς, αἰόντων οὐδόλως
 πλὴν ἡσιωπῆ, ἥδε ἡ πρὸς εἰ οὐς πέ
 εἶσοι ἀβλαβῆς ἐστιν, εὐσεβῶς σκόπει.
 θεῶν γὰρ ὑπο, ἧς ἐπιτεταγμένον,
 φιλεῖν πρὸ ἄλλων, οὐς ἔχεις ἐκ γε
 καὶ εἰτὰ σωτήρια, μὴ τοὺς πλησίον
 αἰρῆ διδάσκειν, οὐς δὲ οὖν ὀφλισκάνει
 πῶς τὸν θεόν σε φῶμεν, ὀρθῶς φιλεῖ
 ἢ οὐχί ἐστιν, ἀγάπης σαφῆς ὄρον,
 ἢ πρὸς τὸ θεῖον, ἢ πρὸς τοὺς πλησ
 καὶ πᾶς ὀφείλει, ἔξ θεοῦ τ' ἀγάπης,

εἰς ἀπέδειξιν, παρέχειν τὴν γείτ
 οῖως ἔφατο, πρωτοκήρυξ τριάδ
 ὄν γὰρ ὄρα τις, ἔστον εἰμὴ φιλήη,
 ὄν οὐχ ὄρωή, πῶς θεὸν φιλήσει
 ἐγὼ μῆρουῖν γε, εἰτολῆς τὸ δδουτ
 πρὸς ἔ σε ὤμιω, ἡμεληκέναι μά
 ἢ ἔ λόγος δὲ, δείκνυσ' ἀκολαθί
 κὴ τῆ πρὸ ταύτης, εἶναι πρὸς
 θύαγγελιστοῦ, τοὺς γὰρ εἰθέως λ
 πρὸς τίθεμ' αἰεὶ, ἢ τινὲ σοφισμ

Ὅτι ἔωοι καθ' ἁγίους ταλαιπωροῦμαι
 δ' ὡς Λατίνοις συκοφαντέμην

Ἐλεγχομαι ε'.

Χριστοῦ κροαλοῦντας, καὶ θεόπων
 δεινά τε τλῶντας, ὃ φυλάξαι
 ὄρων ὁ ῥώμης, τοὺς ἔως τήμερον,
 τίμη τε θήπης, ἡμιμητὰς κυεῖς,
 καὶ τ' ὄπαδων, ἀτρεκεσάτης λέγης
 ἢ βίβ' ἠνυαδ', ἀγίοισιν ἄποντο;
 κἀντεῦθεν ἡμᾶς, καθορῶν πονεμλῖες
 οἴδ' δίκαια, κοῦ καθ' ἁγίους πονεῖν;
 ἐπεὶ καὶ μέμφη, ἀνθ' ὅτε δελεύομεν
 φυγὴν τε ἡμῖν, ἀπὸ σοῦ γ' ὄνειδίσεις
 πλαῖσμα' τε οἶα, εἰς θεόν γ' εἰργασ
 ταύτῃω προτείνας, οἷς δειδίασεοθα
 ἡμῶν καθάπλη, ὡς ἀφηνιακότων

τῶν ὧν ἐτίθης, παγίδων τοῖς ἔθ
 ἄς ἀποδράσειν, σωφρονῶς ἰαχυκά
 χάριν ἔγνωμεν, τῷ θεῷ οἱ καθ'
 καὶ σῶν ἐλέγχων, οὐ δόλως ἡμῖν
 ἀλλ' ἀλογῶμεν, κῆν ἐπιρρίπτεις
 δουλείας ἡμᾶς, καὶ πόνων ἀκυσίων
 καταμακάθει, εὐδοκῶν ἀσυνέτο
 ὧν καὶ ἐκοντὶ, ἀνέχεσθαι εὐλογον
 νόμῳ θεῷ γ', διετάχθησαν πόνοι
 καὶ δεῖ πονεῖν ἅπασιν, τοῖς θεῷ λά
 σὺ δ' εὖτε τοὺς σοὺς, εἰν' ἐλευθέρῃ
 καὶ μακαρίζῃς, μὴ πονῶντας ἀέκα
 ἀβρῶς τε βίῃν, εἰσαεὶ δυναμύεις
 μῶν ἔσεαυτὸν, ἐκτελεῖς λεληθ
 τοῖς δ' εὐπαθειῶν, αἰτίον γ' ὀλεθ
 θεωμύοις σε, ταῖς δὲ ἐπιλοημένον
 ψέγοντά τ' αἴεσιν, οἷς τισ' οὐκ ἔ
 τρυφᾶν ὁμοίως. τῷ πρυφῶν ἐπαιν
 δέον γ' ἐπαινεῖν, τήν γε διὰ θλίψ

φενήντε οἶμον, ἣν ἔφη ὁ κύριος
 ὁ δευτέον δεῖν, οἷς πόθος οὐρανόων;
 ἣν πάντες ἦλθον, οἱ περὶ ἡμῶν ἄγνοιον
 οὐκ ἦν ἐκείνοις οὐμυθεν, ἀβρὸς βίβλος
 ἡμῖν δ' ὅμοιοι, τοῖς θεῶν ἐλευθέροις
 θεῶν τε ἐστίν, ἴδιον, μὴ ἀγνοεῖ,
 βροτοὺς καθαίρειν, ὡς τὰ πολλὰ θεῶν
 αἰεὶ τ' ἐν αὐταῖς, δεικνύουσι νικηφόροι
 ὅτι περὶ ὑλῶν, ἀρετῆς τίθενθ' ὅλοι
 οἱ εὐσεβοῦντες, ἀπὸ ἂν εἰποῖς ἔβρι
 οὐχὶ περὶ ἡμῶν, πάντα τ' ἀτυχήματα
 στέφθητε οὐδεὶς, μὴ περὶ κατάρτας
 πείραις περὶ αἰσῶν, πημάτων ἐκβα
 ἀκασίωντε. δευτέραν γὰρ καὶ τὰδε,
 φέρει κάθαρσιν, ψυχικῆς ἀμαρτίας
 τοῖς εὐσεβοῦσιν, εἰς θεόν γ' ὁρῶντες
 ἐπίτε πᾶσι, καὶ ἀβύλητα πέλη
 θέλωσιν αἰέν, εὐχαριστεῖν ἢ θέμισ.
 τόπον γὰρ ἴχεν, φαρμάκων ἰασίμων

βροτοῖς τ' ατυχήματα, ἤρεσ' ἀ
 αὐτοῖς συναδά, τοῖς λόγοις ἔ
 βροτοὺς μακαρίζοντ', ἐκ
 ἐφ' οἷς πονοῦμεν, τοιγαροῦν οἱ
 ἀλλ' εὐχαρίτως, ὁ τρυφῶν σὺ
 οὐ γὰρ τ' ἀκόνητον, ἀξιοῖ εὐφρα
 θεὸς νομίμων, τυγχάνων βραβ

Τίς ὁ ἔσχίσματῶν, οὗ κατηγο-

Λατίνοι, κυρίως αἰτίῶν

Ἐλεγχοῦ ζ'.

Υπὴν λατίνοις, πρὸς γε ἔλλη-
 οὐκ ἄρτι Φυεῖς, ἐξ ὅτε δὲ ἔ-
 ἔλλωες αὐτοὺς. ἴλιον τὴν σφῶν πό-
 οὺς οὐτι δυνώπησεν, ὧν τύχον καλῶ-
 λύσειν τὸ πρὸς γ' ἔλλωας, ἀδικον
 οὐδ' αὐτὸς ἐλθῶν χειρὸς εἰς οἴκων
 σκύθας, ἔλλωας, καὶ ἰσθαίεις ὁμοί-
 καλῶν γενέσθαι, χεῖλῶν ἐν ἑκ π-
 ἐς δεῦρο δ' οὐτον. τοῖς ἐώοις ἀδίκων
 θέλουσιν ἐχθροῖ, καὶ ἀφ' αὐτῶν μ-
 ἐπείπερ εἶδον πρῶτοι, καὶ πρῶτοι φ-
 ἐῶοι χριστὸν, πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡλίω
 δάκνοντα δ' ἄρα. κατὰ τοιούτω κα-

„ οὐ γὰρ ἅπαντες, ὠφελούνη' εὐποιοὶ
 δῆλοί τε εἰσιν, οἷς ὑπερινοῦς βροχῆ
 ὡς ἔχθρη ὑπεκκαῖον, ἀρρητον γ'
 τ' ἔχθη γαῖαν, γήσειν ἀνεπέισατο.

„ οἷς γὰρ σκοπεῖται, τοὺς διαφορῶς

„ τέτοις λογίζεσθαι, οὐδαμῶς τὸ ξυ
 ὡς καὶ λατῖνοι, τοὺς ἑώως ὡς θελοῦσι
 λυπεῖν ἀνεῖπον, δεσπότιω οἰκισμῶ

τ' παρ' ἐκείνοις πρῶτον, ὅν καὶ τ' π
 χριστοῦ τε αὐτοῦ, γνήσιον ἀγάδοι
 εἰν' ἐπλάσαντο, μὴ σκοποῦντες εἰ

„ οὕτω γε μίσθῳ, καὶ σοφῶν ἐκστ

„ τολμητίας τε. ἀδίκων ἐργάζεσθαι
 τί γὰρ ἐν ἄλλο φῶμι, ἀδικώτερον
 τ' ἀντεγεῖραι, τῷ θεῷ ἀντίθεον;

τέρας τε δείξαι, οἷον οὐ παρὰ τ' φ
 καί τοι γε πολλὰ, εἰ θεοῦ ἐκκλ

φύσιν τέρατα, ἀλλ' ὅμως καὶ μέρ
 ταῖς πανταχοῦ δ' ἐν, φύσει ἢ ῥώμ

καὶ τὰλλα πάντα, δείξει μετριώτερον
 τὸ δ' δε καὶ γ', ἀξίωμ' αὐχοῦν θεοῦ
 καὶ τῆ τεκύσῃ, οὐδοκεῖ πῶς μέτριον,
 ὡς ἔστι γινῶσθαι, κἠν ἐκείνη μὴ λέγη·
 καρπευμένη τε, οὗ τόκος τὸ αὐθαδέσ
 φέρει σιγῶσα, τ' μεταμέλεις πόνον·
 ὁρῶν τ' ἐπαλγῶ, κατεγνωσμένη
 ἐφ' ὧ βεβλήκη, σκανδάλων πολλῶν
 τ' ἀντίπετρον, τοῖς θεῶ ἐκκλησίαι
 δι' ὃν γ' ἐώων, καὶ πρὸ τούτων ἐρράγη,
 χειρὸς γε αὐτῆς, ὃν κεφαλὴν οὐκέτι
 ποιεῖ τ' ἑαυτῆς, ἀλλ' ἀνέπλασ' ἰδὲ
 ἦν ἡ ἀθλία, ἴσα καὶ χειρὸν σέβειν,
 οὐχ ὥστε πείθει, ἀλλὰ καὶ βιάζεται.
 οὗτ' ὅδε τυχῶν, ὧν καὶ γινώσκω ἐ
 παρ' οἷς φύσησαν, αὐτὸν ἐγκαλῶν τ
 οχίσματα ἡμῖν μηδένας αἰδέμεθα
 ἢ ἐπιλυγάζει, καὶ γ' ἀγνηωρή
 ἢ ψυχῆς τὸ ὄμμα, καὶ νοεῖν οὐ παρέ

„ δεινὰ ἀδρόη, ἢ ὅλως ἐπίψογα
 τοίω καὶ οὕτω, ὧν κατάχεται
 ἄνθρωπον αὐτόν, οὐκέτ' οἶεσθαι
 ψέγειθ' ἐώης; καὶ ἀφεσῶτας λέγει
 οὐ μὴν ἐαυτοῦ, ἦν γὰρ ἀληθέςτα
 λέγων δὲ χριστοῦ, ἐς' ἀπείθαν
 χριστοῦ γὰρ ἀφεσῶτας, οὐδεὶς ἐ
 ὅλως ἐώης, καὶ ἦν κατατρυχώμεθ
 οἶγ' ὧν ἀπ' ἀρχῆς, θυσάνων ἐλ
 χριστοῦ μεθεῖναι, οὐποτ' ἀνεοχήμ
 τοῖς καθ' ἐω, χρίσματ' εἴτις ἐ
 μάταιός ἐστι, καὶ ὑπερηφανεῖ σα
 τελῶν ἀμαθῆς, τ' ἐθῶν οἷς χρω
 ἀ ὡς πατρῶον κληροῦν, υἱοὶ γνήσ
 πατρῶν ὧν ὁ χριστός, δόξασε διδα
 ὀρθῶς λαβόντες, ἀκρεβῶς φυλο
 νυκτὶ ἴ' ἔοικεν οὕτω, ὅς κακῶς
 ἐπ' ὧγε ἡμεῖς, ἔθνεσι δελεούμεθ
 τὸ χρίσμα φάσκων, αἴτιον ὧν

τῷ τῷ συνοίσει, εἰ τὸ ἴδιον σκοπεῖ,
 μὴ τ' ἀλλότριον, οὗ κειτῆς θεὸς μ
 τοίνυν ἀκῶσα, εἰθέλεις ἐμῶν λόγων
 ὄφρ' ἂν ὁ ῥώμης, ματρίας καθειμῶ
 καὶ ὡθ' ἔποχων οἷς ἐρῶ ὑπήκοα,
 σαυτὸν ἀναλγῶς, εὐθύνας ἐπαίων
 ᾧ θαινέσω γ', ἀπὸ σαυτῆ γειτόνα
 πειράσθαι γινῶναι, εἰς ὅσ' αὐτὸς ἔχ
 παρὲς γ' ἡθ', ἱερῶν τ' πάλαι
 τ' ἀποστολικόν, καὶ καθῆκον ἀγίοις,
 ἃ οὐσ οἶδα ὄντας, καθόλου ἀκτήμα
 ὡς καὶ ἀοίκες, οἰοχίτωνάς θ' ὄλως,
 μετημφιάσω, εἴκελον τοῖς κοιραν
 σκόπῃ δὲ σαυτὸν, οὓς τε συνθώκε
 εἰμὴ ὅμοιοι, ἀβροδιαίτοις ὅλοι,
 εἰμὴ μαλακοὶ, τοῖς γνάθοις ὡς εἰ
 καὶ τοῖς τρυφῶσι, πᾶσι ᾧ θαιπλή
 χρίζοντε πολλῶν, ὡς ἐπαρκοῖς
 σαυτῷ καὶ πᾶσιν, οἷς σε δεῖ χορηγ
 ἐπλημέλησας, εἰς θεοῦ ἐκκλησί

αἰς κατατρεύχων. εἰσφοραῖς βαρύ
 πρᾶτορσί ᾿ ἔδεν, μετρίοις ἀπεκ
 οὐκ ἔχες οἴκτον, καθορῶν πονε
 στρατὸν γ' ἀδρῶς, οὐ χεῖ χριστὸν
 οὐ χεῖ πέτρην, ἀλλὰ κοιρανῶν
 ἔ Φρυγὸς ἴσον, χρυσὸν ἔχρηζες ἔ
 ὧ δυνατεία, πᾶσα ἀσφαλίζετο
 „ στρατῷ γ' ἠθῶ, ὡς κολάκων π
 „ ἀπηστὸν ἔστι· κῆν αἰεὶ μὴ λαμβ
 „ τὰ πολλὰ κακὸν, γέγνετα οἷς δ
 δέῃ δέ τοῖον, χρυσὸν ἀπωθύμ
 εἰδῶς, ἀγαπᾶς, τειλονὶ χριστῷ
 κατασπαθεῖς τε, τὰ πεινήτων ἀ
 πόθεν δ' ἔδεισε, φιλοχρυσεῖν ἀκό
 ἔ χαλκὸν ἢ ῥᾶβδόν γε, ἢ πείραν
 μὴ προτραπέντα, ἀλλὰ πάνι' ἀν
 βάδιω ἰόντα, παρέχειν τὰ πνευμ
 ὁ χριστοκήρυξ, οὐχὶ τοῦτ' ἔπετρ
 τί χρυσοφύλαξ, ἀκρατὲς οὐδὲν δ

γεγώς τὰ ἔθνη, ὤλεσας τὰ γείτονα
 καὶ τὰ μὴ οὕτως, ἐκ τρέπεις Φιλίππου
 χριστῶ καὶ σαυτῶ, νῦν ἔχεις ἀνήκοον
 χαίρεις τε μέτῳ, ὑπόδρα τε ἐπι
 μετακαλεῖς τε, ὑποκλέπῳ
 ἀλλ' ἔσε ἀκύνοντα· πείραν' σε
 σὰς φύγον ἄρκυς· οὐκέτι θηροσύνῃ
 ἀλλαις δ' ἀγίαις, ἔξ θεοῦ ἐκκλη
 μῶν ἠπίον σὺ, ἠθῶν ἠθῆμις τρεῖς
 ἠθῶν φιλόστοργον, εἰς ἰάλλα
 καὶ ὡς ἔχαιρες, καθορῶν αὐξάνον
 ἐν εὐσεβείᾳ, ἀρετῶν τε χάρισιν;
 ἠ καὶ συνήδου, τοῖς ἐκείνων πειμένῃ
 κείνοις ἀγαπῶν, πάντα συνδιαφ
 ἀπεροβάλοιε, δεινὰ ταῖς ἐκκλη
 μέχρι μὲν ἰρᾶς, συνελεύσεως τρίτης
 θῶμυ καὶ ἑκτης, ἔτο τοῖς ἐπισκό
 ρώμης ἀρεσκε, παῦλον ἦνεν τε σ
 εἰπόντα καλὸν, τοῖς κλάσσι συ

ὡσεὶ καὶ χαίρειν, εὖτε ἔτο βύλογον
 οὐς ἴσ' ἀγίοις, τοῖς ἐώοις τίομεν·
 μὲν δὲ ταῦτα, ἡ καλὴ εὐεξία.
 φθόνῳ γ' εἰοίκω, εἰς καχεξίαν τ
 καὶ τραῦμα χεῖρον, τὴν θεῶν μισερ
 τέξαι' οἴησιν, ἢ πάλαι γ' ὠδίνετο
 τοῖς χεῖ δύσιν, ἢ βασίλειος λέγφ
 ὡς γάρ τι ἀξίωμα, ἀγνηωρίω
 σέρξαντες ὁ φρὺν, καθ' ὅλης οἴκω
 ἐπήραθ' ὑμεῖς, καὶ φόρητοι τοῖς ὄ
 γένεαθε λαοῖς, ἱερέῃσιθ' ἀγίοις·
 πάντων γ' ἀρχεῖν, εὐδοκεῖ ἴ' ἀλο
 ταμίας ἴ' εἶναι, χάριτ' ἔτι εἰθ
 καὶ εὐσεβείας, ἀκρεβεῖς γε γνώμονα
 παντός τε ἄλλω, ἱερατικῶν κερῶν
 ἀ πάντες ἔχον, κοινὰ οἱ ἀπόστολο
 αὐτοὺς οἱ ῥώμης, ἱερεῖς ἐπλάττετ
 οὕτω κάκιον, αἰὲν ἀγνηωρίη·
 ὅπως φύειπας, ὑπερυψῶσθαι θ

τέλει τις ὑμῶν, πολλὰ δόγματ' ἐ
 φρόνησεν αὐτὸς, συμφρονεῖν ἄλλοις
 θεμιτὸ εἶναι, πάντας αὐτῷ αἰεὶν,
 ὡς ἀξίωμ' ἔχοντες, ἴσον τῷ πέτρῃ
 ὃν χειρὸς ἀνεῖρηκε, πάντων προση
 λέγων ἔπεισε, τοὺς ὑφ' αὐτὸν ἀθλ
 φθόνῳ κλαπέοντας, οὐκ ἀληθεῖη λ
 πολλοὺς καὶ φ' ἡμῶν, χρυσοῦν καθεῖς
 ἰσχυσ' ἀγρεύσασα, οἷς καὶ ἰῶδα τέρ
 ὄους νῦν προμάχους, ἀδικίης σῆς ἔχ
 ἠνίχ' ἐώοις, συμπλακῆνά σοι δέη,
 οὐ χωρὶς αὐτῶν, κατατολμᾶς δ' ἡ
 γλώσσας καθ' ἡμῶν, ἀδίκους μιθεῖν
 ἀλλ' ἔστιν ἀπροσμάχῳ, ἡ ἀληθίη
 καὶ πατραλοῖων, ὅκαθαίρεται ὄπλα
 αὐτὰ δὲ θλώσα, ὡς ἐνηπίων βέλη
 ὄπλοις προμάχων. ὄους θεὸς ἐκάστῳ
 φρονοῦς ἐφιστᾶ, ἱεραῖς ἐκκλησίαις,
 ὄφρ' ἴν' ἀκαθάρτῃ, δ' μάττω μιθεμδύε

αἰεὶ ἴ' ἀειθύσασα, ἕς' ὑπέρτε
 κῆ σου κῆ ἄλλων, ὡς σὲ ὄφρουμ
 κῆ τοι γε ἄλλων, οὐδεὶς λυτ
 ὡς σὺ ταράσων, τοὺς ἐπεικε
 ἡμᾶς ἕως, ἕς λαβεῖν συναινέτ
 σῶν ἀθεμίτων, μὴ νικήσας δογ
 μῆ πεισᾶς, σὰς καταστραλή
 τραπεῖς μίσῃσας, σοὺς ἀδελφού
 τῶ σῶ τε τύφῳ, τὴν ἐνότητα
 ἦν χριστὸς ἦκεν, ἱεράρχαις παρ
 ὦν αὐλαρέσκως, μὴ ἀκύνειν εὐδοκ
 τέλεις τὰ συμβαίνοντα, ὡς σαυ
 αὐθεντικῶς ψήφίζεις, οὐχὶ δ' ἐν
 οἷς ἀνέκαθεν, χρῶντο οἱ ἀπόστο
 πνεύμα' ἐκεῖνοι, ἐν θεῷ συνίεσ
 σὺ δ' οὐκ ἐδέξω, ἢ τύπον ἔστον
 ὡς πρὸς σὲ δ' ἦκειν, οὐ καλῶς μ
 ὡς δεσπότης γ', μηχανῶ σε αἰε
 κῆ ὑποκλίειν, ἱερεῖς ἔκυρίε,
 σπεῦδες σεαυτῶ, παρ' ὃ τοῖς μ

νόμοις ἀρέσκει, ἱεροῖς τε πατράσιν
ὥς δ' οὐ λελήθεις, εἰδομυχῶν ἀδικ
,, ἢ γὰρ δόκησις, ἥσε ὕψις ἀνόμως
,, ῥῆξιν ἀπέειλε, τραῦμα ὡς παλα
τρέουσαν δικαίως, μή καταγνώσωντ
ῶν ἄρ' συνήδεις, ἀδίκων εἰργασμῶν
(θεῶ γὰρ ἴσως, σαυτὸν ἀνομώτατον
κὺ ὑπεραίρειν, πατρικῶν ὄρων θέλει
ἰωμῶν σε, φεύγες εὐσεβεῖς λόγους
ὥσπερ τὰ ἄκη, οἱ σαφῶς μεμνηνο
τύφου τελῶν γὰρ, χεῖρσι πῶς κο
πάθει κὺ αὐτὸς, κεκρατημῶν σαφ
θεῶ κὺ σαυτοῦ, σῶν ἄδελφῶν ἐρράγ
οὐχὶ ὑπέειξας, νηθετῆσ' ἀτὶ ἦν δέ
τί οὖν ἕως, φύλακας σφῶν ἢ θεῶ
ὄντας ἀκριβεῖς, χρίσματ' οὐ σύγ' ε
ἔπειθαι μὴ θέλοντας, εἰς ὃν σὺ β
ὀρύξαι σαυτῶ, σοῖς θ' ὀπαδοῖς συνέ
πρηεῖ δ' ὁ πείση, χριστὸς ὅς διὰ τ
ἔτω σὺ σαυτὸν, ὡς σφόδρ' ἀλόγως

ἰσοῦν ὁ μηδέν, κοινὸν εἰς πέτρον γ
 αὐτῷ κέλθουσ' ἔπειθ', μηδ' ἄλλο
 ζητεῖν. τί πρὸς σέ; ἔστο γ' ἡ χρι
 ὅς δῶκεν αὐτὸν, ὑπὲρ πάντων
 ἑτάλαν, τὸ χριστοῦ, τί σὺ ἀρπάξ
 κὶ πάντα εἰς σέ. καθορᾶν βιάζε
 χριστὸν σέβοντας, οὐ κακῶς ἀπερ
 τῆμ' κὶ ἡμεῖς, ἀπὸ σοῦ ἄγαν κ
 καλοῦν' ἀκρόντες, ἐν ἄλλοις
 καὶ γνώτων φωναῖς, πᾶσι τοῖς χρι
 ψευπατοῦντός τ', οὐ χεῖρ ἡδύδ
 τὴν πᾶσι πιστοῖς, ἀνέκαθεν πάτ
 μεταβαλόν' ἔθ', ὡς τ' εὐσεβῆ λό
 εἰς καινὸν ἄλλον, τ' ἀγνώστα παλ
 οὔτω κὶ βίον, εἰς τ' ἑκλυτοῦ πάνυ
 Ταῦτ' οὖν ἐρεῦνα, εἰμαθεῖν σαφῶ
 χριστοῦ κὶ ἡμῶν, σαυτὸν ἀπερ' ῥο
 πειρώμενος γὰρ, δόξας ἐκ φύλα
 ἠθῆθ' ἀ μὴ σύμφωνα, ἀγίων βίον

πειθοῖ καὶ βίῃ, ἀγερῶχῳ εἰσφέρειν,
 ταῖς ὀρθοδόξοις Ἐκκλησίαις,
 ἄξιμα προφανῶς, εἴργασ' ἀδικῶν
 ἡμᾶς διίτων, ἄπὸ σοῦ σφόδρ' ἐνδίκῃ
 ἔοῦν διατάσεως, αὐτὸς δὸς λόγοι
 καὶ ὧν ἐπλησας, κακιῶν οἰκισμῶν,
 ὡς ὧν φιλαυτεῖς, κούθελεις μετὰ μί
 λαβόντα εἰς σοὺς, πάλιν ἰκέσθαι φί
 καλεμῶν σε, ἐνδίδαχαῖς μυρίαῖς
 ἀλλ' οὐκ ἔασε, ὡς ἀδελφῶν αἰεὶν,
 ὅτῳ κατίσχη, κοσμικὸν δοξάριον:

περὶ ἀκρίσεως οὐσίας καὶ ἐνεργείας

ὅτι ἀκρίτως τὰ θεῖα χαρίσματα

λατίνοι βαρλααμίτου

Ἐλεγχοῦ ἡ.

Μηδεὶς με νομίση, ὡς ἐκώ
 ὑμῶν γενέσθ' ἐσπύσσα, ἧ
 συνηγορήσων δ' ἠκόμιω, ὅσον δέν
 τῇ εὐσεβείῃ, εὐσεβῶν παῖς τυγχά
 λόγον ἄληθῆ, ἐν λάρυγγί μου τ
 ἡν ἐκλαλήσω, τὴν ἀληθείας χάρι
 νοῶ δὲ πρότις, ὅτι ἄληθείῳ θε
 φύσιν ἐνεργῆ, καὶ τρισὶν ἐνεμύλι,
 ἀπλυστάτοις φάεσιν, ὧν ἐν τὸ κ
 ἡ οὐσία τε, καὶ ἡ ἐνεργεία μία,
 πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἁγίου τε πνεύματος

Ὁ τοῖς δε τρισὶ, τὸ θεὸν ἓνα νόφ,
ἐν ἑαυτῷ τε, καὶ διαιρετὸν πάλιν,
ιδιότησι, τῇ δὲ οὐσίᾳ ἓνα.

ἓνα δυνάμει, φυσικῆτ' ἐνεργείᾳ.

ἢν εἰνοήσαις, ὑποστάσεως μόνης,
τὸ ἐξ αὐτῆς αἴτιον, ἔγνωσ τὸ θεόν.

πατρὸς γὰρ αὐτῇ, ἡ γέννησιν γνήσιον,
καὶ ἐκπορεύει, πνεῦμα συναϊδίως.

ἢν θεϊότητῃ, τὴν ὅλης μακαρίας,

ἢ πατρὶ, ἡ ὡ, πνεύματι θ' ὀρίζεται

κόσμου νοητοῦ, καὶ ὄρατοῦ μοι νόφ,

αἴτιον οὖσαν, τὴν θεοῦ ἐνεργείαν

καθ' ἢν ἐξ ἀρχῆς, τὸν λόγον ἀρχὴν

καὶ δημιουργὸν, ἀγίῳ ὡ πνεύματι

κοινὸν γὰρ ἐστίν, ὡ τρισὶ θεῖον ὄν

φύσιν ἐνεργὸν, καὶ ἀπολοῦν αἰεὶ μηδὲ

θεοῦ ἀνάρχον, συνάναρχον δυνάμει

ὑμῶν δὲ ἢ δόκησις, ἢ ματαιόφρων,

ἐπεὶ ἐπέιοδη, βαρλαάμ καὶ κινδύνα

πρώτοι μανέντοι, χτ' εὐδίων χ
 (οὓς εἴτις ἠτιῶτο, τ' ἀμαρτὰ δων
 ὦν ἔστε ὑπεύθυνοι, ἐς σκοπὸν βάλ
 ψιλοῖ τὸ θεῖον, φυσικῆς ἐνεργείας
 μάλλον δ' ἑαυτὴν, τοῦ λόγου χ
 ὅθεν δόλιον, γλῶτταν ἀχεις οὐρ
 ἦρατε χ' ὑμεῖς, τὰς ἐνεργείας
 (ἀς εἶδ' ὁ παῦλⓄ, πατέρες θ
 θεοῦ χ θείας, οὐσιωδῶς τῆ φύσε
 θεοῦ προσέστας, αἰδίως καὶ χρόν
 ὁμοφρέτως θ' οἱ πάντες, ἔγνωμα
 θεοῦ τὰ χαρίσματα, ὄντα πνεύμ
 ῶ χ μερίζεθ', ὡς ἐκάστῳ συμφέρ
 τὸ πνεῦμα δ' εἶδεν, ὃν θεὸς τοὺς
 διανέμειτε, τὰ προσόντ' ὡς βύλ
 βαβαὶ μανέντες, κλίμασιν εἰκάζ
 εἰς γῆν τε ταύτας, ἀνόμως κατ
 τοῖς τεκτονικοῖς, πέλοσιν εἰκότα
 ἔχειν λέγοντες, τὰς θεοῦ ἐνεργεί

αἰ εἶναι τοίας, ὡς ἀφ' ὑμῶν πρὸς
 δέδοικα μήπως, ἐκ πέσσω θεώσεα
 τί μορμολύτιων, οἷς λέγεις, τοὺς
 ὡς δὴ προσέτα, σύνθεσις ἀπλή
 εἰ δῶμυ αὐτῇ, συμφυεῖς ἐνεργεῖ
 ἀνισίῃν σπεύδεις σὺ, τὴν θεῶν φ
 ἄνθρωπε ἀφρων, μὴ κακῆργῆ νη
 ταύτιω ἐλάσσω, δεικνὺς ὧν ἐπλ
 θέλεις γ' αὐτὰ, γνωρίζειν δυνάμ
 αἷς οὐσίωθ' ἕκαστα, μὴ θεῶν διδο
 ὅσοι ἐφείτα, τοῖς θεῶν γε κτίσμα
 μῶν πῆ προήχθης. ἀνομιῶν ἐνο
 ζυγοστατῶν τὰ θεῖα, τοῖς κάτα
 ὧν σοι κακοφρόνηται, πελυδοξιά
 νόμιζ' ὁ ῥώμης, πανάληθες αἴτιο
 ἦσον, τὴν ἔχεις, οἷς προεῖπον ἐξ
 πέραινε λοιπὸν, ὧν κατέστης ἀΐ

Ὅτι ἐκ πατρὸς μόνου τὸ πνεῦμα
 λατῖνοι καὶ ἐκ τῶ ὑῖ λέγονται
 σάγχοι δυαρχίαν τῆ θ
 μοναρχία.

Ἐλεγχοῦ θ.

Τὸ ψευδοῦ ἔστιν, ἀκράτον
 τὸ ταῦτα βιάσασθαι, ἀλλ
 ἀρεμελίαν τὴν πίστιν, εἴη ἀν σαφῶ
 ζώην θ' ὃν εἶπεν, αὐτὸν ἠδ' ἀληθεί
 μῶν οὗτοῦ ἔψευθοῦ, ὡν πατρὸς οἷος
 φήσας τὸ πνεῦμα, πατρὸς ἰέναι
 ὃ ἐκ πατρὸς γ', φάτο ἐκ πορεύ
 ἀλλ' ἀποφάσκεις; αὐτὸς ἠλως ψε
 σαφῶς ὁ ῥώμης· ὅς γε τὰς ἐκκλη
 δέξασθαι πείθεις, ἀλλότρια δόγμα
 ἀ' οὔτε χειρὸς, οὔτε τις τῶ πατέρα
 φρόνησεν ἢ δίδαξε, πνεύματ' πέ

ὡς ἡ προδήκη, ἣν σὺ τόλμησας
 κατηγορεῖσθαι, μείζον' αὐταρεσκίαν
 πλὴν αἰμ' ἐλέγχθης, πατρῶσ' ἀ-
 ντινομήσας, αὐταληθείας λόγων
 ἄποστόλων τε, ἱερῶν τε συνόδων·
 ὅθεν λόγων μοι, οὐδέησ' πλειόνων
 πρὸς τὸν γε φιλόνεικον, εἰς οὓς
 δυαρχίαντε, τῇ θεῷ μοναρχία
 οἷς ἐφρόνησε, δογματίζοντα σάφ-
 ἡδ' ἔστιν ἴση, τῇ γε πελυαρχία
 εἰδολολατρῶν· ἣν τὸ ἀπαθεῖς πα-
 ἀνεῖλε χειρῶν· ὧ κ' σὺ σάφθης τάλ-
 μὴ σκαρότητι, τήν δὲ πάλιν εἶσα
 ἐπεὶ ἕως τὸ πνεῦμα, καὶ ἕως λέ-
 κτισματολάτραις, εἴ σὺ συναρίθ-
 ὅταν γ' ἀρχὰς, δύο φῆς τ' οὐσίας
 τ' ἁγίου πνεύματος, ὡς δήπερ λέ-
 πρὸς πατρί ἡ, τῷ δὲ αἰτιώμενον
 οὐσάφ' ἀλίσκε, ἡ πατρὸς λέγει μ.

ὁ βασιλεὺς, δουλείας πλάισματι
 ἔφη γ' οὕτως, ὅς τις εἰσάγῃ δύο
 ἀρχὰς εὐθείᾳ, οἱ ᾠδὶ τρέπω,
 οὕτως καὶ δύο, σάφα κηρύσσῃ θεῶν
 ἔχειν μὲν ᾧδε, ἔδε πατρὸς τ' λόγῳ
 ἔγνωσ' ἀναγνοῦς· γκῶνα δ' οὐθέλεις
 οὐκοῦν πρὸς αὐτῷ, ἐγκαλούμενος
 πολυθείαν, ἔστο γ' ἐπιφέρῃ,
 δεικνύς τ' ἀρχὰς, δύο εἰπόντα θεῶν
 οὐδουθείῳ, ἀλλ' ὅλως πολύθεον,
 καὶ ἀνομόνε, οἷος ἦν καὶ μαρκίων.
 ἢ δ' ἀπόφασις, βασιλεῖς ἔ πάντες
 ὡς γρηγορίῃ, ἔ μεγάλῃ πατέρος
 πνεύσαντος ἴσα, ἐν θεῶν θείοις λαοῖς
 τῷ βασιλείῳ· ᾧ καὶ οὗτος σύγχροτος
 πέλων, νεὸς ἦν, ἔμφυχος θεῶν λαοῖς
 καὶ ἀπελέγχων, ἀτρεκεστᾶτοισι λαοῖς
 τοὺς μηδὲν εἶνα, ἔ ἀγεννήτη μέγιστος
 καὶ ἔ γεννητοῦ, φιλονεικούντας μάχῃ

τόγ' ἐκπορευτὸν, δείκνυσιν ἅμ
 εἰνά τε ἔδε, τὰ τρεκετάτε λό
 χειτὸν λέγει μάρτυρα, παναλι
 ὁ γὰρ τὸ θεῖον, πνεῦμ' ἐκ πατρ
 ὁ χειτὸν ἔστιν ὡς ἀπιστεῖν οὐ
 εἰνά τε ἔδο, ἀποδεκτέον θεόν,
 Φησὶν ὁ πατήρ, εὐσεβεῖς φερῶν
 τῷ κείθεν εἶναι, ἐκπορευτὸν ἐκ
 οὕτω διδάσκει, χειτὸς ὑπὲρ πνε
 κὶ ὡς ἑαυτῷ, ὡδὴ κὶ ἔσ' ἀγίς,
 πνεύματ' αἰτιᾶται, τὰναρχ
 ἔσ' συνανάστων, ἐν τῷ αἴτιον λέ
 ὡς ὀτρυσὶν εἶς, τοῖς χαρακτῆ
 σώζοιτο δήπε, τῷ ἐνίγε αἰτιῶ
 ὡ δὲ πρὸς ἑστη, πνεύματ' ἔσ' ἀ
 πρὸς κλισολάτρως, ναζιανζοῦ
 θεόντε δεῖξε, καὶ κ' θεοῦ πατρὸς
 διαγγελίς, τοῖς λόγοις χρησά
 οὖς χειτὸς εἶπε, πνεύματ' ἔσ' ἀ
 ὅτω ὡ ἐμμέτροιστε, κὶ πεζοῖς

ὁ Θεὸς οὗτος, γρηγόρει· ἔσπετο
 ῥητῶς τε Φησὶ, τὴν δυναρχίας πλ
 πεφυκέν' ἴσω, τῇ γε πελυαρχία
 ἧς ἀσεβείας, καὶ ὁ ἐξ ἡμῶν λέγων
 εἶναι τὸ πνεῦμα, τῇ πάγῃ ἀλίσκε
 μεθ' οὓς ἄρ' οὐκ ἔδεισε, ἀγίους λαβ
 νόον γ' ἀμείνω, γινῶναίθ' ἡμαρτηκό
 σαυτὸν λατῖνε, εἰ Θεοῦ φρονημασι
 ὅπως ποθήσης, εὐσεβήσειν σωφρονα
 μίαν ἐπιγνοῦς, εἶναι εἰς Θεαρχία,
 ὑποστατικὴν, αἰτίαν τ' πατέρα
 ἡμῶν γεννητῶς, καὶ κορυβυτῶς πνεύμα
 ὅσα γ' ἄλλα, κοινὰ τῇ Θεῖα φύσει,
 ταῦτα καὶ ἡμῶν καὶ ἀγίῳ πνεύματι,
 κοινὰ τελοῦσιν, ὡς παρὶ τῶ αἰτίῳ.
 οἷς πλὴν ἰδίων, τ' προσωπικῶν φύσε
 καθ' ἑαυτὴν, ἢ ἐνιαία φύσις
 τ' Θεϊότητι, εὐσεβῶς πιστευτέα,
 τ' ἄλλα προσωπικά, φυσικῶς ἀντισρέ
 τρισὶ προσωποῖς, εἰ Θεοῦ πανιέροις

ἂ καὶ τὸ πνεῦμα, ὡς Θεὸς πάντα
 Θεὸν γὰρ αὐτὸ, ὡς δέπως δοξαζέσθαι
 οὐκ, ἀλλὰ φιλόνηκον, ὡν καὶ ἡ
 ἀρχαῖς τὸ πνεῦμα, ἰσοτίμων σφ
 σοφιστικῶν τε, ῥημάτων μελησέσθαι
 καὶ συλλογίσει, ὡς ἀδικήσεως πλέον
 Θεοῦ τὸ πνεῦμα, καὶ ἂ ἔστι δ' ἀρχ
 θεῖα πρόσωπα, ἔστι πατρὸς καὶ
 ὡν τὰ μὴ εἰς ἓν, ὡς μίας ὄντ' οὐ
 μίαν καὶ ἀρχὴν, πνεύματος φύρα
 συγχεῖς τε ὡδε, τὴν θεαρχίας
 καὶ σαβελίζων, οὐδ' ἐπαιθεῖσθαι
 ἐκὼν δὲ εἶναι, ἀνομείς ἐν οἷς σέβ
 τὸ δ' ἀλλοτεροῖς, φύσεως ὑπερθε
 μὴ πατεῖ ἴσον, οὐδὲ τῷ ἢ ὡ λέ
 μεθ' ὧν τὸ πνεῦμα, εὐσεβῶς Θε
 ἐνὸς γὰρ ἄμφω, ἔστι ποτὸς γ' ἐξημ
 τὰ αἰτιατὰ, ὡς μόνον τοῖς δ' αἰ
 τελεῖ πρὸς αὐτὰ, τῷ τε ἔξ οὗ
 οὐ γοῦν τὸ πνεῦμα, μὴ λέγων τ

ἴσα ὁ υἱὸς, καὶ πατὴρ αὐτὸς ἔχει,
 (οὐ γὰρ καὶ τοῦτο, ἢ τιάσω φύσεως,
 ὅλως θεϊκῆς, ὡς τὸ υἱὸν πνεύματος)
 εἰς φύσιν αὐτὸ, τὸ συνημερόν ζένι
 σαφέσταθ' ἔλκει, καὶ ἄκείναι μὴ δ
 πλὴν οἷς σὺ γῆθεν, συλλογίζῃ ἀδίκ
 κτισματολόγους, εἴτε καὶ δοκεῖς ἀ
 δεῖ οὖν σε μέτρον, πνεύματι πέρ
 κρείσσον γὰρ ἄττα, τὸ δὲ ἠγνοηκένα
 ἢ πάντα ὄργαν, καταλήψασθαι νό
 νοῦς τυφλὸς ἄπας, καὶ ἰσάγγελ
 θεῶν τὰ βάθη, ἀνερευνησ' ὡς θεμισ
 εἰσεῖ σε ζητεῖν, ὧν ἐδιδάχθης πλέα
 οὐδ' ὧν ὁ χειρὸς, ἢ ἀλήθεια ἔφη.
 χειρὸς τὸ πνεῦμα, ἰέν' ἐκ πατρ
 δεῖ τῷ δ' ἀγαπᾶν, οὐκ ἐρευνᾶν τι
 ἀ γὰρ σίγησεν, οὐ παρεργαστέον.
 καλὸν φυλάσσειν, πρὸς θεὸν μέτρον

Καθ' οὗ κτιστὸν λέγῃσι τὸ χεῖρ
 ὁ θαβὼρ θεῖον φῶς.

Εἴλεγχθί.

Ημειψε μορφὴν, χεῖρός ἦν θε
 ὄρες ἐπάνω, ἔθαβὼρ καλ
 μύταις παρῶσι. ἔθ' ὃ ἦν δεικνύς, θ
 ἔτ' ἦν ὃ λάμψε, καὶ ὑπὲρ τ' ἡλίον,
 γεγὸς θεατὸν, οὐχ ὅλον ἰδεῖν δ' ὅσο
 οἱ μύται ἢ δύναντο, ὄντες γήϊνοι.
 ξένη σὺ δόξη λάμψαι πῶς χεῖρὸν
 λατῖνε πειθεῖς, τῷ καλαβρῶ ἀφε
 δόξης ἀκτίστ, κατεπανισταμύω,
 φύσει πρῶσσης, ὡς παρὶ καὶ τῷ
 ὅς ὡς μὴ εἰκὼν, φυσικὴ οὗ πατέρ
 ἔτ' ἀθέατθί, κούδεῖς ἄλλως λέγ
 δόξης γ' ἀπαύγασμα, ὦν αἰδίς,
 θνητῇ θεατὸς, οὐ δόλως ὄψθι πέλθ

βροτῶν δ' ἔπειτα, φύσιν εἰδεδυ-
 οῖκτω θεατὸς, οὐ φύσιν βροτῶν
 τίπαρὰ ἔστο, εἰ γὰρ περιβλή-
 θεὸς θεάθη, οὐ θέλεις θεὸν μὴ
 μῦθε γ' οὐχί, εἰ κτ' σὲ εἰζένη
 κλισῆ τε δόξη, χειτὸς ὑπὲρ ἤλ-
 ἔλαμψεν ὀφθαίς, τοῖς μαθητῶν
 θεὸν θεατὸν, οὔτοι οὐ φέρου τα
 ἰδεῖν γεγῶτα· μὴ θεῶ καταγά-
 συγκαταβάντων, καὶ θεατῶ ὄφ-
 εῶν γεγῶτος, κηρύκων ἦν γ' δέ-
 ἴνα καταγέλωσι, καὶ δόξαν θε-
 ἔργω λόγῳ τε, καθαρθείσαν
 χειτῶ ὡσαυδέξαντων, αὐτὴν
 ὡς γρηγόρει, σὺν χρυσοτόμα
 ἄλλοι τε πλείους, τῶ σοφῶν διδ-
 ἰδεῖν τὰ ἀθέατα, τῶ θεῶ λόγῳ,
 τοὺς μύθους εἶπον, καὶ ὁμοφρονῶ-
 πέτρῳ δὲ αὐτὸς, καὶ ὅσα τὴν

ἔφη ἀκύσειν, καὶ παρείνοαι τῷ ὄρει,
 τῆμος περφητῶν, καὶ γε μύτων λά
 μέσθ' ἄ γ' ὁ χειτὸς, φωτὶ ἠγλαῖσμ
 εἴης ἀκτίστ, φύσεως ἦν δείκνυε.
 τίσοίγε δόξαν, ἀντιβαίνεις πατρῶ
 ἄποσόλοις τε, καὶ πέτρῳ μακαρίῳ,
 πατρίτε αὐτῶ, τῶ μεμαρτυρηκότ
 γνήσιον ἦα, τ' μεταμορφύμνον:
 οὐτ' ἄ γ' εἰπὼν, καθὰ δεικνύ, δακ
 ὁ φωτὶ λάμπων, σήμα' οὐσίας πα
 ἦος μόν' ἔμοι, ἐστὶν ἡ γαπημδύ
 μῶν οὐκ ἀνεῖλε, σὴν φρεναπάττω ὁ

Περὶ εἶδες ὧ μυστηρίαι, ἥτοι

Ἐλγχοῖα.

Εἰς θυσίαν δὲ, τὸ θεουργῶ
 ἡμᾶς μὲν ἄρτους, ἄζυμα
 πόθεν τὸ παρείληπται; χειτῶ
 ἄρτον γ' ἀκίω, συμφανῶς χρῆ
 ὁ σάκις ἐχρήσατο, καὶ πρὸ ὧ π
 πάντως γ' ἑαυτῶ, καὶ μὲν τὴν ἐ
 παῦλῳ δ' ὁ θεῖῳ, ἄρτον ἀνε
 τὸ χειτῶν εἶπεν, ἅμ' ὀρίσας καὶ
 τυκτὶ γ' εἶπεν, ἡ νίκα πρὸ δίδοτ
 λαβεῖν τὸ ἄρτον, καὶ καλεῖ ὠρισμέ
 οῖον τὸ εἶδῳ, τὸ τότε γ' ἦν θυσί
 τὸ σὸν κακῆργον, ἕκτοθ' ὑφορώμ
 οἱ καθ' ἑω δὴ, ἄρτοποιῶμεν ὅλα
 εἰ αἰς θυσίαις, τῶ θεῶ ἐνέμεθ

τοῖς δ' ἀκόλυθα, οἷς ἀπειθεῖν οὐκ ἐ
 οἷς δ' ἠκολύθησας σὺ, μῶν δείξειν ἔχ
 ὄντας ἀγίους, τ' ἀπ' ἀρχῆς πίστεως.
 ὦ φιλάζουμε, καὶ ξένοις χαίρων νόμεις
 οὐ. ἢ γὰρ ἀν, χηρῶσιντο, οἷς χηρῶσ
 χ' οἱ μῦσαι χηρῶσ, χ' οἱ μετ' αὐτοὺς γ
 ἔως ἐφ' ἡμῶν, καθ' ἕω ἀγάδοχοι.
 τί δ' οὐ συνίεις, ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἀζυ
 οὐ παρέδωκαν, οἱ θεόωται πᾶσι
 σπεῦσαν δὲ μάλλον, καθελεῖν ἐπνεύ
 πειτομὴν, ἀζυμα, καὶ τὰς θυσίας
 δοκῶντα εὐχῶ, παρέχειν κέφα γέ
 τῶ ἰσδαίων, ἐπισημένῳ σφόδρα
 τοῖς μωσαϊκοῖς, ὡς θεῶ πᾶσι.
 ὡς εἴπω ἔγνω, ἀζύμοις κεχημέν
 τοὺς χηρομύτας, παρ' ἔθος τὸ ἴδι
 ἀρ' οὐχ οἱ μισόχειροι, ἐπτεῦθεν μόν
 τύρβον αὐτοῖς, τ' διώκειν αἰτίας;
 δόκην τε ποιεῖν, τὰς διώξεις βυλόγε

τῶ σφῶν ἔθῃ δοκῶντες, ἀμύνει
 ποινημένῳ κήρυξι, τοῖς χειροῖ
 οὐδεὶς δὲ ὤπτα, εἴνεκά γε ἀ
 κατηγορήσας, χειροκηρύκων
 ἄρ' ἔστι ταῦτα, ὕστερα ἄπο
 κὲ οὐ ἀνήρῃ, ἡμῖσδαιῖο πέλων
 βροτὸν γενέσθῃ, τὸ θεὸν ἀληθ
 ταύτη κὲ ἄνευ, ἀψυχόντ' ἐφλ
 ὄν ἔπογράφων, τὸ ἀνέστατο

Καθ' οὗ ἔ μεταδιδόασι σωτηρίας
τοῖς λαοῖς·

Ἐλεγχθη ἱβ'.

Τοῖς ἀκρεῖστοις, τὰ θεῶν ἐντάλα
πῶς μὴ λογιώδη, ὑπεναντί
ὑμεῖς ὁ δρᾶτε; ἡνίκα σωτηρίας
καιρὸς ᾤθεσθη, τῷ λεῶ κοινωνίας,
ἔ κυριακῶ, σώματῳ καὶ αἵματος,
ἐν οἷς οἱ πιστοὶ, τῷ θεῷ ἐνέμεθα,
λαοῖς τὸ εἶδῳ, θάτερον οὐ δίδοτε.
πῶς τοῦτο δρῶντες; ἢ σοφιστικώτερον
ἀνὴρ δὲ τοῦτο, ᾤθεα χριστῷ οὐ δό
ρητῶς γ' εἶπε, ἔδε πάντες πίετε·
ὁ πάθε τ' εἶδε, καὶ αὐτὸν ἢ σφαλίσασθαι
ἐντασιν ὑμῖν, οὐδεμίαν ἐκλιπὼν
τοῖς φιλονείκοις, οὐκ ἐν ἐνδοιασίμοις
οὐ πρὸς ὁμοίους, ἀλλὰ καὶ πρὸς κύριον

βροχτοῦς ὅς ἤδη, καὶ πρὸ τῆς γενέσεως
 καὶ ὅια ἔταμ, ἔργα τὰ πάντα
 ὅια ἴ' ἀν βελεύσαιντο, ἐν βίᾳ
 ὁρθῶ λογισμῶ, ἢ καὶ ἠπατημ
 ὅθεν προέφθη, φάμδμος γ' ἀπὸ
 ἐκόντες οὐκ ἔσιν, μηδὲ λως κωφ
 τί συλλογισμῶν, ἐξαπάτησι
 τὴν πίστιν ἣν ἔθηκε, χριστὸς οὐκ
 καὶ αὐθις ἤκων, τήνδε ἐκζητή
 (ἦν ἀ' εὐρη, ὡς ἐρωτῶν πα
 ὑμᾶς ἐν αὐτῇ, ὡς ἐγῶμαι οὐκ
 τοὺς ἀθετῶντας, καὶ ὑτὰ τὰ
 κακοφροσύναντες, ἢ ἡπί' ἀντετ

Ὅτι ἐν τεύξει ἱερέως καὶ θεῶ πνεύμα
τὰ μυστήρια, ἀλλ' οὐ τοῖς
ματικῶς ἐκφωνημένοις κ
ρήμασιν·

Ἐλεγχοι γ'.

Ως οὖν θέλησας, καὶ τρέπα
τελειοποιῶ, χρησθαίπως
ὦ φιλόκαινε, ἱερεῦ καθ' ἐσπέραν
ὅτι ἐῷσι, ἀνέκαθεν χρώμεθα
ᾧ λαβόντες, ἀπὸ χειτοκηρύκ
ἐλθ τε τρισῶς, τῆ ἑξαμαρζάνει
ῦλη καὶ εἶδη, καὶ τρέπω ἱεργίης
ἔκ κυριακῶ, σώματῶ καὶ αἵματ
ἀνιστορείω, καὶ τρέπῶ γ' ὦ χρι
αὐτὸς ὁ χριστὸς, αὐτὸν ἱεργέων
ἐπεὶ θύτης καὶ θυμα, αὐτὸς ὦν ὅ
ὡς φάτο παῦλῶ, καὶ περὶ τέτ

μελχισηδεκ ὁμοίῳ, εἰς ἣν θυσίῳ
 ἄρτω καὶ οἴῳ, ὡς ἐκεῖνῳ χρήσα
 σκέψαιο μύνητοι, καὶ νοήσαις ἢ θυμ
 τελεῖν νομίμως, μηδὲ ἀνομῆς μά
 χριστὸς δ' ἔθυσεν, ἡ νίκα συνεδίω
 μύταις ἑαυτῷ, χερσὶν ἄρτον λά
 ὄν ἀναδείξαι, τῷ πατρὶ φάσαν ὅ
 οἱ τῆμῳ ἦσαν, κυρίῳ δαιτυμόνε
 καὶ τὸ τρίπον φράσαντο, ἱερουργίης
 εὐχαριστήσας, εὐλογήσας καὶ κλάσ
 ἔδωκεν εἶπον, σῶμα ὡς αὐτῷ φαγ
 τὰ δύο θράσε, ῥήματα φθεγξάμ
 λαβεῖν φαγεῖντε, οἷς φάνεν τὸ ὦ
 ὡς τῆ μεθέξῃ, τὸ ἀχράντε θυσί
 χριστοῦς γενέσθω, τοὺς βροτοὺς κτ
 ὁμοία τῶτον, καὶ ποτηρῶν περί,
 ποιῆσας λέξαι, καὶ διδάξαι ἐκτε
 τὰ ἢ προηγηθέντα, ἱερουργίης
 ὑπὲρ διδαχῆ, καὶ τρίπος ἔπῳς δέξ

μετά γε χριστόν, ἱεργεῖν εἰκότως
 ὡς γ' ἔθυσσε, καὶ θύειν πάντα θέλει
 ἔπ' ἀναμνήσει, ἔ' ἑαυτοῦ θανάτου,
 σταυροῦ λαφῆς τε, καὶ γε ἀναστάσεως
 ἀ σαρκὶ ἔτλη, ζωοποιῶν τοὺς βροτῶν
 οὗτός γ' ὁ χριστοῦ, θυσίης ἐπὶ τέρπῳ
 χρηματίσας ἔπειτα, ἱερχῆς σιών
 ὁ ἰάκωβος, ἰν ἀδελφὸν κυρίῳ
 ὁ παῦλος εἶπεν, ἱερούργῳ ὡς μάθεν
 ἀπὸ στόματος, χριστομιμήτως τελῶν
 τὸ σῶμα καὶ αἷμα, κυρίῳ ἐν πνεύματι
 γραφῇ τε οὗτος, ἢ τέρπον τ' ἑθυσ
 διδούς, προδηγεῖται τοὺς χριστοῦ
 ἔπει' ἐπιθύσει, ἐκτελεῖ τὰ ἅγια,
 ὡς χριστόν εἶδε, πρῶτον ἱεργηκότος
 σύμφωνα τῷ, ἕν θεός γ' ἀνῆξ γὰρ
 ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίς τ' δογμάτα
 χρυσότομος τε, οὗ ὑπὲρ χρυσ' οἱ λῶν
 χριστοῦ καὶ ἄμφω, ἱεργουῖντος λόγῳ

παρεκδέτῃσι, καὶ διεξίασ' ὅλβις,
 σώματ' ἐπειζα, ἐκθεοῦσι τὰ γία
 ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὰ, πνεῦμα ᾧ
 μεταβαλοῦν τὰ δῶρα, ἀρρήτω
 εἰς σῶμα καὶ αἷμα, ὅιον ἴων τὸ κυ
 ἔννευ ἐμφυχον, καὶ θεὸν πλετοῦν
 βροτοῖς τε πᾶσι, πάροχον θεῶ
 ὑψώσεσι νοῦ, ὡς χερεῖν ἠτηκότες
 συνιεράρχης, ἰσότιμος τυγχάνων
 ὁ γρηγόριος, νοῦς ὁ τριάδ^{ος} μέγ
 λάτρης τε ταύτης, οἷς ἐφίω ἰσο
 εἰς τὴν ἄνω φέρουσαν, ἰεράν θυσία
 ὀρκῶντινα ἀρχοντα, ἣν τελῶ φ
 ἀπὸ σώματ^{ος}, ᾧ καὶ ἰκετηρίαν
 εἰς σὲ παραγάγω· ὡς ἑαυτοῦ τὸ
 τιμῶν καὶ οὗτος, οὐχὶ ἐντρυξιν λέ
 τελειοποιὸν, ἀγίων μυστηρίων;
 τελῶ γὰρ εἶπε, δεικνὺς ἱερῆά σοι,
 σώμα τὸ πνεῦμα. ἔστο γὰρ ἀναφ

πιστῶν δέησεις· πάντα γὰρ ἐν πνευ
 μῶν αὐτῶν ἤδη, θαυμάτων συναί
 τῶν χριστὸς ἔδρα, καὶ θεούσης θυσί
 ἧς θαῦμα μείζον, οὐκ ἐγνώκει ἡ
 ἴσον καὶ τοῦτο, τῇ κενώσει ἔ
 ταύτη καὶ ἀμφω, οὐκ ἀνδρῶν π
 τί σοί γε δόξαν, ἀπαρέσκει ὁ τρέ
 ῶν χριστὸς ἰοῦργησεν, ἄλλον δ' εἰσ
 ὅς ἐστι χριστῶ, οἷς ἴ' ἐφίμ ἀντίθετ
 τελετικὸν γὰρ ῥῆμα, οὗτος μὴ ἔχο
 τὸ γὰρ λαβεῖν, φαγεῖντε τῆς κοινα
 τελικός ἐστιν, οὐ τελετικός πρὸ
 πῶς ἀγιάσει, ἢν τελεῖς σὺ θυσία
 σὺ γὰρ τὸ καθ' ὃ, χριστὸς ἡ γίασ'
 ἐντὸς ἦν δὲ, οὐ χρεῶν παλιλογ
 τῶν δὲ ὃ δίδως, ἔ καθ' ὃ τὴν δύνα
 μῶν οὐ τελεῖς ἀθεσμα, ἢ ἀντίθεο
 τῆμῶν μάλιστα, ὑπερηφάνως λέ
 ὡς ἦν ἐπέιπης, ἱερεὺς τελῶν μόνοι

οὐκ ἀπλήθεος ἄρτων, κρείβετε τὰ ῥήματα
 τὸ χεῖρ' ἐπάρας, τοῖς δὲ εὐλογεῖτε
 μετῃσι οὖθ' αὐτίκα, εἰς ἀληθινὸν
 οἶον τὸ χεῖρ' οὖ, σῶμα ἡγεῖται
 καὶ ὡσιν ἄρτοι, μυεῖοι ἀπειράτοι
 Φεῦ ἀδελφοὺς στόματ'· ἀπρεπῆ
 ἀνάξια θεοῦτε, εἰ καὶ δυνατὰ.
 θεὸς γὰρ ἀδραξῆ, πάντ' ἔχει τὸ κ
 τὰ δ' εὐτελίζῃ, χρῆμα ὑπερκό
 οἶον περὶ ἐστὶ, τοῦργον εὐχαριστία
 μόνῃ τελεῶθ' ἐν, τῇ κενώσῃ ἔ
 κενούται δ' οὐτ', ἐσχάτων ἐπὶ
 καὶ τῆμος εὐρεῖν, εἰς αἰτίτημ' ἀξίον
 πατρὸς λόγου ἀφθαρτ', ἀφθ
 οὐ γὰρ τυχεύσης, ἀποκατηρτίσ
 ἡμῶν πατρὸς ἀναρχ'. ἀχραντο
 ἐξ ἧς δὲ ἔγνω, οὐσαν ἐκλελεγμ
 εἶτα θεὸς μὲν, ἐκλογῇ οὕτω τε
 καὶ ἀγιάζει, ἀπερπαρεσκευάσε

τὸ γ' παρῆς, ἄρτον εἰλήφει λα
 αὐτὸς δὲ βούλει, ἀδιαφόρως θύει
 καὶ ὦν γε φιλάζυμος, ἄρτους οὐς τ
 θέλεις τελείῃς, εὐλογία σε μόν
 χειρὸς γε σώμ' ἀχραντον, ὡ κεν
 σαφῶς τό δ' ἐστὶ, τὸ θεὸν γ' ἐκπ
 ὁ χειρὸς οὐ δέξατο, ὡς προὔβ
 ἄρτους ὁ σατᾶν, ἐκ λίθων αἰτῶν
 ἴδ' οὖν βελία, καὶ πειρῶν λόγ
 ἴσως θεὸν ἠγάθῃς, ἀμφὶ' ἀνόμους
 καὶ μὴ νόμιζε, τὸ θεὸν ἀγιάσειν,
 οὐς εἰσιν ἄρτοι, τοῖς λαοῖς ἐφημ
 καὶ εὐλογήσης, μυρίως ἀπειράκ
 οὐχ' ἐψεται πνεύματος, ἓν θεός
 οἷς μὴ καθ' αὐτὸ, προσφέρεις τᾶ
 τολμηρὸς ἦθα, εἰς θεοῦ μυστήρι
 καντεῦθεν ὧς, τὸ θεὸν οἷς ἀν θέλ
 ἀκονθ' ἐπεσθαι, καὶ ὅλως ἀναξ
 τοίαις δὲ δόξαις, ἐβλάβη τὰ γεί

ἄσθε ἀπέστη, μὴ φέροντα τὴν βία
 ἦν τοῖς δ' ἐπήγες, ὡς ὑπὸ ζεύγλ
 ἐν κυρίοις τε, σφῶν λόγοις σωτη
 πρῶτον γ' ἦν ἡδία, σάρκα κυρία,
 πίσθιε ζωῆς, πάροχον ἀληθίη,
 τοῖς δ' εὐκόλοις σοῖς, ἢ καὶ ἀλόγοις
 οἷς φωμόν ἀπανθ', ἀγιάζεσθαι
 ἀμφιγνόησε, σῶμάτε ζῶν οὐ λέγ
 οῖον τέλεσε χειρὸς, ὡς ἠγίασεν
 ὡς δ' ἄρτον πλῶς, κατ' ἀναμνή
 τας σαῖς γε τόλμας, ὡς αἰσυρέν
 τὰλλα σιγάσθω, ὡν ἔθω γ' ὑμῖ
 χρᾶναι γ' ὦτα, καὶ τὸμ' ἐκλαλῆ
 ἀ ὑπέβαλεν, εὐρετῆς κακῶν ὄφισ,
 οἷς πίστιν εὐρεν, ἀπάταις εὐένδοτο
 οἷς ἀνακαινεῖ, εὐρεμα πάλαι θα
 φθαροῦ κατ' φθάρτε, καὶ θυσίη κ
 μεθ' ἀγιασμόν. ποῖον ἄρ' ἠγητέον
 ὃ θεῖον ἄρτον, τοῦτο ἢ κείν' ἔρετο

ἔστων αἱ λύσεις, αἴγε λυσώδεις ὅλα
 γειτόνων σε, εὐσεβοῦς πόρρω Φρέ
 σῶν δὲ πάλιν, ὡς ἀπ' ἰοῦ ἀσπ
 Φεύγειν χρεῶν μοι, μή με ἐγχείψη
 ἀ γ' ὡς περιβληθῆ, ἀπὸ μάλλον ἀδικ
 θέλων σὺ λύειν, ἀδικεῖς πολλῶ πλ
 χερόνθ' ὀρίζεις, ἔτό δ' εἶναι καὶ πά
 ἀναλύεσθ, εἰς ὃ ἦν φθαρτὸν ὅλως
 πιστῶν δὲ ταῦτα, οὐδεεῖς εἰς νοῦν λα
 τὰ θεῖα θεῖως, εὐσεβῶς οἱ ἅγιοι,
 δέξαντο πάντες, τῆ τε ἡμῶν οὐσία
 χειτῶ τὸ σῶμα, ὑπερσίων λόγα
 ἐνοῦσθαι εἶπον, τῆ θεώσει ἐνθέως
 τελούν γε ἡμᾶς, καὶ καθαῖρον ἐκ
 πίστευε οὕτως, εἰ ἔχειν ζωὴν θέλει
 ἔ ἄρτον ἡγεῖ, ὄντα εὐλογημένον,
 χειτῶ τέλειον σῶμα, εἰ μὴ ἡ ἀφ
 πῖμα δὲ πῖνε, αἷμα ὡς ζοηφόρον
 τέτοις καλέσθης, εἰς θεοῦ πανδαι
 θεοῦ δὲ ἡ σάρκωσις, ὡς ὑπὲρ φύσι

οὕτω καὶ ἡ θείωσις, ἀρετὰ οὐθύεις,
 λόγοις βροτείοις, ἀνερβύνητα μένει
 „ κρείσσων δ' ἀγνοία, γνώσεως

Προπατορικῶν πταίσματων,
 ἢ παρενομήτως.

Ἐλεγχθῆναι ἰδ'.

Καὶ πῶς ὁ θαλάσσης, εἰς σὲ Διὸς
 μαρία μηῆτες, ἔξ θεοῦ τῆς
 ὄντως τέκες πάναγνε, ἀφθόρῳ τῶν
 εὐας ἔλυσας, τὴν ὀφειλὴν τὴν πά
 ὑπερτερῆς ἀπαντας, οὐς θεὸς τί
 νόας βροτούστε, καὶ μὲν τῶν ὅσ
 σιγῶντε τρανοῖ, τὴν θεόσδοτον κα
 ἢ τοῖς δε λάμπει, καὶ θεὸν μεγαλ
 ἔγνωσεν σε τῶν, καθόλου ὑπερτέ
 καὶ πρὶν γενέσθαι, ἔξ θεοῦ με μητ

μόνη γ', ἣν ἔθηκε, τῷ ἀδὰμ φύσι
θεὸς σὺ διέσωσας, οἶαν πλάσατο,
δείξις θεόντε, δυνατὰ πλασάμην
αἰτήμηνόντε, ἄτλα κ' παρέαχετο,
καθαρότητα, ἣν εὖρεν ἐν σοὶ μίνη
πρὸ σὺ γ' ἄλλη, οὐ καλὴ πρῶται
φάνη νεάνις, ἢ θεός γ' ὁμῆ βλέπω
ἀνθρώπων εἰς πρῶσωπα, κείνην πρῶ
ἔχες δὲ σὺ πάναγνε, τὴν χάριν μόν
θεῷ φανῆναί, εἰς ὃ βύλει ἄξια·
σὺ γ' φουῖσα, ὡς οἱ πάντες ἐξ ἀδ
σπασθῆ, γενάρχων, οὐμετέχες τ' β
οὐχ ὡς πέπλασαί, ἀνεπίδεκτ
ἀπαγε τῷτο, ἀνομῶντων ἢ πλάινη
καλὴν γ' εἶναι, οἶα ἦς πρῶαιρέσει,
ἀποστρεῖσει, εἴτις οὕτω σε λέγει·
θεόν' ἀδίκων, μὴ δικαίως γράφετ
τῶτων δὲ καὐτὴ χρηματίζεσα κό
οὐς εἰρξε τρυφῆς, καίγε ἀθανασίας

σατᾶν δόλιον, κακίας ἐφθυρέτω
 ἀμφοῖν νίκησας, ἐξαπάτην καὶ π
 φύτων καὶ σατᾶν, ἀγαθῆ προαι
 εἰτεῦθεν ἤρθης, καὶ θεόν γ' ἐπεσπο
 σκλωῶσαι ἐν σοὶ, καὶ νέον χρημα
 ἀδάμ, σώζοντα, τὴν πάλαι πε
 δι' ὃν σὺ ἀγνή, ὡς θεῶν προσηκ
 ἀμφιγνοῦσα, δειλία αἰνεμνήη,
 ὡς ἀδάμ ἐκγονοῦτε, ἀνθρώπο
 κύησιν ἔξειν, ὑφορωμνήη λέγειν,
 τὸ πῶς ἐρώτας, ἔξ θεοῦ τὴν ἀγγ
 θεοὺς δὲ τοῖς, πατρικῆς ἀμαρτ
 ῶς συνέχευε πάντα γνε, δικαίῳ λόγ
 ἠδεις γὰρ εἶσα, τὴν ἀδάμ συστοιχία
 καὶ ὑπονοίας, μὴ τέκνης καὶ νόμο
 ἔγνωσ γὰρ οὔσα, ἀγνοῦσάτη παρθε
 ἐπελθὸν ἀπήλλαξε, πνεῦμα ἀ
 ψυχὴν καὶ σῶμα, καθαγιασάν ὅ
 προθυτρέπισε, φῶς ἵ' εἰῆκέ σοι

κατανοῆσαι, οὐ κύειν μέλλεις λόγον
πατρὸς ὑψίστου, τὴν μεγάλην δύ-
σπινδύματ' ἐστὶ, πᾶσιν ἔκδηλον γινώσκοντα
οὕτως ἐτοίμως, πρὸς τὸ ἀγγέλλειν
συγκαταθήναι, ἐρεῖν γένοιτό μοι,
ὡς ἀγορεύεις, εἰμὶ δέλη κυρίε·
ὑμνητα ταῦτα, εὐσεβῶν τί με λό-
γος δ' ἀποδέξαις, κυρία με παρθεν-
δοίης τ' ἀμοιβῆν. πλάσματων ἐμῶν
ὅς τις δ' ἂν εἴης, ὅς θέλεις ἐντυ-
ποῖς ὡς εἶπὼν μοι, ὅς Θεοῦ τὴν μητέρα
δόξασα πληρῶν, τὸ πρὸς αὐτὴν με-
υμείοθαί γ' αἰδοῖ, ὑπολάβαις καὶ
κατὰ γέ γνώμην, τὸ ἑώων πατέρων
ἦν δ' ἀπαρέσκη, τῷ βραχεῖ τῆς
ὡν φίλερίς τις, ἢ φιλοπεράττων ἀ-
μὴ τοῖς λατίνων ἐμπαρής, σκόπε
ἐν σφίσιν ἀσύμφωνα, καὶ ἡμῖν ὅλα
λέγειν σοφιστῶν, τῷ τρέπῳ εἰωθό-
αἱ γὰρ ἄλλως, τὴν μαρίαν πα-

σεμνύναι πολλοῖς, φιλονεικοῦντες
 πόλ' ἐκκινούσι, καθ' ἑαυτῶν τὸ
 εἰ γὰρ ταλάντω, εὐθύνης τοὺς σφ
 εὔροις ἐν ἀγῆ, κακοδοξίης ἴσως,
 καὶ τοὺς μετεῖναι, τῇ μαρίῃ κηλί
 καὶ μὴ μετεῖναι, οὐ καλῶς τεθειμ
 ἐν οἷσιν οὔτοι, ἀντιπάλους σφῶν
 πολλοὺς ἀπῶσαν, ἀσεβείας εἰς
 ἔθνη μέγιστα, καὶ ἀδοξία ἐν λόγ
 ἀ ὡς ἐθίαθη, παντὸς ἀπαιτεῖν
 καὶ ἐκποδῶν ποίησε, πίστιν ἢ λύ
 τὰ νῶ λόγῳ ἀληθεῖα, τῷ ὑπὲρ
 ὠδινε κούφως, καὶ κατὰ σοῦ παρθένε
 τῷ ἀφατόν σε, μὴ νοήσαντα τόκοι
 βλασφημίαν τέξατο, πλήρη μα
 (ἀκων δ' ἐπ' αὐτῶν, τὴς λόγους τε
 ἰόντιμοι πάναγνε, συγγνώμων ἔη
 εἰκασμ' ἀνεῦρον, ἀσεβέστατον ὄλω
 ὡς ἦς κιβωτὸς, τιμία τῆμ' ἔχ
 χειρὸν ἐν αὐτῇ, κειμήλιον ὄν μ

εἶθ' ὡς διέλθοι, μείνες ἂν κιβώτιον·
 φεῦ τ' ἀνοίης, ἢ ματαίως οὐς λέγῃ
 καὶ οὐ νοῶσιν, οἷα φάσκουσ' ἄδικα,
 πλὴν εὐέλεγκτα, οὐδὲ ἄξια λόγου
 ἀπὸ λέγουσιν, εἰς κακουργίαν ἴσα
 τοῖς νεσόρισι, τὴν βεθτῶν κακουργίαν
 λέγων ἀνήρη, μὴ λαβεῖν ἐκ μαρίας
 θεόν γ' ἀνθρώπον, ἀλλὰ διελθεῖν μόνη
 ταύτη δίδασκει, μὴ λέγειν θεοτόκος
 ὃ δὴ καὶ τέτων, τοῖς λόγοις περαίνεται
 καὶ ἀθετεῖται, ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ,
 θεοῦ λόγου κένωσις, ἢ βεθτῶν χάρις
 εἰμὴ θεόν γὰρ, ἢ μαρία τέξατο
 βεθτὸν γεγῶτα, μητρίθ' ὁμοῖσιον,
 εἰληφέναι ἴασι, ἡμῶν τὴν φύσιν,
 λόγῳ δικαίῳ, οὐδαμῶς ἠγητέον·
 πῶς γὰρ τὸ ἀπερόσληπτον, ἴασι
 καὶ κινδυνεύει, ἀνατετραφῆσαι ὅλον,
 εὐαγγελίᾳ, τ' ἀληθεῖα λόγον·

τοιαῦτ' ἀδίκᾳ, νοῦς πολυπράγῃ
 τῷ ὦν ὡς εἶπον, μητέρῳ Θεοῦ
 ἀνατρεπόντων, ἀλίγοις εἰκάσμι
 τὴν ἧς μετέαχε, τῷ Θεὸν τεξαμῶ
 βροτῶν λογισμοῦς, ὑπεραίρισσα
 ἦν ὑδενίτω, ἀπανήνασθαι ἐνι,
 ἕως ἐξαυτῆς, σωματωθῆναι λέγει
 Θεοῦ τῷ ἡμᾶ, εἰς βροτῶν καμνεροῦ
 ἐν τοῖς Θεῷ δὴ, χειραγωγῆ
 μεθεῖς γὰρ ταύτης, ὑποβρύχ
 πλάσμασι δεινοῖς, καὶ τελευτῶν
 ἢ χειρὸς ἡσφ, τοὺς δικῶν ὑπὸ
 τῷ εἰς Θεὸν γὰρ, ἀφροσύνης ἀνά
 πῦρ μὴ χολάζον, ἔψεται τὸ

Περὶ ἀποκατάστασεως ἀποικομυ
 δὲ εἰς ἀτοπον· οὐ ᾧ καὶ κτ
 κηδονίαι, ὡς θανάτ

Ἐλεγχθῆναι.

Οὐκ αὐτοὶ χριστῶ, καὶ ἀποστ
 πατράσι θείοις, λάμψασ
 τὰναντία φρονεῖτε, καὶ ἂ μὴ θέμ
 δογματίζοντες, θεῶν ἀριτεῖα θε
 ἄς δὴ καὶ τίσεις, ἀπὸ σήμερον ὅλω
 ὡσεῖτι κρείσσον, καὶ θεοῦ περιδοῦ
 ὅτῳ γε δόξε, πάντας ἅμα δοξάσ
 τοὺς φιλοχρίστους, καὶ θεῶν σεσωσ
 ἡ παῦλ[Ⓞ] εἶπει, ᾧ τρίτ[Ⓞ] ὡπ
 οὐράνιά τε, ῥήματι ἤκαστ' ἐνθεα;
 πρὸς τὸ μαθόντες, κρείσσον[Ⓞ] διδ
 κριτήριον δείκνυτε, ἀνεωγμῶν,
 τοῖς ἐκμετροῦσι, σφῶν βίον καθ' ἡ

ἄρ' οὐνοεῖτε, ὥστε ἤρηθηδε τρανῶ
 χριστὸν γ' ἰκέσθαι, κρῖνα οὐς ἐπὶ
 βροτῶντε αὐτὴν, ἐν τέλει ἀνάστ
 (μάτιω γὰρ ἔστα, εἰς κρῖνοιτο
 μίαντε φύσιν, τὴν βροτείαν Φάσ
 (μία γὰρ ἔστα, εἰ καὶ μούνη τίετο
 ψυχὴ δὲ ἦδε, ἢ περὶ ὑμῖν ἤρεσεν
 εἰκὴ καθ' ὑμᾶς, σώματι χρῆσα
 καὶ πῶς τὸδ' ἔστα, οὗ πλάσατο
 χεῖρας' ἰδίαις. τὸ βροτῶν γῆθεν
 μὴ εἰδέναί με, συνέβη καθ' οὐς γ
 ἔζη κυδώνης, οὗ λόγοντιν' ἀνέγνω
 πρὸς θανάτου, ὄντα συντεθειμένῳ
 ὡς δαῖξεν εἶτα, ἀδεᾶ τ' θάνατο
 ὡς οὐκ ὀλέθρου, παντελοῦς παρα
 βροτοῖς τελῆντα, ἀγαθῶ δὲ καὶ π
 μέχειτε πολλοῦ, ἀγαλεχθεῖς ἢ
 πρὸς οὐς τὸ θανεῖν, οὐδοκεῖ σωτῆ
 πειγράφειν ἔπειτα, τῇ ψυχῇ μ

τόλμησε τὰθάνατον, ἀλόγως ὄλ
 γέρα γ' αὐτῆ, καὶ τίσεις ὀρίζεται
 πέμπει' ἐπ' αὐτὰ, αὐτίκα μὲν
 μόνω προχείρως, μηδὲν ἀνατά
 μνηθεῖς ὁ θαλάσσης, οὐδὲ θατέρως μ
 μεθ' οὐτὰ χείρως, ἢ τὰ τιμῆς ἀξ
 ψυχὴ δρασάσα, καὶ κομῖεται ἀμ
 σὺν ᾧ ἐψύχε, τὰ ἐπίχειρα σάφ
 ἀνδανε ταυτὶ, τὰ κυδῶνη ἀτοπ
 καὶ τοῖς λατίνοις, οἷς προ ἀνατάσ
 χωρεῖν ἀρέσκει, τὴν ψυχὴν ἐπὶ τ
 ᾧσεὶ καὶ τιμᾶς, καὶ τὴν θεοῦ θε
 ᾧ δόξε δοῦνα, πᾶσι τὰς ἀντιδόσ
 μὲν τὸ δοῦνα, ἀλλὰ γ' ἀνατάσεως
 καὶ τοῖς βροτῶν σώμασι, τὴν ἀφθα
 τὸ γ' ὅσιον, καὶ θεῶν κριτῆ πρόπον
 ὄλῳ τὰν θρώπων, οἷον ἀπ' ἀρχῆς π
 ἀνατάθεντι, δοῦνα τὰ πρὸς ἀξί
 ᾧδὶ γ' ἔσται, τόνδε καὶ ἀνατάσειν,
 αἰωνίζουσαι, ἢ τιμαῖς ἢ τίσεσιν,

ὡς ἀγαθήδω, ἐκβοᾷ παῦλ^ο
 τὸ φθαρτὸν ἡμῶν, δεῖν λαβεῖν ἀφθ
 καὶ ἐνδυθῆναι, ἀθανασίαν ὅλον
 βρωτῶν τὸ θνητὸν, καὶ τέως τὴν ἡ
 ἐν ἧ τὰ πάντων, ἔργα ἐταθήσε
 ἡξοῖν· τί ὑμεῖς, τήνδε πρὸς λαμβ
 παρειαγοντες, οἷα νῦν πρὸς βεῦε
 κενὰ λατῖνοι, ἀσεβῆτε δόγματα
 τοῖα γὰρ εἶναι, πάντα συμβαίνῃ σα
 ἀ μὲ συνωδὰ, εἰς ἔφατο ἅγιος,
 χειτῶ σοφισαῖς, παῦλ^ο ἐνθε
 ὄν οὐδεὶς τις, ἀγνοεῖ οἷα λέγει,
 θεῶ πρὸς πώδη, ὑπὲρ ἀναστάσεως
 πρὸς ἀ σιγάτω, πᾶν λαλῶν γῆθ

Περὶ τῆς αὐτῆς, ἀλλω

Ἐλεγχοῦ 15'.

Τὸ σῶμ' αἰών, ὡς ὡρπέπ
 ἀμφοῖν τὸ κρέμα, ἰσότ
 τὸ γὰρ ἄνθρωπος, θάυμα ἔθ
 χούσ ὡς δόξως, συγκεκραμῆ
 θάυματι πλάττ, κἄχι φύσεω
 ἔχων τὸ εἶναι, μιλῶν ἐξ ἐναντίων
 εἰς ἃ ὁ πλάσας, κἄ λύων ὁ σημέ
 βροτὸς ἅπαντας, εὐθ' ἐκάτω ξ
 παύθ θανάτω, ἔθ θανεῖν ἀγωνία
 πάσης τε ἀλλης, ἀνωμαλίας βί
 βροτὸς κυκώσης, ἢ δονῆ τε κἄ λυ
 δι' ὃν ὁ δεύθ, πᾶς δρόμον τ' ἐθάδ
 λελυμῆς δ' αὐ, καθ' ὃν εὐδοκεῖ
 ἀποστολῆ πνεύματῳ, ἀνακαινίσο

εἴπω πρὸς θεούς, τοὺς δὲ πρὸς ἀνθρώπους
 ὡς δειμαλαίεα πάσιν, αὐτῶν ἡμεῖς
 θεῶν κεινοῦνται, ὄντις ἕδεκάσετα
 ἀλλ' οἷα δράσει, τοῖα πάντως λήθω
 κειθεῖς ἕκαστος, εἴ ἐβίω ἢ θεῖμις,
 καὶ ἧς μετέχε, πρὸς θεὸν κοινωνία
 τὴν χάριν ἔγνω, καὶ ρεταῖς ἐλάμψαι
 κάλλεσσι νοητῶν, τὸ πλεον τῆσσι μέγιστον
 ἢ τῶν γενητῶν, οἷς ἀπατῶνθ' οἱ πλεον
 ἐφῶ δικαίας, ὑπὲρ πάντων δίκης
 θεῶν δέησεν, ἵνα τὸ πρὸς ἀξίαν,
 διδῶ ἕκαστῶ, ὧν ἕδρα ἀντίρροπον
 ψυχὴν πρὸ κοινῆς, αὐτὸς ἐξεγέρσει
 τίων ἰταλὲ, οὐχὶ δράσεις ἔτι ἀλόγως
 θεῶν μερίζων, φιλοτίμημ' ἔξοχον,
 οἷον γ' ἐπὶ γῆς, οὐκ ἔχει καὶ εἰκόνα
 ζῶον τι ἄλλο, ἀρετῆς θεόμορον;
 ψυχὴν ἀπάρτι, ἢ τιμᾶν ἢ τινύνα
 πίστιν ἀπασαν, εὐσεβῆ ἀνατρέψει.

ἢ γὰρ ἔλθουσιν, δευτέραν ἀναίνετα
 χεῖρ' ἐπὶ γῆς, καὶ ἀνάγκη κε
 ὅς τις μερικὴν. ὕποτίθεται κρι
 ἢ τὴν δικαίαν, τῶν βροτῶν ἀνέγρεσι
 ἐπὶ κομιδῇ, ὧν ἔδρασαν ἀξία,
 ἄτλα καὶ ἄμφω, ἔσατ' ἄν ὁδηγία.
 θεὸς πλάσσει ἄνθρωπον, εἶτα δὲ
 ἄνθρωπον ἀνείληφε, καὶ ἄνθρωπον
 καὶ θανάτῳ δῶκε, διίστων φόβῳ,
 ὃν οὐχὶ χωρὶς, ἀλλ' ἀνείληφός ὁ
 ὅλον θεὸς σάωσε, καὶ κρινεὶ ὅλον,
 θεὸς ἄνθρωπον, ἐξαναστήσας ὅλον
 πλάττης δίκαιον, τυγχάνων ὧν
 ὡς ἀδικῶν σὺ, εὐρετὰ τῶν οὐδένων.

Κατὰ περγατορίας, ἤτοι πυρὸς καὶ
λατίνων.

Ἐλεγχοῦ 13.

Χώρων ὁ τρίτος, ὄντιν' ὑπεξ
καμνῆς ἀπάτης, ἐμπιπλῶ
(πείθει γὰρ αὐτοὺς, ἀλιτεύειν ἀφόβως
δι' ἡν καθαρσιν, πῦρ ἔχειν πιστεύεται
ἄρ' οὐκ ἀπάγῃ, εἰς ὀλεθρίαν πλάσ
ποιῶν καθιστῶν, μυρίων ὑπεθυμένων
τοὺς γὰρ ἀμαρτήσαντας, ἀποχωρίσ
χειρὸς δικαίων, ὡς σαφῶς αὐτοὺς
πέμψῃ μὲν εἰς κόλασιν, ἀλλ' αἰών
τὸ πῦρ γὰρ εἶπε τ' δε μὴ σβεννύμενον
τὸ δὲ χροικόν, ἐκ τίνων σὺ πλάσ
εὐαγγελίων, ἀγ' εἴωσι, μὴ λάβον;
πολλὰ βιάζῃ, καὶ τὰ λεχθέντα σαφ
ἔλκεις ἀποσπῶν, ἰδίας συμφυίας,

ὡς ἄφ' ἐώων, ἀποδείξις τιαθέντων
 πῦρ τὸ χερνικόν, καὶ καθαίροντα λα
 ἔξεις δὲ τῆμῳ, ἡνίκ' εὐαγγέλια,
 ἢ καινὰ κλήση, ἢ τὰ ὄντ' ἀποκτήσῃ
 τῷ μηδὲν ὄντι, μορμόλιττε πυρίσθ
 εἴσαγε καὶ ἔξαγε, κίῳ ὅσα θέλεις.
 ἐφ' ᾧ γε ὑμῖν, τοῦτο πῦρ ἀνθυρέθη
 οὐς ἀν τὸ πῦρ λάβοιτο, οὐκ ἐνι λύε
 ἐπὶ διαιωνίζον, ἢ χειρὸς ἔφη.
 βροτοὶ ματαίως, συλλέγεσθ' ἐμπειρ
 ἐκ πυρὸς ὑμῶν, τοὺς γονεῖς λυτρεύμ
 μάτῳ ἰταλῶν, εὐρέσμασ' ἐλπίζε
 ταῖς ἔξαπάταις, ἐκλέγασι χρήμα
 ἀτ' οὐ σαώζῃ, πρὶν βροτοὺς συναγ
 θεός γ' ἰδίους, ἐξεγείρας σώμασι,
 μεθ' ᾧν καὶ τίσθ, δοξάσθ τε οὐς θεμ
 εἰ εὐσεβεῖτε, εἰς θεὸν πιστεύετε
 ἔχειν τὸ σώζειν, ὡς κολάζειν ἀδίκου
 τί δυτικῆς ὀφρῦῳ, ἢ μοναρχίης,

κενῆς ὅλως γε, χάρισιν ἐλπὶς
 αἶγ' οἷς δοθεῖεν, ζημιούσ' αἰωνί
 ξένα γ' οὔσαι, διδαχῆς ἔκφυ
 αὶ ἀπὸ πυρός, ῥυπτικῶν ἔσ
 παπῶν καὶ ἄλλων, ἅ πάπαις
 εἰς πῦρ ἀγασσι, τοὺς ὡς δεῖ
 πρὸσκαιρον οὐχὶ, ἀλλ' ἔχον
 ἐκείσε καῦσιν, οὐποτε σβεννυ
 ἢ πολλαχρὸν ἔφησε, τὸ χειρ
 παῦλός τε εἰπὼν, ὡς ὅτι σωθ
 ὅτε τὸ ἔργον, χόρτῳ ὦν κα
 ὡς ἀπὸ πυρός, πῦρ χειρῶν ο
 τῷ διὰ πυρός. ἀλλ' ὅτι ὄν δεῖ
 τὸ πῦρ τὸ μέλλον, καύσεως ἐσ
 οὐκ ἀναλίσκον, ἀλλὰ σῶζον κ
 οὔτω νοεῖσθαι παῦλῳ, εὐσεβο
 συνωδὰ χριστῷ, τῷ ἐπαγγελια
 ὡς τοῖς δικαίοις, δόξαν ἦν αἰωνί
 οὔτω κακοῖς κόλασιν, ἠπειληκό

ἔπαυτον αἰὲν, ἵνα μή τις ἐμώεση
 σῶσαι θεὸς γῶ, οὐς ἔπλασε βύλεται
 οὐ τῆ γέεννη πέμψαι, οὐ θεῶ τόδε
 ἦν μή τις εἶπει, δημιουργήσειν θεόν,
 ἢ τὰ μέγιστα, βλάψεθ' ἑαυτὸν
 ἐδέμ κ' ὠδράδεις, ὡς κόσμῳ γ'
 θεῶ περίχθρη, ὑπὲρ ὧν ἐπλάσαται
 γέενναν δ' ἡμεῖς, αὐτοὶ παρηγάγοι
 θεῶ ὠδράκυσαντες, ἐκ σατᾶν φ'
 χ' ὑποσκελισμοῖς, εἰσέτι δ' βελ
 ὁ σημέρ' αὐτήν, πλημμελῶντες
 βιῶντες ἀπρόσεκτα, ἀσεβῶς θ' ὄλ
 ὄυτω γέεννης, αὐτοὶ ἡμεῖς αἴτιοι,
 τὸ πῦρ δ' ὄρασι, οἱ πάπαι ψυχῶ
 γυμνάς κ' ἄτερ, σωμάτων τ' συν
 τῶθ' ἢ παπῶν ἀνῆψε φιλαργυεῖα
 μὴ συνορώντων, πλήρες ὄν βλασφη
 θεὸν τελεῖ γῶ, εἰς α' πλάσαι' ἄδ
 τιννύντα ἢ τίοντα, τὰς ψυχὰς μόν

αὶ καθ' ἑαυτὰς, οὐδένων ἐργάτιδ
 φύσεις τελεῖσαι, οὐχ ἑαυτῶν εἰ
 ποδραγαγεῖσαι, ἔδ' δὲ ἀνθρώπων ὁ
 μέρος δὲ ἔδε, καὶ τὸ σῶμα τυγχ
 μεθ' οὗ καὶ ψυχῇ, ἀντιποιεῖτ' ἀρε
 καὶ αὐτῆς κακίης, γίγνεται ὑπηρέτ
 εἰδῶσα δρᾶντι, σώματι τῷ συν
 ἔτ' οὐχ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τ' ἀνθρώπων
 πῶς ἔστιν οὖν δίκαιον, ἢ θεῶν πρέ
 ταυτιλὶ τιμᾶν, ἀντὶ ἔσ' συνημ
 ἢ καὶ τινύναι, πυρὶ καθαρηρίῳ,
 τὸ σῶμ' ἔωντα, κείῳ ἀναίδητο
 καὶ τί θεῶν πλάσατο; εἶπε τ' ἄ
 εἰκείῳ ἀφανῆ, μέλλαν ἀγέρας
 καὶ σὲ τὰ σώματα, τὰ χερσὶ
 καὶ φουραθέντα, καὶ ψυχωθέντα νό
 ἔως ἠθέλησε, ζῶν ἢ καὶ εἰκόνα
 χοῦ' τε ἄπο, καὶ νοὸς μικτὸν π
 λόγῳ ἐν οἷς πλάσατο, χρώμνον

παραιρέσειτα, αἰὲν αὐτεξουσίῳ;
 ταύτη δέησε, τῷδε τιμῆς ὡς δίκης
 καὶ πῶς σὺ τᾶδε, τῷ γ' ἐνὶ διδούσ με
 εἶς τὸ σῶμα, τ' αρετῆς ὡς κακίας
 ψυχᾶς τελοῦν αἴτιον, ὄργανόνθ
 ἀλλοτριουῶσαι, ὧν ψυχᾶς ἄρτι π
 ὄρας ἐκατέρωθεν, οἷα περσεῖβι,
 τῷ δημιουργῷ, ἄτοπα βλάσφημα
 τὸ πῦρ λατῖνε, τ' ἀλόγως εὐρημνί
 ἐπὶ καθάρσει, παντελῶς ἀδυνατ
 μέρες γ' εἶπας ἀπλεταί, οὐχὶ δ' ὄλ
 τ' ὡδραβάσει, εἰς θεόν γ' ἔσταικό
 ὄλ⊙ λαβὼν ἀνθρωπ⊙, εἰτολήν
 οὐχὶ φυλάξας. τί λαβὼν τῷδ' ἐν
 πυρὶ κολάζεις, καὶ ὃ μὴ πέφυχ' ὄλ
 εἶκειν κολάσει, τ' συνημνίε ἀνθ
 θεόντε δείκνυς, εἰς α' πλάσαι' ἀδ
 λέγων ἀπάρτι, καὶ περὶ ἀνατάσ
 ψυχῆς μὴ ὄρα, τρυτονὶ ποιῶμεν

σῶμα δ' ἐῶντα, ἀφανὲς τῷ θαν
 ὅς ἐνθα κρινεῖν εἶπε, ὡς θραπῶμα
 ἢ ἀρετῆς τιμήσειν, ὡς θεῶ πρέτα
 τὸ πλάσμα ἔτο, πανίαχῦ συν
 κρινεῖν ἔφατο, ἔδαμῦ λελυμῶν
 σὸν ἐστὶ πλάσμα, ἔ μέρης ἢ νῦν
 τὸ πῦρτε ἠράνισα, παρ' ὠειγ
 κολάσεως γ', ἔδε εἰπόντῳ τέ
 (ἴσως ὑπ' αἰδῶς, ἔ θεῦ εὐσωλο
 ἐὰ πέρι πλάσματα, ἠγαπημῶ
 κόλασιν αὐτός, ἀνθυπαλλάξας
 ἀμαρτιῶν γίγνεσθαι, ἐν πυρὶ τῷ
 ὡς ἔ θεῦ τρέφοντῳ, ὀργὴν καὶ
 κῆν μὴ κολάση, καὶ κειτὰς δυ
 μέρῳ τι γῶν γε, ἔ μετανοηκό
 (τύτεις γ' εἶπας, πυρὸς ἀξιμῶ
 ἔ ἐμπερθέσμε, καὶ χρονηκῦ ὡς
 ἀντίρροπον δοῦς, ταῖς ἀμαρτίαις
 ἠκίστε σώσῃ, ἐκ μετανοίας μόνη

τὰς γὰρ ἀλιτρῶν, τῆ κατὰ βίον γ' ὅλον
 ψυχὰς γέεννη, ἄρτι πέμπεσθαι θεῶν
 γυμνὰς συσκήνων, τῆ κακίας αἰτίων
 πάντα δὲ ταῦτα, ὅθι θεῶν ἀνάξια,
 ὡς ἀλλότρια, εὐσεβόντων θιάσῃ,
 οἶδα μὴ ὄντα, τῶ δὲ σαυτὸν ταμί
 βύλεσθαι ποιεῖν, τῆ τοσῆς δε τίσεως
 τῆ τῆ τοσῆς δε, ὡς θέλεις ἐν πυρίσ
 πείθοντα κείσθαι, τῆ χεῖρον τῆ τίσε
 πάντως ἐπὶ σοί, ὡς γὰρ χειτερο
 ὄν ὡς καὶ χρυσοῦ, τῆ δόσῃ ἀντίρρωπ
 ποιεῖν σέ φασιν, εὐτ' ἀδρεγτέρας λ
 ἀνεξικακείσ, ὡς θεῶν βλασφημί
 καὶ ὅθι δικαίῃ, ἢ θεῶν, οὔσοι μέλῃ
 οὐ γὰρ δικαιοῖς, εἶναι ἀφροσύνας,
 χρυσοῦ τοὺς ἀενάεσ, σπιδάκων π
 οὐς ἐξανίχῃ, τῆτό σοι τὸ πῦρ λύτ
 ὦν ἀπολυτροῖς, ἀθλίων ψυχιδίων

ἀκρίβειαν, ἔτι ἀναπεπεισμένους
 ποιεῖν ἐν εὐχαῖς, καὶ μέσαις δύνα-
 σι δὲ δὴ ἔστο, καὶ πρὸς τὴν ἐν τῶν
 ψυχῶν ἔχουσαν, ὑπολήψεις ἀ-
 ναντίας τε, πίπτει ταῖς εὐλό-
 γον μὲν γὰρ αὐτὰς. ἀθλίως τίνου-
 κόπιοντα σφόδρα, σῶσαι ἰλεῦν
 θεὸν τὸ τάχος. ἀρτι δ' αὖτως
 ἐπικαλοῦνται. πρὸς ἀφωρημῶν
 ἠκεῖν βοηθούς, σφίσι εὐθνεστά-
 τιν' ἀλλὴ καὶ δῆρι τε, ἢ ἀλλῇ ζά-
 ρει ἀγελοῖς, τῶνδε ὑποληψί-
 κα μᾶλλον εὐτε, τῶνδ' ἐπακρο-
 τὸ πῦρ λεγόντων, τρεῖς δειμαί-
 κα ἄρα λεγόντων, εἶναι καθαρῶ-
 πεσεῖν τε αὖθις, λιπαρόντων εἰς
 οἷμα δὲ ἄτλα, τῶνδε ποιεῖν θ-
 ἔργ' ὀλέθρια, παρ' ὄλον τ' σφ-

τὸ πῦρ τὸ σώζειν, τρέσδε ὑπειλημέ
 αὐ μίτε ἐστὶ, μίτε συνέστη ποτέ,
 οὔτ' ἠπειλήθη, οἷ γραφαῖς τῶ κ
 ἀλλ' ἐστὶ πασῶν, εὐρεμ' ἀνομώτα
 οὐχὶ κενοῦν κόλασιν, ὡς ἐστὶ λόγ
 πληροῦν δὲ μάλλον, καὶ ἀμαρτίαις
 ταῖς ὧν ὄφ' ἠλπίκασιν, εἰς σωτηρ
 τὴν ἀπὸ πυρός, ἀσεβῶς καὶ ἀφρόν

Κατὰ τ̃ αὐτῶ, καὶ ἰωβι

Ἐλεγχῶ ἱή.

Φρενῶν ὅσοις μέτεσι, δῆλον γὰρ
 ψυχὴν πρὸ κοινῆς, σωμάτιον
 ὅτε χάριν βέλεσθε, ποιῆς ἢ τιμῆς
 μεταλαγχάνειν, ἱερῶν ἔκτος βίβλου
 ἀποσώλωντε, οἷς φρονεῖν ἐναντία
 ὡς χρῆμαί' ἐκλέγοισθε, ὑμεῖς σὺν
 ὡ τ̃ μερίμνης, τ̃ ἀγαν φιλοχρῆσε
 ἢ γ' ἰταλοὺς κατέσχευε, ἱερομύστες
 δι' ἣν μεταλλυτόν γε, ἔσχεον καὶ ἰδὲ
 ἰωβιλαῖς, ὡς ὅταν ἐστὴ χεῖρ
 ὡς χρυσὸν ἀγῆ, ἰταλοῖς ὡς ἀπλῶς
 κενῶν κενῶν δώματα, τ̃ πεπεισμένον
 εἶναι τι καὶ πῦρ, χρυσίῳ σθενύμενον
 εἰ ἐντεθείη, χερσὶ πατωκαῖς μόλις
 ἀλλ' ἡμέραν ἀπασαν, ἢ τῶν

πρυγατορίς δόξα, ἀργυρομυλὸν
 μεταλλεία τις ἴσα, ἔστ' αἰρήρο
 τοὺς ἀθλίους πληρῶσα, αὐτῆς εὐρύ
 ὄλε μὲν ὄλε, χειροκαπήλως δὲ
 ὡς κατεφάνη, οὕτω αὐτῶν ὁ τε
 τῆμ' ἢ ἀφέσιμον, ἀγαγεῖν χε
 πρῶτ' ἐβλεύσαντο, σφίσιν ἀξ
 καθ' ὄν' ἔχουσ' ἔρωτα, χρημάτων
 οἷς ὑπερ αὐτὰ, χειρὸς οὐφιλητέ
 ὡς οὐδὲ πέτρ' εὐχῶν παπῶ
 χρυσῶν ἰδεῖν οὖν, ἠγαπακότες χε
 ἰωβιλαῖον, τῆτον ὠνομάκασι,
 σεμνύναι ὡς ἔδοξε, σφῶν καπηλία
 καὶ ἠγαγόν γε, πάγχρυσον τῆμ' ἢ
 πάντων φερόντων λύτερα, πέπων
 μητρῶν ἀδελφῶν, συγγενῶν ἄλλο
 ὦν τὰς ψυχὰς λυτρῶσαι, ἠλπίσαν
 χρυσῶ μεγάλῳ, καὶ τρέχον βαλαντ
 ψυχῶν ἀποινα, ἀπενεγκεῖν τῷ π
 ἵνα περσευχῶν, ἀπολυτρώσῃ θένφ.

ἔμπερθέσμεν, τίσεως ταχυτέρῃ
ἰωβιλαίῃ· τῆτο γ' εἶπον γέρας
οἱ παπολάτρωα, καὶ ἔπεισαν Φά
λαοὺς ἀπείρησ, τῶ λυτρώσεως
,, οὕτως ἐπείγῃ, ὧν ἐρώημεν πόθ
,, πάντα πιστεύειν, καὶ ἂ μὴ πισθ
ὡς ἠδεῖαχῃ, ἢ παπῶν ἐπίχεσ
ἢ μάλλον ἀνδύνατῃ, ἢ ψυχο
πλὴν ὡς ἐδέχθη, τοῖς προχείρω
ἠγερμένοῖς ἄγια, καὶ πισθυτέα,
ἠχθη καὶ ἄλλῃ, τοῖςδε χρύσιν
ἑκατοσῦ, ὡδραμύσης ὀλ
ἔτῶν ἔπειτα, συτολήν ποιέμενοι
δι' ἣν νόσησαν, χρημάτων ἀπλη
ἀνάγε πεντήκοντα, τὸ χρυσῶν
ἰωβιλαίῃ, ἠγον εὐθαρσῶς πάνυ
καὶ ἔδε ἀνυθέντῃ, ἄλλῃ συτο
νόησαν αὐθῖς, συντομωτέραν ἔτι,
τοῖ εἴκοσι πρὸς πέντε, συμφερώ

ψυχαῖς καὶ πάσαις, εἶναί Φάμλου
 ἄχειτε ἡμῶν, ὡδὲ τύτοις ἄγετα
 ἰωβιλαῖⓄ, εἰ περὶ τόση
 εἰ ἢ τελοῦντας, εἶναί κυρίως λέγει
 εἰ εἰκάδιτε, καὶ δεκάδι ἀγαγεῖν
 ἰωβιλαῖον, εἶδα πανώντων πλέω,
 δέξ καὶ πλείω, τὴν δὲ χρήματα ἔχ
 ἄξουσιν ἴσως, καὶ πῶ πολλοσὶς ἔτ
 ἰωβιλαῖον, εἰ θελήσειαν μόνον.

κλείθρων γὰρ εἶναί, ἔρανεῖτε καὶ ἴδτε
 κύριοι πιστεύθησαν, ἐκ ψευδαγγέ
 φήμης λεγούσης, ἅτλα ἀν παπῶ
 λέγοιντο, πιστεύεσθε, ἀναμφιβόλ
 οὔτω καὶ ἦθη, καὶ ἔθη διέφθορε,
 δήμων καὶ ἐθνῶν, ὡς ἀληθείας κεί
 πάντας λελοίωψ, εἰς θεόν γ' ἀνα
 τίς οὖν ἀνακρινεῖται, χυδαῖⓄ π
 παθῶντε δούλⓄ, ἡδονῶν ἢ ὀλεθ
 κάτω γενθκῶς, τὸ χαμαιζήλω

δι' ἃ φοβοῦνται, πῦρ τὸ καθαρόν
 ὡς τοὺς κυρίους, τὴν δ' ἀπαλλάξαι
 ἄνθρωποι πάντες, οἱ κατήκοοι πο
 σιγῶσιν ὅτι, τῷ γ' ἑκατέρων δέξ
 οὐ γ' χροῖσιν, λῶον ἐν πυρὸς τ
 τῷ τε προσκρέσειν, οὐχὶ βέλεοθα
 οὐ γ' κολάζειν, φασὶ μετειώτερα
 πυρὸς καὶ τὴν δε, οὐς λάβοιεν ἢ θεο
 τοῖς παπολατρῶν, μὴ ἀγαπῶντ
 τοίῳ συνέστη, τῷ δέξ καὶ σώζεται,
 ἰωβιλαίς, ἢ παγκάτωηλϞ πλο

Περὶ γάμων ἱερωδικῶν, κεκωλι

λατίνοις ἀνόμως σφόδρα

Ἐλεγχθ. ιθ.

Π Αὔλῳ ὁ θεῖῳ, ἦν μὲν ἀγ
 κέλευσε δ' ἄλλως, ἱεραῶνα
 γαμῆν ἅπαντας, τιμίς ὄντῳ γα
 κατὰ γε παῦλον, καὶ χειρὸν ὅς εἰς
 ἀφικτο καὶ ἤρξε, θαυμάτων ἐκ ἔ
 ἔστο μεγάλη, σύνοδῳ περιβάλε
 καὶ τοὺς θεόπιας, ὡς μεταχόντας
 αἰδομένη κάλυπεν, οὐδένας, γαμέ
 γάμους τε ἔγνω, ἱερῶν τιμίς·
 σὺ δ' οὐχὶ μαίνη, καὶ ὑπερηφανεῖς σ
 ἀπαγορεύων, ἱερωμένοις γάμους;
 οἶεῖτε σαυτὸν, ὧν φάμιλω σοφώτε
 ἀλλάγε χειρὸς, παρθενείῳ εἰσο

γαμοῦντας εἶλεν, εἰς μαθητείαν πλ
 εἰς ἑστρωπίσσε, καὶ μεγάλῳ αἰσ
 χωρεῖν ἔπε' αὐτῷ, οὐδένας βιάσα
 σὺ δ' ἀποκλείων. παρθενεΐης οὐδένας
 ἀντιθετικῶς, προσφέρει τῷ κυρίῳ,
 δοκεῖς ἴ' ἀμεινον, τὸ βροτοῖς γυνῶνα
 τῷ τὴν τραχεῖαν, εὐσιβῆ δεῖξαι ὅ
 ταύτῃ ἔπονται, ἴσα καὶ καταλόγο
 τῶν στρατιωτῶν, ὅους τρέφουσιν αἱ π
 εὔσαρκοι πάντες, ἀπαλοῖτε τὴν γ
 χαίρειν ἀγνεία, πειθανοὶ ἀφ' εἵματ
 μέλαν ἔχοντες, ὡς ἐπιωλεῖον τόδε
 ὄναιο τέτων· ἀχεις ὑποκείσεως
 ἄγιοί εἰσιν, ἴσοι δ' ἀγγέλοις ὅλοι
 πόθεν δ' ἠρώμη ἔχε, τὰ τόσα νόθα,
 ὅσα φενοῦται, ἐκτρέφουσα ὡς μάθ
 ὦν τὴν γάμων κωλύμιω, αἰτιῶ μόν

Κατὰ τὴν ἐν σαββασι νητείας, καὶ

τῆς τετραδικῆς.

Ἐλεγχῶ κ'.

Τίθεαυ καὶνὰ, ἄτε πρῶτ'
 καίτοι γε ὄντα, τὰ θετούμ
 σεπιῶν θεόπιων, ἱερά ἐνάλματα
 ἄρ' οὐμέγ' ἐστὶ θεάσθη; ὡς τὴν τε
 νητείαν καθέραντες, ὑμεῖς αὐθαδῶ
 τὴν σαββατιαν, γήσαί' αὐθαδέσθ
 ὡς φυσίωσις, τῆς διαβόλε ἴση,
 ἢ πείσεν ὑμᾶς, ἀθετεῖν ἀποστόλων
 χειρῶν καλὰ τέθμια, χ' ἱρῶν συνό
 πέμωλης δ' ἔησαν, πατέρες σεβάσθ
 οἱ, νητεύουσι, μὴ καλῶς τὰ σαββα
 καὶ ἀθετεῖσι, τὴν θεόπιων ἐνταλήν,

τοῖς χεῖ ρώμην, μὴ τότε δεῖν ὡ
 ἔμπης λατῖνοι, πείσμα! αὐτα
 ἔς δεῦρ' ἔχοντα, αὐθαδίας τ' τότε
 χ' οἱ καταλύται, τ' νόμω τετα
 νηστείας εὐδοκοῦσι, φυλάττειν μό
 ἦν αὐτοὶ τάξαν, ἀνόμως εἰ σάβρ

Βαπτίσματα περι, ὁραντισμῶν
 λατῖνοι, ἀθετοῦσι τὴν θεο-
 λογίαν, καὶ Χριστοῦ.

Ἐλεγχεται κα'.

Βαπτίσματα ἡλέξισ, οὐδέεν
 ὅλως γρυφῶδες, ἀλλ' ἀπλω-
 μόντω παριτα, πασιν οὔσαν γνωρί-
 τί ἀνθέλεθε, βαπτίζειν ῥαντίσμα-
 οί χριτύσιν, δογματισταίπως νέοι;
 πασιν θεόωταις, ὑπαναντιέμφοι;
 πῶς οὐχί σαφῆς, ἔτο γ' ἀπασασί-
 νόγματ' ἐστὶ, κὴν ἀνατρέπης λέ-
 ἐξουσία δεῶν, ἔτο ἥς μοναρχίης,
 σαυτὸν διορθῶν, πλάσματ' ἄλλω χε-
 τὸ γ' εἰδικόν, οἷς τελείω ὀφείλομην

τριῶν προσώπων, ἡ μιᾶς θεαρε-
 σπεῦσαν σαφήσειν, τρισὶ κατα-
 ταύτη τόσαις βάπτισαν, οἱ σε-
 κόσμῃ γεωργοὶ, ἀγίῳ ἐν πνευμο-
 ἐν ᾧ τελειῶν, χριστὸς ὑμᾶς βά-
 πτωσ αὐτὸς εἶποις, παναγίας τ-
 εἰς ἦν τελειοῖς, ὑποσώζειν ἴδια
 οὐχὶ τελειῶν, ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἀ-
 λοιπὸν σὺ καὶ φῶτισμα, τοῖς μυ-
 ῆκιτα δίδως, ὡς ἐγῶμαι ἀρτιον-
 ἐπεὶ καὶ ἄλλα, πολλὰ ἔβαπτί-
 συμπληρωτικὰ, ἀθετεῖνσε πύθ-
 μάλλοντε μύρα, τὴν ἀναγκαίαν
 ἐν ᾧ σφραγιθεῖς, πᾶς ὁ βασι-
 μύρα νοητῶ, γίνετα εὐωδία.
 καὶ πρὸς ἐβῆ σκάμματα, ἕξισ' ὁ
 ἔχῃ χεῖρον πειράσαι, θεασυνο-
 πιστοὺς καλοῦντῶ, πάντας εἰς
 ἥσπερ τετυχήκασι, θείας σφραγ-

ὡς γάρ τις ἔργα. Ἄπυθῆ τὰ σκότε
 ἔφωτος ὄπλα, εἰδυθῆ τῆ βαπίσ
 εἶναι δέησι, ἀγαθὸν τόνδ' ὀπλίτην,
 θέλοντα στρατεύεσθαι, κατὰ δαιμόν
 πρὸς οὐς ἀφανῆς, ἴσταται πιστοῖς
 σεμνοῖς τ' εἰ ἔργοις, κὰν ἐπιλήπια
 δεικνύντα ἐχθροῖς, τ' σφραγίδος τῆ
 ἐκφυγαδύειν, ὡς ἀναιδεῖς σκύλα
 οὐ γὰρ ὑποστήσονται, τὸ χειρὸς αὐ
 ὅ τὰ δεικνύντα, ἀτελῆ κὰν ἢ βρέφ
 ὀρθῶς δὲ τῆ χείρι, ἐσφραγισμ
 νέων φανείται, ταυτὶ ἀνδεικώτερο
 κούδ' ἀντοπήσι, τοῖς δὲ δαιμόνων
 τρέσσοντα χειρὸν, παναθενεργὸν
 ὅς εὐλόγη ἤκοντα, καὶ τὰ παιδία,
 καὶ οἷς ὀπαδοῖς, δίδονα γε πάροδο
 τ' ὡς ἑαυτὸν, εἰσόδε καὶ παιδίοις,
 λέγων παρῆτη, τὴν βρεφῶν ἀκα
 δι' ἦν δικαίαις, εὐλογεῖσθαι τὰ βρέφ

ὡς συμμετάλαχοιε, καὶ ταῦτ' ἀνο
 ρεῖς εἰδέεσ χάριτ^ς, ἦν Χριστὸς δ
 ὕπὸν γ' ἡδέη, ὡς θεὸς παισὶ δι
 ἀνδρικὸν ὡς ἐγνωσται, πείρα πο
 συναθλησάντων, καὶ βρεφῶν ταῖς
 μνήσαι κηρύκεσ, μητρὶ σὺν ἰερίτ
 οὐκ ἔν ἀθλήσει, ὄντα ἐσφραγισμέ
 καὶ τὰ παιδία, ὡς περὶ ἀνθ^ς τῶ
 τί οὖν σὺ τοῖς δε, ἀναβάλλων τῆ
 θεῖσ ἐλαίς, τ^ς ἀγαλλιάσεωσ,
 μυστηρίωντε, κυριακῶν τὴν δόσιν,
 ἐν οἷσ ἐνοῦται, ὅσ μετὰ χοι κυρίω
 οὐσ ἀν βαπτίσεσ, ἀδενεῖσ ἐὰσ π
 καὶ εὐχειρώτεσ, τοῖσ πρὸσ οὐσ τοῖσ
 οὐ γ' τὰ ἐκ χάριτ^ς, τοῖσ δ' ἐδο
 ἀλλὰ γυμνώσασ. δῆρω εἰσ ἀντιπὸ
 ψιλὸσ πρὸσ ἀτάτλεωσ, τοῖσ ἐχθρο
 χεῖρον δὲ ἔστο, ὅ σαφῶσ πρὸσ διδ
 ἴδι τελῶν οὖν, ἔργον αὐταρεσκίω

οὐχὶ βαπτίζων, πατρικῆ ᾠδῆ
 ὅλω θεοῦ γ', κλήσιν οἷς ἐπιλέγει
 χρίσματ' εἶργεις, τῆς δὲ ἀγιω
 οἶμ' ὡς δοκοίης, κρεῖσσον αὐτὸς εἶδ
 κ' χειρομύτων, πᾶν τὸ πιστοῖς συ
 τῶ δ' εὐσεβοῦντι, κα' κκολυμβήθρα
 φωνῆς μαθέσθ', πῶς καλῶς τελεί
 τελειοποιεῖ, οὐς τὸ βάπτισμα λά
 σὺ δ' ἀλλὰ εὐνόχε γε, ὡς σεβάσα
 Χριστὸν ἄκυσον, οἷα Φιλίππῳ λέ
 ἰδοὺ τὸ ὕδωρ, μῶν τελεοθῆναι μ
 κ' εἴησαι τ' ἀχ', ἔτο εἰπὼν, τ'
 εἶνά τε ἦα, ἔ' θεῶ τ' κύριον
 Χριστόν γ' ἰησοῦν, ἐξ ὅλης τ' καρδ
 ὡς εἶπε, κατέβησαν εὐθὺς εἰς ὕδω
 βαπτίσματ' εἰ τε, εἰς τ' εὐνοῦχ
 πρὸς τ' Φιλίππε, ὡς λελέσθη σ
 ἄμ' ἀνέβησαν, εὐθὺς ἐκ τ' ὕδατ'
 χ' ὁ μὲν Φίλιππος, ἦρπάγη σ'

χαίρων δ' ἀπήψ, ἢν ὁδόν γ' ὄθλ
 (χαρᾶς δὲ ἢ πρὸς φασίς, ἢ χάρ
 ἢς τινὸς οὐτὸς, τύχην ἀρτία
 χριστὸν μυηθεῖς, καὶ σφραγιαθεῖς
 ἀνῆλθε πιστὸς, ἀρτιὸς ἀφ' ὕδα
 οὐ γὰρ καὶ αὐθίς, ἦλθε Φίλιππος
 ὡς ἀνελλειπῶς, πάντα ἢ χάρ
 φωτισμὸς οὐσα, καὶ Θεοῦ πληρ
 ὄθεν βαπτισμῶ, ὡς τελεωθεῖς
 ἔχαιρε κήρυξ, καὶ Θεοῦ εἰς κανδο
 ἰὼν μετὰ χάριτος, ὡς τελεσά
 οὕτως ὀλκᾶς, δείξε τοὺς ἀπ
 πιστοῖς διδόντας, τὸ βαπτίσμα
 νέον σὺ δεικνύς, καὶ γὰρ ὁ ἀναντίον
 μῶν οὐδοκεῖς μοι, τὸ φθάσαντ
 ἑκατέρω γὰρ, οὐχὶ δώσεις τὰ
 καινῶν γὰρ εἴης, ὡς θυμηθεῖς ἀλ
 βαβαί, δόκησις, πῶς τελεῖ ὁ
 ἀσυνέτης τε, καὶ σαφῶς εἰρημ

οὐς ἀν κατάρχου, αὐταρεσκίας Φ
 ἢ πάλ' ἐαυτοὺς, ἀγίων σοφωτέρου
 οἶον ἰσκανοί, ἀγαπῶσιν ἀνόμως
 ὡς καὶ ὁ ῥώμης, ἀπαρεσκηθεὶς τρεῖς
 τὰ ποσολικῶ κενθεὶς βαπτίσματα
 εἰσήγαγ' ἄλλον, ἢ ἀφ' ῥαντίσμου
 καὶ ὡς ἔδειξεν, αὐτὸν ὄντ' ἀλαζόνα

Περὶ καινοτομίας Ἑ Ζείσ

Ἐλεγχῶ κβ

Κ αὐτῶ δ' ἐπήρθησ, ὄφρ' ἴ μ
 πάχα τὸ Ζείον, καινοπ
 εἰ ἀθετήσῃ, τεθμίων ἄποσόλων
 πρὸ γ' ἰεδαίωντε, καὶ ἅμα τελείσ
 ὁ κείνοι κωλύουσιν, οἱ μακάριοι.
 τί πρὸς εἰκαίοισι, ἢ ἀσθεσκό
 λόγοις, οἱ εἴσι, τὰ πλέω ἐσφαλ
 καινθάδε πλείον, χάριτι σκεφα
 καὶ γ' εὐσεβεῖς μὲν, συγχέεις μετα
 σαυτοῦ δὲ πάλιν, καταχεύεις αἰ
 μεθ' ὧν ἐσκέψω, πάχα τὴν με
 ὁ κὴν τελείτο, ἐντισι πειόδοις,
 ἰεδαϊκοῦ φάσκα, πρὸσπραιτέρ
 δοκεῖ δοκίμοις, ἔστο ἐνομώτερον,

ὅτε τελεῖς σὺ, τοῖς ἰσδαίοις ἅμα
 ἢ καὶ πρὸς κείνων, ὡς πολὺν ὄφλης
 δοκῶν κομιδῆ, ἡμιδαῖον πέλειν,
 ὡς ἅμ' ἀναιδῆς, ἐξανεστῶτα λέγων
 ὅν φασιν οὐπω, κλείναν οἱ θεοκτόνοι
 φάσκα γὰρ εἶχον, τῆμῳ ἐχειστοί
 ὃ σὺ προφθάνων, πέντε περ ἑβδομά
 πῶς μὴ γελοῖον, ἧς ἐπαληθέστα
 ἡραβάρτης ὄν, τὸ πρὸς πάχα νόμοι
 ὄους ἐξέθεντο, πατέρες θεηγόροι,
 εὐθ' ἀγίῳ πνευμάτι, εἰς νικαέων,
 συνηλθον ἡμεῖς, τὸ θεοῦ πατρὶ ἴσον
 δεικνύντες ὄντα, ἅμα πνεύμαθ' ἀγίον
 οἱ ἦν κρατύναν, πίστιν ἢ οἰκνυμένη,
 κρατοῦσα πᾶσα, εὐσεβεῖ οὕτω μόνον
 ἀφ' ἃ τὸ ταυτὸν, φύσεως καὶ οὐσίας,
 ἓνα θεὸν μαθῶσα, τὸ ἰσχυρὰ
 θεῶν προσώπων ὡς λατρεύει προφθάνων

οὗτοι καὶ πάχα, ἐκτελείωσαι ἀγ
 θείσπισαν ὅκ ἄστρασι, πρῶτα
 ἀλλ' οἷς διωρίσαντο, οἱ μυστηπό
 οἱ χειτομαθεῖς, πάχα τ' σεπλί
 μὴ δεῖν δὲ εἶπον, τοῖς ἰσδαίοις ἀρ
 τελεῖν τὸ πάχα, οὐδὲ πρῶτα
 κείνων τὸ φάσκα, οἷς λείποντο κ
 τάλαν, ὁποίων ἀθετεῖς, σκόπε
 κατεξανατάς, χειτοκηρύκων ὅλ
 Χειτοῦτε αὐτοῦ, μαρτύρων πα
 Χειτοῦ γ' ὑφ, οἱ πλέες γιγ
 τέλιν οἱ πρώτης, ἱεράρχαι συν
 οἱ ἐξέθεντο, τοὺς πρὶ πάχα
 τοὺς ἀμμιμήτες, εἰς σοφίαν ἔνθε
 καὶ τὴν ἀπ' ἄστρων, τ' κινήσεως
 ὅσον ἀνήκεν, εἰς ἀνεύρεσιν χερίν,
 θείας ἐορτῆς, πάχα ἐνομοτέρ
 σὺ δ' οὐθενίσης, ἀγίους οὕτω νόμ
 ἔφθειρας αὐτοὺς, καὶ παρώσω π
 οὐ κατ' ἕληλον ἔνθρον, οὐδ' ἐμφρό

ἔβη γὰρ ἄλλους, θεῶν ἀμείνονας ἔ-
 χε εἶπερ ἦσαν, ἄλλοι κρείσσονες λ-
 ῶς ἐκτελοῖτο πάχα, ἰνομωτέρ-
 οὺ παρέτεινε δῶνα, ἢ θεῶν χάρις
 δι' ὧν δὲ τὰ μέγιστα, καὶ κείνους φ-
 ῶκεν τι κρείσσον, θεῶν ἔχων τὰ
 ἡγήσ' ἔθιμα, ἢ δι' αὐταρεσκίαν,
 τὴν σὴν παρώσω, ὑπερηφάνως θ-
 ἄλλους τ' ἄβελα, ἀνόμους τιθεῖς
 οἷος ὁ βραχὺς, οὐμὸς οὐτοσὶ λόγ-
 οῦ δείκνυσι πᾶσιν, ὡς ὄφρα μὴ μ-
 σαφῶς τὸ πάχα, ὠλέκεις τὸ π-
 ἀνωτε ἔρχη, καὶ κάτω γελώμενος
 πῶς θεωρῶν, τὰ μεταίωρων πᾶ-
 ἰσημερίας, γινῶσιν ἀκριβεστέραν,
 ζητῶν λαβέσθαι, οὐτις ἄρα τ-
 οὐ πλολεμαῖ, οἷς θεοὶ ἦν τὰ
 κατὰ τικα, ἦν θέμις τηρητέα
 ἀρχιερεῖ δ' οὐ, ὡς πρῶσεκτέον λ-
 οὔτων τυχόντων, οὐδὲ ἀστρεσκό

ἀλλ' ὧν τὸ πνεῦμα, τ' ἅγιον πρ
 ὀρίσαι πάντα, ὡς τελεῖ θεῶ φίλ
 τοίοις τὸ πάχα, τυγχάνη ὠρισ
 ἐν ἁγίῳ πνεύματι, πατρὸς ἁ
 τί ἀντιπίπτων (ὡς ἔχεις αἰεὶ ἐθ
 εῖς ἐν ἔργοις) πνεύματι τῷ ἁγί
 πάχα τὸ θεῖον, ἀσεβῶς ἀνατρ
 πατῶν ὄρια, ἀτί' ἔγνωσ πατρο
 φέρεις τ' ἀνοίκτως, καθορῶν πα
 πολλῶν ὑπὸ ἄλλων, οὐς ἔχεις κ
 οῖς χρηστὸν οὐδέν, ἐκ σῶν ὡθε
 ὀρθῶτα ἦκον, ἢ τὰ πατρῶα μα
 τολμηρότατα, συκοφαντεῖν δόγ
 ὡς ἔστ' ἀκέραι, τῶνδε ἐν πάχα
 οὐ χειρομύτων, οὐδὲ πατέρων
 διαμεμνήσθαι, εὐδοκύντων καθόλ
 ταῦτα δὲ τὰ σα, τήρεά τε καὶ φά
 ἐπεισκυκλόντων, καὶ ἡμερῶν θ' ὠρ
 φοῖα πεπεῖκη, ἢ φεισὴ γλιχε

ἢ σοὶ δοκῶντων, τὴς δ' ἔρβυνᾶν ἀ
 καὶ ταῦτα τίνας; τοὺς ἰδιώτας πο
 τοὺς χειροβίους, τοὺς τροφῆς ἐφο
 ὄντας ἀμοίρους, καὶ ξενοτροφικῶν
 ὅσοι ἂν αἰδέσθῃς, καὶ παχεῖς πάντη ν
 οἷς οὐκ ἔνεστι, καὶ τὰ πρὸς ποσὶν
 ἄστρα σκοπέουσι, καὶ σελήνης τὰ φ
 ούτως ἐσθῆ, δεινοτάτη μακρία,
 πάντας μὲν σὺ, ἔ νεωτερογὰτε
 καὶ σπυρίδαθ' ὅτε, πάσχα μὲν τ
 ἐξάραυ πιτῶν, πείσμα ἂν ἀσταρεο
 τὸ δ' ὑμῖν εἴησαι, τὰ θεῖ' εὐρημένον
 ἀφμάχεαθε, ἀλλὰ εἰκῆ καὶ μάτε
 οὐ γὰρ τὸ θεῖον, τοὺς εἰς παρέφε
 τοὺς ἢ πατρώων, καὶ ψυχὴν αἰρεμ
 νόμων παρέαθα. καὶ παθεῖν ἂ μὴ
 καὶ οἷα μῆχθ, καὶ τὸ σὸν βελεύε
 τολμῶντθ ἡμῶν, καταγνῶν' ἀ
 εἰμῆ' ἀπ' ἄστρων, πάσχα τεκμαιρο

καθ' οὓς ἔθε σὺ, ἀλογωτάτους τ
 οῖς πάντα πιστῶν, τὰ γένη διέφθ
 πάχα πρὸ πάσκα, ἐκτελεῖν ἢ
 ὡς ἀθεμίτως, ὧ δ' ἀναπεπεισμε
 ὡς εἶχεν ἴαχ'· γνώθι τὰ μετάρσι
 ὃ πρὸς γε τ' σῶν, ἀναμαθεῖν σο
 μεταρλέγων, τ' ἐπὶ σὺ χρησίμ
 οί γ' τό τ' ἐκλάπησαν, ἀπλέτ
 δίκη τε κακίζουσιν, οἰνῶν τοὺς τό
 χρυσοσκόπους τε, οὐχὶ δ' ἀστερο
 κείνης καλῶσιν, ὡς δε κασμῶ οὐλ
 ἐπιτυχῆσε, τ' μεταιωρων φάνον.
 ὦν οὐχὶ ψυθεῖς, τοὺς λόγους ἢ γ
 χρηστὴν δὲ μάλλον, τ' δε τὴν ἀ
 ἥς δεῖσ' ἀκύνει, καὶ διορθῶσαι θέ
 ἀλλ' αἰσχύνῃ βέλιντε, ἐκ μεταμ
 σαυτῶ γενέσθαι; καὶ τόδ' ἀνοια χέ

Καθ' οὗ σαρκοφαγῶντες, πνικίῃ
γεύονται, καὶ ἔτι ἐρπετῶν
κνωδάλων.

Ἐλεγχοῦ καὶ.

Εῤῷ καὶ ἄλλο, ὑπὲρ οὐχ' ὅ χε
ἴδεις τελῶν πλύταρχοῦ,
καθάπερ ὑμῶν, γαστρός ὡς δόλω
ἧς εἶνεχ' ὑμεῖς, ἐξέ σφόδρ' ἀνηλεεῖ
ζῶων σφαγαῖς τε, δημίοις εἰοίκατε
ποιναῖς θανατιζῶντες, ἀλλ' ἔχι σφ
τάθλια ζῶα, καὶ τὰπιμελέστερα,
δοκῶντα εἶναι, καὶ θανατὰ ὡς βόες.
δι' οὓς ἔφηπε, ὧν λόγων γρηγόριος
ὁ ναζιανζῶς, τὸ κλέος τῶ πατέρων
φυγάδ' ἀνελθεῖν, εἰς θεόνγε τὴν
βοὸς τὸ πρῶτον, ἀεθτῆρος κταμ

ὄλοιτο τοίνυν, βυσὶν ὁ πρῶτος
ἐπινοήσας, καὶ τὸ πατρὸς λόγῳ
ὅς τις τ' ἔδειξεν, ὡς ὡς ὑμῖν ἐ-
κλείνειν κολαστῶν, οὐχὶ σφαγέων
τοὺς βοῦς ἰν' ἑσθῆ, ἢ δῖα τὰ σφ
τρυφήτ' εἰοίσις, ἢ σφαγῆς δόξ' ὅ
ἴθιεν θεωρεῖν, ἀγαπῶσιν ἀνόμως
ἤκουτες ἔνθα, βῆς κατακαίνειν
τοὺς ἀρετῆρας, τοὺς βροτῶν εἰ
ἀντιπελαργεῖν, οἷς ἔδῃ πάσῃ δῖ
εἰ ἡμῶν εὐχάριστοι, εἰς εὐεργέτα
διαφέρειν δέ, οὐδαμῶς ἢ γητέον
ἄνθρωπον εἶναι, ἢ τι ζώων ἀλόγα
οὐ ἀγαπῶν, χαρεπὰς ὄραν τίς
θύειν ἐφείτα, οὐ κολάζειν τὰ ἄλο
τί ἱερεῖς σιγαῖτε, τὴν ἁμαρτίαν,
καὶ ταῦθ' οἱ ῥώμης, ὅς πρέσβη πα
εἰναίγ' εἰαγῶν, ὡς τὸ δόγμα ἡμῶν

σφαγαῖς δὲ οἴμα, καὶ αυτοὶ ᾧ ἔσθια
 συνευδοκεῖτε, ἡδίων ἢ ἐσθίετε,
 οὕτως ἡλυθρόπωνικτα, τὰ ζώων
 οἷς ζωοθυτεῖν, οὐδέ ἐστιν εὐλογον
 χειρῶ γὰρ ἐστε, μὴ γαμήσαντι
 βίονθ' ἔλεαθε, συζύγῃ τ' ἀζυγα.
 ὅταν δέχ' ὑμεῖς, σαργοφαγῆτ' ἔσθια
 οἷς συνδέδηντο σαρξί, τῶ τ' συζύ
 διοίσεθ' οἱ ἀζυγες ἔσθια εὐλογον
 ἢ τῶ ᾧ ἔσθια ἴσοιτε, πρακτικώτ
 σαρκός γε τὴν νέκρωσιν, ἢ χαίρει
 ἔχοντες οὕτως, ἐμπαθῶς ᾧ ἔσθια
 ἔπειτα πλετῶν, ἀξίωμα ἀγγελ
 ἐν γ' νόμιμον, ἱερεὺς καὶ ἀγγελ
 τί μὴ ἀγαπᾶς, ἀγγέλων τροφί
 ἀρετῶν δὲ οὕτων, ὡς περὶ φητῶ
 λαιμῶ δὲ ὑμῶν, ἐμπαρὲν ἀπαξ
 λαιμαργίης τὰ ἄγκιστρον, οὐκ ἀν

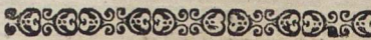
ὑμῖν ἄποσπᾶν αὐτὸ, ὡς τὸ γεθῆ
 ὥτ' οὐκ ἔχουσαν, γαστέρα οὐ ράδι
 δεῖδ' ὀφθαγεῖν, σαρκὶ χαίροντα
 ὑμῖν ἐφείδω· ἀλλὰ τί πνικτὰ
 χ' αἴσματα τῶν, ἀκόρως λα
 ἄτλα οἱ χειτῶ, ἄγιοι ἄποστολοι
 μέγας τε μωσῆς, πνεύματ' ἐνθε
 ῤῆτῶς ἀπηγόρευσαν; ὑμεῖς τί τ
 τῶτοις ἐπιμαίνεσθε, γαστριζόμενοι
 τί μὴ διείλεσθε ἐν θεῶς ἀθεῖ
 γῆ μὲν τὸ αἶμα, τὰς δὲ σάρκας
 ὀρθῶς ἑαυτοῖς, ἄπονεύμαντες δέο
 οὕτω κέλθουσιν, ἁγίων μέγας χ
 φύσφι τε χρῶνται, μυρί' ἔθνεα β
 χᾶτοι γ' ἀπειρητοῖ, οἱ πλέεις ὄντες
 ὑμεῖς δ' ἐν αὐταῖς, ἀχολέμμοι
 ἔγνωτε κρείσσον, ἄτλα ἔννομα καὶ
 παῖδας τ' ἐβραίους, κῆθη κατατε

οὓς πῦρ καὶ θῆρες, εὐλάβειαι ἀγε
 τρομερῶς κάλλιτα, ταῖς δὲ θ
 ἱραῖς προσευχαῖς, καρτεροῖσι ἄ
 τοὺς οὖν σοφοὺς νόμοισιν, αἵματ' ἐ
 πνικτοῖς τε μιάινομαι, πῶς ἔστ' εὐ
 φεύγη δὲ ὑμᾶς, οὐδὲ ἐσπετῶν γέν
 ἢ κνωδάλων γε, καί τ' ὄνι' ὀλέθη
 πολυτελῆ δὲ εὔτε, τράπεζαν δὲ
 ὑμᾶς ᾧ δατίθεομαι, τοῖα ἔψετε,
 δοκῶντα δαῖταν, εὐτρεπίζειν ἀξί
 τρεφῆντε ποιῆν, καλλίω κακει
 τοῖς ὀψοφάγοις, καὶ σοφισαῖς βρω
 τοῖς ὥστε τρυφᾶν, ἀγαπῶσι τ' β
 μάταιοι, τρυφῆν, οἷοι' ἀδηφαγ
 εἶθ' ὡς θεὸν τίθειν, ὑμῶν κοιλίαν
 πάντα νομίοιθι, ἄξια ταύτη θύ
 πολυθρόνων, δυσειδαμονέστερον
 οἷα γ' ὑμεῖς, μιάρων οὐδὲν θύον·
 οὐ γ' ἂν ἱερεῖα, ταῦτ' ἔχον καλε

ἀλλ' οἷς τρέφοντο, ταῦτα καὶ θεοῖς
 τίγατρι ὑμεῖς, νεύσαθ' ὡς τὰ θρα
 ἀλλὰ καὶ ταυτί, ἔστιν ἢν φεύγη πόσ
 καὶ ἀλογ' ὄντα, ἀπίετα νομῆς λόγ
 αὐτοὶ δὲ προσφέρατε, τὰ πάντ' ἀ
 γαστρῷ τε χάριν, μιαρῶν καὶ κνω
 ἀπίεθε πάντων, ὡς ὑγείας αἰτίων
 ὦν εὐλαβῶνται, θῆρες οἱ βορώτατο
 τὰ θησιμαῦα, οὐδὲ ἀπίονται ὄλω
 ὡς ἠπάτηθε, σφόδρα γ' ἀλογώτα
 ἀ γ' βδελυκτὰ, οἶεται καὶ τὰ ἄλογα
 ὑμεῖς ἔδοντες, δεῖν νομίζεῖ εὐλογα
 τί ἀθετεῖτε, ἅτλα βρωμάτων πέε
 παῦλῳ τὸ χριστῷ, ἅγιον φάτο σ
 ὅς οὐ τὸ αἷμα, ἀλλὰ καὶ κρέα φαγ
 ἀναίνεθ' ἀπλῶς, εἴτινα σκανδαλί
 κείνεθε δ' οὐ κρέατῳ, ἀλλ' ὦν κά
 γραφαὶ ἅγια· ἄρα πολλοὺς βλά

ἔξον καὶ ἄλλως, ἡδονὰς πρὸς βαλεῖν
 τῆ καταράτῳ γαστρί· ἢν καταβα
 συνάμα ὄψοις, καὶ ἐδέσμασιν θεῶν.
 ἢς καρπὸς οἴστῳ, ἀθεμίτων ἡδονῶν
 αἱ τοὺς ἔπεσθαι, γαστρί ἠπατημῶν
 πρὸς κειμῶν τε, σαρδαναπάλῳ
 ἔξοσι βαβαί, εἰς κρίσιν αἰώνιον:

Καθ' οὗ κατέλυσαν τὰς νομί

οὶ λατῖνοι.

Ἐλεγχοῦ κ

Προχόνι' ἀκύσειν, κ' ἄ
 ἱρεῖ τῷ ῥώμης, τῷ δο
 ὅπως χαρίζη, τοῖς τελῶσιν ἔ
 κ' πάντα ποιῆς, ὡς ἐκείνοις αἰ
 εἶπω κ' σαυτῷ, οἷς τε συνιστῶ
 ἐπεὶ κ' βίῳ, τῷ ῥαθύμῳ χαίρ
 ἱρεῖς κ' δῆμοι, οἱ καθ' ἐσπέραν
 τὰρ' χαῖα ἦθη, ἄτλα ἦν χειρισ
 εἰκόνα δόξε, κ' παρήλακί' εἰς
 μάλιτα δ' ἠ' ἐντευξίς, ἠγε περ
 ἀπὸ προσβυχῆς, ἠ' θεόν γ' ἰλα
 ἔφθαρτα ἦδε, κ' συνέσταλτα

εἰς ἐν προσευχῶν, εἶδ' ἀπεισφο
 μίσαν τό δ' ὑμεῖς, ἀγαλέκλω ἰδί
 καλεῖτε καὶ τελεῖτε, ἱερωτέρως,
 εὐχῶν ἀπασῶν, ὧν τελεῖν νόμ
 πασῶν γ' ὑμεῖς, τὴν μίσαν ἤρημ
 τὰς πρὶν πατρῷας, κατελύσαί
 π' ἔστω γ' παρ' ὑμῖν, εὐχαὶ πάννουχ
 χοροῖτε σεμνοὶ, ἱερώς ἰσάμνητοι,
 καὶ ὀρθεῖζοντες, ψαλμικῶς εἰς τ
 οὔτ' ἔτελέ πατρίαι, εἰν εὐχαῖς
 πιστῶν μεταξὺ, καὶ μετὰ ἐς σήμερ
 ὄν οἱ ἑῶοι, ἐς δύναμιν σώζομεν.
 οὐς καθορᾶ ἤλιθ, ἀνίσχων ἀε
 γόμασ' ἔχοντας, ὅ δ' εὖ τὴν αἴ
 οὕτως ὑμνεῖται, ἐν πνοῇ πάση
 ἐς δεῦρ' ἐν ὑμῖν, κεν γέρον ἔπαῖς
 ἔθ' ἡλυγ' ἀνέξοιτο, ἠνίκ' εὐθετ
 οἱ τῆ προσβυχῆς, καιρὸς αὐτὸν
 οἱ πάντες δ' ἀρρέμβαστοι, εὐθύς

δεῦρ' ἴθι καὐτός, εἰπὲ εἰ ψάλλεις
 νυκτὸς συνάγων, εὐσεβῶν ἔθῃ λεῶς
 εἰφωταγωγεῖς, φαιδρύνων ἑκκλησιῶν
 ψυχὰς τε πιστῶν, παννυχῶν γ' ἐγ
 ἐν σοί τε τυπῶν, ὡς δέον ψάλλειν
 κοιναῖς τ' ἐν θυγαῖς, τὰς κρύφα π
 ὡσεὶ ἐποίησεν, εὐσεβῶν οἱ πρῶτάτα
 ὅσοι πρὸ χειρῶν, καὶ μετὰ χειρὸν π
 οὕτω δαβίδης, καὶ πρῶφῆται ἐνθεοῖ
 ἐν νυξὶ πάντες, ἠχόλῃεν ἐντεύξεσ
 πέτρος δ' ὁθεῖος, καταληφθεῖς ἀΓ
 εὐδων ἐν νυκτὶ, αὐτίκα παύσεται
 τί μὴ προσθυγαῖς, ἐν νυχῶν γ' ἐγ
 οὐς ἴ' ἀφεθεῖς ἑπέιτα, τῇ τέτῃ ρο
 τί εὖρε δρῶντας, νυκτὸς ὡς αὐτοὺς
 λυκαῖς ὁ θεῖος, καιρὸν εὐχάων τυ
 εὐχὴν τελείῃ' ἔφησε, οὐ πέτρος χ
 τῆμος ἀωρὶ, τοῖς συνηγμῆοις θεῶ
 ἔθος δ' ἐπεὶ ἔγνωσθα. πιστῶν τ' πάλ

ὁ σὸς τεθείω, καὶ θεωρείω καν
 ὄν διετάξω, ἐν προσηυχαῖς κυρί
 ὑπὲρ τοσούδε, ὡς θέλεις παγκο
 κράτης ὀφείλων, ἰλεῖσθαι τὸ θεό
 ἐγὼ δ' ἀκρῶσα, νυκτὸς ὡς ἔυδεις
 πρωτὶ δ' ἐπειτα, ἄχρῃς ἡμέρας μ
 ἀλλῶ ἐπ' ἀλλῇ, ἐξεπιτελεῖς μ
 κεύχων χάριν, ὀχλεῖται τὸ σῶν
 καὶ πάντες ἀκρύβουσιν, ἡνῶρ ὄρισας,
 πείθων τελειοποιόν, εἶνα τὴν μίσο
 ὦν πρὸς θεῶ γε, θνητοὶ ὄντες χρ
 πλὴν ἦν ἀνεκτόν, εἰμόνον συνέτελλ
 πιστῶν προσηυχᾶς, εἰς μακρὸν τελ
 κοινοῖς δ' ἐν οἰκήμασι, τὴν μίσαν
 ὁ ἱραὶ κωλύσει, πᾶσαι σύνοδοι,
 νόμοιτε θεῖοι, εὐσεβῶν βασιλέων
 ἄρ' οὐκ ἀτίξεις, ὄν τιμᾶν ἐσπεδά
 οἴοισι τύχοι, χρεῖσθον εὐκόλον τελ
 οἱ δ' εἰσκαλεῖνται, οὐ χροῖν ὄρισμ

οἷον προσήκη, τῇ θεῷ γε αἰνέσει
 καιρὸν δ' ὅταν ἕκαστος, εὐκταίως
 τὸ ἱερῆα. εἰσκαλεῖσθ' ὡς κερέα,
 ἔχθε χεῖρὸν, παρ' ἑαυτῶ οὐδ'
 αἰένθ' ἔτοιμον, κούδέφ ποί βαδίσει
 πληρῶντε πᾶσαν, εὐσέβειαν οἶετ'
 ὅς ἰλεῖται, τὸ θεὸν σοφισίαις
 ἐνὶ λόγοις, ὡσπερὶ ἐπυθόμεναι,
 μίσαν ἀκύνειν, μὴ ἀκύναντας
 ἀντὶ γὰρ αὐτῶν, ἀκράσεται πέ
 ἐν ἔσβαλεῖ, πλησιώτερον
 ταύτη πένητες, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέ
 πεινοσῶσι, τὸ δὲ τὸ μιθαρνίας
 χάειν ἀγνάς, ὡς καὶ τὰς ἐκκλ
 πολλῶν ῥαθύμων, χρωμδίων σα
 ἐν ᾧ ἀκύνειν, συγκεχωρήκεις μί
 ὄν εἶν' ἀσείον, ἔδ' ἔγωγ' ἀρνήσομαι
 δόσει καὶ λήψει, χάειν ἀλληλένδο
 ὄρων διδόντα, εὐπόροις ὡς ἀπόροι
 θεῶν δὲ εἶναι φίλον, οὐ συνθήσομαι

τούτης δε πλήρη, καθορών καπηλ
 ἐπὶ περφάσφ. ἡδονῶν τελειότης
 δι' ἣν πένητες, κλύ' πορ' ἀπατώμ
 θείας πεσῶνται, δωρεᾶς ἐκάτερο
 ὡς πικροτάτα, πειραθῆναι σὺ ν
 ἀσυντελῶς ἀπασιν, ἐκτεθειμῶν
 οἷ αἰς ἢ εὐχᾶς, τῷ θεῷ λατρεῖ
 ἄλλοπονῶν, ἄλλον ἀργῶντα
 μάλλον δὲ τρυφᾶς, αἰὲν ἀσχολ
 θέλεις σώζεσθαι, τὴ φύλης μικρᾶ
 ὄντως ὅπως σὺ, ἤπιον δοκῆς τιο
 σαυτῷ τε πολλῶν, πῶς ακτώμ
 θεῶ νομίμεις, καταλύεις αἰνέσεις

ὡς τὸ ἐν ἱεραῖς εἰκόσι καινοτο

μορφῆς λατίνων.

Ἐλεγχῶ κέ.

Συμπεροσκυκῶν μοι, ἱεραῖς γὰρ
 Χειρῶσ σχετικῶς, τὸ τε μητ
 πολλῶν θ' οἱ κατήγγειλαν, ἡμῖν τὸ
 φύσιν βροτῶν εἰδύνα, τὸ βροτῶν
 μορφῶν τὸ φύσιν, μῶν δίδως ταῖς εἰ
 οῖον ἀπ' ἀρχῆς, ἔσχον οἱ μορφούμ
 κὲ διέσωσαν, ζωγραφίης ἴσους,
 ἀφιδιδόντες, ὡς λάχῶ πατρῶ
 μορφὴν ἐκάστῃ, κὲ πολλὴν ὅπως δέη
 τῆς κατὰ τέχνην, ἀγλαΐζειν ἀνθ
 οῦκην φυλάττεις, ἀγίοις σχῆμα πε
 οῖον τὸ ἰχνόν ἐστιν, ὡς τὰ πάλ' ἐχ
 αἰλλ' οὐς ἐγνωμῆ, τῶ βίῳ νεκροῦ
 μορφοῖς παειτῶν, ἀβροδιδίτοις ἰ

εἰδώς τε τέτων, τοὺς πλέω ἐκ
λάμπαντας ὡς ἥλιος, ἔργω κὶ
μορφοῖς ἰταλῶς, κὶ γινώσκειν πα
ταῖς ὡδραγραφαῖς, κούχι μορφο
οὔτω δὲ τυπῶν, μὴ νόμιζε λανθ
ἱρωπρεπῶν πίναξι, προσβλέπειν
ὡς εὐδοκίμοις, ἀνταγμῶς ὅλως
μορφήν, βίον, λόγοντε, ἀγίοις
ἐν πᾶσι τούτοις, ὑπεναντιγμῶν

Καθ' οὗ μορφῶσιν ἢ τεκταίνοντα
 κεις ξοάνοις, καὶ ταύταις π
 δεισιδαιμόνως.

Ἐλεγχῶ κτ'.

Ως εἶδον ὑμᾶς, ἀγίαις ἐν εἰ
 ἀγατεθέντας, σφόδρα δ
 ἔθνη τὰ σοὶ πρόσοικα· οἶδα δ' ἄ
 ἱρεὺς ὁ ῥώμης, οἷς ἀπεχθαίρεις σφ
 ἤρξανθ' ὁ δέυειν οἶμον, ἢ γ' ἐναντία
 τιμὴν γὰρ ἀφείλοντο, ἢ νομίζεται
 εἰκόσιν ἱραῖς, ὧν τε τὰ μορφώματα
 ἐπεὶ καὶ ἀμφοῖν, ἔσχον οἶδε μανί
 θεώμεν ὑμᾶς, εἰκόσ' ἐπισημνύεις
 ὑπέργ' ὁ δόξε, τοῖς πατέρασιν ε
 τὸ γὰρ παλαιὸν, ἐν τύποις τ' ἀγία
 ὑμεῖς ἔθ' ἴσαντες, ἐν ζωνθα
 τοῖς πρὶν ξοάνοις, ἰσομήκη εἶδεα,

μορφοῦτε πάλιν, ἐξ ὕλης οἷας τύχ
 αἴσχιτα πάνυ, κοῦκ ἀνεκτὰ ὄψεσι
 χριστόν' ἀναίδῳ, ἥτιν' ἄλλον ἀγίω
 λέγοντες εἶναι, καὶ ἀγμὰς τίετε,
 πολλὰ γύναια, σανάμα παιδαρίοις
 πληροῦν' ἔχοντες, σεμνότατον θία
 θύκοσμα τῆμῳ, ἀγίοις πομπεύει
 δόξ' οὐκ ἀνεκτὰ, οἷς μέτεσι πῶς φε
 πῶς ᾗ ἔμελλον, ταυτὶ ἔπολαμβ
 τελείῳ ἀρετῶς, τῷ θεῷ καὶ δεσπῳ
 οὐ μαρκὰν ὄντα, τὶ καθ' ἑλλίνας πλ
 καὶ οἷς ἐπαιξαν, ἦες ἐβραίων ἴσα
 Χριστῷ δι' ἡμᾶς, σταυρὸν ὑφισταμῶ
 πάθῃ τε πάθῳ, τὸ βροτῶν ῥωμῶ
 καίτοι γ' ἐκεῖνα, ἦν ὅλως σωτηρία
 ἐπεὶ ἀνέτλη τῷ βροτείῳ σώματι,
 θεῷ λογίῳ, καὶ παρέσχεν ἀφεισῶ
 μῶν ἀ καὶ σὺ δεῖς ὠφελεῖ θεωμένους,
 ἢ τοὺς γε δεῶντας, τὰ συναγελάσμ

παίδων γυναίων, ἀγελαρχῶν
 αἰσχιστα μορφῶν, εἶδεα ὡς ἀγ
 σεμνῶς φέροντας· Τάγε μὴ σεβ
 οὐκ ἀν δυνήση, κρύψαι τὴν πολ
 ἦν ταῦτ' ἐγείρῃ, πρῶτοκορῆ τελ
 ὄρων ἐς ἀπέπλωκε, τὰ ἐκγειτ
 εἴρηται, κούδει, ταῦτ' ἐπανα
 ἀλλ' οὖν τὸ δυσιδᾶιμον; ἄθεον λέ
 καίτιον ἀεὶ, πανυπερτάτης βί
 ἢ σὺ μίσησον, ἢ καλῶς δεῖν μὴ

Κατὰ ψαλτῶν εὐνούχων, ὄυσ ἱεροῦ
 κελεύσσι τὰ σφῶν νεκρὰ, λει
 γούντας.

Ἐλεγχῶ κ'ζ.

Ε'γνωσαί μοι κ' ἔστο, ὑπὸν οὐκ
 ἀλλ' ἀθέμιτον, ἀπὸ πρώτης
 ποιῆτε γ' ἄκυσσα, πολλοὺς ἢ βία,
 ἢ κ' ἐκόντας, ἔκτομίας ἀνέρας,
 ὡς ἡδέως ψάλλωσι, ταῖς ἐκκλησίαις
 τῆμῳ μεγίστης, ἢ συνάξεως χρόνῳ
 τέττες γ' ἠγήσαθε, εὐφῶνες σφόδρ
 τῆ εἰς τὸ θῆλυ, ἔφυα μετατώσφ
 πῶδαμύειντε, σφίσι τὴν εὐφωνίαν,
 ἐπεὶ ἐπάρδη, τ' γονῆς ἢ ὑγρότης,
 λαιμῶ ἀνατρέχουσα, κ' πῶδα φύσι
 καὶ τεῦθει ἡδεῖς, τὴν ὅπα οἱ σπῶ

ὄντες δοκῶσιν, ἠδέης ἐν ψάλμα
 ταύτη ἐορτῆς, ἀγάσης ἀθροισί
 πρὸς οἷς τελεῖτε, χρώμιοι π
 ἰσδαϊκοῖς, ἐρχολακός ὄργάνοις
 κτὶ πρῶφητῶν, ἀγόρβυσι ἐνθε
 δι ὧν λαλήσας, τῆ σιών θεός μ
 ἔφη μισήσειν, τὶ δε ἦχον ὄργάνων
 γήσειντε ἄπο, ταῦτα σηκῶν ἀγ
 κέλθυσεν ἴτε, χρῆσθ δ' οὔτι πα
 θεῶ μὲ κώλυσιν, ὦ πείθεσθ' ἔδ
 κὲ τοῖς δε εἰτέλεσθε, ὥσπερ ὠδ
 ψάλλειν ἀναρμόνια, καλλιφώνι
 καταπλαγοῦντας, ὅς τινες σ
 ἠηλυπρεπεῖς γῶ, φωναὶ κὲ ὄξ
 ἠδεῖς δοκῶσι, μάλλον ἀκρωμ
 ἀλλ' εἰπὲ ἐλθῶν, τοῖς δ' ὁ ἐπ
 τί μὴ ἐπαινεῖς, ἠδὲ ἀδύσας κόρα
 τὰς ἀχελώσ, ἀλλ' ὀλεθρίας λ
 λοιγὸν γῶ ἴχθ, ὡς τὰ σειρήνων μ

καὶ ὧν ἐπαινέεις, θλαδίων τὰ ἄσματα
 ἐπεὶ καὶ τούτοις, ὡς ἀκάρητα κόρη
 ὅταν γε συμφάλλωσιν, ἐμμελεστέρας
 νεύμασ' ὄμμασι, θανατοῦσα χεῖρὸς
 τοὺς τ' θλαδίων, δυσυχεῖς ἐπαινέται
 πῶς οὖν μάθητις σεμνὸν, ἀπ' αἰσχρῶν
 ἢ οὐχὶ τοίους, οὓς λέγω νεμιστέον;
 ὅους ἡστέρησις, ἀνδρικῆς ἐνεργείας,
 ποιήσεν ἄλλως, ἀκολάστους ἢ ἀέντες
 αἰείθῃ καὶ πράξις, ταῦτα εὐνέχων
 οἰεῖσθαι ἡμᾶς, κατέρων σοφῶν λόγους
 αἰέντε οὐκ ἀκόντες, ἀλλὰ πολλοὺς
 ἔρωθ' ἀλόντες, ἢ καὶ φιλοδοξία,
 αἰσχρῶς οἱ αἰσχροὶ, καρτεροῦσι τὴν
 ταύτην καὶ θεῖοι, ἀπελαύνουσι νόμοι,
 αἰεὶ θλαδίας, τ' γε ἰσπραξίας,
 ὧν ἡ τομὴ ἔρωτα, ἔσχει αἰτίαν·
 ἢ αἰρετόν γ' ἄλλοτι, πλάισμα αἰσχροῦ
 ὑμῶν δὲ ταυτόγνωμον, εἰ καὶ ἱερά,

ἀλλὰ γελοίως, καὶ θεῶν ἐναντίως
 εἰ ταῦθ' ἀφασιν, ἐστὶν ἀτρεκέστα
 αἰσχυρῶν δὲ γινῶσις, οὐ μέλησέ μ
 τὰ γ' νεκρὰ σφῶν, τῆμ' ἱερουργ
 δὲν θλαδίας, ταῦτα προσάτι
 ἐπιτελεῖ γ' εἶναι, εὐνέχε μίσαν
 ὄυφατε οἶον, μὴ φοροῦντ' ἂ τ'
 προσληπία οὖν, ὡς γε συντελε
 αὐτοῖς τὰ νεκρὰ, ἄπερ ἀνηστημ
 λέγειν ἔχωσιν, ἀνδεικόντι ἰσχύει

Καθ' οὗ χειροτονεῖ νέες ὁ ῥώμης
 ἁγίους.

Ἐλεγχθη κή.

ΚΑΙ ἔτό γ' ἐκπλήττει με, ὅ
 οὓς ἀν δοκῆσαι, ἁγίους ὡ
 καὶ μᾶλλον ἔς σέ, αὐτ' ἀποστόλων
 εἰς τὴν ἀγνωστον, γῆν πό' ἐκπέμψας
 καταγελοῦντας, οὐχ ὄν ἠγνόεν θ
 σαυτὸν δὲ μᾶλλον, δεῖξαι χριστεπ
 ὅσοι δέδεκται, θώπεσ' ἠπατημῆ
 ὅς προσκυνεῖσθαι, ἀξιοῖς θεῶ ἴσα,
 ὅλιω σεαυτοῦ, τὴν βροτῶν σωτηρ
 μάτιω ἀναρτῶν, καὶ θεοῦ ἐναντίως
 γέλλεις τ' ἀναιδῶς, εἰς σέ πιστεύειν
 τὸ ψεῦδος οἷς ἔφθασε, χρῶσαν τὰς

μεταδοθὲν τόμασι, σῶν ψυδα
 οἶδ' ὄντες οἱ κότειβες, κούθ' ἐνε
 ἴσον σε χριστῶ, φιλονεικῶντες τ
 πῶθ' ἀβάλλοντα, καρτεροῦσί τ
 χειτοῦ μὴ οὐδεῖς, χάειν εἴπ
 ἀλλά γ' ὑπὲρ σοῦ, ἀπάγονθ
 ὄους κἀπερ εἶδος, μὴ δραμόντ
 ὅμως ἀνάγκη, ψηφίζεις τοὺς δ
 μήσοι λείπωσιν, ἀλλ' ἔχης νε
 ἄλλης ὁμοίως, φιλοδυσπότη
 τί μὴ τρέμεις δύσμε, εἰς τόο
 χειτοῦ ἀθλητῶν, εἰσάγων το
 ὄους ἦθα οὐνόμιμον, οὐδέ γ' εὐσε
 δρόμον θρανύσαντας, ὡς μάρτ
 χειτοῦ γ' οὐχί, ὅνεκα δέ σε
 σέφειν δέ νεκροὺς, νεκρὸς οὐ δύ
 ἀλλ' ἀγαπήσῃ, εἴ γ' ἑαυτὸν σ
 κὶ ταῦτα βίον, εὐσεβῆ κεκλημ
 οὐ γ' θρανοίγνυσι, χειτὸς τ
 ὅ τῶ τύχοι λέγοντι, χειτὸν ε

πῶς ἔτο δράσοι, ὅς κ' ἔλεληθῶ
 ἑαυτὸν εἰσάξαντα, παρῶσεν τά
 ἰδὼν ῥυτῶδ' αἰσ, εἴμασ' εἰδετομ
 βίῳ νοείῳ, κ' σέβας οὐκ ἐνθε
 τὰ μὴ πρέπονθ' εἴματα, ἐν θεῶ
 κῆν οὖν ἀθλήση, κακόδοξ' ῥίτ
 χορῶ ἀθλητῶν· μὴ πλανῶ κατ
 μάρτυσι χειτῶ, παποκήρυκας
 νέες θ' ὀσίεις, οὐς δοκεῖ σοι ψηφί
 (τούς κακοδόξους, κ' πλάνης συ
 δι' ἦν σὺ ὠφλες, τοὺς δε αἰδοίεις ἐ
 τοὺς μηδὲν ἄλλο, ἐν βίῳ ἡσκηκῶ
 ἢ δοξομανεῖν, λαθρογατρειῖθ' ἢ
 τοὺς ὧν ἀνθρωπάρεσκ' ἦν βίῳ
 κ' διὰ ἔτο, ταῖς ἐνίων φιλίαις,
 ὡς τέλμασι σκώληκας, ἰλυσπα
 δρᾶν ἄρα οἴῃ, τῷ θεῷ ἐπάξια,
 πρᾶξιν ὅς ἡδεις, μὴ ἐόνγε ἐγκρ
 κλήσαθαι ἀνθ, τ' τελείας πίστε
 ὡς ἐδὲ πίστιν, χωρὶς ἔργων ἐνθε

τί οὖν ἐνός γε, τὰσεβεῖν εἰ δόγμα
 τύττες ἐφίεις, ὑποκρίνεσθ' ἀρεῖ
 ἐπ' ἐξαπάτη, πλειόνων ἀπλεῖ
 εἰς καὶ συγχωρῶν, ἀτόπων ἀμα
 φαῦλον σὺ μιᾶδόν, τοῖς δὲ φαύλ
 διδούς λελήθεις, εὐσεβούντων οὐδ
 τοῖς δὲ πλείστους, ἀγίοις κατα
 χεδὸν τέλεσας, πλήσμονα τὰ
 τρόπῳ τε ἔτῳ, συγκαθεῖλες
 τιμὰς νομίμους, καὶ συνεξαμαρτῶ
 τοῖς καθελούσιν, ἀνοσίως ᾠδῶ
 τιμὰς ὀσίας, σῆς ἀπληστίας χα
 μεθ' ὧν καὶ εἰς φήμωσας, ἠδὲ καὶ
 (οἷς τισιν αὐτὸς, τὰ πλέω συν
 χρᾶ τοῖς δυνατῶν, ἔ καταχρη
 χερσὶ καὶ γλώττιαις, εἰς ἄσοι δοκ
 ἀβασανίστως, πάντ' ἐπαινῶντας
 ἅπαντας ἔξεις, συγκατακεκρι
 σιγῆς ἀκαίρως, ὡς ἐπιβλαβῆς χ
 μεθ' ἧς ᾠδῶσά, αἰχέα σῶν ἀ

κατακαλύπτων, εὔτε σοῖς ὑπερ
(οῖς ὡς καὶ σὲ ἡμαρταί, δαλεύειν κα
δοκῆ πρβαλεῖν τινας, ἀγίως λι
τιμάσθ' ὀρίζεις, ἀ'ς πεισῶν ἀγ
τ' ὡς ἀληθῶς, νόσφισας πρὸς φθ
ὸν πολλοὶ ἔχον, καθ' ἐῶων ἀγία
τ' σὺ θιάσθ, ἰταλοῖς τ' ἀναντία
ὡς διδασκόντων, πνεύματ' ὁ θεί
οὺς ἀγεράσθς, καταλείπων πα
νέως πεισούς, τ' ἀσεβεῖν ἐνὸς χά
γάσθς καὶ λάγνθς, κατατάττοις
δέ' πρμάχων, σῶν ὑπερτρέμα
θ' καὶ δίκης, τ' καθ' ὑστάττω ἔω

Κατὰ σάν] ὀφφοικίς ζ καταράτ

ζ δόξης λατίνων.

Ἐλεγχο κ.θ.

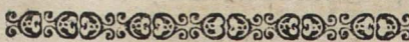
Α Φίγμα κείσ α', οὐπέλφ
 ὄντα κάκιστα, οὐ ἐπακό
 ἄσοι τὸ κρεάτ, ὑποσώζη χ
 ἀνδρῶν δέ εἰσιν, οἱ κακεντρεχέσ
 εἰ αἶς πόλισι, σὺ δυναστεύειν λά
 τέτοις καθεῖλες, τ' εἰοικέντων
 τοῦλυθέριον, ἢ βιοῦν γε ἀφόβως
 γλωτταν θ' ὄλως πέδησας, οἷς ὑ
 θεμιτὰ ἢ μὴ, ὧν τελεῖς κατανο
 ἰθαγενῶν γ', πάντα τὰ μυχαίτ
 ψυχῆς, ξένωντε, δεινοτάταισι τ
 οἱ δ' ἀναμαστεύοντες, οἱ κακίσα
 κατὰσκοπ' ὄντες, κῶτακυστὰ π

δεῶσ' ἀθέμιτα, μιλύοντές σοι το
 ἄτλαγ' ἕκαστον, σῆς πέρι ἀρχῆ
 δοκῶν δ' ὑπ' αὐτῶν, ἀφαιδεύουσιν
 θράσος παρέχες, εἰς τὸ κακουργῆσαι
 ὅσον Φάλαρις εἶχε, τυραννῶν πο
 ὅσον περὶ χειρῶν, δαίμονες κτλ β
 τὸ δόξαν αὐτοῖς, εἰς κρίσιν ὅσα ἐ
 δίκη μεί' αὐτοῦς, τῶν κατηγορημῶν
 οὐ λείπει' ἄλλη ἔφεσις τ' οὐδὲδοτ
 χράτοι γ' ὀλίγον, ὑπάγονται εἰς
 οἱ πλείστοι δ' ἀπάγονται, οἷσιν εἴτ
 ἐριννύσιν ἀμεινον, ἐστὶν ὅν τυχεῖν,
 ἢ τοῖς δεοῦσι, χείρασι καὶ δαιμόνων
 εἶπω τὸ χεῖρον, ὧν τελεῖν αὐτῶν
 ἀνδράσι συκοφάνται, γίνονται οὐ μ
 ὡς ἀνομῶσιν, εἰς σέ τ' σφῶν δεσπό
 ἀνάρπαστα δέ, καὶ γύναια γίνετα
 νέανιδές τε, πολλαὶ καὶ ὑπ' ἀνδρά
 τύτοις ὅταν ἀωρί, ἀπάγειν δοκῆ.
 τὰ γ' σκοτὲς ἄξια, τῆμ' ἀπρά

Φέρουσι δ' οἱ ἔνοικοι, τὰ πάντα σι
 ἕκαστος αὐτὸν, μὴ συναπαχθῆ
 ἔγκλημα λαβὼν, εὐκόλον βλασφ
 ἧς πολλοὶ διώκονται, κα' φέουσιν χρ
 χρήματα εὔτε, φωραθεῖεν πολλ'
 καὶ οἱ μὲν ἀπάγονται, τῶν εἰνεκ
 δειλαιοὶ οἰκίσως, καὶ παναθλίως ὄλ
 τὰ δ' ἱεράται, καὶ μεταγέτ' αὐτίκ
 εἰς ἱεράσθ, ταμιεῖα εὔ μάλα,
 σπυδαῖς ἐγαγῶν, ὧν ὅσ' ἔχεις ἐκ
 καὶ ταμιέων, πιστοτάτων σοι μα
 πρὸς χωρούντων, βασιλεῖ παρ' ὧ
 τολμάται μύση, τ' δεκάτης καὶ μ
 ὧν ἀποσυλήσονται, ὧ τρώπῳ ἔφλω
 σφόδρα μυσάρῳ, καὶ θεοσυγεσάτ
 ὁποῖον οὖν σὺ, ἥπιον σαυτὸν λέγει
 οὐτοῖον εὔρε, τὰ ταλαίπωρα ἔθνη
 χρηστόζυγόνσε, ὅτε χριστεπίτροπ
 πρῶτως νόμισαν, καὶ ὑπέκυψαν αὐ

παθόντα δ' ἔγνω, ὑποκύψαντ'
 τοῖς γ' Φύλαξι, σῆς κατατυρανν
 ὡμῶς δαμάζεις, οὐς ἔχεις κατηκ
 ταύτη κ' γάλλοι, ὄντες ἀρρενόφ
 πῶ δ' ἴπαν οὐ δέξαντο, σαντοφφο
 εἰ κ' ἐν ἄλλοις, εἰσίπως σοι μέτε
 τοίως ἔχον σοι, κ' βεννέτων ἔθνη
 ἔθνη, νόμῳ δ' οὐ, ὑπακούειν σοι θε
 ἔθνη δὲ τ' ἄλλα, τάγε ἀρκτικώτε
 μετά γ' Ἴβηρας, λισιτανούς τ' ἀδ
 ὄφφικίισα, ἔσφδρ' ἀνάγνη σα
 χώραν ἔχοντ', οὐδεμίαν εἶθε
 σκεψάμην ὀρθῶς, ὡς κ' σὺ εἶθα

Καθ' οὗ πολλά πεποιήκη τάγμα

ὁ ῥώμης

Ἐλεγχῶ λ.

Εἴφθιμ περειπὼν, ἄτλα ἱερ
ὁ Φιλόκαινῶ, ἱερεὺς βλά
ἔθῶ πατρῶον, ὑπεριδὼν ἀνόμως
ὄτω σίχουσα, ἔκπαλ' ἢ ἔκκλησί
ἐξ ὧν ξυνώκειν, γαμεταῖς πρεσβυ
τέλῃ δεόντως, χτὶ παύλα τοὺς νό
μόνους δὲ οὗτῶ, ἀγάμους περείλα
χὶ τοὺς δ' ἐκείνων, ἠγεθ' ἀγιωτέρ
ἔσων δ' ὁποίους. Ἐποληπῆεις θέ
οὶ καινοὶ οὗτοι, ἄζυγες λειτουργοίσι
ἀλλὰ τί τούτων, πολλά τιθεῖς τ
ποιεῖς πρὸς αὐτήν, ἱεροσύνῃ δοκεῖ
βίους τασιάζεσθαι, περλιχιδέσι;

τόδ' εἰ καὶ τῶ νῶ, ἦκε πολλῶν ὕστερ
 ἔμπης περὶ φθάνῃ, τ' ἄλλα εἰς ἀδικ
 νομιστέον σοι, αὐτοματεῖν ἀ λέγω,
 αὐτὴν ἐκείνῃ, τὴν γε ἱεροσύνῃ,
 καταβοῶσαν, τὴν μεγίστης σε βίας
 τοῖς γ' μειομοῖς, οἷετ' ἐφθάσθαι ὅλ
 δοκεῖτε ἀφ' ἄλλοις, εὐπετῆ ἔχειν,
 τὸν ἀγάπης σύνδεσμον, ἐστρημυῖα
 » μεθ' ἧς καὶ μικρὰ, δύναμις μέγα δ
 » ὡς τὴν δε χωρὶς, καὶ μέγα φρεσὶν κε
 λόγος δ' ὁ χειρῶν, ἐκφοβεῖ τὴν δ' ὅς
 ὅταν τις ἀρχῇ, εἰν ἑαυτῇ ἀχὴ γάσιν
 ταύτῃ μειομοῖς, καὶ φθορὰ ἐφέψεται
 παθῶσα ἔγνω, ἀφόρητον ζημίαν,
 πολλοὺς περὶ μικρῶν, γείτονας ὡς
 οὗς ἱερῶν δύο, δυοῖν ταγματίων,
 ἀλλ' ὅ γε ἀλλε, σῶν μέσων ἀπ' ἐγκ
 ἀπεσπασάτιω. Ἔτω μὴ πάθη πάλ
 φέδοικε πολλὰ, εἴτις ἠτιῶ τόσε

οὐκοῦν ἔρεσσ, ἢ σοφόν σε βύλομ
 κὶ πρὸς πολιᾶς, χρίγε ἱερωσύνης
 τῆς σῆς μεγίστης, ἀξιώσαις γνω
 τί χρεῖμ' ἀναγκάσαν σε, οὕτω
 εἰς ἀντίπαλα, τμήμαθ' ἱερωσύ
 εἴ εἰσιν οὔτοι, ἱερεῖς ἐνὸς θεῦ,
 ὥσει κὶ ναζιραῖοι, ἔ αὐτῷ πάλιν
 τί μὴ κὶ πᾶσιν, οἷον ἀρέσκη βί
 ἀλλ' ἀτιδήριμτα, πολλᾶς αἰ
 διχαῖς, ἀγίταις, εἶμασ' αἰρέσ
 τάγματε ἔτο, πατέρεσ καθάω
 ὡς εἰς ἐν ἐλθεῖν, ὡς τὰ ἀντικεί
 μὴ οἷά τ' εἶναι, ταῦτά σε τὰ τ
 ἄλλε γ' ἄλλο, ἀγεται ἀλλοτ
 ὡς μὴ ἐξείναι, ἔτ' ἐκείνε τ' βίον
 ἐκὼν ἐπαινείν, ἢ μὲ πολλῆς βία
 ὧν ἦν ὁμῶτις, πέντε πη καταλ
 ἕκαστον ὄντα, τάγματ' ἀγ
 ἔποκρητῶν σύστημα, οἷεθα βλ

οἷς ἔστιν ἔργον, τοὺς βροτῶν παίζειν
 ἢ τ' μὴ ἰνδόν, τ' δὲ ἐκμαυροσίων,
 ἄλλον δὲ θρακα, τόνδ' ἀπὸ σκυθῶν
 ὁμοιομεῖν κυρῆσαίπως, ὡς θραδόξως
 χ' ὁμῶς γνέσθαι, συμπεσεῖν ταυτογ
 οὔτω ξενίζε χῆμα, τέτων ὡς τρόπ
 ἀσφοράς δὲ, ἱερωμῶν μέσον.
 ὅλως ὑπεῖναι, οὐ καλὸν ἠγητέον.
 παῦλ⊙ θ' ὁ θεῖ⊙, ἔτο γ' ἀποκα
 ὡς θρακαλῶν χίσματα, μηδὲ ὅλως ἔχ
 τοὺς θειολάτρας, προσπόλεις τε κ
 ἐν δ' εἶναι χεῖλ⊙, καὶ ἐν ἀήμα φέρε
 ὑμνωδὸν αἶνον, τράδ⊙ παναγίας
 ὡς ἔστιν ἡδε, οὐσία, φύσις μία,
 ὑμοαθενείαθ', εἷς θεὸς παντοκράτω
 οὔτω καὶ θύτας, εὐδοκεῖ οἷος ἔχειν,
 οὐδ' οἶδε γνώμη, καὶ νοεῖ ἠνωμῶν,
 δίκη τε μισεῖ, τοὺς ἐπωνυμωμῶν,
 ἄλλες ἀπ' ἄλλων, πίστεως ἠγεμν

καὶ γὰρ μερίζειν οὗτοι, χειρόν τ' ἐστὶν
 τὸ καθ' ἑαυτῆς, εἰς πλείους λογι-
 στοῖς δὲ εἴτις, ἱερεῦσιν ἐγγράφῃ σα-
 φῶς γινώσκων, τοῖς βίοις σφῶν
 συμβᾶνον οὐδὲν ἕτων, οὐδαμῶς
 θεῶ καὶ οὐτῶ, ἴσα τοῖς ἀγαθῶν
 μείζοντε ἴσω, ἐνδίκως συγγέμνη
 εἶρηκα, σοὶ ῥεῖ καὶ λέγοις ἐν τῷ μ-
 ῆν εἶνεκ' εὐθύνη σε, ἱερωσύνη·
 τί ἀναδύη; ἀλλ' ὁ ἀγών οὐ μέγας
 εἰ μῆνον αὐδεῖν, εὐδοκεῖς ὁ οὐ θε-
 ὁ οὐκ ἀγνοία, ὡς δ' ἑαυτῶ συμφ-
 κρύπτεις καθάρων, ἱερωσύνης νό-
 ὄρωσε, ὄψιν, δυσαναχέτως τρέφ-
 τί ταῦτα οὐτῶ, πεύθεταί με
 πρῆστον αἶχῶ, ἄλλον εἰδέναι
 λέγεις τ' ἐν αὐτῶ, καὶ θέλεις κεύ-
 ἐφ' ᾧ διείλες, αὐτὸς ἱερωμῆς.
 ἐγὼ δὲ τιμῶν, τὰ τρεκῆς οἶα θε-

ἔρω τὸ κεύθεισ· χαλεπαίνεις δ' οὐδὲ λό
 „ λόγον γὰρ ὀρθόν, μηδένα λυπῶντ' ἔ
 ἦδεις σαθράν σοι, ὑποκειμένῳ βάθ
 ἀρχῆς ἐν ἧ σε, θῆκεν ἀγνηωρίη,
 ἔσμός τε θυπῶν, οἷσε φύσησαν τόσον
 οἶεσθαι ὡς, σαυτὸν ὡς ὑπέρτα τον,
 θεϊόντε ἅπαν, ἱεραρχικὸν δέντρο,
 ὡς ἡλίῳ φῶς, ἐμμενῆειν ἐν σοὶ μόνῳ
 καὶ πνεύματι σου γε, πνεύματι θεῖο
 ἀφαιρέμεσθαι, ὡς τὸ φῶς ἐξ ἡλίου,
 ἐντὸς γε ὄντος, γῆν ἀφαιρέσει ὅλιον,
 οὕτω σε κρύπτειν, ἱεραρχῶν τὸ δέν
 καὶ ἱερῶν, ὡς ἐκείνον ἀφάρας·

ταύτη μόνε σε, πᾶσα ἐγκλητὸν
 ἦρτα καὶ εἶη, κείθι καὶ πρῶσαρκτίων
 ὅτω τε κληθῆς, παρέχουσιν ἔφεσιν
 δικασαὶ πάντες, ὡς σὺ τῶν ἀφρο
 ἦκοντι μῶνον, κάλιτρωτάτω δίδως
 ἢ γῆ γὰρ αἰσθάνεσθαι, ἀλέας πρέπει

ἔγγυς ἔς ἔλθοι, πυρὶ παμφαεστ
 τοίῳ λόγῳ σὺ, ἀμέσως καὶ ἀφροσι
 θεοθενῆς τις οἶα, οἷς θέλεις δίδω
 χρυσῶν ἀμείβη, τὴν χάριν τὴν
 παρθεῖς τυχοῦσι, καγόραίοις ἀ
 καὶ σὺ θελήσῃ, θαυμίζεις τὴν ἀφ
 τρώσθαι δὲ ἀργεῖ, ἔμεταμελ
 εἰδώς τε ταῦτα, μὴ καλῶς τολμ
 καθ' ἱεραρχῶν, ἰσοτίμων πνεύμα
 ὑφ' ὧν καὶ αὐτός, ἠρέθης μέγα δ
 ἐπεὶ βιαίης, καὶ μεγαλαύχε σφό
 δεινῶς δεδοίκεις, μήσε καὶ πῶσαι
 δόξῃ δικαίως, ὄνπερ εἴλοντ' ἀδίκ
 τιμὰς θεοῦ σοι, ἀλόγως νειμάμε
 δι' ἅς μέτρια, οὐκέτι φρονεῖν θέλ
 ἔμπης τ' ὄγκον, ὡς ἐπίκρημον
 ὡς ὑποντον θόριζες, ὅσα σαυτῶ
 καὶ πολλὰ βελεύματα, τοιαῦτα
 ἰδοὺ ἔν εἰσι, χεῖλ καὶ ἱερεῖς ὅλοι.

τοίοις δ' ἂν δόξῃ, ἵπιτελείται εὐκόλα
 ὑψωσαν ὡς ἔδοξαν, οὐρανῶν ἄχρη,
 καὶ καθελεῖν με, εὐθενήσασσι πάλιν.
 πιθανὸς ἔσται, εἴτις ἐμβαλοῖ λόγον
 ἀφβαλῶντα, τὴν ἐμὴν ἀρχὴν σφί
 σύνοιδα πολλὰ, δεινὰ γὰρ εἰργασμῶν
 καὶ οὐδ' ἀρέσκω, εἰς τόσον γ' ὑψέμεν
 πάντων κατ' ἀρχῶν, πρῶτος τὸν τε
 τοὺς ἰσοτίμους, ἱερεῖς δὲ κυρίους.
 ὧν οἶδα πολλὰ, κάφελων οὐκ εἰν
 νεῖμας ἴ' ἐμαυτῶ, πνεύματι χαρ
 ἂ κοινὰ πᾶσιν. ἱερεῦσι δίδοται
 ἐπὶ δὲ τέτοις, ἀξίῳ σέβασαίμεν,
 τιμὰς δίδοντας, ἅς θεῶν καὶ γὰρ φέ
 καλῶς ἔχῃ νέμεσιν, οὖν δεδιέναι,
 ἢ εἰς θεῶν φθάσαντα, ἀνθρώπον μέτ
 τί οὖν ἀνύσω; ἄπλοισιν μὴ ἔχειν
 ἔφη τις ὡς ἄχρη, τὴν τυραννίδα
 ἐρῶτε ταύτης· παροδενῆς γὰρ τυγγ

ἀλλὰ πατείωμαι, καὶ περιστοῖς εὐ-
 ἔγνω ὁ δράσας, ἀποτρέφομαι
 τάχῃ προφθάσας, εἰς πλέω κα-
 ἀνισόβια, τάγμαθ' ἱερωσύνῃ,
 ὅπως τελῶσιν, ἐν σφίσι διαφόροι
 μὴ ῥᾶον εἴη, καὶ ἔμοῦ συνωμόσα
 τοῖα λογίσω, καὶ τέλεις ὡδραυ-
 δομῶν ἑαυτῶ, φρούριόν πως ἐν δ-
 τὰ οἷα φάμι, ἀντίβια τάγμα
 οἱ δ' ἀγνοοῦντες ἢ καὶ μὴ ἄτλα ἔδ-
 ὅμως ἐτοίμως, τὰς διαίσεις λ-
 χαίρων ἕκαστῃ, ὡδρασήμοις ἰδι-
 διανομαῖς τε, φιλοτίμως ἄς ἔδ-
 ἐπιτελῆ τὴν σκέψιν, ὡς εἶδες το-
 ἦσθ ψυχῆς τὸ δεῖμα, ὃ τρέσας
 ἀπεσκέδασε, τὰς νομὰς ἑησαμ-
 τιμᾶν ἔπειτα, ὡς τινὰς δέησέσοι
 τοὺς σοὶ τιμωρήσαντας, ἠνίκα ἔδ-
 δίκας ἐπιθέσθαι σε, καὶ πεζιένας

τῆς αὐθαδεΐας, σοὺς πέλαις ἐπεὶ
 σὴν δεσποτείαν, τὴν δοκίμη ἠπίαν
 καθ' ὧν μοναχὰς, ὄπλισας καὶ μ
 Φύτρη Φύτρηφιν, τοὺς ἀρωγούς ἐ
 οἱ πολλὰ ἔργα, χειρὸς ἀξία δε
 δεικνύντες οἶον, ἐκδικοῦσι δεσπότη
 (τοίους δεδεικῶς, ἕαδ' ἕκαστ' ἑμέ
 τῶ σῶ γε κράτῃ, τῶ φιλανθρώπ
 ἄλλ' ἢ ἄλλῃ, ἢ συχάζῃ τῶ
 μῆχός τε ἔτο, ὠχύρωσε σὸν κρά
 καὶ ἔτο ὄνῃ τ' ἀεισῶν ταγματάω
 καὶ δὴ μὲ κόπασιν, ὧν δρᾶσαν Φόν
 γέρα παρέχες, κατατάξας ἀγί
 μάλιτα τέτων, τοὺς γε μαχιμὰ
 οὐκ ἀπὸ γῆς γ', οὐδ' ὀδόντων φύ
 τῆ γῆ σπαρέντων, ὡς φάτις τοὺς
 οἱ Φραγγισκάνοι, οἴτε δομινικάνοι
 ἐξ ὧν δὲ ὄν, εἶν' ἀεισῶν κυεῖς,
 οὺς τραυματίας, ζωγραφεῖς ταῖς
 δεδειχότας σφῶν, σῶμα ὠτειλάς

θεῶν ὀνειδίζοντας, ὡς περ τὰ
 καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν, σύγε θωπυ
 συστημάτων γάρ εἰσιν, εὐθνεσέ
 λόγῳ καὶ χρυσῶ, ἴσα ἰησιταῖς,
 οἷς ἔνθα ἄρχεις: εὐροεῖ τὰ ἐκ τ
 τοιαῦτ' ἀλλήλοισ, ἀντιδιδόντες
 τὴν παρ' ἀλλήλων, σύγασιν λ
 καὶ σοὶ μὲν ὠχύρωται, τὸ θένειν
 κείνοισ δὲ πάλιν, ὧν δέοιντο τυγ
 οὐ δ' ἔστιν ἀτυχῆσαι, αἰτησαμ
 ἔτε δέησοι τοῖς δε, πρὸς σὺ χρ
 τελεῖς τε τὰ σφῶν, σπευδάσας α
 φρυγούς γ' ἠδεις, τὸς δ' ἔχων ἔσθ
 λόγῳ μὲν οὕτω, καθ' ὃν ἱερω
 εἰς πολλὰ τμήθη, ἀντίβια τὰ γ
 εἰ δ' ὠφελίμως, τοῖς λεῶς τοῖς
 οὖς ὡσπερ αὐχεῖς, χερσὸς ὡς ἐ
 ἔδωκ' ἰδίῳ, ἀσινῶς διβλύθειν,
 σκόπε σεαυτὸν, καὶ βίης σῶν ἀβί
 οὖς κρεῖσσον, ἔγνωσ δοκεῖς κριτῆς

(ἔγωγ' ἑμαυτὸν, εὐχομαι εὐ τιθε-
 βίαις δ' εὐφήμως, τοὺς ξένους ὡς
 κ' ἦν ἠπιότης, τὸ τρόπον τελῶ
 ἐπιγενάξας, τοῖς κακοῖς τ' ἀθλ-
 (δι' α' δικαίως, ἄρτι κωμῶδός ἄρτι
 κακῶς λέγει σε, οἷτε γ' ἀπὸ γει-
 λυπεῖ δὲ ἔστο, ὡς θεὸς οἶδ' ὃ λέγ-
 τοὺς ἀπὸ χειρῶ, καθ' ἑὼ ἐπωνύ-
 ἐρεῖς μετρίαις, ἱερωσύνης λόγους,
 οὓς δι' ἐμῶ σοι, ἀπετόξθυσεν ἄρτι
 κ' εἶθ' ὡς ἀράται, ἐσκοπημδίως βά-
 ἴαμ' ἀν οὕτως, ἔσαι παρεαχημδύη

Περὶ ξυρισμῶ γενείων . κακῶ
 πᾶσι, καὶ μᾶλλον τοῖς
 χ' ἱερωμένοις καὶ μοναχῶ

Ἐλεγχοῦ λα

Η πολλὰ καινὰ, εἶδεν οὐ
 ἔξ οὗ συνέση, ἠδὲ ἡ βρο
 πλαθεῖσα ἄρρεν, θῆλυθ' ἅμα
 διαφορὰς ἐκάτερ', ἰσχυρὴ ἰδίας,
 οἷ αἷς ἀλλήλων, ταῦτας διακ
 γεννητικὰς μὲν, ἀς μυχαιτάτοι
 ὡς ἦν οἷον κρύφατο, καταιδεμ
 μᾶλλον δ' ἀκρύπτειν, δεῖ, βροτοῖς
 ὃ παρέδειξε, καὶ τριχῶν τῆ ἐκφ
 κοινῶτε πλάττει, τ' σκοπὸν ἐκατ
 μαθεῖν δεδώκε, τῶδε ἀλόγῳ λόγῳ
 φύσιν βροτῶν τὸ σῶφρον, εἴτεθ

τὰς δ' αὖ καθήκον, καθορᾶσθαι εὐλόγως
 θεῶν ἰσχὺν, καὶ σοφίαν δεικνύσας,
 διακριτικὰς, ἃ ἐνὸς φύσεως γένους,
 προσώπατα φέρουσι τῷ ἑκατέρων
 ζέων πρὸς αἶμα, λάσιον ἀνῆς ἔχουσι
 γυνὴ δὲ λείον, καὶ ἐράσμιον φύσεως
 φέρει προσώπον, ὡς ἔχει ὅτῳ οὐδὲν
 ἔλκειν τὸ ἄρρεν, εἰς ἑαυτῆς τῷ πόθῳ
 ὅπως ἐρῶτο, τῷ γε εὐαδενεσέρῳ
 τοίαις προσώπων, ἀραρήαις κείσασθαι
 βροτοὶ ἀλλήλοις, φαῖνον ὄραν ὅψασθαι
 ἤνευθ' ὀρώντες, τὴν σοφίαν καὶ κρατῆρας
 τῷ δημιουργῷ, ὅψασθαι ἐν ἰδίαις,
 ὡς ὠριόν πως, ἀνθρώπων ἐμφυτευμένων
 ἕως μανείσ τις, θελυδρίας ἀφ' ἡλίου
 ὑπεξύρησεν, ἣν γένουν πρὸς θεοτόμως,
 κόσμον νοθεύσας, ὃν βροτοῖς θεὸς
 ἐνίγ' ἐκάτω, προσφυῶς ἐναρμύσασθαι
 κάλλος δὲ δόξε, τῷ τριχῶν ἡμῶν

ὡς ἄτλα ἄλλα, πλάισμαλα παγχ
 ἐνὸς δρεάσαντος, ὡς τις εἴρπισεν ν
 καὶ πινεμήθη, τὸ βροτῶν ἅπαν γέ
 πιθανός ἐστιν, ὁ χρυσότομος δίων
 σκώπων ῥωμαίους, ἔξυραῶν ὡς ε
 ἢ ὡς μιμητὰς, ἔτι τινων ἄλλων π
 ἰδὼν γὰρ ἄνδρα, χεῖρ ἔβορυθεν
 ἐν ὑπηνήταις, ὄντα γ' ἐξυρημδίων
 πάχειν τὸ αἰχρὸν, ἔτο τῶ εἶναι
 ἔφη ῥωμαίων, καὶ ἀπέρριψ' εὐλόγα
 εἰς τοὺςδε ἔχρὸν, ἀνόμημα ὄψε
 (σοφὸς δ' ὁ ἀνὴρ, κούχι πῶδα γε
 πολλῶν γὰρ ἄστι, καὶ νόον βροτῶν
 ἐπεὶ καὶ δῆλον, ἀπὸ ῥωμαίων φθά
 ελθεῖν ἐς ἄλλους, τὴν ξύρησιν ὄψ
 ὡς γὰρ τὸ κράτος, βασιλείας εἰς
 ἑκτειναν ἔθνη, καὶ τὸ αἰχρὸν κρᾶτ
 ἐν οἷς ἐπῆρξαν, ἔτο γὰρ ἔφηδίων
 δειξάντας εἶναι, χαλεπώτερον σ

αὐτῷ τιν' ἄρχειν, ἢ ἀπείρων βαρβά
 ῶν ὡς κράτησαν ῥᾶον, οὐχὶ καὶ πά
 γέγοντο δ' ἠτίως, ὅ γένυν ἐπαιχύνει
 καὶ ὑβρίζειν πρὸς ὧπα, ἀ θεὸς πλάσ
 τῷ χερὸν δὲ ἔτο, δόξε τοῖς ὑπηκόοις
 ζηλωτὸν εἶναι, ὡς ἀρέσκον ἠγέταις
 „ αἰεὶ γὰρ ἔργα, καὶ τὰ πάνυ κακίω,
 „ ὅταν ἀρέσκη, καπιτηδεύοι τόγε
 „ ἀρχοῖς δοκῶσι, πᾶσιν αἰνεῖτ' ἄλλ
 „ κρίσει δ' ἀρίστη, οὐκ ἔθθ' ἐγκριτέον
 „ τὸ καλὸν αἰεὶ, μηδέγ' αὐταρεσκία
 „ μήτ' οὖν θελήσει, ὅ τινῶν ἀγαφεί
 „ καθειμύων γένειον, ἀνδράσι πρέπ
 „ αὐτοὺς ξυραῖν ἐλέσθαι, εἰ χρωτὴν
 βαβαί τιν' ἐχθρὸν, ὑποθέσθ' ἠγῆτ
 τοσῶτον αἰῶχος, σφίσιν αὐτοῖς ἀνύσα
 ἀπαξάπαντας, ἱερεῖς τ' ἐσπέρας;
 ὑπὴν ἄρ' οὐδεῖς, τῆμ' ἐσκόπην γέν
 τὰς σφῶν ξυρῆσαι, εἰ ἀφίσι φρένας ἔ

ὄθεν νοῆσαι, τὴν μεγίστην ἀπάτην
 οὐκ εὐθένησαν, ἀλλ' ἐπέειπθον
 κάκιτε, δεινός, ἦδη ἄρα δημηγόρων
 ἐχθρός Ἰ' ἄσπονδος, ἱερεῦσι κυρίως
 κατὰ περικριθεῖς, ὑποθέσθαι
 γένεια κόπλειν, παίξας αὐτοὺς
 καὶ εἰς τὸ μηδὲν, ἀγαγὼν φρονημάτων
 δείξας γαλοῖσιν, ἱερεῖς τοὺς ἀθλοῦ
 εἰς σφῶν ἕως τ' πρῶτον, ἰσχυσασθε
 πρὸς οὐ καὶ τιμᾶς, οἴομαι δημηγόρων
 λαβεῖν μεγίστας, ὡς ἀριστερά μέ
 καὶ πρὸς ὑμῶν εἶπατε, ἱερεῖς κυρίως
 τῷ μὴ ἐπήφθαι, εὐθύνην ὑμᾶς δίκην
 δεδεγμένους ἄβυλα, δυσμηνῶς λ
 ὄν εἰκὸς εἶναι, καὶ ἰσθαίων γόνον,
 παραιοφθαρέτω, ὑποκείσθαι πίστε
 ὑμῶν διασῶσις, καὶ ἱερομύθον δόλοισιν
 ἀνδρα γόηται, καὶ πεινοῖσιν βλά
 τοὺς ἀπὸ χριστοῦ, εἰσαεὶ σκοπέμ

τοῖσ' ἐβλήθησθε, ὑπὲρ ὑμῶν τι λέ-
 βέλημ' ἑκάστῃ, ὡς περὶ οἰαίαις μάθε
 καὶ τὴν τελευτήν, ἐνθ' ἀρέσκοισθε κλί-
 ῆγωνίσατο, πείσασθαι κείρα τὰς γένους
 ὁ κατὰ ἔρατ' ἔσθαι, οὐ γένους πληρῶν πό-
 οἱ χειρὸν αὐτὸν, παῖζαν ὑμῶν δεσπ-
 ὡς ἠυδόκησε, σαρκὶ θνήσκειν σφῶν
 ἢ ἀχαρίτων, εἰς θεὸν αἰδίως·
 ἀλλ' ἴτε δεῦρ' εἶπατε, τὴν ἀδικίαν
 δι' ἣν ἐβλεύσασθε, κείρα τὰς γένους
 ἑκάστ' ἀνῆς, ἰκέτω κειρώμεν.
 εἰ βέλεσθ' ὑμεῖς, οἷς στρατιώτης βί-
 ῆκατε πρώτοι· οἷς ξυρθασθῆναι π-
 κακμαιοτάτους, βασιλεὺς τρέφων θ-
 καπέιτις ἦκες, εἰπέ τίν' ἠγητέον
 στρατόν γ' ἀείψον; ἄρα τ' ἐμπειρίαν
 ἐναλίς, παρέχειν δυνάμενον
 τοῖς ἀντιπάλοις, καὶ πὸ ὑπῆνης μόνον
 ἢ τὸν γε ὄψθ', σιλπνὸν ὡς ἐξοπλί-

οὐ ἀφρογνίτίζε ῥαῖον, ὡς μειρακίων
 νεοστρατεύτων, πᾶς ἔχων εὐκαρδία
 ποιεῖ κομῶντας, καὶ γένε' ἀμφοκότ
 τοὺς ἰχυροὺς ὄμηρⓄ. ὅς σε πειθέ
 πέλων ὁ πρῶτⓄ, καρτερῶν ἐπα
 μῆ δ' ὄμηρον, οὐς θέλεις ἄλλης σκ
 τ' ἀρετὰς τ' πάλαι, ἀνυμνηκότων
 ἐν ἱστορίαις, ἢ λόγοις τοῖς ἐμμέτ
 μῆ γενεῖων, ἀνδραγαθῶντας ὅλως
 ὧν ἠξίωσαν, ἀναγράφαι τοὺς βίους
 ἔδειξαν οὗτοι· σοὶ δὲ καὶ νεωτέρως,
 ἀρέσκον ἄλλης, ἐκμαθεῖν ἀειτέας
 τοὺς ἀπὸ ῥώμης, ἐξελάσαντας σκ
 μαθεῖν ἐρέσαι· οἱ γένειον ἔτρεφον.
 ἔλλυες ὄντες, βασιλεῖς τε οἱ τότε
 στρατός τε ἅπας, οἵτε τῆτον ἠγα
 βοηθὸν ὑμῖν, τοῖς ἔχουσ' εὐγνωμόν
 ἀρ' οὐκ ἐδείχθη, στρατός ὁ τρέφω
 σῶν ἀγενεῖων, καταπληκτικώτερⓄ

πείραν παριστῶν, ἀρείκων πράξεων
 μετ' εὐψυχίας, κακμόνης τ' ὄψεως
 ἢ ῥᾶον οὐδεὶς, συμπλακῆν' ὑφίσταται
 ἀλλὰ φοβεῖται, οὐς ὑπηνήτας βλέπει
 ὡς ἀγενείων, κατατολμᾷ ῥαδίως,
 ἢ τεισγέροντας, ἢ νεήλυδας μάχης
 καὶ ὡς, ἀπείρους, ἢ ἀνάνδρους εὐλόγους
 τοὺς τὰ πρόσωπα, αἰχλύνοντας οἰεῖται
 ἄλλοις λόγων δὴ· πᾶς τις ἐκ πείρας
 προκύψαι ῥώμης, στρατιώτῳ οὐδέν
 θαρρῶντά γ' ἀφ' οὗ, ἐξύρησαν τὰς
 ἔταν δὲ στρατῶ, ξύμφορον γένει' ἔχει
 ποία τιν' ἄλλη, τ' βίων κατατάσσει
 οὐκ ἀναγκαία, ἢ γενείων σεμνότης;
 ἧς ἔστιν οἷς δεῖ, ὡς γε τὰ ὦν οὐκ ἀνθρῶπι
 ἴν' ὡς ἕκαστα, ἢ φύσις διέκρινε,
 θεῶν τε εἶδε, πάντα ποιήσας καλῶς
 μὲν τὸ δόγμα, ἀκίνητον πάντοτε.
 γῆν δὲ τρυφώντων, ὑπολήψομαι ἄλλοις

βροτοὶ τὸ θεῖον, αἰτιῶν ἄκοσμίως
 κῆν μὴ λέγητις, οἷς τελεῖ παρὰ
 κῆρας γ' ὡσεὶ, ἢ ἄτας πράγμα
 ξυρᾶν καὶ ῥιπλεῖν, τὰς τρίχας ὁ
 ἴσ' οὖν ἅπαντες, οἱ ξυρώμενοι γ'
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, μηχανώμενοι
 ξυρῶ μαδάσθαι πλὴν πανεῖτ' ἀνί
 χροῖν βραχεῖ γ', ἰαχῦσοιτέπως
 εἰδοιασίμως, εἴτ' ἐπανθεῖ ἡ φύσις
 ἄττα πεφύκη, πολλαπλασίους
 τί οὖν μάταιε, φιλονικεῖς πρὸς
 ἃ πρῶτα ἐτάκται, ταῦτα ποιεῖ
 σὺ δ' ὦν λογικός, καὶ θεῶν πεπλο
 οἷς δεῖξαι σεαυτὸν, δείκνυς ἀλογ
 κείς πῖθον ἀνίλων, ἔνοεῖς τετρα
 κατακρηθεῖς τὸ, τῇ φύσει σφόδρ'
 ἀνθ' ὧν ὅριον, παρελεύσεσθαι θε
 μέσον γένους σε, πανσόφως τεθε
 θεῶν πλάσαντι, κοσμίως βροτῶν

Ξυροῖς τε ὄργᾶ, ὡς θάλασσα κύμ
 συχνοῖς καλύψαι, ὡς ῥαῖισμα φύσει
 ὁ μῆχ[⊙] οὐδέν, ἀπομάζετ' ὄψεως
 ἐπέισε κοσμεῖν, καὶ ἀφαικείνειν δόθη
 ὧν εἰν' ἀγαπῶν, καθυβείζεις τὴν γ
 αῖρ' ἔκ ἰστέαι γνῶναι, καὶ νόμων ἀπ
 ᾗ βασιλικῶν, οἷς διοικῶν θ' αἱ πόλ
 ὡς αἰαχρόν ἐστιν, ἢ ξύεισις ὄψεως;
 βαρυτάτητε, σωφρογῶσι κατὰ ῥα;
 κείνοι μὲν οὖς μέλλουσι τίσαι πλαισι
 πρῶτον ξυρῶσι, σφῶν γένουν καὶ μύτ
 ὡς κατακείτων, εἶτα ταῖς βαρυτέ
 μαθ' ἣν ἐφάμην, κερὰν ἠτιμωμῆν
 ποιναῖς διδῶσιν, ὧν σφάλων' ἀναλ
 ὑμεῖς δὲ αὐτοὺς, ταῖς ἐπαρχατοῖς ἀ
 ἐκόντες εἶναι, ἐμπαρωθεῖτ' ἀφρογῶσι
 οἱ τοῖς ξυρισμοῖς, πρὸς φύσιν ἰσά
 ἢ ταῖς ματρῖαις, θριξὶ ταῖς ἐν ὄψ
 ᾗ ἄρρεν[⊙] τὸ θῦλυ, γείλεν εὐλόγα

κόσμησέτ' ἀμφω, ἑρόπῃς θεῶν
 καὶ πῶς ἔσκαιοι, ἐστὲ οἱ ξυρώμω
 θεῶν καὶ φύσιν, ἀντικαθιστάμενοι
 σφίσιτε αὐτοῖς, ἐμπαροινῶντες
 οὐ γάρ τί ὑμῖν, χρήσιμον ἀνύεται
 ἀφ' ὧν κατεργάζεσθε, ξυθεῖς τῶν
 πλὴν ἔκατ' ἄραν, πρὸς λαβεῖν τῶν
 θεῶν μῆνιν, ὡς ἀπαναινεμείεις
 γραφῆς ἀγίας, θεολάλητον λόγον
 ὅς εἶδεν ἔργα, τὰ θεοῦ καλὰ λίαν
 ἀ γούν ἐρεῖν ἀραρε, πρὸς λαβεῖν
 γένυν καὶ ὄψιν, τῶν ξυράσθ' ὁ σημεῖον
 παρ' οἷς ἀρέσκει, ἢ λόγων μετρίως
 ἱκανὰ ταῦτα· εἶτα κοινῶς ἀρμόσθω
 καὶ ἀτ' ἐφεξῆς, κείταί μοι χρεῶν
 (δεικνύνθ' ἱρεῦσι, τοῖς ξυρωμῶσι
 κατὰ τε ῥώμην, τὴν τε ἐσπέρας
 πρὸς θεονομῶσιν, εἰς τ' ἑαυτῶν τὴν
 καὶ διπλοῖδα, ἱερῶν τ' πάλαι)

ὡς τὰ φθάσαντα, κοινάχ' ἱερωμῆσι
 τὸ ψεκτὸν ἔσθ' ἐν, τοῖς τε, ποιῶσ'
 χ' ἱερεῦσι μᾶλλον· τὰ γ' ἀμαρτήματα
 ὅμοια ὄντα, ὧν ἐπιτηδεύεται
 βίῳ κατὰ τὰ, μᾶλλον ἀδικώτερον
 τύττε γε χάνειν, ἄλλ' ἀρμόσφι λα
 πρέπων ἰδίως, τοῖς βίῳ ἀφρόροις.
 ὧν τοῖον αἰχ' ἄφαθ' ἄλλὰ
 προσῆκε, τὸς δε γ' ἔσθ' τ
 ἐν σήνάγ' ἐς δύναμιν, ὥστε καθελεῖ
 ἐς μείζον αἰεὶ, ἀδίκημ' ὑψὸς μύλω,
 ἐπέιγε πρεβέβλυται, σωτήρες βε
 ὡς κ' τραπέζης, ἱεράς πρὸς ἀσας,
 ὄντας προσῆκεν, ἱερατικῶς ἔχειν,
 ὡς οἱ πρὸ αὐτῶν, μέχει τ' χθές εἰ
 τρέφον γένειον, ἱερεῦσιν ὡς πρέπῃ·
 ἀλλ' ἦν ἄρ' ἀμήχανον, ὄψεως μέλε
 ἀφρογνίσασι, πίστεως ἱεράς λόγων·
 πίστις κινήθη, ἱερεῦσιν ἐσπέρας,

τί τ' ἄλλα καθήκοντα, ἠρεμῆ
 πρέπῃ τε ἀνδρῶν, ῥαδίως πα
 εἰ τῷις μάλιτα, σωτικῶις ψυ
 πρῶσώπατ' εἶναι, αἰὲν ἐξυρημ
 τὸ σφῶν, εἰκόσ, παισὶ μαρτυρ
 πικροῦδ' ἔπώντ', τῷ λόγῳ
 μέγιστε ἱεῦ, ἀκροῶ εὐγνωμόνα
 μὴ δυαχεράνων, μηδέ μ' αἰτιώ
 σὺ γ' μάλιτα, εἰ ὁ αἰτιατέ
 ἔπες φυγόντ', τὸ τόμα δ
 ὅς ἱερεὺς ὢν, καὶ θεοῦ πρῶτα
 ἔπειτα μαδᾶν, παρέχεις σε τ
 κερεῦσι λάλοις, εἰνεάσασ' ἀφ
 λαιμόνι' ἐφαπλοῖς, ἀγαν ἐσκ
 ἢ καὶ σφειγῶντα, ἔκγε πελυσ
 ἀμφω δέ εισιν, ἀπάδοντα σα
 παρισάνῃ γ', ῥαθυμωτέρων β
 ἢ τε ζύρησις, ἢτ' ἀγαν εὐσαρκί
 ῥυσλίτε Φυσᾶς, καὶ παρμᾶν

ἐν χρεῶ ὁ κερεὺς, τὰς οἰ αὐτῇ γε τ
 τί δ' οὐ μέμνησαι, τ' ἀθλιῶς, ἢ κλο
 Φίλεις οἱ αὐλοῦς, ὡς παρρὰν ὕδατι
 ὡς οἰκατόπλω, εἶδ' ὅλως ἀχήμενον
 ἢ καί τις εἰπὼν, τοῦσχε αὐτῇ δέει
 οὔτι πρέπη τὸ σχῆμα, τοὺς αὐλοῦς
 τὴν σὴν δὲ μίτιν, οἰ κρίσφ τ' πρακ
 πρέπη δικαίως, κ' ἀθλιῶν προφθάν
 κ' μὴ τὸ αἰσχροῦν, τὸ προσὸν Φυσιγ
 σοφῶ δέησειν, ὡς γε γνῶ διδασκάλων
 γόφ ὁ τίς εἶ, κ' τίνα παριστάεις,
 ὡς ὑπόληψις, σήτε κ' πολλῶν δ
 κ' εἰ προσήκει, ὡς γε τυχόντων ἕνα
 κ' σὲ ξυρθῶς, ἢ κ' μὴ, κατὰ μαθε
 τίνων σε εἶπω, ὡς μιμῆμνον βίεις,
 ἐπιτηδεύειν, πῶς πλησίαν γένυς,
 ἀρχιερέων, τοὺς ἐπιφανετέρους,
 οἰ τῇ παλαιᾷ, κ' ἀφθήκη νέα,
 πωγωνίας ἔγνωκα· τ' δ' ἐξάσμαθα

δοτοῦγε ὄντες, καὶ πρὸς τὸ συ
 οὔδ' εἰς κάραν σίδηρος, οὐδεὶς
 ἄνωθεν οὕτως, ἦν ναζιραίοις
 κερηκομῶν, καὶ γένειον ἐκτε
 ὡς καθοράται, πρὸς μὴ ψυ
 εἰς δεῦρ' ἐν ἡμῖν, εἰκόσιθ' ὑμετ
 κατηγορήσασαι, τὰ νεωτερίσμα
 φωναῖς ἀλάλοις, ἅτλα φύει ἀ
 ὑμῖν ἐν αὐτοῖς, ἱερεῦσιν ἐσπέρα
 καὶ ναζιραίοις, ὧν κάρητα καὶ γέν
 παντ' ἀπασ' ἀπέοικε, τὸ ἐν εἰ
 ἀνιέρα τε, εἰπαράλληλα βλέ
 ἀσχήμονά τε, ταῦτα τὰ ξυρῶ
 πρὸς γὰρ ἐκεῖνα, τὰ σεβάσμια
 ὑμᾶς πιθηκόμορφα, εἴποιμ' εἰ
 καὶ οἷα παίζειν, τοῖς ἐπὶ σκηνῇ
 ἔχειν ἐφ' ἡμῶν, ἱερεῖς τ' ἐσπέρα
 καὶ δὴ δέδεικται, κοινὸν ὑμᾶς μὴ
 πρὸς ναζιραίους, ἱερεῖς τε τοὺς

τῶ γ' ἔξουσιασται, ἀνόμοιοι δόξατε
 εἰμὴ καὶ ἔστο, εὐλογόν γ' ὑμᾶς λέ-
 ῶς οὐχὶ αὐτοὶ, εἰκόσ' ἀπεοίκατε
 κείναι δὲ μάλλον, ἀγίοις τοῖς Φθα-
 οὶ δ' οὐς τελεῖτε, ἀγίους ὁ σημέρα
 ἔχουσιν ὑμῖν, ὄψεων εἰκότως.

ἢ καὶ πὸ γραφῶν, ἀγίων συνήξατε
 ὡς ἄτλα ἄλλα, καινὰ ἄλλ' ὀλέθ-
 οὔτω καὶ ἔστο, τοῦ ψιν ἀποθνήσκουσιν.
 ὑμῖν δὲ μάλλον, ἢ ἰσδαίοις Φθάσο-
 μωσεὺς ἀπεῖπε, μὴ μαδαρᾶν τὰς
 ἔχειν ἀπείρωσ, τῶν γραφῶν οὔτι λέ-
 ἄλλ' εἰς τὸ ὑμῶν, χρήσιμον ἔστ' ἔ-
 τρέπω σοφιστῶν, τὰ πλέω πᾶσα
 ὄθεν παρίτω, μαρτυρήσων ἀγγελ-
 ὁ πρὸς μανωῆ, ἢ καὶ πρὸς ὑμᾶς λ-
 ναζὶς θεοῦ γ', καὶ αὐτοὶ κλειωτέρως
 τεταγμένοι ῥύεσθαι, ἰσραὴλ νέον.
 σίδηρος ὑμῶν, μὴ κεφαλὰς κειράτ

εἰμὴ λέληθε, συμφορῶν οἷα τ
 δύσοιτοι μάλλον, τῷ σαμφῶ
 οὐκ ἀγνοῦσιν, ὑπομνήσω δ'
 καὶ δανιήλας, οἷον εἶδ' ἐπὶ θρόνε
 καθήμενον ὑψιστον, ὡς κριτὴν
 ὄν ὥστε δείξει, πᾶσι σφόδρ' αἰ
 παλαιῶν εἶπεν, ἡμερῶν εἶτα π
 τείχας κεφαλῆς, ἐκ μέρες δ
 λευκὰς ἔχειν ἔγραφεν, οὐξυρῶ
 ἀλλ' ὑπηνήτω, ἱερώτατόνθ' ὄλ
 μὴ δῆμὲ ἄλλω, ἀπὸ γραφῶν
 ἀρχιερεῖ πρέπυσαν, ἀπαίτη τ
 ἢ ἀγαπήσειν, αἰσχίω ὄψιν ἔχει
 ἔρωσ' ἐκόντα, ὥστε ἦς ἀφ' ἑφορ
 τοῖς πάλ' ἀγίοις, τοῖς τε μέχ
 κείνοις καὶ ἴχνῳ, ἀκολεθῶσ'
 ὡς ναζιραίοις, ἀρκέσφ ὁ πρῶδρ
 τέτε δίαιταν. ἔνδυσιν, κεράν
 μοναχὸς ἅπας, καὶ δίδε πέρας

ἕως δὲ λῦτε, καὶ ξυρᾶς θαμὰ γέν
 καὶ μῦρα χρεῖη, ὡς βραχεῖα' σε κόρ
 σιλπνήγε οὔσα, ἔτο ἄκιστα λέγ
 ὡς χ' ἡ παρειὰ, τὸ τρυφᾶν ἀειν
 χειτῶ βαπτιστῆ, οὔσε εἰκάζειν ἔ
 καὶν σακκενδυτῆς, δῆθεν ὡς ἀπεικ
 εἴμασι σαυτὸν, οὐ τρόπῳ τῷ πε
 τρόπῳ μοναστᾶς, κριτέον οὐ σάκκ
 οὐ φραγγελίοις, περὶκα ἠωρημλίο
 ἢ ὡσ' ὀρώντων, ἐξαπατῶεν φρέν
 οὐ δόξαν ὡς οἶοντα, ἀλλ' ἀδοξίαν
 καὶ ταῦτα' γ' ὑπεύθυνον, ἐκθρηωμ
 τυπῶσιν ὑμῶν. εἰμάτων τὰ κρᾶ
 σάρκας δ' ἀτύπῳς, ἀπαλάστ' ἔχ
 γάμυτε ἐκτὸς, τ' ἄλλ' ἐπιτηδεύει
 ράθυμα ἔργα. τὰ βίβ ἀνειμλῖς.
 βίοις μοναχῶν, πολλ' ἄτλα περ
 τρίβεις τελῶντα, τὰς ἐκείνων δυσ
 τοῖς γ' λέγουσιν, εἶναί τὴν ἀγαμία

τὸ σφόδρα λυπῶν, τοὺς μοναζό-
 ῳς ἀγνοῦσιν, οὐδαμῶς προσεκτ
 γάμῳ καὶ ἄλλοι, ἀπετάξαντο
 καὶ τοι γε βίον, ῥάθυμον ἢ νυκό-
 πολλὰ πρὸ γάμου, ἔργα μ
 πίστευε εἶναι, ἔργαθ' ἀφῆς τὰ
 ῶν τοῖς ἀγάμοις, καθόλου ἀφε
 ἄπὸ προσώπων, ἰδίων ἀρξάμεν
 ἄτλα μοναζῶν, ἀτρίχ' οὐ πρέ
 οὐδ' ἀφάσσεσθαι, τὰς γένους πα
 μετὰ γ' ἀφῆς, ἢ δονὴ πᾶσα
 ἐπεὶ καὶ πασῶν, ἢ ἀφὴ προμνή
 χαυνῶσα λειότησιν, ἀπροσεκτ
 ὑμᾶς δὲ λειότησιν, ἄποτακτέ
 ἀπλῶς ἀπάσαις, ἱερεῖς τ' ἐσπ
 οῖς ὁ ξυρισμός, ὄφελ' οὐπολ' ἀ
 οἱ γ' ὀρῶντες, ἱερεῖς ξυρωμδύες,
 ὡς δὴ φρογνίμους, ἐκμεμίμωτ
 ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, δρᾶσαν ἄλλοι

τὰ πολλὰ πλήθη, ἀκρίτως ἐψάμα
 τοῖς ἱερεῦσι, σφαλερῶς ἠγεμνῶσι·
 ἐπεὶ δὲ αἴχῃ, ἀπαρέσκοντι σφόδρα
 λόγους ἰσῶσαι, τῷ ἀμηχανῶν ὅλως
 δοκῶ πῶσαιτήσαοθαι, ἔλοιπῶ λα
 πεῦσιν ἔθ' ὑμᾶς, τὴν δ' ἐρωτήσας μ
 ἔχαιεν ὄντες, ἤθεσ' ἐν ὑμετέροις
 ἀποξυρᾶτε, ἱερεῖς ἐν χρῶ γένυν;
 ἐλθεῖν δ' ἔπειτα, πῶσαι τιμῶσι γέ
 δεῖσαν εὐθύς, ἀρρενῶσθέπως ὅλοι,
 καθεμιμένοι γένεια, ἀνθρώποις ἴσα,
 τῆμ' ἔθ' ὄραοθαι, ἱερωχῆμος ἔχειν
 κόσμῳ γενείων, τῶτόγ' ἀλεξέμην
 ἐπανόθε δ' αὖ, ταχέως μνησαμῆμε
 νεῶς ἐπιβαίνοντας, αὐθωρὶ γένυς,
 ξυρᾶοθ' ἀρέσκῃ, οἴομ' εὐήθως ὅλως·
 ἀλλὰ γε ὄψιν, τὴν θεῶ χειρὸς πλ
 παίζειν ἀτίμως, ἱερεῦσιν οὐκ ἔδῃ.
 ἀλλ' εἰμηνῶ ἔστιν, ὅτεταγμένον νόμῳ

αἰὲν ξυρᾶσθαι, μηδενὶ τρέπω ὄλ
 ωδραβάτας γίγνεσθαι, ὀρθέες νό
 εἶδ' εἶναι καὶ μὴ, ἀδιαφόρως ἔχει
 τὸ χρῆμα τοῦτο, ὡς ὃν οὐ θεόκ
 γένει ἀφέντας, μὴ ξυρίζεσθαι ἔτι
 τὸ εἶναι σεμνοῦς, ἀλόγως φερειμ
 δοκῶν ἐτοίμως, ὑπὲρ οὗ ἐπυθόμ
 τὴν λύσιν ἔξειν, οὐκ ὀιοχλῶν ἠρό
 ποθῶ τι καὶ γ', συνέσει ὑμῶν πρέ
 πει γενείων, ἐκμαθεῖν ὅτι χά
 τοῖς ἱερεῦσι, ταῦτα οὕτω παίζε
 καθευμένα τε, καὶ ξυρώμματα πά
 ὡς δ' ἀπορεῖτε, τὴν λύσιν γ' ἐκ
 ἢ αἰχύνεσθε, τὰ σαφῶς ψευδῆ
 ἔρω ἔγωγε, ὡς ἔνεστι συντόμως
 ὑμῖν πρέκειται, σκοπὸς εἰς τὰ
 ὅταν γένησθε, τιθέσθαι κατηκόους
 ταῖς ἐξαπάταις, οὓς ἀν' ἰδίῃ εἰ
 ὑμῶν ἀκρίβειν ὡς ὅπως τὸ θῆρο
 θάρρῶν πρῶσθι, μηδ' ὑποπλεύ

δι' ὄψιν ὑμῶν, ὡς δ' ὁμοίοις πρῶτος
 πώγωνας οὕτως, ἀφίεσθε ἐκτρέφει
 ἐν οἷς τιθέντες, τιθαστοὺς ἀπληρῶς
 ἐφ' ὅν περ ἀγῆ, βίβλ' ὑμῶν καὶ λόγῳ
 ὄλεθρον αὐτοῦς, ἔλκει' οὐκ ἀφανέα
 ἠυγενεῖς, ἱερεῖς γὰρ ὑμέας
 ἠγασμέν' εἶναι, ὡς γε τοὺς βρυχωμέ
 λέοντας εὖρον, σφῶν καὶ σωτηρίας.
 ταύτη ταχίστω, χρώμενοι μεταμ
 πολλοίγ' ἀπορρύπτονται, οὐς ἔχον
 καὶ τῆ γενεῶν, καθέσθ' ἀφαιρέσθ',
 (ἐπεὶ περ ὄψιν, δείκνυ' ἄλλω ἄλλ
 ὑμᾶς γόητ' ὅτι, πρῶτος αἰγυπλίῃ
 (ὡς ἄλλοι' ἄλλω, ἀπὸ τῆ τέχνης
 μορφὴν ἐδείκνυ, ὡς τις ὢν χαμαιλέ
 λείπεσθαι οὐδὲν, ἀποφαίνοι' εὐλόγ
 πώγωνσιν οὕτως, ἐθέως χρησάμεν
 βέλυστοι ἱερεῖς, ναζιραῖοι δ' οἱ νέοι,
 ὅταν ἐπιγῆ, τῆ ἐπανόθε χεῖρ' ὅτι,
 καὶ μέλλει' οἴκαδ', ἀποδημεῖν αὐτίκα

οὐκ ἐκ τῶν θύρασμασι, εἰς ξύρησιν οὐδὲ
 ὑμεῖς γίνεσθε, ἀλλά γ' ἀνυπερθέτω
 γένεια καὶ μύστακα, κείρεσθ' αὐτίκα
 καὶ οὐδὲ μικρὸν, ἔτόγ' ἀναβάλλετ
 οὕτω μεταβαλόντες, ὅψιν ἀρρένων
 ἐξεδενεῖτε, ἢν ἐπέκριν' ὁ πλάσας
 τοῖς γ' ἐκείσε, πανυδαὶ ξυρωμύου
 ὡδραθακόντων ἄχει, δι' σφετε
 πάντων δοκόντων, ἐκ ξυρῶ ἠιθέω
 μὲν γενείων, συντυχεῖν οὐτι πρέπ

Καθ' οὗ λατῖνοι οὐ γαμίζουσι τοὺς
 γοφανεῖ λόγῳ γάμων, δοκῶντες
 ῥητῶ, εὐαγγελικοῦ μὲν ἔ, οὐς
 νέζευξεν, ἀνθρωπῶ μὴ χα
 ἀποστολικῶ δὲ ἔ, εἰαν
 χωειοῦ, μὲν τῶ ἀγα
 μελετῶ μὲν κτ' ῥητὸν
 ἀφάνοιαν, σοχασμῶ
 Ἐλεγχῶ λβ.

Ο ἰ ἔ λατῖνων, μὴ συναινεῖν
 οἷς χρῶμεθ' ἡμεῖς, λύσεως
 τῆμῶ δέησι, λύσεως τοῖς δ' εὐλό
 πολλοὺς φοβοῦσι, κα' ξ εἰῶων οἷς τ
 ἐπιπόλαιον, καρδίας τ' σφῶν βά
 ἢ ὡς' ἐρεύνης, ἀνδεικωτέρας λόγῳ
 δέξαομαι κ' τ' κείνομα, ἢ πιτῶ δέο
 χειτοῦ γ' λόγον, (ὄν φαισαίοις

ζητήσασ' εἰ ἔξεσι, τὸ γάμον· λύειν
 ἕσης τε καὶ μὴ, εὐλόγως παρὰ φάσεα
 καὶ ντεῦθεν ἀκέρυσασι, μὴ εἶναι δέον,
 οὐς εὐλογία, ἡμύσατο κυρίας,
 λύειν ἐτοίμως, ὄντινα βροτῶν τύχῃ
 τεθρηπότες καὶ οὗτοι, ὡς πλησίως
 νόμοις λατίνων, οἷς ἔπεσθ' οὐδέν δέ
 ἀπλωές ἦσαν, ὡς γάμους παντὸς
 καὶ ἔγε πάνυ, δεικνύουσιν εὐλόγως·
 ὧν ἢ τρισῦτον, ἐξ ἀγνοίας ἰσότητος,
 λέληθεν οὕσα, παντελῆς ἀνισότητος
 καὶ συμπαθείας, τὸ θεοῦ καθαιρέτις
 ἦν ἦκε δεικνύς, καὶ διδούς ὁ δεσπότης
 χειρὸς ὁ πάντας, ἠπίως ἰώμενος
 ἦς τινος αὐτὸν, ὑπογραμμὸν καὶ
 βροτοῖς χρήζουσι, λείπεν εὐμνηστῆ
 οἰκτον μιμείων; τὸ εὖν καὶ ἡμᾶς θε
 ὡς οὖν γε μὴ βλάπτειντο, τῷ χειρ
 οἱ τῶνδε παροβάλλοντες, οὐκ εὐθυ

μὲν ποσῆς δε, ὑπονοίας ἐκ δέου
 (ὁ τοῖς δε ποιεῖ, ἄλλο δόγμ' ἀντί
 δοκοῦν περιέχεσθαι, ὀρθῶς δ' λόγ
 ἡμῶν) ἀμεινον, εὐλαβῶς τ' ἀμην
 ὅτω βοηθεῖν, καθορᾶτ' ἄλλο
 ὃν εἶπε παῦλο, καὶ δοκεῖ εἶν ἅμα
 ποιεῖτε δεινόν, τ' ὑπεκείμηνον λό
 ὃν ὄντα χειρῶ, συμπαθεσέως
 ὄμην καὶ λύσιν, ἀγορεύειν εὐλογον
 ὡς δὴ καὶ δῆσιν, ἵνα μὴ τῷ θατέρω
 σκάζειν δοκοίη. ὅτι γὰρ θεῶ πρέ
 πρεσάνα ὄρημα, δ' ἡμῶν ἔδ
 ὅπως εἴων, οὐ δέεσαν δίτασιν,
 ὄλλω) ἰταλῶν, ἀμαθῆ πρῶτα
 ἐν οἷσιν εἶπον, ἀδελφὴ δείξας ὄλλω,
 παύσῃ δοκοῦσαν, ἄλογα τηρεμ
 χειρῶ δεηθεῖς, ἥς γε τὸ ὑπεκε
 δοκεῖ ἔχεσθαι, ἰκανῆς ἀσαφείας,
 τ' καθόλου γοῦν, ἐμβαλεῖν ἐμῶ νό

ὅς ἴνα ὄρθῶς, εἰνοηθῆ παντί τῳ
 χερόν τε οἶμα, καὶ γ' ἐρωτῶντων
 βέλημά τ' ἅπαν, εὐκρινῶς σοχ
 ὡς χειρὸς ἡδὲ, ἔργα καὶ βελεύμα
 αὐτὴν τε πείσιν, ἢ λύσιν ζήτεν
 οἱ φαρισαῖοι, κλωπες οἱ δεινοὶ λ
 καὶ δῶκεν οὕτω, τὴν ἀνάλογον λύ
 τοῖς μὲν περχειρῶς, καθορῶσ' ἄ
 κἀναντίρρητον, παντί τῳ δεινῷ λ
 (χειροῦ γάρ ἐστι τίς ποί' ἀντερέ
 κἀντεῦθεν οἶμα, πᾶς ὁ τοῖς πε
 ἡμῶν ἐθίμοις, ἀπαρέσκεαζ δέλω
 λέγειν δοκεῖτι, ταυτὶ τὰ χειροῦ
 ἢ καὶ τὰ παύλα, ὧς δοκεῖ πᾶσα λ
 γάμει καὶ δῆσις, εἶν' ἀπαγορευτέα
 τοῖς δ' εἰς τὸ βάθρον, ἔς λόγους ἔ
 εἰσδύναμι εὐχαῖς, εὐδοκοῦσι καὶ πόν
 φανήσεται τι, ὑπὸν εὐμνηστέρην,
 θεοῦ ἰ' ἀεραρὸς, συμπαθεία ἀπλε

ματούς ἢ ὡσεὶ, τὰς γραφὰς ἀμ
 τὸ δ' ἀποθλιβέν, γάλα τῆ νοῦ π
 βότυρον ἔφα, πάροχον θυμηδίας.
 οὔτω βροτοῖς ἴασις, ἢ χειτοῦ Φά
 τῆμ γ' ἔτασθῆ, ἐκείσει ἐπηβόλ
 θνητούς ἢ ὄντας, καρτερῶς φέρει
 ὡς τ' ἄλλα δεινὰ, καὶ τὰ δυσχερῆ γ
 καὶ μὴ ἀπαυδᾶν, ῥαδίως τοῖς δυσκό
 μικροψυχούντας, αἰτίας ἐξ ἧς τ'
 πρὸς ἢν ἕκαστ , γαμετῆ συνεζ
 μὴ τ' δε λυθεῖς, ἐμπεσεῖται χεῖρο
 ὄντ γ' ἀδήλα, πᾶσι τ' καλλίσι
 ἔπειθ' ὁ βί , τ' βροτῶν ἐπεὶ γ
 κακῶν ἀπείρων, οἴκοθεν θεὸς θέλ
 ἀσκεῖσθαι πάντα, καὶ τὰ ἔκτοθεν
 τὸ ἢ κυρῆσαι, τοῖς δε μὴ ἐθισμ
 ἐθισμῆες τε, μέτριον τὸ δεύτερον
 ἐπεὶ δὲ κἀνάγωγοι, ἐσμέν οἱ πλέ
 εἰς τὰ ἀμείνω, καὶ θεῶν θεσπισμῆ

καὶ οἷγε φιλόσαρκοι; ἢ ἄλλων π
 οῖς τις ἔρβυθῶ, οὐκ ἐνὶ αἰδοῦς
 ἀλλ' οἱ τριλατῶν, ἀφροδίσιον
 τελειῶ γ' ἀναδεδῆς, κ' ἀφρονας ἔ
 πάντα γ' τοῖς δε, δείκνυσιν ἀνε
 καὶ τ' ἀγεαῖα χρα', καὶ λίαν ὑπβύθ
 γάμους τε πείθῃ, ἡδῆς ἄλλων
 ἡγεαδα εἶνα, ἀλογωτέρων πό
 δέησε χειτῶ, ὡς εἴηκαν αἰτία
 οἱ Φαρισαῖοι, ἀγξομ ἀσελγεστέ
 βροτῶν ὀρέξεις, καὶ πόθους μὴ σ
 τῆ ἀποφάσῃ, ἣν ἐπικαίρως ἔφη
 θεὸς οὐς δῆσε, μηδεεῖς χωριζέτα
 τέλῃ μὲν ἀνέκαθεν, ἡ γάμους λ
 ἡ μὴ δικαία, τῶ θεῷ συγεμέν
 τῶ δ' ἐσκιάδα, ὑπὸ μωσέω
 λάνθανεν οὔσα, ἢ ἀπηγορευμ
 ἔως ὁ χειτὸς, δείξε διαφορῆμ
 τὴν εἶδε λύσιν, εὐλόγω καὶ μὴ,

μοι χους γ' εἰπών, τὸς δίχα ἐγκλή
 μάχλε γυναῖς, λύσιν ἐξαιτημένους
 τελεῖν νόμιμον, καὶ ἀγαλύειν γάμον,
 ἔδειξ' ἐναργῶς, θάτερον δ' πεύσεως
 δήπεθεν ἄκρον, εἶναι συγχωρόμενον
 κα' παγορβύσας, τὴν ἀνύλογον λύσιν
 τὴν ὄλογονγε, οὐκ ἐκώλυσ' ὁ πλά
 γένους βροτείς, τὰ γ' ἐκάτερα μέρη,
 ἀλλ' εἶπ' ὅποια, εὐπροσώπῳ αἰτίῳ
 ταῦτα γ' ἀνθρώποις, λυτέα ἀνυθύν
 συγκαταβαίνων, ταῖς βροτῶν ἀσθενε
 θεῶ συνήθη, καὶ Φιλανθρώπῳ τρέπῳ.
 ὅταν δ' ὁ δήσας λύσει, καὶ δήσῃ πάλιν
 νέμων τὸ Φιλάνθρωπον, ἐνμέρῃ ἴσον,
 λύσῃ καὶ δήσει. ἔστο γ' θεῶ πρέπον
 ὧ ἴσαθμὰ αἰέν ἐστι, τὰ ἴσα Φίλα.
 οὐκ ἔν ἀμέμπτῃ, τυγχάνει καὶ δήσει
 πᾶς γάμῳ ὅς λέλυται, εὐλόγῳ
 ἐπεὶ ὅμοιῳ, τῷ γε ἄπὸ θανάτῃ

τελειῶν καὶ οὐτῶν, ἢ καὶ κείνους πλ
 ἀξιῶν οἴκτου, ὡς βλαβεῖς ὡς
 ἐπεὶ δὲ βλάβη, ἔστο ρητῶς κε
 τοὺς ἀκολάτους, καὶ γ' εἰαγεῖς
 οἷς εἰδοθεῖη, καὶ μικρὸν τῷ ὡρῶς
 γίγνοντ' ἀπληστοί, ὡρῶς τὸ μεί
 νοεῖσθ' ἀφῆκε, τῶ συνεχδοχῆς λ
 τοῖς μὴ νοήσει, νοηλεῖ κεχρημ
 παυλόντε χειτῶ, ἱερὸν μυσηπ
 μὴ σφόδρα δειμαίνουσι, δυσειδα
 δοκῶντα μὴ σύμφωνα, ἐν λύσφ
 ὡρῶς χειτῶν εἰπεῖν, ὡς δοκεῖ το
 τὰ ποσολικῶ, ἀνερθινῶσιν βάθ
 ἔφη γὰρ εἰδέδωτο, μὴ ζητεῖν λ
 εἰδ' αὐτῶν λέλυντο, μὲ ποθεῖν γ
 τί ἄλλο; ρητῶς, ἀγάμους μνί
 οἷς ἀπεξεῦχθαι, τῷ συνοίκων συ
 ἐν οἷς καὶ χειτῶ, παῦλῶ ἐμβε
 δοκεῖ κατὰ πλεονῶ, ὧν θέλουσι το

λύειν κὺ δῆειν, ἐξέτοίμει ἀλόγως·
 τί οὖν ἐρουῖμαι, δεικνύουσι πειρώμενοι,
 χειτῶ νυνωδόν, παῦλον ἱερώτατον,
 ἢ ὡς ἔαδ' εἴποι, φιλοπάρθενον πέλο
 κὺ τῶ πειέχεομαι, τ' ἀγαμίας,
 νόεσιν ἴσα, τῆ ἀσωμάτῳ φύσῃ·
 ὡς οὖν ἑαυτὸν, εἶναι τοὺς πλέεις θεῶν
 ἐξ ἐμπαθείας, σαρκικῆς ἐλευθερίας,
 εἰς ἀρετιλύντε, τῶ λελύομαι εὐδρόμους
 τ' ἐκ συνοίκων, τύρβεως κὺ φρονητῶν
 μόνῳ τε χειτῶ, αἰὲν ἀνακειμένους,
 γνώμῃ δεδώκεν, ὡς ὁ ἴδιος ἔφη,
 εἴ τις ἑαυτὸν, ἱερῶν θεῶν θεῶν,
 τελεῖντε ναόν, πνεύματ' ἁγίον,
 βίον ἐλέομαι, παρθένον πρὸ ἕ γάμους
 ἐν ᾧ πάρεστι, τὴν θεῶν κὺ ἀγγελῶν
 ἐντεῦθεν ἦδη, ὡς ἐνι μιμνήσκον
 καθαρότητά, ζῆν ἀσωμάτων κείον,
 εἰς οὓς μεθιστᾶ, πάντας ἢ παρθενία,

μεθ' ἣν ἐπὶ τὰ ἴσα, ἄγασαν γ
 τὴν ἀγαμίαν, τὴν μὲν λύσιν γα
 ὁ θεῖος ἦδει, κυρίως ἀπόστολος
 ὅπως ποῖ ἀνέφοιτο, τοῖς βροτ
 ἢ λύσις ἦδει, ἢ τελυτῆ συζύγε
 ἢ τινι ἄλλῃ, τῶ βίων περιτάσει
 ἀλλ' οἷς λυθεῖεν, ἐγκρατῶς τ
 ἴσῶντε ταύτις, ὡς ὅλως ἀμεί
 ἔφη μνέσθων, εἰλυθεῖεν ἀγαμοί
 ὁ πᾶσαν ἔδρα, ἣν λύειν πειρώμε
 ἀμφιβολίαν, εἰσέτι ζητουμένῃ
 εἰπαῦλος ἴσα, τῶ μόνῳ σοφῶ
 γαμῆν διδοίη, τοῖς λυθεῖσιν ἐκ
 οὐ γὰρ ὁ σώφρων γάμος, ἀτιμασ
 εἰπαρθενείας, λείπεται ἀμηγέπ
 ἀλλ' οὐδὲ ἦς σὺ, ὅστις εἶ φιλά
 δοκεῖς περιμαχεῖν, τῶ λόγῳ ἀ
 καὶ εἶναι βέλῃ, τοῖς βροτοῖς τηρ
 γάμῳ λυθεῖσιν, ἀπαραιτήτως

τὸ σωφρονίζοντα, ὑποκαθίσσω γάμον
 ἕως ἀκῆω, ἐξολοθρεύειν θεόν,
 οὐτὸν γαμίζοντα, ἀλλ' ὅν ἂν πόρνον
 πόρνωτε παῦλον, ἀγάπῃ κυρέμῃ
 μετὰ γ' ἐπιτίμησιν, χαλεπὴν σφ
 ὡς μὴ σπογνοὺς, καταβληθῆ χειρόν
 ὡς τὸ συνιστῶν, τοῖς κορινθίοις λέγει,
 εὐσυπαθήτης, εἶναι ὡς αὐτὸν θέλων
 ὡς ἰλεῶς γε, αἰὲν ἐκπεπωλώκοσιν,
 ὅπως καὶ πόρνοι, βελτιωθῶσ' ὡς ἐνι'
 γάμῳ δὲ φύλαξ, τὸ βροτείεσ ὡν γ
 φρονητῶν ἐστὶ, τὸ μεγίστης ἀξίῳ,
 δοκῶν χορηγός, εἶναι ἀθανασίας.
 ἰσα γὰρ θνητότητα, παιδοποιΐαις·
 ὅθεν καὶ παῦλῳ, τῆτον εἰπὼν τίμι
 πόρνης καὶ μοιχοῦς, ἀπέπεμψε ταῖς δ
 πειρωμῆϊ δὴ, δεῖξαι τὸ μυστηπόλον
 χειρῶ συνωδόν, οἷς δοκεῖ ἐναντίῳ
 ἔδοξε καλόν, οὐ λόγῳ ἐρμηνέα,

τὸ παῦλον αὐτὸν, ὡς θαλίψεθ' ἔ
 τί γ' ἂν ἄλλο, αὐτοὶ ἠγησαίμεν
 λέγειν γράφοντα, τοῖς σοφοῖς κ
 εἶναι τὸ γαμεῖν, ἔ πυρῶσαι βέ
 κ' ἄλλοι' αὐθις, κ' συνέρχεσθε π
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἵνα ἐξ ἀκροασίας
 μὴ πειράζησθε, εἴτε ἢ νηστουτέ
 κ' δεῖ ἕκαστον, μαχλοσύνην ὡς
 γυναικὶ χρῆσθαι, ἢ τις αὐτῷ ἰδίῳ
 ἢ γάμον εἶναι, αἰὲν αἰρετώτερον,
 τοῖς μὴ φέρουσι, παρθενεύειν τὰ
 τ' ἀγαμίας, τ' μετὰ λύσιν γάμου
 ἐφ' ἃ ὁ χειρὸς, οὐδένας βιάσατο
 χωρεῖν δὲ εἶπε, πάντα τ' δυνάμ
 παῦλⓄ θ' ὁμοίως, οὐκ ἐπιβαλῶ
 βροτοῖς ἔφησε, τὴν ἀγαμίαν λέγ
 πλὴν ἔτ' ἐκείνης, δεῖξε συμφερώ
 τὸ παρθενεύειν, ἔ γαμεῖν ἀμηγέπ
 ἄλλως δὲ χρῆσθαι, γαμεταῖς πα

τρέφειν τε τέκνα, παιδοποιῶντας νό
 χειτῷ γ' εἰπὼν, τοὺς βροτοὺς εἶναι
 γάμοις δεδέσθαι, βύλεται ἀμεινόνως
 ὡς μὴ σφαλεῖς τις, ἀφ' τὴν ἀγα
 μέλη τελέσῃ, μαχλάδ' τὰ κύε
 ὃ μὴ γενέσθαι, εἶπεν ἀπὸ ξάμνου
 καὶ διορίζων, πλάσμα ἀπὸ πλάσμα
 εἰπὼν τε τ' ἄλλα, εἶναι ἕκτος σώμα
 καὶ ἀδίκημα, εἰς τινὰς τελέσθαι,
 τρέψῃ τὸ πόρνε, εἰς ὃν ἐξειργάσατ
 ὅπως περσάνῃ, πάντοθεν καὶ τίμιον,
 καὶ ἀναγκαῖον, τ' γάμον τ' σῶφρον,
 ὅτι καὶ εὐνήν, εἶπ' ἀμίαντον πέλειν,
 τελεῖν τε αὐτὸν μέγα μυστήριον,
 εἶχ' ἀπλῶς μυστήριον, ἀλλὰ καὶ μέγα
 εἰπὼν γέρηρε, τῇ παρορθήκῃ τ' γάμ
 ἕως τε χριστῷ, εἰς τε τὴν ἐκκλησίαν
 τ' τ' ἀνελέγκας, ἀναγωγῆς τῷ λόγ
 ἕνα δεδείχῃ, ἀρμολογίαν ἑκατέρων

τὸ χειρόν αὐτόν· οἷς λόγοις τιμᾶ
 ἔτόνδε ἢ τὸ, τῷ λόγῳ ὠρισμῶς
 ἴν' ὡς ἐκάστω, αἶρετόν δεξώμεθα,
 καὶ ἅμα γνώμην, ἢ διαφέρει γάμιν
 ὅτι φύσιν, ἔτι φείσασιν·
 ἀπλῶς δὲ εἶπε, τίμιον τὸ σῶφρον
 μὴ διορίσας, ἢ διαστείλας ὅλως
 ἐκ τῆς τε τόνδε, ὡς περὶ συν
 τὸ τοῖς φεισῶσι, εἰσέτι ζητέμ
 εἰσησαὶ διδοῖ, δεύτερον παῦλ
 τῷ τὸ συνοίκε, ἀπολυθέντ' εὐλόγ
 καὶ ἔτο δείξεν, εἶναι συγχωρόμ
 ἀδιορίστω, τῷ ἐπαίνῳ ἔτι γάμιν,
 τρέψω δὲ οὕτω ἀποσιωπήσε
 δι' οὕτω εἶπον, ἀκολάστως τὸ
 ἐκθέσθαι ῥητῶς, εὐλαβηθεῖς ὁ
 μὴ δῶ οἰοῖς, αἰτίαν συγχεῖν γ
 ὁ Φαρισαίων, ἢ ἐρώτησις θέλει,
 ἢν τῷ θεῷ καθῆκαν, ἀνόμως ἀ

πείσθητι οὖν μοι, γινώσιν εἰθεῖαν ἔχει
 ὁ ἀμφιβάλλων, οἷς ἐδίμοις ἐτράφησ
 καὶ μὴ κρατύνων, ἀντιδόξων τὸ λόγον,
 σαῖς ὑπονοίαις, καὶ συναντιφάσεσι,
 δοκεῖν τὸ ὑμῶν, ἀνέχεσθι τὸν ἠλώμενον,
 παρ' οἷς τὸ γράμμα, καὶ ἡ ὄντως ἐτα
 χειρὸς καὶ παύλας, ὡσαύτως τὸ θεῶν νόμο
 σοὶ δ' εὐσεβῶντι, πνεύματι προσεκτι
 σοφῶν σοχασμῶν. ἔστο γὰρ σωζόν ἐγνω
 μεθ' οὗ καὶ πάντες, οἱ νόμοις τεθεικότι
 εἰλικρινῶς τὸ παῦλον, ἐζητακότες,
 λύσιν καὶ δῆσιν, εὐλόγον διώρισαν,
 ὧν ἔδαμῶς σοι, φίλῳ ἀμελητέον.
 δόξεις γὰρ ὧδε, συνετὸς εἶναι μόνῳ.
 τύφῳ δὲ ἔστο, ἡ σοφία ἐνθεῶν.
 χειρῶ μὴ οὕτω, παῦλῳ ἀναφα
 μὴ ἀλαφρονῶν· σὺ τίφης ὑψηγορε;
 δόξης παπικῆς, προσάθ' ὑπερφία
 ὁμήτε λύων, οὐδὲ εἰτυχὸν λύσεις,

αὐθις γαμίζων, τοὺς νόμῳ λελυμ
 ἔστι ποινὴν, εἶναι τὴν τανταλίον
 ἡγητέον πῶς; οὐς γὰρ εὐλόγως λύει
 τύχης φερῆς εἰσαῦθις, εὐλόγως γ
 ἰσῶν παρ' ὕδαρ, εἶτα πίνειν κωλύ
 ὡσεὶ ὄϊκτα, τοῖς δε βασκαίνων
 ἴσον δὲ ἔστο, ἀπονοίαις ναυάτα,
 κλείοντ' οἶκτον, ἔθ' θεῶ οἷς ἔδέο
 τί μὴ σὺ παύλα, ἀπομιμῆ ἔτ
 θεῶ τε οἶκτον, πᾶσιν ἐκκενέμνω
 πλέω τε ἄλλων, οἷς περ ἡμαρτο
 ὡς δαφιλυθῆ, ἡ θεῶ θεία χάρις
 ἐν οἷς πεισεύσσα, ἦν ἡ κακία;
 δεῖ τοιγαροῦν σε, ἦν λάβες ἐξουσία
 κοινῇ καὶ αὐτὸς, τοῖς θεοῦ μυστηπό
 ἔχειν ἐργόν, τῆ δε ἢ τῆ δ' ἐξίση,
 δεσμοῦντα καὶ λύοντα, λαῶ κυρία,
 ἄτλα ἀν ἴδοις, λύσεως ἢ δήσεως
 χρῆζοντα δήπε, εἰς βροτῶν σωτηρ

πᾶν γ' τὸ δητὸν, ἐν βίοις ἐφημέρων
 καὶ λυτὸν εἶναι, δύναται ἀνθυθύνως.
 δητὸν τε αὐθις, τὸ ἄχρον εὐλογον λυ-
 λόγων ἢ ἀνάγκαις, καὶ γραφαῖς περα-
 τί χρῆ σεαυτὸν, ὡς θαλύειν χάρι-
 ὲ ἀδικοῦντες, αὐτὸν ὑπάρχει σά-
 ἔπειτ' ἐγνωσαί, ἔστιν οὖν χρῆσάμεθα
 ταύτη γ' ἄβρα, καὶ θεοῦ ἐναντίως
 καὶ δόγμα λύσας, πίστεως ὡς θαυνο-
 θεοῦ δὲ ἔστο, ἀποδιῖτα μόνον,
 καὶ ἡμερικῆ, ἄλογος λύσις γὰρ
 καὶ δῆσις αὐθις, ἢ τελοῖτο εὐλόγως.
 οὐ δ' ἔποκείνη, ταῦτα δειμαίνειν σφ-
 τῶ εἰν' ἐώοις, ἀγαπᾶν ἐναντίως.
 ἐπεὶ καὶ ἄμφω, εὐλόγως κεχρημέθα
 νόμους ἀνάκτων, εὐσεβῶν αἰδέμενοι,
 καὶ οὐς συνεξέθεντο, ἱρεῖς κυρίως,
 κεχρημέθης τε, ἔστι ἐπὶ ἔστ' ἐνό-
 θεῖ τὸ φιλόανθρωπον, ἐκμιμεθίης.

καὶ ὧν ἐφάμιλλοι, εὐσεβῶν βασιλέων
 ὧν χειρὶ ἔπλασαντο, ἠωρημένῃ
 ὡς ἐν τειχίῃ, ἡ σοφὴ καρδία
 ζυγοστάτησε πάντα, τῷ Θεοῦ φό
 τρέουσα πάνυ, μὴ πέσῃ ὑψώσε
 εἰ ἀμεληθῆ, ὡς ῥοπῆς βασιλέως
 δέξῃ ὅπως τῆ, ἐν Θεῷ φρενέμενοι
 μοι χοῦς μνηστῆ πόρνευτε, εὐλόγοις
 Θεῷ κάθηραν, οὗτοι οἱ σοφώτατοι
 διώρισαν γὰρ, οὐστε καὶ μὴ λυτέον·
 καὶ αὐτὴ συνῆψαν, συζύγοις ὅσους ἐννομο
 νόμοις δὲ τοῖς ἔχουσιν, ἀπὸ πλεονεξίας
 ὧν περὶ ἐπὶ ἤρχον, ἀστειῶν ἐξήλασαν,
 ῥώμης παλαιᾶς, καὶ νέας σεβασμίας
 ἀπλῶς τε παντός, ἔπειθ' ὡς οὐκ ἐπί
 πόρνας ἀπάσας, πορνοδοσκύσει' ἀ
 πάντῃ ἀτίμως, εἶναι κατεγνωκότε
 τόπως δ' ἐναγεῖς, καὶ βέβηλα δώμα
 τί δρᾶσαν οὗτοι, οἱ μέγιστοι κρατ

οὓς τίς τεθήποι, ἀξίως δὲ λήματα
 δὲ βασιλικῶν, καὶ θεῶν ἐπαξίαι;
 εἰς γὰρ σεμνεῖα, τῆς θεῶν συνεργία,
 τὰ πρὶν μετεσκεύασται, χαμαιτυ
 οἷς αἱ πόρνοι, ζῆσαν ἀγίων βίον
 πόθεν κακίς, καλὸν ἀλλαξάμεθα
 δὲ δὲ θεῶν καὶ θεῖον, ὃ θαῦμα μέγα
 νόμοις μεδόντων, κατελύθη δαμόνο
 τὸ καὶ πορνῶν, καὶ ἀσελγόντων
 μοιχοίτε βιάσεσθαι, κάλλιστα μά
 θεοῦ τὸ βασίλειον, ἢ χειρότερος ἔφη
 ὡς ἐξ ἀτίμων, τῆς βίαι μεταθέσει,
 σκευὴ γένοιεντο, τίμιω τῷ κυρίῳ,
 θεοῦτε ναοὶ, τῆς παθάρσεως ἄγιοι,
 ὡς τῷ οἴκῳ, τοῖς δὲ θεῖῳ πνεύ
 δὲ ἀρραβῶνα, δὲ ἄνω κληρονομία,
 ἔχουσ' οἱ αὐτοῖς, οἰκιστῶν αὐρισμῶ
 καιρῶ καὶ τήνδε, προσλαβεῖν ἡλπι
 λόγῳ μὲν οὕτως, οὐμὸς ὡ σοφά

καθ' ὃν ἑώοις, λύεται καὶ δῆσται
 ὁ μὴ θεῶ οὐς δῆσε, κερδαίνων γάμοι
 σὺ δ' οὐκ ἀρέσκη, οὔτε κοιρανῶν νόμοι
 οὔθ' ἱερῶν, τοῖς συνεκδεδωκόσι,
 χρησαμύοις τε, χειτομιμῆτι λόγῳ
 ὑπὲρ δὲ τῆς, ἐνοεῖν ὑποκρίνηται
 ἢ νοῦν ἔπαυλε· διὸ καὶ πειρέχῃ
 ὡς σφόδρ' ἀμάχε, ἔκαθίστω ἀγνοίας
 σύμφημι ἔστο, εἶναι καὶ γὰρ βέλτιον
 δόξω γὰρ ἄλλως, συμφανῶς μεμνῆσθαι
 εἰ καὶ ταύτῃ, ἀγνοίον τοῖς λόγοις
 παρειαγαγεῖν, πειραθείλω νηπίω
 ἀλλ' οὐ φέρουσι πάντες ἀγνοίας λόγῳ
 καὶ πολλοὶ ἀπέρχονται, εἰς τὰναντι
 χειρὸν λιπόντες, καὶ βίον ἢ σώφρον
 οὔσοι μικρὸν ἐνδόντι, παρῆν κερδαίνουσι
 λύοντι γάμον, συμπαθεστέρων νόμων
 δῆοντίτ' αὖθις, οὐς ἔλυσας εὐλογαίως
 μικρὸν γεγῶτι, ἀνομον δι' ἀνόμους,

ὁ παῦλος εἶπε, καὶ τέλεσεν ἔμφρο
 οὐ μόνον εὖτε, ἢ σοφὸν τιμόθεον,
 ᾧ εὐαγγελιστὴν θέλησεν, ἄλλο τιθέλω
 τοῖς ἰουδαίοις, πέμψαι χειροκοίτου
 ἀλλ' εὖτ' ἀνήλθεν, εἰς σιών τὸ δευτέρου
 καὶ ἠγνίστατο, καὶ ἰουδαίων ἔθρονον,
 ἡσυχάζετε τῶν, ὑπεκρίθη τοῖς νεώτεροις
 δι' οὓς ἑβραῖοις, σκανδαλίζουσα ἔργα
 χριστοῦ μαθητῶν, εἶναί τ' εὐλογεῖται
 εἶκειν κρινάντων, τοῖς τινῶν βεβλήμενοι
 ἔνθα τὸ κέρδιον, ἐπὶ μείζον τ' βλαπτεῖται
 ὡς τῶν δαβὶδ ὄνησις, ἦν ἡ μαρτυρία
 λοιοῦ γὰρ αὐτὸν λύσειν, οὓς ἰ' ἐπήγει
 σώζοντα πολλοὺς, εὐλογον μετεπειθὲς
 πολλοσὸν οὖν γε, καὶ σὲ τιμιώτατε
 ἔπειτα καὶ ἡμεῖς, τληναίσι οὐχ ὀρίστη
 ὅποια εἶπον ἔργα, ἢ ἀμεινόνων.
 ὅπως δὲ χρήστη, εὐμμεσέρων νόμοι
 δείκνυμεν εἶναί, ὡς σοφῶν βεβλήμενοι

οὐ γὰρ δι' ὄνπερ, ὑπερασπίζη λα
 δοκεῖ δὲ οὕτως, ἀτεραμόνως ἔχ
 βελητέον σοι, λαὸν ἠγορασμὴ
 τιμῆς θεῶ, αἵματ' ἀγιωτάτ
 ὁ ρᾶν κακίσαις, μίξουσ' ἀπολλυ
 σῶζειν ἐπιτέταξαι, οὐκ ἀπολλυ
 πᾶς τις δὲ ἠκων, ἀπ' ἰταλίας
 οὐς οὐγαμίξεις, ἢ ἀφ' ἰταλίας
 πάντα ἐλέαθαι, ἢ πολύγαμον
 γάμοις φράσαντας, εὐλόγοις κα
 ἐρρώθαι πᾶσιν· ἢ τί γὰρ φοβητέ
 συνείναι πόρνας; εὐτ' ὁ γαμῆν κ
 μιθώματ' ἐκσφῶν, ἀγρυτα μισ
 λόγῳ σε τῷ φῶ, ἔτο δεῖν μακ
 οὐ γὰρ με πείθῃ, οὐτ' ὁ θευλ
 παναίχιστ' ὦν, κοῦδὲ ρητέ
 παρ' οἷς τὸ σῶφρον, ἐστὶ τιμιώ
 ὡς δὴ παρ' ἄσφ, εὐλόγῳ ἀπεκ
 χρήματα πόρνας, ὡς ἔχῃς ὅθεν

ταύτας ἐπειδάν, ἐστὶν οὐκ ἐργασ
 ρηταῖς νηστειῶν, ἡμέραις καθαρσίμ
 μέλησε γάρσοι, ἡμερῶν σεβασμίω
 κὶ τὰς ἐταίρας, πείσομαι ποιείω
 ὅπως τὸ σῶμα, εὔτε ἢ νηστευτέον
 μὴ ταῖς πορνείαις, ἀλλὰ κὶ τῶ κ
 μάθωσι δῆνα, ταῖς πρὸ πάχα
 πλάσμα δὲ ἔτο, κεδόλωσ ἀνεύθ
 κὶ πλαῖσμα λήσειν, οὐδένας δυνάμ
 ἐπισυνηστῶν, οὐ τρέπον πονηρίαν,
 ἐταιριδῶν γε, τὴν δυσέκνιπτον ὄλο
 ἢ γὰρ τρεφήσει, ἔ πάντ' ἀφειδετά
 ἐπείπερ ἡράνισται, σφῶν μιθωμά
 οὐ σωφρονίσει, τὰς δ' ἐπισιτεμθί
 κρημνοῖς δὲ μάλλον, ὅσεται κὶ βα
 „ αἰὲ γὰρ ἀρχή, ἀργία κακουργίας
 κὶ τῆ μεταξὺ, ἡμερῶν τ' δ' ἀργία,
 εἰς χρηστὸν οὐδὲν, πορνίδια χρήσει
 μὴ ἔτο οἷσ' μηδαμῶσ πορνοτρέφε.

εἰς ἃ δὲ ταύταις, εἰσέπειτα χρῆ-
 οῖα ἰδέσθαι, ματρηπέυσθ' ῥαδίως
 τρόπους ἀκισμῶν, καὶ Φάσεις θε-
 ζάτ' ἐξιύγκων, πολλὰ μαγκα-
 κοσμήσεώς τε, τοὺς ἐπαγωγούς
 ἢ οὐχί εἰσιν, ἀργίας γυμνάσμα
 γυναιξὶ πόρναις, ταυτὶ τὰ τεχν-
 συνηγορεῖν τε, εἰς τὸ χρῆσθαι τῆ
 ἐπὶ μὲν ἐκτῆ, ἢ σοφὴ προθε-
 παυσαμένης τε, τὰς ἐταιρίδας
 αἰδ' οἴσθηθῶσι, μακρῶς ἐπὶ νέ-
 ἐξαπατῶσαι, τὸς γε ἀφρονετέ-
 καὶ μᾶλλον οὐς σὺ, διίτων οὐ γο-
 ἀλλὰ φρέατα, τοῖς δὲ φράζων
 πίνειν ἀφίεις, ἀπὸ λάκκων ἀνίκ-
 ὕδωρ ὀδωδός, ἔστιν ὧν κολέθριον
 ὧν δὲ δοκύντων, ἀνομεῖν ἀκυσία
 τὸ σφῶν ἀνοίας, τίς δικαίως τὸ κ-
 βατᾶσει' ἄλλω; εἰς σὲ ἔστ' α

ὅς τις σεαυτὸν, ἀνέχη καθιστάνων,
 πρῶτως μερίττω, πορνικῶν μιᾶν
 ἀτὰρ καὶ τᾶλλα, ἀγνοεῖν ὑποκρίνει
 εἰδώς περ ἐμπύπλοντα, σοῖς ἐπηκόοι
 παγχάλεπ' ἔργα, καὶ λίαν ἐπίφοβον
 λυποῦντα οἴκους, καὶ γ' ἐπιφανεστέρων
 τῆμος γαμικῶν, καὶ ἀμοιβαίῃς πόθε
 μὴ ἀντανίαχῃ, συζύγοις ἀγάθους,
 ἔρις δὲ δεινὴ, ἧ τίς ἄρα μειζόνως
 προφθὰς λυπήσῃ, θάτερόν γ' ἐκά
 βαβαὶ πόσα δὴ, δραμάτων ἐπάξια
 κωμωδιῶντε, ἀντιτεχνῶνται ἄγχι,
 μέσων συνοίκων, λύσιν ἀπεγνωκότων
 ὡς δῆσιν αὐθις, σοί γ' ἀπηγορευμένον
 τῷ δῆθεν ὄντι, ἐκδίκω παῦλε μέγα
 ὅς ὁ μὲν εἶπε, κωλύσων αἰχρουργίας
 ἔλου προμαχεῖν, ἧ μὲν τῷ ἀγαμῶ
 ὡς τοῦδε ὄντος, ἅτι' ἀκουσε ῥήμα
 ἕως γε τρίτου, ἀρπαγεῖς παῦλῳ π

οὐ συνοράς δὲ, παῦλον αἰτιώμενος
 τὸ ἐν τακείσης, πορνικῆς ἀσωτίας
 ψυχαῖς λεῶ σου, καὶ ἐπιθυμιῶν
 τοῖς ἐσφειδῶν, ἄσσει σχεδὸν ὅλη
 ἦν νῆ δία σε, οὐχ ἐκόντ' εἰσω σιγῶν
 ἀκων δὲ μάλλον, καὶ δέξων ἡρεσει
 ἢ νῦν παρ' ὑμῖν, ἀγάμων ἀσωτίας
 πολυγαμίαθ', ὧν λέλυνταί σοι
 ἔδξ δὲ ζῆλον, πρῶτα λαβεῖν πορνίαν
 οὐ νάρκω οἶαν, νῦν ἔχεις δειμαλέως
 δι' ἦν τὸ πρῶτως, ἀνομούτων ἀσπίων
 σιγῶν ἀκαίρα, πλάτυνας ἀσπίων
 δέον συστῆλαι, καὶ ξῆρα πιτῶν μὲν
 θεοσυγῆ πορνείαν, ὧ ἀνέεις τρέφεις
 ὡς τοὺς ἀληθῶς, κυρίου μυστηρίου
 δείκνυσι δρῶντας, ἢ βιβλῶν τῶν
 πιστοῖς γ' ὧν περ, δεῖν ὅπως ἀφῆραν
 σκοπέμεν οὗτοι; ὡρῆσαν ἐν πνεύματι
 εἰδωλοφύτων, αἵματι πνικίῳ

μαθ' ὧν πορνείας, πάντας εἶν' ἀφεκ
ῶδ' ἐπὶ πιστοὺς, εὐδοκίμησιν μόνως
πράξειν τε λῶα, καὶ θεῶ δεδογμῆα
ἔφη θεόπων, τὸ νόμα ὅτι πνεύματ

Ὅτι καὶ διώκται ἕξ εἰσὼν δόγμα
καὶ μᾶλλον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
λατῖνοι·

Ἐλεγχθη λγ'.

Βαβαὶ πόσαμε, αὐθις ἐκβίβω
λέγειν λατίνων, ὡσαυτὰ πλείονα
ἦν τοῖς εἰσώοις, οὐκέτι λεληθότως,
τολμῶσ' ἐπάγειν, οὕσιν ἐν σφῶν
προύπῳ δ' ἐπιτίθεσθαι, σπαθίδεσθαι
ὅπως ἐθίμων, οἷσιν ἐντεθραύμεθα
εἰμὴ ἀποστήσωνται, κωλύσωσί πως
τύτων μεταχειρῆν, εὐτε παρείη χρῆσι
καὶ κινδυνεῖν, ὡσαυτὰ λατίνοις μόνοις,
τὸ δόγμα εἰσώων, ἐκδεδιωχθῆναι σάφην
παρ' οἷς ὡσεὶσῆς, τυγχάνη παρ' ἡμῶν

ἔθνη τὸ χειρόν, ἠγνοηκέναί λέγονται
 οὓς σφῶν ἐθίμων, οὗτις ἀπείργει
 ἢ βασιλικῶ, ἢ καὶ ἱερωμένων.
 ἀλλ' ἐν μέσοις ἕξει, τοῖς Φερίγγων
 ἐλευθέρως ζῆν, τοὺς δὲ τοὺς Θεοκτ
 ἔωοι δ' ἡμεῖς, τὰλλα εὐνομούμενοι,
 ὅταν παρ' αὐτοῖς, ἀγάγειν παρῆ
 πρὸ νόμιμα, ἀτλα ἡμῖν πάτρια,
 οὐ τὴν τυχοῦσαν, τοῖς δὲ πάχον
 ὡς ὄντες ἐξ ὧν εἰσι, ματεγνωσμένοι
 θείοις πατράσιν, ἱεραῖς τε συνόδοις
 μυστηρίων γ', τυγχάνειν πρὸς ἰδί
 μύτων ἑώων, οὐτι συγχωρούμεθα
 ἀλλά γ' ἐπ' ἀμφοῖν, ὤρισαντο πρὸ
 καὶ ἱερεῦσι, καὶ λαοῖς μυεμένοις,
 ἡλίκον οἷμ' ὤριστα, καὶ μαιφόνους.
 ὃ ἔνθ' οὐχι, κάκιον τυραννίδος;
 ἢ τίς θεόφρων, οὐλογίσεταί βίαν,
 ἢν οὗτοι πρῶτως, τοῖς σφίσι ἔποικ

ἐν σικελία, καὶ μεγάλη ἐλλάδι,
 ἐπαγαγόντες, ὡς τυραννικωτέρως,
 καὶ πίστεως τέρησαν, καὶ γλώττης ἀ-
 τ' ἐλλαδικῆς· ἦν ᾧδρακεκομμένως
 λαλεῖν ἐπιχειροῦντες, οὗτοι ἔω' ὅτι
 κινῶσι πολλοῖς, οὐ γέλων ἀλλὰ γ-
 οῖκτρῶς πεσόντες, εὐγενείας τ' πα-
 καὶ εὐσεβείας, παπολατρῶν ταῖς β-
 οὺς πρὸς γ' ἕως οὖς ἐβίασαν ἔθνη,
 φωνὴν ἰδίαν ᾧδραπαν ἀφιέναι,
 ᾧδραθεωρῶν, χείρνα παθεῖν λέγ-
 σὺν ἀγαλέκτω, πίστιν ἀφηρημένην
 ὁ μῦθον ὀρθῶς, ζημίαν ἠγητέον·
 ἐκ τ' ἑαυτῶν, τοιγαροῦν ἀρξάμενοι
 τ' καθ' ἑώων, ἀδικίας καὶ βίας,
 οἱ παπολάτραι, οὗτοι οἱ θρασεῖς
 οὐδ' εὖ τ' ἀνῶσι. ποιποὶ' ἐκδημοὶ οὐ
 θέλουσιν οὗτοι, ἐρεμεῖν τοποδραπα-
 ἀλλ' ἐνθα βίαν, προσφέρειν οὐχ ο

κερδῶα ἄτλα, μηχανῶνται ὡς πλέα
 εἰς ἐξαπάτῳ, τ̃ τρέπε ἀπλευτέρ
 πρὸς δ' ἀρμηίαις, οὓς τε ἄλλαις ἀφ
 αὐτῶν ἀκείν, πείσαν οἴωδὶ τρέπω
 οἶα ξυρὸν ἔχοντες, ἠκονημύον,
 τὴν σφῶν γε γλῶτταν, οὐ τ̃ δαιτῶντο
 κινεῖν καθ' ἡμῶν, τ̃ ἑῶν ἀδίκως·
 χ' ἡμᾶς μὲν ἀφ' ὧν, ὑποκείμεθ' ἔθ
 αἰδῶνται οὐδὲν, ἀββάλλειν ἀνόμα
 θεοῦ κειμάτων, οὐδαμῶς αὐτοῖς μέ
 αὐτοὺς δ' ὑψῶντες, ἧς ἔχουσ' ἐξουσία
 αἰεὶ πολ' εἰσὶ, καὶ μεγαλορρήμονες,
 θρασεῖς τε πάμπαν, προσκορεῖς τε τοῖς
 ἔκλῳς μὲν ὄντες, ὡδὲ διώκειν κρίναν·
 ὅταν δὲ ἡμᾶς, σφῶν λάβωσ' ἐν ἠθεο
 πολλοῖς παρ' αὐτοὺς, ἐμπορικῶς
 συμβαῖνον αἰεὶ, τῆμ̃ οὐκέτι δόλοι
 ἔργοις δὲ μᾶλλον, τ̃ καθ' ἡμῶν γε
 ἐν οὐ φέρουσι, σφίσι' εἰοικῶντα ἔχειν

σαφεί διώξει, Φανερῶσι θρασέως
 παρὸν γ' ἡμῖν, ἱερεῖς πρὸς ἰδίους
 ἐξαγόρβυσιν, ἀνύσειν πανθυλόγων
 ἐπιδημούντων, κείθι ἱερωμένων,
 τ' ἀφ' ἐώας, οὐς χρεὼ ἠγαγέτι
 μεταλαβεῖντε, τραπέζης σωτη
 ῶς ἡ ἐώων, παρέχει ἐκκλησία,
 μεταδιδῶσα, σώματ' ἔμα
 τ' κυριακῶ, ἠπερ αὐτὸς ὥρισεν
 ὁ ὑπὲρ ἡμῶν, ζωοποιῶ θανάτῳ
 ἑαυτὸν ἐκδοῦς, καὶ ἀναστήσας πά
 οὐς ἴ' ἀν θάνοισιν, σείλαι ὡς ἡμῖ
 καὶ πρὸς πέμψαι, τῷ τῶν ὑμῶν
 ἀδομέναις σώμασιν, ἱερωμένων,
 οἵτινες εἶεν, τῷ θανένθ' ὁμόφρονες
 οὔτι γ' ἐώοις, τ' ἐφεῖται πρὸς τῶν
 (ἀλλὰ γελοίως, οὐς μὲν εἰς χῆμ
 ἰησιῖτων, οὐς δὲ εἰς καπικίνων,

ἄλλες δ' ἐς ἄλλο, αἰὲν ἀπεικαστέ
 νέκυας, ὡς λάθωσι, τὴν καλ' ἠέρα
 σίντων γε βίαν, ἣν ἀνασέλλῃ μόνῃ
 ἔναζιραῖς, χήματ' ἢ ἔνδυσις,
 λατῖνοί φασι· διὸ ἔτ' εἰδυτέον,
 καὶ τοὺς ἑώως, κείναν οὔτοι συμφέρον
 οὐ γὰρ δίκαιον, εὔτε συμβῆ τεθνάνα
 παρ' τοῖς δ' ἑώων, μὴ τυχεῖν σωτηρίαν
 ἢ ἑναζιραίων, ἣ πολλὴ χαρίζεται,
 χρυσοῦ θανοῦσι· περὶ κα δ' οὐδωρεμ
 εἰμὴ δίδω γὰρ, ἀκτέεις κείσεται
 πένης θανόντις, ἐν πειρασαῖς ἡμέρο
 ἐν ἰταλοῖς γὰρ, εἴτις μὴ λίπη θανόν
 χήματ' ὀπίσω, τυγχάνειν οὐ ῥάδ
 ταφῆς ταχείας, ἀλλὰ πειράται βίαν
 ἔχων ἀνάγκῃ, οὐς ταφιασὰς τρέ
 καὶ οὐς ἔδων τὸ χῆμα ἔλαθεῖν χάε
 ἕως ἔρανε, σινάμα δυσωδίη,

πολὺς ἀλιοθεῖς, γῆ πᾶσα δὲ τὸ νέ-
 τ' ἄλλα ἔθιμα, πάντα εὐσεβοφρο-
 ἔθι πατρῶω, τῷ αἰεὶ ἡμῖν φίλω
 ἐκμυθηθῆναι πάντας, ὡς ἐν ἰδίαις
 ὄντας ἑαυτῶν, ταῖς ἐκάστῃ πατρῶω
 παρ' τοῖς δεοῦσιν, οὔτι συγχωροῦ-
 νόμω πατρῶω, θειολατρεύσειν ὅλ-
 ἄλλὰ καὶ αὐτοὺς, πάντα ἐντελε-
 πιστοῖς τὰ μυστήρια, καὶ προσλη-
 κοινῆ χ' ἑώοις, ταῦτα ἀδυσφόρως
 ὅταν παρ' αὐτοῖς ᾤμην, ἢ ὀφφοικί-
 ὄτω λατῖνοι, κλησῖν ἀγιώνυμον,
 θέσαν περὶ πεσῖται, ὅς ἐν ἰταλ-
 ἐὼν τελεσθῆ, τὰ ἔθιμ' ἀλλοτρεῶς
 ἢ καὶ τελέσθ, ἱερομυθῖ πέλων
 ὡς οὐθεμιτόν, ἀλλ' ἀγιτεύεσθ' ἔθ-
 ἔνθα περ ἀρχῆ, ἢ μεγίστη ὡς Φα-
 ἐκκλησιῶν δύναμις, ἢ ἐν τῷ πά-
 ἀργεῖν δ' ὀφείλθ, ὡς πάλαι τὰ

ἐν οἷς ἕβραῖοι, αἶνον ἡδον κυεῖω,
 οὐκ ἡδεν ὄντα, πῶθ' ἀ βαβυλωνίοις,
 ἀλλ' ὄντα καὶ ἅγια, ἡρέμφ νόμω
 καὶ τὰ ἑώων, ὡδὶ ἀργείτω λέγῃ,
 ἰταλὸν ἀφρον, δῶλον ἥς γαστρὸς ἔ.
 ὄντες ἴ ἀναιδεῖς, βίαν οὐλογιστέον,
 οἱ σεμνοίφασιν, οὐδὲ δῖωξιν ὅλως,
 τὴν τ' ἐθίμων, τ' ἑώων κωλύμιω,
 χρῆσιν δὲ μάλλον, θύλογον τ' κρειασ
 ὧν τοὺς παρ' αὐτοῖς, ἄλλο οὐ περκ
 ἀλλ' εἰπέ ἐλθῶν, ὅς δῖωξιν μὴ λέ
 μι" δρᾶτ' ἰταλοῖ, καθ' ἑώων κωλύμ
 τ' σφῶν νομίμων· τίσιν ἱραῖς συνόδοις
 ἔγνωσ λυθέντα, ἅτλα δογματίζομ
 καὶ ἄπερ ἡμῖν, αἰὲν ἀγισθυτέον,
 ἐπ' ἀγιασμῶ, καὶ μεθέξῃ πνεύματ
 ὧ πάντα πιστὸν, θύλόγως σφραγι
 θέλεις ἔπειτα, μὴ τὰ πρεσβεῖα φέ
 ἐν πᾶσι λαοῖς, θύσεβῶσι τ' ἔθνεσι;

τολμᾶς τε ταῦτα, ὧν τελευσίην ἢ
 μὲν νεωτέρισιν, ὡς κοσμωλέτιν,
 ἢν ὠδίνησεν, ἢ πάπα Φιλαρχία,
 ἔργοις περαίνειν, ὡς καταδέεσθαι
 ἐν τῇ σεαυτῷ, μὴ ἐνεργεῖσθαι θ
 ἢ τίσιν εἶπε μὴ συνέστη συλλόγοις
 ἐνθα δεῖσαν, ἅπαν ἰσαπόστολον,
 ὁμῶς γέγοντο, εἴφθ ἱρῶν πατέρ
 οἱ πάντ' ἐξίσθ, τὰ εἰῶων ἐφρόνεν,
 καὶ τῶν δε ἔργω, καὶ λόγω συνήγορον
 τέλθιν ἔπαντες, οἱ τόθ' ἱερωμῶνοι
 ἦς ἐχίχ' ὑμεῖς, τῆμθ ἦτε σύνε
 οἱ ἐσπῆροι, ὡς τὰ πολλάθ' ἠγέτ
 ὧν ἐζητεῖτο, ἱερεῦσι κυρίθ,
 λόγωντ' ἀκραιβείς, τ' Διασθένων
 ὡς διορθωτά, ἔστιν ὧν κακοφρένων
 τὰ γ' εἰῶων, ἀγίως ἢ ρημῶνοι,
 εἶναι μεθ' ἡμῶν, ἠγαπᾶτ' ἀείποτ
 ἔθ κοινὰ τοίνυν, εἶναι τὰ μυθήματα,

ἄττα διώκεις, πολλοί εἰσι μάρτυροι
 οἰκεῖοι σαυτῶ, καὶ πλέεις ἐκ τ' ἔω,
 κύδιτοι πάντες, ἔντε βίῳ καὶ λόγῳ
 ὡς ἐδένες τε, πᾶσιν ἀδοιέστατοι,
 δόξης τε θείας, πάντες ἠξιωμένοι.
 ὥστ' οὐκ ἔνισοι, τῷ ἴ' ἀπανηναμένῳ
 φυγεῖν τρέπῳ τῶ, τὴν διώξεως δὲ
 ἧς καθεστήκεις, καθόλου ὑποβύθου
 οἱ γὰρ σεβάσθη, ἀγίων ὁμήγουεις,
 ἀλάδοχοί τε, ἱερῶν ἀποστόλων,
 καὶ ἱεράρχαι, σὺν χορείῃ τῆ μαρτύρων
 αἵματι τῶ σφῶν, κρατυνάντων τῶ
 ἐν οἷς πολιτεύσαντο, καὶ ὑπὲρ ὧν
 τὰδ' αὐτὰρέσκως, οὐκ ἀπαναίνῃ μὴ
 σέβειν ὁμοίως, τοῖς δὲ τοῖς σεβασμί
 ἐπὶ δὲ κακῶ, ἄλλο προσθεῖς καὶ
 καὶ ἐκδιώκεις, ἄτ' ἔχεις σεβάσμια,
 καὶ συνεπήνεις, εἰσέτι πρώην δίκην
 ἔπειτα κεδέν, ἐγκαλεῖν ἡμῶν ἔχων

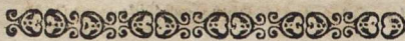
χάειν νομίμων, οὐ γὰρ ἠλλοιωμ
 ἔγνωσ τιθρῶντας, ὡς δὲ παρει
 καὶ ὡς πρὶν αὐτὸς, ἱερέργεις ἀ
 οὐκοῦν εἰπὲ πταίσματα, ἔγκ
 τέως νομίζεις, εἶναι ἐκδιωκτέα
 τὰ τῶν ἑώων, ἅγια μυστήρια;
 καὶ ἐνθ' ἐπάρχεις, ἰταλικοῖς χ
 ταῦτα τελείωσαι, οὐκ ἀφίεις σ
 ἐν οἷς ἔδεισε, ὡς ἐν β' διωτάτω
 ταυτίγε ὄρω, ὑποδέξασθ' ο
 τῆ κατεχούση, τὰ ἑώων πρῶ
 ὦφλές τε δοῦναι, τοῖς δ' ἀμοιβ
 ἐπεὶ ὅρα ἦσθα, ἐν μέρει ὠνάμην
 ἐν τίσι; κρείστων ἢ σιωπῆς ἔ
 οὐ γὰρ πρὸς ἡμῶν, ἔξονειδίζειν
 ἢ οἶμαι δευδίασεισε, ἐκτελούμε
 παρ' οἷς σὺ ἀρχεῖς, τὰ ἑώων τέ
 ὡς ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ἀγίοις τελείν
 ὄν αὐτὸς ὠφθῆς, σάρα παρῶσα

πάντα παρέϊς γ', τὰ πατρῶα
 τρέπεις ἰε σεωπίης, ἱερωτελεστίας
 ὑλαῖς κ' εὐχαῖς, χρώμην τε λυ
 καθαγιάζων, τὰ σὰ νῦν μυτή
 τελείς τε πάντα, χ' ἰ σὴν ἔξυσ
 ἦν αὐτὸς αὐτῷ, ὡς ὑφ'βαλέμην
 τοὺς σοὺς ἀδελφοὺς, δῶκες ἀδίκ
 ἐφ' ᾧ κ' οἶμαι, ἐν τεθύμησαι βία
 πρῶδ' εἰν' ἑώοις, πρῶδοκῶν σῆς
 λήψεσθαι ἀρχῆς, κρατεροὺς συν
 ἐν τῷ ἐθίσειν, ἀδιαφόρως ἔχειν
 χροῖα κ' βίη, πρὸς τὰ σὰ μυτ
 ἄρ' οὐχὶ ταῦτα, ἔργα τυραννῶν
 ὡς κ' διωκτῶν, αἷν ἀκρόμην πάλ
 κ' τ' πλανώντων, ὑποκείσθαι Φι
 οὺς μὴ δύναιντο, κακοποιήσιν δέ
 "Ἐτι ἐν εἰπῶν, παύσομαι κωφοῖς
 νεκροῦς τ' ἀνιτῶν, καθόλου πειρά
 ὃ ἔργον ἐστὶ, ἔθ' θεῶν δήσασθαι μόνον
 λόγῳ κωφοῦς γ' οὗτ' ἐστ', ἰαῶσθαι

ὡς ἐξέγειρε, τῷ θελεῖν πολλοὺς
 ἔχαιεν ὑμεῖς, κακίῳ ἀγνέμῳ
 λέγειν ἐώων, πάντα τὰ σεβάσμ
 (λέγει γὰρ ἅπας, εὐτέ τις πῦθο
 ἀνδρὸς λατίνε, τὰ ἐώων ἅγια,
 ὅσον τε μάλλον, ἠπιωτέρων τύχ
 ὡς τῷ παλαιῷ, ἐκτελέμῳ ἐ
 ὅτ' ἦν τὰ ἔθνη, χεῖλ' ἐν τῇ θε
 κὲ πάντα ἦν, ἔ θεόν γ' ὁμόφρον
 οἱ τοίνυν ὥτε, τοῖς λόγοις ὑμνηκ
 (νικώμῳ οἴμα, τῇ ἀληθείᾳ ὅλα
 ἔργοις τί πάλιν, ταῦτ' ἀπαγορ
 κὲ εἶναι ὑμῖν δόξεν, ἐκδιωκτέα,
 ἀφ' ὧν κρατεῖτε, ἄστεων κὲ χωρ
 ὧν τὴν ἐώων, ἀπελαύνει' ἀνόμως
 πίστιν κὲ ἔθνη, κὲ μόνῳ φιλῷ λόγ
 καλεῖτε σεπτὰ, ἐνθα μὴ χωρῆ
 ἤτις κακώσῃ. τὰ καθ' ὑμῶς μει
 σοφῶν δ' οὐκ ἔστι, ταυτό γ' αἰνεῖν
 ἀλλὰ σοφιστῶν, οἷς τις αἰδοῦς ο

οὐδ' εἰπέπιπλοιεν, ἐν τοῖς σφῶν λ
 αὐτοὶ ἑαυτοῖς, ὡς δὲ πανταχῶ κρ
 δημηγορῶντας, ἀγαπώντων ἀφρο
 ὁ καὶ λατίνοις, οἶμαι ὑμῖν ἤρεσε.
 διῶκται τοίνυν, πανταχῶ ἔργῳ λό
 πεφῆναθ' ὑμεῖς, δογμάτων τ' καθ' ἑ
 ἡμῖν δ' ἀρέσκει, εὐλογεῖν ὑμᾶς ὅλω
 ἐπεὶ δι' ὑμῶν, κυρίῃ θεῖον λόγον,
 ἔνεστ' ἀληθεύοντα, ἡμᾶς μαρθάνειν,
 μισθολύβους ὄρωντας, αὐτοὺς καθόλε
 καὶ πᾶσι πάντων, δι' ἔθνη χριστῶ φίλ
 ἅτλα τὸ χριστῶ, οὐνομα ἡγητέον:

Ἐν ἐπιτωθασμῶ, καὶ κτλ

Ἐλεγχοῦ λδ.

Οῦρων ἐπαλγῶ, ἀρμυρίων ἐ
 γῆς ἐκπεράτων, ἰκάνεν
 βροτὸν ποθοῦντες, ἐκθεύμαμον β
 οῦ ἦν ἀμεινον, μακρόθεν ἐπαίειν
 τῆμῳ γῆ ἐξῆν, σεμνὸν οἶεσθαι ἔχ
 οἴοντες ἐλπίζοντες, ἴενι' ἀφρόνα
 πλὴν ἔθευσθαι, δ' αὐτὸν οἶεσθαι
 τ' ἄλλ' ἀνθρώπινα, καὶ δὲν ἀγίων
 πλὴν ἢ ἀπάτη, καὶ τράγοις μυρ
 θύειν ἐπείσει, ὡς θεοῖς τοὺς ἀθλ

Ἐν Ἐπιταφιασμῷ καὶ οὕτω

λέ.

Πείθουσιν ἱροὶ, τοῖς ἀληθείας
 βροτοὺς ἅπαντας, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
 χερσὶν γ' ἀναστήσαντα, ἀθανατίσει
 μορφῇ δ' ὁποῖος; ἀνδρικῇ ἢ τοῦ μπι
 μήμε πῶθεν ᾤδραν. οὐδὲ γ' ἐρῶ
 γέλα δ' ὁποῖος, ἔχει συνθώκες ὀρά
 ὅς εἶναι αὐχεῖ, οὐρανίων δεσπότης
 ἀνδροπρεπῆ γ', τὴν γένυν οὐδεὶς ἐ
 ὡς δ' αὐτός εἰσι, μισοπώγωνές γ' ὅ
 ἔμπης μέτεροι οἶδε, ὡς πρὸς τ' ἡ
 οὕτω δοκεῖμοι, βαρὺς εἶναι κούφε
 τὴν σκαμνότητα, ἢν ἔχων γινῶν οὐδ
 ὡς ἀνόητος. εἶγ' ὅν ἔποκείνεται
 ὄραν τ' πέτρων, οὐδέλῃ ἐν εἰκίσιν
 ὡς τοῖς ἐσόπλοις αὐτόν, ὡς μάθη
 αὐτόν ἐν ἀμφοῖν, ἀνόμιον πρὸς τ'

Ἀπολιθωτικὸς τῶθ

λγ'.

Ἀποσὸλων σεαυτὸν, εἰκάξ
 δίδως τε σαυτῶ, ἄτλα π
 ἔχεις δ' ὅμοιον οὐδέν, οὐδὲ γῆν σκ
 ἄχει κ' ταύτης, σαυτὸν ἔχεις ἀ
 λόγῳ λόγον ἔψθυσαι, ὡς τρέπω
 φωνῆς ἑης ἀξιῶ, ἢ λέγῃ σατᾶν
 χειρῶ γε οὔσα, ὑπαγε ὀπίσωμ

Προχέϊν ἀμεινον τῆ τέλει

Ἐπίλογος

Θεῶ μ' ἐπιχύσαντες, ἠγα
 ἀδελφοὶ φίλοι, πρὸς λατ
 ρίαν ὡς ἐνὸν ἐδείξα, τῷ βραχεῖ λ
 οίως ἔχουσι, πίστεως πρὸς λόγους
 πείτε ἡθῆ, ἀ δέον πιστοὺς ἔχειν
 σαφῶς γὰρ εἰσιν, οὗτοι παρενηγμ
 σεμνοπρεπείας, ἢ συνέσων οἱ πάλ
 λη εὐσεβείας, ἢ θεὸν τιμητέον,
 ὁμοφρονῶντας, τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἀ
 ὦν οἶδ' ἀκέρειν, καὶ νοεῖν ὀρθοφρόνως,
 μὴ εὐδοκῶντες, φιλοκαίνω σφῶν τ
 πρὸς ἀκινεῖν τόλμησαν, ἢν ἐκ πατ
 ριστελέμων, πίστιν ἐκδεδεγυμῶ
 ἢ ὡς ἀγία, οἱ χοροὶ τῶ μαρτύρων

πεποιθότες ἤθλησαν, ὡς δόξης τῶν
 θαύμασι πᾶσαν, ἀγιάζειν τὴν κλῆσιν
 ἀλλὰ δὲ καὶ πᾶσ' ἐναντιόμηναι
 εὐαγγελίοις, ὡς πατράσιν ἀγίοις
 τῶ ἔκφυλ' εἶναι, εἰσφέρεισι δόγμα
 πόρρω Θεοῦ ἄγοντα, τοὺς δεδεγμένους
 ὡς τοῖς ἐλέγχοις, ἱκανῶς δέδεικται
 οὓς ἐκδεδώκειν, τήν γε αὐταρεσκίαν
 τῶν ἐλέγχων, ἢ ἔραν νεωτέρων
 τῶν ἐπεισε, καὶ φιλαρχήσειν ἄγ
 κατ' ἰσοτίμων, ἱεραρχῶν κυρίως
 ὧν εἶνεχ' οὗτοι, πολλὰ νεφετῶν
 κώφουσαν αἰὲν, πρὸς διορθύωντων
 ἐχθρούς δ' ἑώες, ὑπέλαβον ἀδικα
 ἀνθ' ὧν ἐπειράθησαν, οὕτωςον βόθ
 τούτους ἀφέλκειν, τῶ φιλαδέλφω
 ἀλλ' ὄντες ἀπλῶς, φιλόνοιχοι τῶ
 οὐχ' ὥσ' ἀκούσειν, εὐδοκῶσ' εὐσυνέ
 ἀλλ' εἰς ἔτοιμοι, νεφετοῦσ' ἀντιλ

τὰς κακοτέχνους, καὶ γε μωρὰς ἐν τῷ
 εἶθοντες αἰὲν, τῷ ᾧ καὶ σφίσι' ἀσόφως
 γραφὰς δέ θείας, ἀς χορὸς τῷ πατέρῳ
 ἐν πνεύματι ἀνέπτυσσε, παρωθῆνθ' ὅλ
 ταύτη περαίνω, ὡς μεταμέλει σφίσι
 εἰπόντας εἶναι, καὶν ἑώοις ἀγίους·
 ὡς ἐξέμηνε, τοὺς δὲ ἢ μοναρχίας
 δεινὴ μανία, καὶ τελεῖ κακηγόρους,
 ὅσων ἀγίων, τοὺς θεοπνεύστους λόγους
 μὴ οἰοίτ' εἶσιν, εἰς ὃ βέλοιντ' ἀνόμως
 ἔλκειν σοφιστῶν, ἀφρονεσάταις βία
 ὡς' ἄλλο ἄλλοις, πατέρων θεοφρο
 ἔγκλημ' ἀνήψαν. τῷ δὲ χειτῷ μὴ
 ἐρεῖν τὸ πνεῦμα, ἐξ ἑαυτοῦ μέτρια
 φρονῶντα βλασφημοῦσιν, ἄγαν ἀθε
 καί γ' εἰσὶ θεασεῖς, καὶ βέβηλοι χεῖλ
 ὄθειν δολίως, καὶ θεῶ ὀρθοὺς λόγους
 πειρῶνται γνώμας, ἀλιτρωῶν ἀφρο
 οὐμὴν ἐρεῖτις, εὐσεβοφροῦτως ἔχων,

θεόν γ' ἐπικρύψεσθαι, β' λόγον
 βροτοῖς τε μῦθον, πάροχον σα
 ἦν πίστις ὀρθή, προξενεῖ τοῖς δ
 θεοῦ τὸ πνεῦμα, ἐκ πατρὸς
 φρονῶσιν ἢ δίδαξε. τὸ χειτοῦ
 μεθ' ὃν ὅς ἄλλω, ἔσπεται διδα
 ἐν τῷ πνεύματι, εὔσε
 ἔειχ' χειτοῦ, ἐκ πατρὸς δ' ὄν
 ἴσω ἀνθ' πνεύματι, ὡς χει
 δόγμασι θείοις, ἐμβατεύων ἀτ
 θεοῦ γ' ἀνθ', οὐδεὶς εὐθυβόλω
 τείβει εαυτοῦ, εὐθύνην δυνήσετα
 ἐν πίστεως δόγμασι, παναληθέ
 χειτοῦ τε εἴτις, τῇ διδαχῇ μ
 ἢ πρᾶξι, τόνδε μὴ θεὸν ἔχε
 ἔφησ' ὁ χειτῶ, ἔξοχ' ἠγαπημ
 τοίβει λογίβει, κούχ' ἀμαρτήβει
 τοῦς μὴ ἀπλαστον, τ' λόγον ἔ
 ἐπ' πνεῦμα θεῖον, ἀνεκάλυψ' ἐν

σώζειν θέλοντας, ἀλλὰ φύγοντας
 ἀνάιτιον πνεύματῳ, ἐκ πατρὸς μὴ
 τὴν ἐκπόρευσιν, (ὡς καὶ γέννησιν λόγῳ)
 λέγοντες εὐσεβοῦμεν, ἐκ πατρὸς μὴ
 τῆ γ' αἰτιατῆ, καὶ χρονικῆ προέσει·
 καὶ εἶναι κοινὴν, τριάδῳ πᾶς τις ἐστὶ
 καὶ μικρὰ πλάχη, ἱεροῖς χειρῶν λαλῶν
 πέμψω γὰρ εἶπε, καὶ πατὴρ πέμψω
 καὶ αὐτὸς ἔλθοι, τὴν πνευματικὴν χάριν
 δηλῶν εὐῶσαν, ἰσότιμον δύνανται
 θεῶν προσώπων, ἕτε πατρὸς καὶ λόγου
 αὐτοῦ τε καὶ πνεύματῳ, ὡς ὄντῳ
 ὁμοθενῶς τε. καὶ συνυσιωμῆς,
 οὔτε πρῆσειν, ὥστε ἐκ πατρὸς ἅμα
 ἰδιοῦπόστατῳ, ἐστὶ γὰρ φύσις,
 ἐνεργεῖά τε, καὶ πατρὸς ἐν τοῖς ἐνδοξοῖς
 καὶ ὁμοίως, καὶ τὸ πνεῦμα αἰδίως,
 καὶ οἷς θέλει πνεῖ, αὐτοδеспότῳ λόγῳ
 πατὴρ τε ἕτε, καὶ ὁ υἱὸς πέμψετον

ἐπεὶ τὰ τρία. εἷς θεὸς παντοκρά
 κοιόντε δῶρον, ἡ χάρις ἔστι πνεύμα
 αὐτὴ γὰρ ἐστίν, ἡ ἀνεμεμιγμένη.
 ἡ δ' ὑπόστασις, πνεύματι ἔστι
 ἔχει ἀμερίτως, ἡ θεὸς ἀπλυστά
 ἀλλ' οἱ λατῖνοι, τῷ τελείν αὐθα
 μὴ ἀφκρίνειν, εὐδοκοῦντες ἀφρόν
 τολμῶσι συγχεῖν, πνεύματι τὰ
 καὶ ταυτίζουσιν, ἐκπόρευσιν ἀχρ
 τῆ γ' αἰτιαλῆ, καί γε ἐγχρόνω δό
 χόντε οὕτως, αἰτιῶνται πνεύματι
 διασὰς τελῶντες, ἔδε ἀρχὰς ἀνό
 ῶν εἴτις αὐτοῦς, αἰτιῶτο εὐλόγως
 ἐγκύς καὶ πόρρω, αἰτίας ἔστι πνεύμα
 εἶναι λέγουσι, καί γ' ἐνῆσι ἀίσμα
 τὸ πνεῦμα σαφῶς, καὶ ἀναίνωντα
 εἰς τὰ γ' ἐκτός, εὐσεβῶς ἐμάθο
 πατρὸς ἐργεῖν, εὐδοκία ἔστι λόγ
 τὸ πνεῦμα δ' ὑπὸ, κτίσμασι συνα

ἔγνωμεν εἶναι. Ἐκ πατρὸς γὰρ καὶ ἁμο
 πρῶτον ἡμεῖς, ἀγιάζει τὴν κτίσιν,
 ἐμπνεῖτε αὐτῇ, δύνάμιν ζωηφόρον
 οἱ οὖν ὡς υἱόν, ὅτο ὡς εἰς αἴτιον
 ἀναφέροντες, οὗτοι τοῖς κτιστοῖς σάφ
 συναρίθμιον, ἐκτελοῦσιν ἀνόμως,
 Θεοῦ τὸ πνεῦμα, οὗ τί ἀνομώτερον;
 ταύτη λατῖνοι, τῶ καλαβρῶ συνάμ
 οὐκ ἰσοτίμως, ὡς Θεῶ τὰς δυνάμεις
 ἢ οὐσιώδεις, διδόασι πνεύματι,
 ἀλλ' ὡς λέγουσιν, αὐτοὶ κτιστοακτί
 ὑποουργικᾶται, καὶ ὅλως ὑφειμῆας,
 νέμεισι πέμψεις, δυνάμεις τε πνυλίμα
 ἀγαν ἐχούσας, πνυλίματι ἀναξίως,
 ἡμεῖς τε ἐξοῦ, ἐκπορβύσ' ἀμέσως,
 Θεοῦ τὸ πνεῦμα, ὅτε καὶ τῶ συμβόλ
 πρῶθεντες ἀνόμημα, ἡλίκον λέγω
 γυμνῇ κεφαλῇ, ἀθετοῦσι δόγματα
 πατρῶα ὄντα, καὶ θεοῦ δόγματα,

καὶ τοῖς ἐώοις, ἀγίοις ἢς συνόδοις,
 ἱραῖς συναρέσαντα, πάσαις εὐλόγ
 ταύτη δικαίως, κείνον ἀνομωτάτ
 ὁμοφρόνως τε, ἀπεκήρυξαν ὅλους,
 τοὺς ἀφελεῖν τολμῶντας, ἢ προθε
 οῖς δόξαν ἐξέθεντο, εὐσεβοφρόνως,
 περιλαβόντες πάντα, ἱρῶ συμβόλ
 τέλεια ὄντα, τὰ τελείας πίστεως,
 ἀποστολικῆς, καθόλου ἑκκλησιασ
 ὡς γ' ἐπωνύμιωται. τῷ εἶδους λόγ
 αἱ ἱεραρχῶν, ἐνθέων συναίνεσι,
 συτᾶσαι χειρῶ εὐσεβῶν ὁμηγύρεις
 ἀ γ' ἄκρσαν, δόγματ' ἐξ ἀποστολ
 οἱ πανταλοῦ γῆς, πατέρες σεβάσμ
 ταῦτα δίδαξαν, ὡς συνῆλθον ἐνθέ
 ἀποστολικὴν, καθολικὴν εὐλόγ
 μίαν ἀνεῖπον, τὴν θεοῦ ἑκκλησίαν
 εἰς ἣν ἀπάσας, πατριας πιστευτέ
 ἔκανόνισαν, τῷ θεοπνεύματι ὄρω

τὸ γὰρ ἀπάντων, τοῖς μακαρίοις μέλ
 ωει τὸ θεῖον, ὁρθόδοξο πίστεως·
 ἥς τινὲς ἄνθρωποι, οὐδενὶ βροτῶν ἐνι,
 δίκαιον εἶναι, καὶ τυχεῖν σωτηρίας·
 δι' ἣν καὶ πίστις, καὶ βίω λατρευτέον
 θεῶ φρονέοντας, ἢ δέον ἐν δόγμασι
 βίον ἔχοντας, οἱ δὲ ἄρα ἁγίοις·
 ἀλλ' ἢ εὐλόγησαν, οἱ λατῖν ἑκατέρω
 προθεῖναι ὡς τόλμησαν, ἀγὰν θε
 ὄρω τελείω, τὸ τελείας πίστεως·
 τὸ γὰρ ἰδίως, σφίσι μούνοις ἀρέσαν,
 συζητῆσαι πειραθέντες, ὑπερηφάνως,
 ἀρχῆς τε βίη, ἀγὰν ἀδικωτάτης,
 εἰς ἡνωτῆρ ἦκον, οὐκ ἐκλήθησαν νόμοι
 ὁδῶ ἀπεπλάνηται, ἀληθευτάτης
 τῶ νῦν θ' ἐπεῖσαι, τοῖς σοφοῖς τὰ γ
 οὐκ εὐδοκῶσιν, ἥς μεθῆκαν πίστεως
 αὐθις λαβέσθαι, σώφρονι μεταμέλω
 ἀλλ' ὡτα βύσαν, εἰς σοφῶν ὡδῶν

καὶ ἀγερώχῳ, ἐκτρέπονται κα-
 λαβρυχίαις πνύματι, ἀγίων
 ὡσεὶ φθονῶντες, μακαρισμῶς ἐν
 πολλοῖς ἑώων, οἱ κάμον καλῶς
 μεθεῶν ἀπάτης, ἧς μετέχον
 ὡς πλὴν ἑαυτῶν, ἄλλον οἶεον
 σοφὸν τὰ θεῖα, αὐταρεσκύντων
 τοία δὲ πλάνη, ἴστε πολλοὺς κα-
 εἶναι καὶ ἡμῶν, οἶγε τῶ μῶν καὶ α-
 οὺς ἀν' ἴδωσι, χρωμίδεις ἐν τοῖς
 σοφούς τὰ θεῖα, εἶναι πείθουσι
 οὕτω περὶ χείρας, εὐλογοῦντες
 καὶ τοὺς περὶ δήλως, εὐσεβῶν κα-
 οἱ δ' αὖ λατῖνοι, πάντ' ὀλιγομα-
 ῶντ' ἀκείτως, εἶναι τὰ θεῖα
 εἰ μόνον ἴδοι, ὡς σοφιστικώτερα
 πολλοῖς ἐρίζειν, λάλον εἶναι τε
 κυκεῖντε πάντα, ἅτις αὐτῶ π-
 βοαῖς μεγίσταις, ὡς ἐθῶ τοῖς

τῷ εἶναι θεσπῆν, πανταχοῦ δυνάμει
 μεθ' ὧν γε ἡμῖν, οὐχὶ συζητητέον,
 τῶν ὑποθηκῶν, τῶν σοφῶν μεμνημένους
 ὅτι κελεύει, δεῖν νομίζειν φλυκτέες
 κακοῦς τε κύνας, ἐργάτας τ' ὀλεθροῦ
 ὄψιν προσφῆτες, τοὺς παποδιδασκάλους
 ἐπωνυμῶντες, ἐκ κακῆς γε σοφῶν
 θεῶν γὰρ οὗτοι, ἀειδήλως οὐς τύχοι,
 ἀλοτεῖναι, ἐν διδαχαῖς ποικίλας
 τῶν ὀρθοδόξων, πίστεως ὄυσαις ξέναις
 οἷς συμφέρεται, ὅτι δεῖν παῦλῶς
 ἐπεὶ ἀειδήλως, προτρέπονται εἰς π
 πιστοῦς ἐν αὐταῖς, εἶναι δεῖν πιστοῦς
 ἄλλως δὲ μὴ δύνασθαι, σωθῆναι τινὰ
 εἰ μὴ κεφαλὴν, εἶναι τῆς ἐκκλησίας
 τῆς πάπαν ἡδὲ ὡς ἔχουσιν ἀτόπως,
 οἱ θεῶνες οὗτοι, καὶ συνήγοροι πάπαν
 ἐπεὶ ἀρέσκαι, καὶ θεῶν προτιθέμεναι
 τῆς πάπαν αὐτοῖς, καὶ φράγισσ' ἀτόπως

εἰ ἴδε ἄνθρωπος, οὐκ ἐνὶ ὄβυλεται
 θεὸς ἐργεῖν, τὴν βροτῶν σωτηρίαν
 ἀλλ' ὡς ἐδράση, δεῖν ἔχειν συνεργεῖν
 βαβαὶ καὶ αὐτοὺς, ἄρα παθητὸς
 θεὸς γεγαῶς, ἔσται καὶ σαρκὶ μάτρω
 ἔτλη τὰ πάθη, κείνα τὰ σωτήρια
 σταυρὸν, τάφον, ἔγερσιν ἀπὸ τῆς γῆς
 ἢ συνέγερται, κόσμῳ ἅπασιν
 μάτρω τ' ἀνέλθοι, οὐ ἀπέστη οὐδὲ
 πρὸς τὴν ἀληθῆ, πατέρα τὴν ἰδίαν
 βροτῶν μεσίτης, καὶ διαλλακτικὸς
 ἀρχιερεὺς τε, ἰδίῳ ἐν αἵματι,
 ὃ σπείσει πατρὶ, ρύσιον κόσμῳ ὅτι
 ταῦτα μὲν χειρῶν, ἔργα παναρεῶν
 κακήρυκται δὲ, καὶ πεπίσθυται
 χειρῶν γεηροῦ, εἰδέοι συμπρέσβυτοι
 ὡς ἡ λατίνων, δόξα, ἡ ἀφρων ἐκείνων
 ἀρετῶσα χειρῶν, παπικοῦ βελόνου
 τῆς γῆς οἴγειν, κλείντε τὰ οὐρα

καὶ τὰ χεῖρ' ἡμῶν, ἀπολύοντα νέκυσ,
 χειρὸν λατίνων, τὸ γόμα θρασύν
 ἐξ οὗ γε πῦρ πρὸς καιρὸν, εὖρεν ἀνό
 οὐ πειραθεῖεν, ἔδ' οἱ εὐρεταὶ μόνοι.
 χ' οἱ ταῦτ' ἀβέβηως, καθεῖ' πλασά
 ἔτ' τ' αἰτιάσθων, οἱ λατῖνοι σφῶν β
 μεθ' οὐ βίβησι, νῦν ἄγαν ἀνειμύως,
 ἔ' ἀνέκαθεν, βιοτῆς ἀλλοτριῶς,
 σεμνῶς ἐχέσης, (ἢ δικαίως κριτέον,
 ὡς σόφρονάς τε, καὶ λόγῳ κατηκόως
 τίσθ' δὲ μένη, πυρὸς οὐ ἀνέπλασαν
 ὡς ἀπὸ πάντων, χρηματίζεσθαι ἐνι
 πρὸς καιρῷ οὕση, ὡς λογίζονται με
 (ἢ φασὶ λυτρεῖν, παπικὴν ἐξουσίαν
 τῆμ' ἑλπίστοι, καὶ ἀράσοιτο θεῶν,
 μίσας τε πλείστας, χάρειν ὧν τὸ πῦ
 ἐπιτελεῖσθαι, ἐς κόρον πρὸς ἄξεται
 ἐπελπίσαντες, τοὺς σφίσι πειθλιῶ
 πρὸς κείῳ ἔθισαν, τὴν δὲ φιλοσαρκῆ

Φιληδονεῖντε, ὑπὲρ ἄλλ' ἄττα
 καὶ ἄγε χεῖρον, ἠγνοηκότα ὄλω
 τῆδ' ἀφροδίτη, ἀρείθ' ἅμα κερ
 θυμῷ, καὶ λαιμοῦ, γαστέρι τ' ε
 πάσας θύβσιν, ἰταλοὶ ὁ σημέρα
 ἐπιπλέοντε, ἠνίκα παίζειν ἔθ
 ἔχουσιν οὗτοι, ἄγε καρναβάλια,
 αὐτοὶ ἑαυτῶν, τῆμ' ἀπελγέσ
 γίγνονθ' οἱ πολλοὶ, συρφετῷ ἐο
 ὡς τίς μὲν ἀρρίω, τίς δὲ θήλειο
 διακείδον γε, μὴ γινώσκεισθαι ὄλ
 ἄλλη γ' ἄλλω, ἰδίῳ ἔρω μύω,
 μαινάδες ὡσεὶ, συγχορεύουσ' ἐννυ
 ἔργων σκοτείων, οὔτι πῶσαιτέ μ
 ὡς γ' παρῆκαν, χρηστοθήϊαν ὄλ
 ἔργατε σεμνὰ, (ἄτ' εὐσεβόντων
 θεῶν τε κριτῆ, παρέσεσθ' ἠγυμνί
 πάσης ἀγνείας, κατεπάτησαν ὄ
 παρ' οἷς τελέσθη, αἰμομιξία νόμ

πλὴν γὰρ ἀδελφῶν, μητέρων θυγα
 τῆρ' ἑποῦσα ἄλλη, συγγένεια λανθάνει
 ἄλλοι δ' ἐπ' ἄλλω, συγκεχώρηται
 πρὸς θεῶν τέθμια, καὶ θεῶν νόμων
 ὡς γὰρ σύνοικον, γαμέτης ἦν χῶσετ'
 ἄλλω ἀγαγεῖν, κεῖτ' ἐπ' αὐτῶν
 αὐθίς τε ἄλλω, ὥστε βιοῖ λήψεται
 εἶδ' ἔστι δὲ, ἀλογώτερον βίον,
 οὗτοι κρινόντων, οἷς καὶ ἀγνείας μέγ
 θεῶν τε χαρίζεσθαι, κάθαρσιν βί
 ῶν εἶναι πολλὴν, καὶ ἰταλίαν σπ
 μὴ ἀγνοεῖσθαι, μηδενὶ ὑμῶν ὅλως
 εἰ γὰρ ἐρδυνῶν, τὸ ἔκείσε τοὺς βίους,
 πειρῆσθαι, ἢ βηδὸν σκοπέμεθα
 κατὰ γ' ἐπιτήδευσιν, ἢν πᾶς τις ἐ
 ὄψῃ φρονοῦντας, οὐδὲ τοὺς παρῆ
 οὐδ' ὄους σέβοντα, ἴσα καὶ τοῖς ἀγ
 ἴσως ἢ ἀνθρώποις, τοὺςδε πλείω χ
 ἔτι καὶ τέττων, οἷς τὰ δημοκρέτεια

πλατωνικά τε, καὶ τὰ γὰρ ἐκ τῶν
 κώβη' ἰατρῶν, καὶ γαλιμαίου δόγμα
 γλώσση τομύλη, ἡμέρας ἐλίσσεται
 νυκτὸς καὶ τούσδε, γνωριεῖς κλωπα
 κόραις ταπεινοῦς, τοὺς σεμνοῦς ἔ
 οὔτω σοφίας, εἰθεὶς πεπτώκεσα
 οἱ τ' παπισμὸν, ὡς διίπετές βρέ
 ὡς σφόδρ' ἀβῦλως, ἐξαιτερισάμην
 θεοῦ γὰρ εἰς τὸ πνεῦμα, ἠνομηκότ
 τῶτε φεθνήσειν, καινὰ καὶ πνεύμα
 λέγειντε τολμᾶν, αὐθαδῶς ὑπευ
 οὺς τὸ πνεῦμα σέβοντα, εὐσεβοφρο
 μεθ' ὧν καὶ πάντας, ἀγίους καὶ μάρτυ
 ἀποστόλους τε, ὡς παρθήτας εἰθεὶς
 μὲν τελείας, ὅτι ἀπελθεῖν πίστεω
 περαίνεθ' οἷς λέγεσιν, ἀγαν ἀνόμα
 εἰς ἀδόκιμον, νοῦν ἐπώκειλαν δίκη
 (αἰεὶ πονηρῶν, δογμάτων γὰρ αἴτιον
 λάγνων ὁ βίβη, νοῦτ' ἀμοιρῶν εὐφ

καὶ οὐκ ἐπέγνω, ὡς ἀγνεία σωμάτ
 καὶ νοῦ καθάρσι, τῷ Θεῷ λατρευτέ
 ἢ καὶ ἐπέγνω, ἠλόγησαν δ' ἀφρέν
 οἰηδόνως ζῆν, μάλλον ἡρετημῆσι.
 οὐς τ' παρούσης, οὐδαμῶς ἀγατέ
 τιμῆς γεηρᾶς, ἢ βίαι σφόδρ' ἐκλύ
 πλούτῃ καὶ δόξης, ἢ δονῶν ὀλεθρίω
 ἀ τούς δ' ἐπῆρει, ὥστε καὶ ὀνειδίσει
 τολμᾶν ἐώους, τ' ἀποστερήσεως.
 αὐτοὶ δ' ἔχοντες, ἀφόρητ' εἰσὶ σφ
 χ' ἡγνηθ' ἐτάνα, σφαλερῶς πεπτ
 ἡμῖν δ' ἀρέσκη, εὐσεβεῖν πενημῆς
 ἢ ζῆν ἐπαφροδίτα, εὐθιυμῆς
 πλούτῳ ματαίῳ, δι' ὃν ἐκπεπτ
 μάλλον δοκοῦμεν, ὡς φθονήθημεν
 ἢ ὥστε γνῶναι, μηδαμῶς πεποιθέ
 ἀδηλότητι, ὧν ἐβείθομεν πάλα
 εἰ καὶ γεηρῶν, ἀλλὰ γοῦν θαυμασί
 οὔτ' οὔν σοφία, οὐ πεποιθήσι δα

ἡ εὐσεβείας, οὐδὲν αἰρετώτερον
 κατηγορούντων, ἰταλοὶ ἡ πλώσεως
 αὐτοὶ δὲ τῷ ᾧ, τῷ θεῷ πεποιθῶς
 μὴ πλαῖσμα δεινόν, ὡς ἴσταν ἡγοῦ
 κείσθαι θεοῦ ἔθνεσιν, εἰν' ὑπηκόους.
 τὸ φθειραὶ πίστιν, εὐλαβητέον μέγ
 ὡς ᾧ γε κείτα, ζημιωθῆναι θεόν,
 κερδάναι ἂν αὐθις, ὁρθότητι πίστεως
 ἡς οἱ ἑώοι, πηλίνοις ὡς σκεύεσι,
 νόσθαι βίαι, εὐσεβοῦς ἀδοξίας)
 ὅλον γ' ἔχοντες, ὡς τεθησαυρισμῶν
 ὄν δῶκε πλοῦτον, χειρὸς ἐγκαυχ
 κείσει ἂν ἀληθεί, οὐχὶ δ' οἴσθαι μόνη
 οἶα λατίνες, ἀπατᾶ ὁ σημέρα,
 φενακίζουσα, ἀχόλοις τρυφήμασιν
 ἂν ἡ πρὸς χεῖρα, παπικὴ ἐξουσί
 καὶ ἐν νηστεύειαι, πολλαπλασιαζέ
 ἐφείσα πᾶσι, τὸ τρυφᾶν τοῖς λιβ
 δι' ὧν ἑαυτῷ καὶ αὐτὸς ἐκπορίζεται,

Τρυφῶν ἀφορμὰς, συβαριτικωτέρων
 ὄρα γ' οἶόν, κακοπαθείας μέτρον,
 βιάσατο νηστεύσιν, ἀπαξ ἡμέρας
 ἰχθυοφαγεῖν, τ' δὲς ἀποκωλύσας,
 οἷν' ἄπειρα ἔγνω, καὶ ἑαυτῷ συμφέρον.
 ταῦτα δὲ κατ' ἄρ' ἔργησις, ὡς σαφεστὰ
 ἔθων νομίμων, οἷς ἔχρῳντο ἔκπαλα
 ἠνίχ' ἐνοῦτο, ἡ Θεοῦ ἐκκλησία,
 πῶς λαβῶσα, ἀγίων ἐκ πατέρων
 νόθευσε δ' αὐτῆς, ἄλλοι' ἄλλοτέθρι
 αὐταρεσκίαις, χειρόνως μετατρέπω
 χειριανῶν γ', ἀνέκαθ' εὐταξίας,
 ὑπάρχον ἔργον, ἀγιωτάτως ἔχον,
 νόμῳ Θεοῦ τὰ τέκνα, καθ' ὄραν γὰρ
 πιστῶν γαμίζειν, ἄρ' ἄρ' ἢ θήλεα,
 (ἡνίχ' ἔλονται, παρθενίης τ' γάμον
 νέμειντε τῆτοις, τὰ πατρῶα ἐξίσου
 ὡς τῆ τε φύσφι, πᾶσι τ' ἀρέσκει νόμῳ
 οὗτ' ἔτι τὰ πρῶτα, τ' γονῶν διδούς γ'

(ἄτλα θεῶν εἴθιστο, διδόναι πάλ
 κληρῶντε τοῖς δε, ὡς μόνοις τὰ
 τὰ κατόπιν εἴεῖσι, θήλη τὴν
 μοναῖς ὡς εἰκταῖς, ἐγκαθεύξ
 εἰς ἀκύσας, παρθενεύεα βία.
 εἰδ' ἀρρένωντο, ὥστε μὴ καταλι
 (τὸ γ' ὡφρασις, τῆ δε τῆ ἀδ
 οἴκε παλαιῶ, πλῆτον εἰκερματ
 πολλοῖς μερίσφ, τετονὶ ἀφδό
 διδοῖ παλακαῖς, καὶ ἑταίραις ἀνό
 γυμνῶν ἀγνείας, ἡ θεὸς χαίρει
 σώζωντε πλοῦτον, ἐξαλείφει καὶ
 ψυχὰς τε ἅμα, ὧν ἀπείργει
 οὔτην ἐθίμοις, παπικοῖς ὡρσε
 ἄτλ' ἀντίπαλα, ὡρσε τὰ πάλ
 ὅλως Ἰάπω δα, τῷ χτ' χειτὸν
 δοκῶντα σαίνειν, εἰσὶν οὐκ ἀπήμ
 ἐπεὶ θεῶν τε μάχετα. καὶ τῆ φα
 ἑκατέρω γ', ἀγῶ ἀκολασία,

ὡς ἀδικία, ἤγε ἄνιστον τόσον.
 ἀ μὴ κολάζων, οὐδὲ καθίσου δέξ,
 μάλλον συνιστᾷ, ἀμελείαις ἰδίαις·
 ὡς ἄπο δεινοῦ, καὶ πορνῶν πορνησίμῳ
 δήλη τελείται, παρθραμνίη σφόδρα
 τοῖς ἐσπερείοις, ἥδε ἡ ἀμαρτία.
 ἢ ἢν ἀλῶτις, ἱερωμνίῳ πέλων,
 εἰπεῖν ἐπιτιμᾶται, οὐτῶν τὴν μίσα
 εἰμὴ παρελεύσωνται, ὦρα ἐξ ὅλων
 τίσων δὲ ὠρῶν, ἔ γε παρελεύσεως,
 ἔ δ' εἰδέναί με, εὐλογον τὴν αἰτία
 αὐτοὶ ἰδέσθων, οἱ πρὸ χειρ' ἐς ἀφέσει
 μίσαν ὁ πόρνος, (ἴαχεο γλῶσσα φίλῳ
 τελεῖν ἐφεῖται; ἀλλ' ἀδίκημε χέρον
 καὶ ἔ δ' ἀμιαθον· εἰ ἄνθ' τῆς λήμματι
 καὶ ὑπὲρ ὧν τίννοντο, εἴποι τὴν μίσα
 ἐν ἡ πάπας πλάσατο, πορθηκαίρω
 μοιχοῖς καὶ πόρνοις, κείσθαι μορμολύκη
 ἐν ὧ τελωνεῖ, πάντα ἐτῶν ἀφρον

θύραν πταίσμασι, πᾶσ' ἀναπ
 μοιχοὺς δὲ κεινέϊν, ἧ θεὸν παύ
 ῆς κτ'ι πάπαν, μέτριον ἐν τίσ
 ῶμισμῶ τε, πνεὶ ταῖς περ
 θεῶ δὲ ἢ δεῖ, ὄντι φιλοσώφρο
 βαλῶντα πόρνευς, πνεὶ τῷ αἰ
 σὺν οἷς τῶ εἶνα, ἕκ ἐκώλυσ
 μεθ' ὧν θ' ἐποιντο, ἀκείτως τ
 οἷοις περ εἶπον, ἕσιν ἀνομωτά
 τῶ θρανομεῖται, ἱερεῦσι κ' τάδε,
 δοκῶντα μηδέν, πρῶτισμόν γ' ἐ
 ἔμπης τελοῦσι, ἧ σφόδρ' ἀτο
 οἱ πρὶν θύσωσιν, ἱερατικῶς θε
 τίοντες αὐτὸν, αἷς δέον λειτε
 λόγῳ γ' ἀκρατίζεσθαι, χρῆσ
 κίνῃ μιαίνεσθαι, κ' ἅμα καπν
 νοκωτιανῆς, ἧς ἀναιδῆς ἠπόσις,
 γεννᾶντε οἷα, τοῖς κονισρωμῶ
 ταύτη δόκησιν, αἰτίαν ἐκ πτ

μεθ' ὧν τε τύχοι, ἀδολεσχεῖν ἀφρόνα
 βαίνειν ἔπειτα, αὐθαδέως ἐπὶ μίση
 ἐπεὶ δὲ πνεύμαθ' ἀγιάζεται μόνω,
 ἀπερφέροιντο, κυρίω εἰς θυσίαν,
 τῷ δ' ἕδεμία, πρὸς ἀκρατεῖς κοινῶς
 ἄρ' οὐδὲ πνεῦμα, τοῦς δὲ δυνατὸν ἔ
 φεύγει γὰρ αὐτὸ, πᾶσαν ἀκαθαρσίαν
 ὡς καπνὸν αἰὲν, αἱ μέλιτ' ἐργά
 κὴ τῆτο δηλῶν, βασίλει' οἷς γρη
 ἔφατο ἱερῆα, νηστείας ἄτερ,
 θεῶν λειτουργεῖν, οὐδαμῶς τολμητέ
 ἕτως ἔχουσιν, ἀκρατῶς ὀρέξεων,
 πασῶν λατῖνοι, ἄχει καὶ ἀφρόνων
 ἀλλάγε τῆμ' ἢ καθάψασθαι
 φείδεσθαι γλώττης, φαίνει' εὐλογώ
 ὡς μὴ δοκῶμεν, τῷ χαρίζεσθαι θεῶν
 αὐτοὶ ἑαυτοῖς, ὧν ἀπεχθανόμεθα,
 τοιαῦτα τοῖς δὲ, συκοφαντεῖν ἀδίκως
 εἴ τ' οὐ πρὸς ἡμῶν, ἔργα ματαίων λ

οἷς γ' ἐρυθριῶσιν, οὐδαμῶς ὄλωσ
 δρῶντες λατῖνοι, ταῦτα οὐδὲ λ
 φεύγειν δὲ μᾶλλον, ταυτὶ ὡς τ
 τέτων ᾠροσῆκη, παντὶ εὐσεβό
 „ συμφιλιῶσαι, σφαλερόν κακερ
 „ πάθοι γ' αὐτίς, ἢ μάθοι ἄ
 χωλοῖς παροικεῖν, οὐ καλὸν παῦ
 σκάζειν μαθήσεταί τις, οὐκ ἄλλο
 ἦντις δ' ἐπέιγη, ᾠροσῆ τοῖς δ' εἰ
 ἄλλ' ὡς δαβίδης, πᾶς χεὶ μόν
 μόνω νοῖσθ, -εὐλογῶν σὸν δεσπότη
 τηρήσετά σε, τοῦτό γ' ἀβλαβέ
 οἴσει' ἀμοιβὴν, καὶ σέφθη ἐκνήψ
 ἢ εἰτεθηπῶς, τῶνδε τὰς ξυντυ
 πανηγύρεις τε, καὶ τόπως συνάξ
 εἰς πάντα ταῦτα, ἀδεῆς φοιτᾷ

(271)

Λόγω μὲν ᾧδε, εὐσεβεῖ πέρασ' ἔδ
θεῶν δὲ αἶνον, τῷ συνεργασαμδύ
λόγων ὁ φίλος, ἀγαμαντῆς ῥύσ

εἰ ἔτι ἀπὸ θεογονίας, ἀψμ

(178)

5

...
...
...
...

...

(18)

Π Ι Ν Α

τ̄ μ̄ τούς

Ε' Λ Ε' Γ Χ Ο Υ

Ε'πιγράμματα εἰς ἰδίαν ἑαυτὸν
καὶ ἐγγόνιω· σελ: 273.

Ἐπιστολὴ πρὸς βασιλείον μοναχὸν
πειέχουσα ῥητῶν ἐπιστολῆς δ' συνε-
κλιανὸν τετάρτης· 281.

Ἐτέρα πρὸς τὸ αὐτὸν συστατικὴ.

Προσφώνημα εἰς τὸ οἰκουμενικὸν παλε-
στασιν, προσφωνηθὲν κατὰ τὸ δόγμα
τῆς πατριαρχείας αὐτῆς· ὅτε καὶ
ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐκ βυζαντίας

Λόγος εἰς τὴν σύναξιν τῆ παμμ
 χῶν, προσφωνηθεὶς ἐν σμύρνη. α

Λόγος εἰς τὴν αᾶ κυριακὴν τῆ λε
 νηθεὶς καὶ αὐτὸς ἐν σμύρνη

347.

Προσφωνημάτιον εἰς τὸν μέγαν νικ
 ραίσι· ὁ χαριζόμενος τῷ σμ
 θενίῳ, συνῆψεν εἰς τινὰ λόγον
 πεποιημένον τινι· ἀψιέφ: ἔτ

Τῶ αὐτῶ κυρῶ διαμαντῆ ρυσί
βίδια ἐπιγράμματα, εἰς ἴδταν
γατέρα τὴν Θεοδώραν, ἢ εἰς ο
ἐγγόνην, ἐπαπελθῶσαν τ

Τὰ εἰς τὴν θυγατέρ

Τῆ δ' ὑπὸ πλακί, Διαμαν
ἢ Θεοδώρα κείται, μείλιχ

Κόρη λόγων τέφριμ, ἀδαμαντίε
νόσω δαμείσα. ὑπὲρ οὗ ἦρα λόγων,
ἢ Θεοδώρα, πρὸς Θεὸν τάλι λόγων

Ἡ Διαμαντῆ, θυγάτης Θεοδώρα,
πατρὸς παρὰ πειλοῦσα, τ κείνη τ
κληροῦται πρώτη· μή δόκη τάλι
Θεοῦ καλοῦντ, τάλιν οὔτηρεῖ μόν

Τῆς Ἀδαμαντῆ, θυγατρὸς κεν
 ἔκρυψ' ὀλᾶας, θειοδώρας τὴν
 ταύτιω πατρὸς, ἧ θεοῦ κεκ
 ὅτι τελείων, βιοτῆς πλήρη μέτ

Ἡ Ἀδαμαντῆ, κλειδίη θυγάτ
 ἔτη βιοῦσα, εἴκοσι πρὸς τοῖς δε
 ἡ θειοδώρα, λίπ' οἰζυρὸν βίον,
 σταλείσ' ἐπ' ἄθλα, ἀρετῆς ἧς

Πατρὶ δομηθὲν, ἀντ' ἐμεῦ τόδε
 ἐμὴν συνέχευ, ἀδαμαντίς κόρη
 τὴν θειοδώραν, τάξιν ἀλλαξά
 τάχα δικαίως; ναί, θεοῦ ὠρεκο
 κειρεσ' ὅς ἤδη, τοὺς ἐκάτω περ
 τίς δ' ἀφθορίας, ἄλλ' ὠριώτ

Ἄνθρωφ', ἐν πατέϊς λαᾶν, ἀπα
 κόρης γ' οὕτ' ἄπαλῆς σκέτ
 ἡ θειοδώρας, θυγατρὸς οὐ τὰ δ
 ἀδαμαντίς, ὅν με προσφθάσ' οἰ

Ἐὶ ὑπὲρ ἡμᾶς, εἰδότη Θεοῦ λόγου
χερῆς δὲ οὗτου, ἀρετῇ ὀρίζεται:

Νέα μὲν ἄπει, καὶ πατρὸς θυγάτηρ
κἂν ἡλικίῃ, τῇ χαριέσῃ σφόδρα,
ἀλλὰ μεί' ἔργων, οἷα γηραιαῖς πρὸς
οἷς Θεοδώρα, ἀνέκεισο παιδόθεν,
καὶ νῦν λελοίπεις, πατρὶ πρὸς ἀμύθιον
ἀδαμαντίω, καὶ τροφείᾳ μοι φίλα:

Ἄιθῆς καὶ γαῖα, ἀπεδάσατον τάχα
ψυχὴν καὶ σῶμα, τῆ ἐμῆς Θεοδώρας,
ἔτι γ' ἐν ἀκμῇ, τῇ φιλεμνίῃ σφόδρα
μὴ οὐχὶ ὑμῶν, καὶ βραδυόντων πέλεται
τί τήνδ' αἰωρὶ, προσλαβεῖν ἐσπύσσο
ἧς οὐφορητῆ, πατρὶ ἢ ἀφ' ἑταίρας;
Οἶσω δὲ εἶνεχ', ὡς καὶ ἡμεῖς δευβύετε
πάντως δὲ λῶα, ὡς πατρὸς βεβλύσο

Κόριον ἀνυμνῆναιον, ἀλλ' ὑπερτελή
νοῖ καὶ ἔργοις, οἷς Θεῷ λατρευτέον,

τὴν Θεοδώραν, πατρὸς Ἀδάμα
 δέγμην ὁ τύμβῳ, τῷ περὶ εἰ
 πλὴν εἰπερλήφθη, ἐστὶν οὐδὲν
 περὶ λαμβάνῃ γ', οὐς φιλεῖ

Πολὺ μέρος καὶ νυκτὸς, ὡς καὶ ἡ
 Φίλη θυγατρὲς, δαπανῶ πρὸς
 σὰς Θεοδώρα, τὰς Φιλαδέλφε
 ἄς ὑπομνήσῃ, ἀρετῶν τ' ὁσῶν
 μόλις σιγάζω, μὴ' πικινεῖν σο
 Θεὸν σὺ δίδε, ταῖς δε περὶ

Ἡ' τῆδε κεῖται, ἔνθεον πλῆτ
 ἡ Θεοδώρα, ἡ κεκασμένη λόγ
 τρέποις τεσεμνοῖς, ὡς ὁ καλέσ
 Θεὸς καὶ οἱ τ' δε, περὶ γενεῖς ἀ
 μεθ' ἑς καὶ ὁ παλῆς, γράφει οὐδέ
 ὑπὲρ θυγατρὸς, Ἀδάμας ὁ ρύ

Τὸ εἶναι πατέρα με, σὸν Θεωδ
 εἶρεῖν ἀ δεῖ κάλυσε, συγγνοίης
 αἶνον τ' ἐξ αἵματῳ, εὐλαβε

καὶ ὦ παρέτης, ἀθανάτω νυμφίω,
 μεθ' ἱερῶν βίβτε, καὶ νῦν θυέων,
 ἴτασο πρέσβυς, πατρὶ Ὁδρακλήσ
 προχήμεώς τε. χ' ἢ ἐν εὐθέτω, γ

Ἀὐθ' ὑμναίων, καὶ δαδῶν γαμηλίων
 ἦψα καὶ ἦσα, θειοδώρα σοι τὰδε,
 τῆ σῆ προεώδη, ἀρετῆ ἰπιγραμμ
 Φερνῆς μεγίστης, ἀντιπάρχα γέρ
 δέξοιο πέντε; πρὸς δέκα ποσέμμο
 ἢ ζωσ' ἐφίλεις, τὰ πατρὸς πονή
 δι' ὄν σὺ δηρὸν, μνημονοθήσῃ κόρη,
 παρ' οἷς ὁ βίβ, ἐν θεωτέρων φίλ

Τόκω καὶ γωγῆς, καὶ λόγοις ἀσκή
 πολλῆς τ' ἀγάπης, καὶ πλέω ἦς νῦ
 μὲν τελυτήν, σῆς πάτερ προσα
 (οὐ γὰρ ἐφείσω, ἀλλὰ βιαθεῖς ἔδω
 ἦ σῶν πειρασά, ὡς ταφῶ ἐνθα
 πόνω τε χάριν, ἦ ἐπιγραμματί

δι' ὧν τὸ λήθης, ἀπ' ἐμεῦ ἦρας
 ἢ θειοδώρα, οὐκ ἔχω τί φῶ πά
 ἀδαμάντιε, ἢ ὅτι καὶ αἶδη,
 φοργῆς πατρικῆς, τὸ χρέε' γ' οἶ

τὴν δυσάρετων, γινώτταν εὐλο
 πατρῶα γλώσσα, θειοδώρα
 ἐρεῖ περὶ σῶ, κῆν συνέγνωσοι

Τὰ εἰς τὴν Εἴργονιν

Εξαετῆς κόριον, ἰωσήφ πέλον
 χ' ὑπανατέλλον, ἡ σοφία ὡς
 ἄωρὶ τάφον, ἡμέρας ἀνθυπέδυν :

Φύντων ἰωσηφ, κἀνασασίας πέλω
 Φίλον κόριον, πρῶτον ἰδῶσα φάθη
 λιπῶσά τ' αὔθις, ἡ σοφία γῆν ἔδυν
 καὶ ἀγὰ θείαν, ἡ ἔπαπῆλθον, φ
 τὴν θειοδώρην, κειμήλιον δεξιόθεν,
 δοκεῖ ἄβαρῆς, ἡ τελευταῖα καὶ φίλη
 ἡ ζῶν συνῆν, σύνειμι μὴ κόπτεαδέμ
 ἔξαετῆς κόριον, οὐ χρεῖζω γόων :

Γονεῖς ἰωσήφ, κἀνασασία φίλοι,
 ἔξαετῆς θανῶσα, τὸ βίον μάθον,
 ὄντα βαρὺν τοῖς πᾶσιν, ὡς μογοσὸκ
 καὶ δὲν μετέγνων, ἡ σοφία θυγάτης,

(280)

ὕμῶν, λιποῦσα, μὴ γόων ἐξάε
τίθεινόν εἶγ' ὠδεύσα, πρὸς θεόν

—φ
ὅτι ἔτι ἀψμγ : χεῖ σμ

ἔτελεύτων δὲ, ἡ μὲν θυγάτης

ἠδὲ ἐγγόνη με σοφία, τ' ἀπε^{-η}

αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν :

Ἐκ τῶν τῆ αὐτῆ Ἐπι

Τῷ ὀσιωτάτῳ μοναχῷ κυρ
 διδασκάλῳ τῆς ἐν πάτρῃ
 λόγων σπαυδῆς.

ΠΕρικοπήν ἐπιστολῆς τῆς πρὸς ἐ
 τῆ σοφωτάτης συνεσίης, ἡτηκὰ
 σεινσοι ἦν ὡς ἐπῆλθον, οὐχ ἡτλον ἢ σῶ
 πόρησα. ὅμως σὴν χάριν, πρὸς τὴν ἐμ
 οὐκ ὠκνησα ἀγασάφησιν· τεύξεσθαι
 ἐρμηνείας, καὶ μὴ πολὺ πόρρω τῆ πα
 ἀπολειφθῆναι, σύνδξαίμοι φίλτ
 σίλειε. Τὸν Ἐρμεβλιανόν, ἡ
 σολή, εἰκὸς, ὄντα πλατωνικόν,
 ἐκείνη ἐν τοῖς λόγοις δεινότησιν, οἱ
 αὐτὸν τῆ συνέσιον· ἐκ τῆ οὖν ἐκ
 γίας, ὅλιω ἐπικοσμεῖ τὴν ἐπιστο
 πλέον τρετοῖ τὸ χωρίον· ὅπερ ἀγ

χρεῶν ἐπιμνησθῆναι τὰ ἀρχῶν τὴν κατὰ
 πρὸς ἀρχῶν· ἰδέας γὰρ τινὰς τῶν
 θη μὲν τὴν νοῦν προϋφεστηκείας αἰ
 καθ' ἃς τὰ τῆδε ὡς πρωτοτύπων
 μορφῶσαι ἐπρέσβυεν·

Οὐκ ἔστιν ἡ τετρακτύς τῶν ἀ
 ὁ φιλόσοφος ἐνικομαχίσις ἐδίδ
 τῶν τιθεῖς τὴν εὐδαιμονίαν. οὐ
 αἰρετά, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ τοιοῦτον τέλος
 ἐχίτινων, ὅσων νοερῶν καὶ ἀπολελυμ
 τινες τελῶσαι ἔξοις αἱ ἀρεταί, ἀ
 πρὸς τὰ ὧν εἰσιν ἀρεταί, ἔπειτα
 δόξαν, καὶ ἰδέας εἶναι προϋφεστηκ
 ὁ πλάτων ἐπίθῃ, αἰδίας, ἀχέτε

Ἀνάλογον οὖν ἀνδρείαν ἐπιτε
 ταις, ἐφ' ἣν μεταθετέον τὴν σωμα
 ψυχῆς μέσης, ἢ προτρέπεται
 γητέον οὐχὶ τὴν ἐν τῇ τετρακτύι
 ἡμιμεγέλιον ἀνδρείαν, ἀλλὰ τὴν

της, πρωτόγονόν τινα ἀνδρείαν, αἱ
 ἐν ταῖς πρώταις ὁ μωνύμῃ ἀνδρείας
 καὶ ἀπολελυμένην, ὅπως τε ἀχέται
 καθ' ἑαυτὴν ὑφεστηκυῖαν· ἔτε γὰρ
 πλατωνικὸν ὑπάρχον, ἢ θεοσεβῆς
 ὁ συνέσι· ἐν δὲ τριταῖς τίθεται καὶ
 οὐκ ἀριθμὸς τινος καὶ πυθαγόρου
 ὑμῶν ἀλλὰ τῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ διὰ
 ταῖς αὐτὴν λέγων ἔθ' θεῶν, τὴν φύσιν αὐτῶν
 ταῖς γὰρ ιδιότησι καὶ προσώποις, τελείαν
 ἀειδμόν ἢ θεότης, ὡς καὶ ὁ θεολόγος
 εἶπεν, ἐν γὰρ ταῖς τρισὶν ἢ θεότης
 πάντων ἴδρυνται λόγοι καὶ ἀρχαὶ καὶ
 νοερῶν τε καὶ αἰσθητῶν, ἢ τε ἀνάλογον
 διφῆμας σοὶ ἀναπύλαστον, τελείαν
 ναλλοίωτον τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς
 ἀπαθίας, κλητὴ δὲ καὶ ἀνθρώποις ἐκ
 ὅταν μηκέτι θαυμάζωσιν, ἢ δέδιέναι τὴν
 θρώποις καταρτιοῦσιν· ἀλλὰ καὶ

Ἐ γενεᾶς τοὺς καὶ εἰκόνα Θεοῦ
 Θεῶ καθ' ὁμοίωσιν δυνάμει μόνῃ τῆ
 ὡς φθάσας πείτῃδε, ἱκανῶς ἐ
 μέγας βασίλει.

Διὰ δὲ τῆ τετάρταις, τὴν ἀγ
 το φύσιν, καὶ ταύτῃ μὲ Θεοῦ
 καὶ ἀπάθῃ, εἰ καὶ χάριτι κα
 γρηγόριον, καὶ περικοπῇ τῆ ἑ
 πρὸ Θεοῦ προσεδείας καὶ λειτουργ
 τῆ τρίτον ἡξιώκει ἀριθμῶ εὐθύς
 Θεόν καὶ ὅτι τὸ ἐδραῖον καὶ πάγι
 σιν ἔχειν τῆ ἀειθμόν, ἐχθήκει τῆ α
 εἰ τῶ καλῶ· διὸ ἀκινήτως ὅλως.
 τῆς πρὸ τὸ κακόν. ἔφησεν αὐτο
 γόρι. ἢ καὶ ὡ δέπως ἄραρεν οὐ
 τοῖς ἀγγέλοις, ὡσεὶ ποιήμασιν
 Θεοῦ· νοεῖας γὰρ οἰασοῦν τετρακλί
 μόνῃ τῶ εἰνοήσαντι αὐτοὺς, καὶ
 οὐκ ἄτοπον, οὐδὲ πίπτει πόρρω

γων. τούτων οὕτω περιδιασαφιδέν
 ἐπαναλαβὼν αὖθις λέγω ὡς ὁ θεὸς
 νέσι, εἶδη μὲν τὸ ἐγκελιανόν,
 ὄντα, καὶ τῆς τετρακτύος τῆς πρώτης
 ρετῶν, φρονησεως φημι, ἀνδρίας,
 καὶ δικαιοσύνης, μεταποιέμενον, οὐχ
 καρτερικόν, ἐν τῷ ἡδοναῖς καὶ λύπαις
 νειν, δι' ὧν ὁδύειν ἀνάγκη, τὸ μετρίως
 τὰς ταυτασί τὰς πρώτας καὶ φειγ
 δεῖς λοιπὸν τὸ φίλον εἵνεκεν ἦν. καὶ ἄ
 λλα τοὺς γαλάτεις δεδιώς ἔλεγε,
 πάλιν ὠδίνω, ἕως οὗ μορφωθῆι χα
 οὕτω καὶ οὕτως ὑπὲρ ἧς ἔφλω ἀτε
 καρτερικόν, τὸ φίλον ὠδίνων πα
 πωρτρέπεται αὐτόν, τὴν σωματικὴν
 τὴν ἀνδρίαν τὴν καὶ ψυχὴν μεταθεῖν
 ταύτῃ ἀλλοτέλλων ἀπὸ τῆς ἐπι
 νύμει, ἀς φειγείας τε ἡδὲ καὶ π
 μόνης μετριοπαθείας ἐργάτιδας, ἀλ

θείας ὀλοαχεροῦς, οἷας λαβέσθαι
 φίλον ἑαυτοῦ ὁ συνέσιθ, ὡς
 σαφεῖ, ὡς φαῖη ψυχῆς ἀνδρείαν
 ταῖς πρώταις ὁ μώνυμον, ἀλλὰ
 νάλογον, περὶ ἧς μόνης αἰρεταῖ
 ταύτῃ κυρίως ἀνδρείαν λέγων ψυ
 χῆς ἐπιτεταῖς καὶ τετάρταις·
 σεις ἀναπίψασθαι ἀπὸ τῆς ἀριθμ
 ὡς δεδῆλωκα, τὴν θείαν τε καὶ τὴν
 πῶν· ὡν ἡ μὲν, φύσθαι πλετεῖ,
 τῆς φύσθαι πλετέσης, τὴν κυρίως
 παθίαν· ἢν ὁ θεῖος παῦλ, ὁ
 σάμην, ἔφησε, ζῶ δὲ ἐκέτι ἐ
 ἐμοὶ ὁ χριστός· ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰ
 νε, καὶ ἴδιμε ὡμολογηκότα σοι χ
 ἐπύσω με, γειφώδεις ἀγαπορή
 πάλαι κατωρορυγμένον ἐν τοῖς μ
 κόν με ὀφθαλμόν, ἀνακαλύψας τ
 σθ τῆς ἀναπίψεως, λήμης πείρας

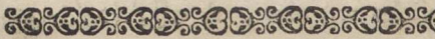
ὑπερβίχου· ἀπὸ σμύρνης· ἀψ
ὀκτωμβεῖς :

ἀρχμαντι

τὸ ἐρωτηθὲν ἦν, ἀπὸ τῆς πρὸς ἐρ

πολῆς δ' ἔσ' συνεχίει, λέγ
αὐτὸν,

καὶ πείσῃ μεταθεῖναι τὴν ἔσ' σώμ
ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδείαν, οὐ
πρώτης μεγείας τετρακτύθ
ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀνάλογον, ὅτε
τετάρταις.

τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἐπιφανοῦς, οὐδὲ βαθυπ
κίας, ὅπαῖς οὐτοσὶ ἰωάννης
ἐμῆς σοι δεξιᾶς πρὸς τίθημι, σοφὴ
ἀλλὰ ταπεινοτέρας μὲν, εὐσεβῆς

προσερχηκίας εὐλαβειτέρως, ὅθεν
 διετέλεσε, τῷ αἰφικομένῳ σ
 πρῶτοις, καὶ ἀνάξαις φιλοπονῶν
 ἔγνωσ τῆτονί σοι πεμπόμενον μα
 τοῖς τοκεῦσι ἔδε κατατιθέμενον
 δὲ πεινόντας ἑκατέρως ἐχθήκη,
 παῖς ὢν, ἀλλ' ἦν περὶ ἔδε σοι π
 βείαν. ἐμὴν δυσωπούμενον, ἔδε
 ἐμαυτὸν εἰδένα, καὶ πρὶν ἢ περὶ
 δὸς προσερχηκῆσθαί σοι, καὶ τὴν
 σε γνώμην ἀναμαθεῖν, αὐτὸν τῷ
 λα τεταρρηκότ. ὅθεν μὴ
 πρὸς σὺ δεοίμην πιστεύων, καὶ
 ἄλλης, ἢ κρείσσον φάνα μείζον
 εἶπερ ἄλλοτι ταύτῃ ἀναγκαίαν
 ἐμῷ σοι συνιστάμενον, παρῆτῷ
 προσλιπαρῶν ἀξιῶσε, ὅπως
 ἀπὸ λόγων διατρεφῆ σε, ἢ εἰς
 καὶ οὗτ' ἔτι τάχ' ἀναδραμεῖ

λοῦοί περὶ αὐτῶ, εἴητε καὶ μετ' αὐτῶ
 θυμῆτες καὶ κρείσσες, ὡς ἔστιν εὐχεσθῶ
 καὶ σωματικῶς ὑπὸ σοὶ τελῶν ἀφ
 μέστῳ προσληθεῖς σοὶ καὶ κοινωνῶς
 οἴας λιτῶς καὶ ἐξ εὐπορίων σαυτῶ,
 τέροις ὑμῖν φίλε λεσβίαι, ἐκάστοτε
 ὅτι ἔτο καθυπερχημῖ, τῇ μητρὶ
 πείκειν ἀναχέσθαι, ἔ μόνου τῆ
 παιδὸς τὴν ἀξίωσιν· ἔρωμνύως μ
 φιλοσοφοῖς ἀβιῶης μακρόβι,
 πρὸς θεὸν προσβυχαῖς μεμνημύ
 σμύνης· ἀψμδ: μηνὸς ἰεγίαι:

ἀμαντῆς ῥύσι:

Τῷ αὐτοῦ κυρίῳ διαμαντῇ ῥο-
 νημα πρὸς τὸν παναγιώτ-
 τατον οἰκουμενικὸν πατρῶ-
 Γαβριήλ, προσφωνηθὲν
 δευτέρῳ τῆς αὐτῆς πατρῶ-
 ἤτοι τῷ ἀψμγ: ἀπὸ χρ

Πάλιν ἐγένετο τῶν ἡμερῶν ἡ
 εἰς, καὶ ἦν ἐποίησεν ὁ κύριος
 ἀγαλλιάσεως (παναγιώτητε θεοκ-
 καὶ δέσποτα, οἰκουμενικὰ πατριαρχ-
 λογία τῶν ἀρχιερέων πανήγυρις) καὶ
 τὰς τῶν ἀδελφῶν πολυπλόκους διαρρήξασ-
 καθ' ἡμῶν τῶν θανάτων κρείττονα καὶ
 δυνατεία, ἀνέστη, τὰ κατ' αὐ-
 πια, καὶ τοῖς ἐν χάριτι ἡμῖν,
 πατέρα καταλλαγὴν ἐπευξάμενος

διὰ τῆς προφήτης ὡς κελεύεται σήμε
 ραίοις τῆς συναναστᾶσης καὶ συνανυψώσεως
 ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἡμετέρας ἀπολυ-
 πάλιν ἢ τῆς παλκοίνε σκάφες τῆς ἐκκλη-
 ῖας ἐπιτατῶσα τοῖς οἰάζειν ἱεράσε ἀκρότη-
 μένη λαμπρῶς σήμερον, συνεδριαζέσθαι
 αἰδεσίμους καὶ λογίας τῶν ἀρχιερέων ἱεράσε ὁ
 παμπούκιλον τῆς ἀρετῆς καὶ θεοπροπέ-
 κάλλους, καὶ ὅν ἐκτυποῖ μιμημένη
 τρικῶς ἅπαντας προσιόντας προσ-
 καίνας ἐν αὐτῇ τῆς θεῖας πνεύματος
 πίδακας ζωηρόντες, τὸ πρὸς ζωῆς
 ὕδατος προχεῖσα, δαψιλῶς ἀρθεύον-
 μένοις ὡς χωρεῖ τῆς ἀρεθείας τῆς ναμα-
 πνεύματος. ὅθεν οὖν ἅπασ ὅσους
 λεως, καὶ ὅσους τῆς πένιξ χειτεπώνου
 συρρόθυσαντες πρὸς αὐτὴν αἰδημόνως,
 μὲν ὡς ἐκ πηγῆς τῆς πνεύματος, ἀ-
 νόου, καὶ μικρότινα γέρα εἰς ἀ-

ἀληθινῶν μὲν εὐλογίας προκ
 δευτέρως ἀπώασιν, εὐεργέτιν
 ταῖς γεδυναταῖς εὐφημίαις γεραί
 ραν παναγιότηθα· ταύτης ἀ
 χὲ ἡμεῖς ταῖς ἱεραῖς εὐλογίαις, οὐ
 παιδείας εὐποιεῖ τὰ μέγιστα, τ
 τιώσεως πατρικῶς ἐπιστρεφομδίη
 κομῶν ἔμβασίς τὰ θρέμματα,
 εὐγνωμόνως προσοίσοντες, ὄφλο
 δίκη μάλα, παρ' ἡμῶν αὐτῇ ὄφ
 μονεῖν γὰρ τοῖς εὐεργέταις, φύσις
 θεταί, καὶ θεσμοὶ θεῖοι πρὸς κε
 κοινῇ πάντα χάριν εἰδέναι τοῖς
 καθορᾶν ἐνὶ σήμερον· τὸ γὰρ τὸ Φι
 μα, μετὰ πάσης προχαρείας ὁ
 μῶν ἀντιλήψῃ μετὰ πόθου προ
 ἡς ἀπολαύῃ σωτηριώδους εὐνομίας
 μνείας, γονυκλιτῶς ἀφοσιῶνται
 ἀλλὰ ταύτας παρ' ἡμῶν τίς οὐ

παντας δικαίως χρεωσμενάς; δι
 γεραίρειν αὐτὴν ἡμῖν ὀφείλεται δικα
 δὴ μείζους καὶ πλείους παρ' αὐτῆς τ
 ἢ αὐτῆς ἐπαίνων κομιζομένοις. πε
 ναῖς ταύταις καὶ Φωτιστικαῖς δωρεῶ
 ἀκενώτων ἐν αὐτῇ θησαυρῶν ἔ
 πνούματ[Ⓞ], ἀφθότως προχομενῶ
 ναπολαύομεν ἅπαντι τῷ χειτωνύ
 τι, καὶ ἰδιαζουσῶν ἡμῖν χαρίτων
 λαγχάνομεν. δι' ὧν, τὸ λογικῶ
 πικροσυσσῶν καὶ καλυπυσσῶν, κατα
 πρὸς ὀρθότητά βίβη φιλοθέει ἀπει
 κτὶ θεωρίαν καὶ ἀφροσύνας βελτίωσι
 τὸ μέγιστον ἢ ἐν τῷ μετὰ σώματ
 θῶν ἐπικλώμενοι, ἢ προσφυῆ τῶ
 λόγον. ἀλλὰ ἔστο μὲν τέως
 καθηγητῶν, οὓς ἡμῖν ἐπέστησεν
 γαλεπήβολ[Ⓞ] σύνεσις, δαπάνη

καθαπερείτινας ἐειπίμους μαργα-
μεθα, ἃ ἕξ ἑκατέρωθεν ἀτρυ-
μελέτης ἀνταλλατόμενοι με-
καὶ εὐχὰς ἡμῖν ἀν' εἴη, ἔστων ἐαυ-
τες, καὶ ὡς ἐν ταμείῳ τῆ μνήμη
ὑμῶν ἀντιλήψεως, διαποθέμενοι
κότες ἀρκύντως τὴν ἑ λόγων ἀ-
καῦτα τὸ προσκτηθὲν ἡμῖν ἐντεῦθε
σοῦμεν, ἔδὲ λαθόντες βιώσομεν,
ἐμέρη ἀφειδῶς, εἰς τὰς αὐτῆς
πλείον ἢ τε σπευδῆς καὶ ἔ χρόνος κα-
τὸ πρῶτον καὶ μᾶλλον αἴτιον τῶν ἐ-
ἀνυμνῶντες καὶ ἀνακηρύττοντες λα-
κωμίσις, τὴν ὑμετέραν θειότυτα.
ἐπιδείξαι μόνον τὸ πρῶτον, τὸ
ἡμῖν προσαγαγεῖν ὅδε ὠκνήσαμεν
παρχῶντινων καὶ νεοδρέπων καρπῶ-
τῆ χειρομιμήτω σε καὶ πλεσιοδῶρ
τι ἀπαρχόμενοι τῶν ἡμετέρων Φι

ἐν βραχεῖ περὶ σφωνήματι ταύτῃ
 κοινῶ μοιθιάσῃ συνεργήσασθαι, ἐξυμ-
 νέως περὶ θυμῆς ἡμῶν· καὶ ἔδῃ
 πρὸς τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ἀκτίνων
 ἀφίεναι τὰς ὀφείας τῷ λόγον, ἵνα μὴ
 ὑπερβολῇ ἀμβλυωπήσοιμεν, μηδὲ
 τολμᾶν πρὸς τηλικῶτον ὑψῶς τῆς
 ναγιότητος. εὐτόλμους δ' ἡμᾶς, αὐτῶν
 καὶ δι' ὑπερῆστον ἀποκαθήσειν καὶ δὴ τῶν
 σιν αὐτῆς ἐπαρθέεντες εὐχαῖς, αἷς τιμῶν
 πιστεύσασθαι τὰ ἡμέτερα, οὐχ ἥτιον
 φύσης, τῆς κατὰ τὴν ἐνεσῶσαν πανή-
 γάτης λαμπρότητος, τὰς χρεωσ-
 τας, ὁμολογηκέναι τῆς θεομιμῆτος
 πείχῃ ἡμῶν. οὐκ ἐν γεμῆν καὶ τῶν πε-
 αὐτῆς περὶ σόντων ἀπτόμεθα, οὐδὲ
 μῶν τῶν ἐπαίνων αὐτῆς. τὰ γὰρ
 ἔργων εὐῖσθαι ἀντιρρόπος τῶ σφῶν
 δέομα. καὶ κίνδυνος οὐχ ὀτυχῶν
 τῷ λόγον τοῖς κατορθώμασι μὴ ἐξισ-

τὰ δὲ τῆς ὑμετέρας τελειότητος
 γον ῥήτορα, μήτιγε ἔκαστος καθ' ἡμᾶς
 γ' ὁ μὲν λόγος ἡμῖν, τῆς ἐτέρας
 ἐλλείπεται πολλῶ τῶ μέσῳ· ἢ δὲ
 τὴν ἀρετὴν ὑπερβαῖς ἀσυγκρίτως
 ὑπερφέρουσιν ἔσχηκεν· ἐνθεντοι
 μιν ἐγχειρεῖν, οὐμόνον αὐθαδέες,
 οὐ πόρρω κείναντες, ὡς ἀχωρεῖ
 αὐτῆς τοῖς εὐστομίῳσιν αἰρέμεθα
 ἡμᾶς ἔκαστος λόγον, τὰ ὑπὲρ λόγον
 δικαιοῦσιν πλεονεκλήματα· ὅσοι
 λόγους δεινοὶ, καὶ ῥητορείας ἔξιν
 χεῖρ καὶ μελέτης ἐξακείβωσαντες
 γεγονότες ποικίλων, εἴγε καὶ τὸ
 εἰπεῖν εὐδέχεται, καὶ μὴ πᾶς λόγος
 κλείας κατόπιν ἔρχεται. ἔκαστος
 τατολμάτωσαν. καὶ τριτοῦ
 θεάτρῳ συναλιθύντες σπασθῆ, καὶ
 εὐστομίαν ἐπιδεικνύσασαν· ἰδοὺ

ποθῶσιν, ἱερέντε καὶ λαμπρότατον σύλ
 ἡμέρας εὐαγές συνεστήσατο, τοῖς ἀείστοι
 ἱερολογέμενον καὶ συμπληρέμενον,
 πλετῶντα τὴν ὑμετέραν παναγιότη
 ἐγκωμίων κομῶσαν ταῖς ὑποθέσεσι
 τὰς χορηγῆσαι ἱκανὴν τὰς ἀφορμὰς
 αἴρεμενοι, ὡς πᾶσιν ἀρκέσαι, ἃ ὅ
 γα τὴν ἰσχὺν ἐπιδείξαμεν, φιλοτιμ
 ῶν αὐτῆς προτερημάτων τὰ μεγα
 καθ' ἑαυτοὺς διελόμενοι, καὶ μέρο
 βόντες, ὅσῳ περ αὐτῶ ὁ λόγος χωρ
 πᾶν, οὐδὲ τοῖς καθ' ὄμνηρον ἐπαινεῖν
 φικτὸν ἀν εἶη πρὸς ἔπαινον) ἐν μ
 φυῶς ἀνυμνεῖτωσαν· καὶ ὁ μὲν αὐτῶ
 τὸ ἐπεικὲς καὶ εὐπρόσιτον ἐν τῆσάμ
 θλείτω τὸν λόγον, καὶ τέτοις ἐξισῶσα
 θω τὸ ἔπαινον· ὁ δὲ, τὸ ἄδολον τὸ
 ψυχῆς καὶ τὸ δίκαιον, ἐγκωμίοις ὑπερ
 λα τὸ ἀνδρεῖον καὶ σῶφρον, ὑπερφ

ζέτω, καὶ δι' εὐφήμῃς γλώττης
 τὸ ἥπιον, τὸ συγκαταβατικὸν
 καὶ τὰ τρίτοις συνῶδ' αἰεταί
 τῆ αὐτῆς καλῶν θαυμάσαντες
 τισιν εἴη βελομύοις κάκτων ἐξ
 των τὴν εὐφημίαν πορίσατο,
 μιαζόντων τοὺς ἐπαίνους φιλοτε
 τῆ συντρεχόντων αὐτῇ πρὸς εὐδο
 ἀλλ' ἀπαειθμέντων τωμύλ
 πειθάνειαν, γένους ἐπισημότη
 τερφὴν, ἀγωγὴν, καὶ ὅσα τρί
 ρητόρων εἰς ἐγκωμίων ὑποθέσει
 ἔνιοι πολλάκις, ἀφ' ἑνὸς ἢ καὶ δυο
 μέτω ἀγαθὰ, τοὺς ἐπαίνους ὑφ
 διεξίασιν λόγους, πελοπίδας τιν
 σεμνύνοντες, καὶ ἅσαν ἔχοισιν εὐπο
 νον, τὰς καὶ γένετο τῆ ἐπαινε
 θεοὺς ἀνάπλειον τολμῶσι τερατ
 ταῦτα παρέντες, τῆτι μόνον ἐτ

κρέττητ' εἶπωμιν, ὡς ἐκ θεῶν τε
 λήσθ' θεία καιροῖς ἰδίοις ἀναφανοίη, καὶ
 δεμῖας ἄλλης χειρὸς, ἄλλ' ἢ τὸ ὑμετέρας
 φρονήσεως, καὶ ἧς πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπι-
 ρησίας, ἢ παρῶσα τῶν ἐκκλησιῶν ἐδου-
 λασίαι. ἀλλ' ἵνα μὴ ταῦς φιληκούοις καὶ
 μία τις γένοιτο πρὸς τὴν σιωπῆς, καὶ
 αὐτῆς ὑπερχαῖς ἀπαειθμήσθ' ἐπιδρα-
 νὰ πᾶσαν ἡλικίαν, ὁδῶ βαδίζοντες
 παίδων πρὸς τὰ κάλλιστα ῥοπιύτε
 τὴν ἀγχινοίαν καὶ φιλοπονίαν περὶ τὴν
 ἦν εἰ καὶ μὴ πᾶσαν ἐς ἄκρον ἐπῆλθεν,
 μως ἔλαττον τῶν μετεῖως δι' αὐτὴν ἐπι-
 πήσκησε, καὶ συλλήδω τὴν μέχρη
 ἱεροῦς τῶν πρεσβυτερείαις θεῶν σεμνο-
 γῆν. καὶ τὰς ἐν ἐκείνῳ τῶν χρόνῳ τῶν
 ποιούσ' ἐργασίας, τὰς ἀκοῆς πάσης δὲ
 τῆς φήμης ἐνηχηθείσας. οὐδὲ γὰρ κτε-
 λούς τῶν καθ' ἡμᾶς, ῥαδίως καὶ πρὸς φά-

ρατεύειν ἠξιώται, ἀλλὰ πο
 πρότερον πνευματικοῖς καταλό
 σα τὴν ἀρετὴν ἐπεδείξατο, κο
 μύμνον, καὶ λόγον βίῳ, μόνη ἢ
 πῶς ἀσχομῆ, καὶ εἰς ἄκραν
 πρὸς τὴν ἀρχιερωσύνης τελέσασα.
 ἀρετὴν ἀθλήσεως, καὶ τὴν ἐς τὰ
 μίας, τὴν θρόνον τὴν βασιλευσύνης
 πρῶτασιαν ἀπλῶς τὴν οἰκουμένης
 τοῦ χειρὸς γὰρ ὁ μέγας τὴν ἱερ
 καὶ νομῆς ταύτης ἀειτῶ, τῆς
 δόνη τὴν ἐκκλησιῶν πρῶτασίας,
 γαθεῖς μεγαλόνοϊαν, καὶ τὴν ἀ
 πρὸς εὐφημίαν πολιθυμάτων,
 δῶντε κώδων τῶν τῶν ἠχ
 ῶν προκατέσχε τὰς ἀκοὰς,
 περὶ δαβὶδ τὴν προφητῶνακτῶ
 καὶ περὶ αὐτῆς εἰρηκῶς, εὐρον ἀν
 δῖανμ, τὴν ὑμετέραν φάσκω

σύνεσιν, ὅς τ' ἐμῆς ποιμένης νομίμως
 καὶ τ' ἐμῶν λογικῶν προβάτων, ὄν
 ἐζήτησα, καὶ τ' ἰδίᾳ αἵματι εὐρών
 μίω, ἀγρύπνως ἐπιμελήσαται, οἱ
 μετακαλέσας, ἐπὶ τὴν ἀνωτάτω
 οἰκουμενικῆ θρόνον, μεί' εὐκλείας με
 δρυσε, καὶ λαμπρῶτα μέγιστον αὐτῆ
 τ' ἐκκλησιαστικῆς τερεώματι, τ' ὅ
 οὐκ ἐλάσσω, ταῖς ὑπ' ὕραν ἐκκλη
 ἐπὶ τὸ τ' οἰκουμενικῆς μεσαύτατον ὄθε
 μὲν λέως, πρὸς βυθόμην φωτὶ τ
 βειαν ὁ δηγῶντι, καὶ εἰς ἡθῶν μετ
 κοσμιότητα, καὶ κατ' ἴχνην ἐπόμην
 μένης σε τῆς Φιλαρέτη ψυχῆς, τῆ
 αὐτὴν μιμήσει, ἀφ' ἧς τελεῖ πρὸς σα
 γετόμην. καὶ τὰ μὲν τῆς σαρκ
 διὰ λόγον τομῆ συνετῶς ἐπαγομέ
 ὑμετέρας συνέσως, ἀποτεμνόμην ἀ
 ἔξοικον τὴν πονηρίαν τ' οἰκείων ψυχῶν

τὴν δὲ καθάραν τῷ πνεύματι
 αὐτῆς εὐλογιῶν ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ
 μηδεμίαν τῷ λοιπῷ τῆς ἁμαρτίας
 δόν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἄνω μητρίαν
 ἀνατρέχειν ἐπείγονται· τοιοῦτοι
 κερπῶσι γαννύμενοι τῆς ὀρθοδοξίας
 χεῖρας ἐπαίρουν ευχαριστήριον
 προσάτιον αὐτοῖς ἐπιθήσαντι,
 τισὸν ἅμα καὶ συμπαθέστατον·
 ἔρῳ δέσποτα παναγιώτατα
 μᾶλλον τὴν προσασίαν τῆς ἐκκλησίας
 ὑμῶν διελεθεῖν ἐπιείκειαν, ἢ φθῶν
 πρὸς ἡμᾶς ἀγνωθεῖσης τῆς προ
 ραίας, καὶ πρὸς λαὸν τινα βίον ἀν
 μικρὸν ἀνανήψειν, δεινῶς ταπεινω
 σαμένης. ταύτη γὰρ μόνη ἐφικτὸν
 πραγμάτων ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς
 δεινότητος, δι' ἀρχικὴν ἀρετὴν
 ὑπερέχει, καὶ καθάπερ ἥλιος ἀστέρων

ἔσοι πρὸ ταύτης, καθηγεῖσθαι τῆς χ
 προβέλιωτο. καὶ συνεπιμαρτύρεται
 τὰ πρᾶγματα, καὶ ἡ τῆς ἐκκλησιῶν
 ἀδομένη μετ' ἐπιτασίας διοικήσεις, ο
 σαν ἀρχικὴν ἐμπειρίαν καὶ δύναμιν τῶ
 οὔμμεν ταύτη μὲν ὑπερῆσκε, τοῖς
 οἷς τὸ τέλειον κατ' ἀρετῶν συγκεκορη
 κῆϊ τινὲς ἀπολείπεσθαι, ἀλλ' οἱ π
 πρῶτησι βίαι διαπρέπασα, καὶ δικα
 ἀκρότατον ἀφιγένη, τὸ συμπαθεῖ
 τοσῶτω μᾶλλον ὑπερηγάσατο, ὡ
 τοὺς μόνον ἐπ' αὐτοῖς φιλοτιμεία
 ὑπερβαλεῖν, καὶ μηδὲ μωσέως ἐκείνης
 πραοτάτη πρὸ τῆς χάριτος χρημ
 μηδὲ παύλα μὲν τὴν χάριν, τὰ δὲ
 ἀνώχεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ τῆς ἐκείνης
 ἀξίας ἀτάδοχον, οὕτω καὶ τῆς ἀρετῆς φι
 τε καὶ πραότητι, καθ' ὑπερβολ
 γεγονέναι· διὸ τῆ μὲν ἀρχικῆς συ

κείνους τὰ συμπίπτοντα ἡ ψὲ
 ψηφίζομένη, πάντα διαιτεῖ χεῖ
 τητι μακροθύμως ἀνεχομένη, μη
 καθικνεῖται διὰ συμπάθειαν, ἀ
 ται ψυχῇ, μήτε τὸ δίκαιον φθεί
 λον χαιρεζομένη τῇ μακροθυμί
 φρονηζήτους ὅπωςδηποτῶν παρ
 ἀρετὴν ἐκκλίνοντας τείβει· ἡ
 πρακτικῶς τὸ ὑπήκοον, ἡ τὴν ἐ
 τέων ὁδὸν εὐμάλα ὑποδεικνύ
 ὀλίγω τοῖς πράγμασι τὴν πρὸς
 ἐχορήγησεν, ὡς εἰς ἀρχαίαν
 βῆμερίαν ἀναβαθικένας δοκεῖν,
 ταύτης τῷ ποιμαντικῷ προσα
 χεῖ νόμον ἀπολαύοντας πνευμα
 λῆς διοικήσεως, ἡ θεωμένους
 διεργάζεται πράξεις, οὕτως ἡ
 πρὸς, ὅτε καὶ πᾶσαν γλῶ
 καὶ χεῖ πάντα τὰ ἐ σώματ

τας ἄνθρωποι μεταβάλοιεν, ἔδ' οὐ
 ρειν ταύτας κατ' ἀξίαν δυνήσοιντο.
 κερὴν ἢ μέγα τ' αὐτῆς οὐκ ἐπαινετῶς
 ται, μάλλον δὲ, τί τ' ἐπαινεμέν
 τῆς μεγαλοφυΐαν διέφυγεν; οὐχὶ
 καὶ ῥυθμῶ κατορθοῖ; οὐχὶ καὶ ὦν ἄ
 ἠτλῶνται, ταῦθ' ἢ ὑμετέρα μεγαλ
 ράσσα, τ' λαμπρῶν καὶ ἐπαινεμ
 σε; καὶ γ' καὶ τὸ θυμικὸν εὐδιάλλα
 πρᾶον ἀνδρῶδες, τὸ χαριστικὸν οἰκ
 ἐπιτιμητικὸν οὐ χωρὶς Φιλανθρωπί
 καὶ ἔστι μὲν συμπαιδείας, ἐκείνο δὲ
 γον, καὶ ἄλλο πεπνευμένης Φρονη
 ἕκαστον κοσμίως ἐκ πασῶν τῶν ἀρετ
 θέν, ὡς διὰ πολυχόρθε κιθάρας ε
 θείσης, πολύφθογγόντι μέλῳ κα
 τῆς ἀρετῆς ἀνακρέεται. Ἄλλ
 οὔτως ὄντα μεγάλα, ὡς πάντα λ
 εἶδῶτα, τῶ μεγέθει νικᾶν, (καὶ σηγ

πρῶτον ἡμῖν, μὴ πρὸς ἑτέροισι
 πρὸς ἑαυτὰ δὲ μόνα συμβάλλουσαν
 ἢ πῶς γὰρ ἂν ἑτέροις ἀντεξέστη
 μηδεμίαν ὑπερβολὴν παρέλιπε
 ἢ δὲ πρὸς τὸ θεῖον σηκὸν εὐπρέπῶς
 ὡς πρὸς αὐτὴν συναναπαύσειτο
 γὰρ οὐχ ὅπως ἀνθρώπους κατα
 πολυτελεῖ τὰ κοσμήματα, ἀλλὰ
 ἀγγέλους εἰς εὐφροσύνην τε καὶ
 θάπερ ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆν
 κατηγλαϊσμῶν θεωμύων τὸ τῆς
 σαύτης ἀγλαΐαν, καὶ εἰμὴ λαοῦ
 οἴμῳ αὐτοῖς, ἀλλ' οἷς μεγα
 λυφανεστέροις καὶ λαμπραῖς ὑπε
 ρβόλαις καὶ ταῖς ὑμετέροις σπυδαῖς καὶ
 μώτερον κατηγλαΐσαι, ἵνα
 φέρῃ τὸ ὑμέτερον μεγαλοφροσ
 οῖον πεπλόγηκε πρὸς αὐτὴν,
 φιλότιμον ἀνακηρύττειται, πείθει

Ἰπὸ τῶν ὀρωμένων λαμπρότητων ,
 ἔκοσμήσαντο πληθύνον , τῶν μεγ
 των ἀναλόγως στοχάζεσθαι . καὶ τῶν
 τωσὶ κεκοσμημένων ὁ εὐκτής οἶκος
 τῆς ἱεραῆς κορυφῆς θεοφιλείας συνυφαί
 πυσσῶν τινῶν δίκην φειφανῶς τοῖς ἀ
 πυσσῶν τῆς παντοδαπῆς ἀρετῆς καὶ λα
 πολιτείας τὸ κάλλος τῆς ὑμετέρας
 τος . τοῖς δὲ θεοῖς ὕμνοις , ὅσων
 κοσμιώτερον ἀναδείκνυνται , μόνοις οὐ
 τοῖς ἀγγέλοις κατ' ἀξίαν θαυμάζει
 ἀμιλλωμένη ἡσυχία καὶ γενναία ψυ
 ρεμβάσθαι ἀφροσύνης καὶ ἀκλινῶς τῆς σώ
 σεως διατελεῖ πρὸς καρτερῶσα το
 πρὸς τὸ κρεῖττον εἰτεύξεσι . χα
 ποιηταὶ καὶ μῦθοι , οἵτινες Ἄτλαντά
 τοντες , τῆτον τοὺς καὶ γῆν ἀνέχου
 διδάσκειν , ἵνα τῶν τοσούτων πιεζόμενοι
 κίω ὑπέχοι τῆς εἰσάσεως . ὁ δὲ

ὑπὸ τῆ ἀληθείας τῆ πραγμ
 νῶ, λεγέτω θαρρῶν τὴν ὑμετ
 σερρότητι πίστεως καὶ λιταῖς,
 ὅ γοῖν τὸ σοιχεῖον τὸ ἀψυχα
 σίαν πρωτοτόκων τῆ ἐν ἔρα
 μένων, ἐπεὶ καὶ θεμέλιῶ
 χρηματίσαι ἠξιώται διάρετῆς
 ἐν αὐτῇ πολιτθλομένων χειτῶ
 θυχωμένη, πᾶσι τῶ τῆς περ
 θεὸν ἐξιλιάσκεται, καὶ τῆ
 χειρῶν ἐκτάσει τοὺς ἀμαλικίτα
 ἀντιτασσομένους τῆ αὐτῆς τρα
 τυραννίδῶ, καθάπερ ἄλλο
 πάλαι ἰσραὴλ, τῆ νομολάτε
 ἀλλὰ τῆ νέον, τῆ ἐν ἀληθεία καὶ
 καὶ οὐ ρύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἐν ἐπαγγελίαις ἱερουσαλήμ, τ
 σιν ὁδηγίαις, τοὺς πιστοὺς θρα
 ἐν χοινίσματι κληροδοσίας κλ

ὃ δὲ ναυῆ τοῖς ἰσθαίοις χώραν ἐκλήθη
 ἀκάνθας καὶ τειβόλης ἐπιταχθεῖσαν
 ἥτις οἶδε τοῖς ἐπιβάσιν ἑαυτῆς καρπ
 γήτως μακαριότητα, καὶ ταῦτα φέρει
 ἀ μὴτ' ἀκοῆ, μὴθ' ὄρασις, ἀλλ'
 ἀνθρωπίνη λησῶτα γενέσθαι, καὶ
 σκεῦος ἱερολόγησεν· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅ
 ἔλαθον, καὶ τῶν προσόντων αὐτῆ
 μηδὲ πελάσασα καθάπαξ ὑπεαχόμε
 ὑποσυρεῖς ἀθρόως τῷ ῥύματι,
 δυσέκνητον πέλαιγμα τῶν αὐτῆς
 βέβλημα, ὑπερπαιόντων τὴν ἐμὴν,
 τε καὶ ἀφάνοιαν· Ἄλλ' εἶδοκεῖ οἷτε
 μεθὰ παλίνδρομοι ἐκνηξάμενοι,
 μέσον γενόμενοι, μείζοσι κατακ
 αὐτῆς προτερημάτων τοῖς κύμασι
 χιον ἢ λόγον τέτοις γενόμενον ἄπο
 μετάκλητον οἰτεῦθεν ἀναλαβόμενοι
 ὥπερ ὄρηται τὴν ἀρχὴν, ἐπὶ τὸ

να τῆ ὑμετέρα δεσποσία κορυ
 αὐθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς τ' λόγων ἐργ
 τῆς παιδείσεως, καὶ λόγοις ἀγ
 τῆς ψυχικῆς καρδίας τῶν καθ
 μύοις ἐκτρέφει. οἱ τ' εἰ ἡμῖν λα
 καὶ τωμύλα φθέγγεσθαι, τοῖς κυκ
 ἐγγυμνάζουσι, καὶ τ' ἔτι νῦν καταρ
 νῦντες νοήμασι, καὶ ἱστορίαν συν
 τοιότοις τοῖς ἐδωδίμοις καὶ καρυ
 νοντες, αὐξήσουσιν ἡμᾶς, καὶ εἰς ἀ
 πνεύματι ἀνάγουσι καὶ τελειῶσι
 παιδεία μετρίως ἀσκηθέντας,
 σοφίαν, τὴν καθ' ἡμᾶς καὶ φιλόσο
 φον, καὶ τὴν εἰς ἔργοις τε καὶ δόγμα
 φηὶ καθαρότητα, δι' ἧς ἐπὶ τὴν
 τὸ θεῖον ποδηγετούμεθα ἀπλα
 δεύουσιν. ὅθεν τὰς μὲν πρὸς ἀ
 ἀμοιβὰς. χεῖρόν δ' τῶν αὐτῆς ἀ
 ἔργου ἔπιταμιεύεται ζωὴν ἀ

των ἀγαθῶν μετοχῶν, ἣν ἐντεῦθεν
γυησάμενοι ἔφθην, δι' ἧς ἐκός
ὑπερκαθημενῆς ἀξίας τὴν ὑμετέρην
ἡμεῖς δὲ τοῖς ἱεροῖς ποσὶν αὐτῆς σὴμ
θημενῆς περικλινομένοι, χάριτες
χάσας ὁμολογῶμεν τῆς εὐποιΐας, καὶ
ἔποτρεύομεν, φωτισμὸν γνώσεως
ἀνάγει αὐτῇ περὶ χελυμενῆς χάριτες
αἰτούμενοι, ὡς ἂν ταῖς παρ' αὐτῆς
ἐπιρρώθεντες, τῆς περὶ τὰ ποθέμενα
τονώτερον ἀντεχώμεθα, καὶ γεωργίαν
τὴν καλλίστην τῆς λόγων ἀρετῆς,
χρυσῶ πάντος τιμαλφέστεροι, καὶ ἀ
πρότεροι, καὶ τῶν ἐν βίῳ ἀγαθῶν ἀ
ἐπεὶ περὶ ἀπλῶς ἀπάντων καὶ μονιμῶν
καὶ προσεγγεῖν, ταπεινοῦς ἔτι, καὶ τ
ρεῖαν εὐφραδείας ἀμετόχους, τολμῶ
οἱ μὲν, ἀποδοχῆς, αὐτοὶ δὲ,
Φανοῖμεν ἀξιοί, λιπαρεῖς ἰκέται περὶ

τῆ σεβασμῖα σε καὶ χριστομιμή
 ἦν, ὁ τοὺς μοχλοὺς τῆ ἀδυσ
 αὐτῆ ταρταρώσας δυνάμεις θεῖ
 δ' ἐκεῖ νέκυσ τῶφωτι τῆς αἰ
 ράψας, ὁ τὸ θάνατον κατ
 τέττε σκυλεύσας βασίλεα, καὶ
 αὐτῆ καταγαγὼν θρίαμβον, καὶ
 δεσμῖας ἀφ' τὴν ἁμαρτίαν λύ
 νέσῃσε, πρωτότοκον τὸ νεκρῶ
 καὶ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς, χειρ
 εἴη διαφθευρῶν ἐρρωμῆλω,
 μένλω τῶν οἰάκων τῆ βαβυλ
 ἀπείροις ἐτῶν εἰρηνικῆς περὶ
 τοῖς, εὐθυμίας, ἐν εἰρήνῃ
 ἀδιαπτῶτα, περὶ τῆτιντε
 κόσμῳ σύμπαντι καύχημα ἀφ
 κατθυμεγεθῆσαν τῶν ὁ πῆποτε
 ἰέναι μελλόντων, καὶ ληστεικῶς

δᾶν ἐς τὴν μεγίστην μάνδραν τῆς
 ποίμνης, βραβύων αὐτῇ καὶ ἐπιχορ
 ἀφθόνως τὰς τῆς ἀρετῆς ἀντιδόσ
 τηεῖζεν αὐτῇ καὶ συντηρεῖν δι' αἰῶν
 τάτω καθέδραντε καὶ εὐίδρυσιν, ἀ
 ηκλύετε, καὶ ἐν ἡλίοις ἀριθμῶ κρείτ
 χον. πρὸς δὲ, καὶ δόξαν ἐπὶ
 χορηγοίη, κρατύνωντε καὶ χαιζό
 τῶ χειτωνύμῳ λαῶ, ὑγιαίνουσα
 πάσης πεπετείας, ἐς γῆρας βαθ
 ἀπειρία σχεδὸν συνεξεταζόμενον.
 παναγίων καὶ θεοπειθῶν αὐτῆς εὐχ
 ξεων, διαφυλάττοι τὴν πρὸς αὐ
 κοσμήτων καὶ λογιστάτων ἀρχιερέων
 καὶ σεβασμίαν ὁμήγουριν, ἐν ἐγχα
 νία, πάσης κρείττω προσβλήης
 τῶν ἀλμυρῶν ἔβίς ὑπερνηχομδύ
 ἐν εὐθυμίαις ἀνάγειν διηεκέσι. τε

τᾶτες καὶ λογιωτάτες κληρικούς,
 τᾶτες καὶ εὐγενεστάτες ἄρχοντας
 κῶν διαφροοίη ἐν εὐθηνίαις δια
 καὶ ἅπαντα τὸ ὑπὸ αὐτῆς ἐθυσί
 μον καὶ πεισίον λεών, πάσης
 χον, ἐν ἀκυμάντῳ τῷ βίβ γαλλ
 πανσόφοις πηδαλιεσχίσεσιν, ἀκλυ
 τα, τὰ τῷ ἀντιπάλῳ ἐπεγει
 καὶ πρὸς ἀπήμονας καὶ ἀκυμάντες
 ζόμνον, ἴν' ἀπαξαπλῶς ἅπαν
 αὐτῆς ὀναίμνοι σωτηεῖς πρῶτασ
 γενόμενοι καὶ μία φωνή, λέγοιμν,
 καὶ ποιμνάρχα χεῖτε, δὸς ὄν
 σε πρῶτατῳ, ὄν ἐξελέξω τῆ
 ἀλαθῆτῳ γνώσῃ, καὶ τὸ σοὶ δοκ
 τὸ λογικὸν ποιμνιον, διέπειν
 ἐμπεπίσθῃται. μέγιστον τοῦτον κα
 θρόνον, ἀδρακόπως καὶ ἀταραχ
 λιπαρὸν καὶ βαθύτατον, μέχει

(315)

Ἐ μονογενῆς θυῖ , καὶ ἕ ὁμοσίε π
ἀγίε πνεύματῳ , ἡ μιᾶς ἀσυγχ
καὶ ἀδιακέρετῳσ διηρημένης τριάδῳ ,
μένων αὐτῶ γερῶν καὶ σεφάνων .
ἀμὲν .

εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα :

ὁ ταπεινὸς ἡ ὑμετέρας παναγιότη

Διαμαντῆς ρύσι

Τῷ αὐτοῦ κυρίῳ Διαμαντῇ
εἰς τὴν σύναξιν τῶν παμμα
ξιαρχῶν, ἐν ἰδιγτικῇ Φρ

„ ὁ ρᾶτε μὴ καταφρονησητε ἐ
τῶτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
αὐτῶν, διαπαντός βλέπε
πρόσωπον τοῦ πατρὸς
ἐν ὕψοις. ὁ ἱερός μο

Ο ἵτι μὲν ὀρέγεσθε τῆς ἀγγελ
τατον ἀθροισμα, ὅτι
ἀγγέλους, εὐγενέστατοι ἀρχοντες
τιῷ ἀγγελικῷ φαιδροτάτι
μαρτυρεῖ ἢ προθυμία ὑμῶν,
πανήγυριν παρεγένεσθε, ἢ σημερι
δαδρχία, ὅπως διὰ χάριν τῶν

ψατε , οἱ ἄσματικοὶ ὕμνοι , αἱ ψα
 συνετήσατε σήμερον , Φανερόνσι τὴν
 εὐλάβειαν , σχεδὸν οὐρανὸν πάμφα
 ναὸν ἀπεδέξατε· ἀλλὰ ἀντοχασ
 κώτερα μὲ τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς
 τὴν ἐκκλησίαν , ὅχιωλέον αἰώθη
 τὴν παρῶσαν ἡμέραν , ἀμὴ νοερ
 ἐπειδὴ ἐπεφοίτησε σήμερον ἐνθάδε ,
 καὶ αὐτὸ πληθὺς τῶν οὐρανία
 παρέστη εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ Φ
 τερον , ἢ οὐράνιῳ ἅπαντα διακοί
 νέον οὐρανὸν τὴν ἐκκλησίαν ἀνέδεξεν
 λέγω ὕρανον ; θεόνῳ ἐγένεν ἰδοὺ
 κλησία μας σήμερον , καὶ τὴν πᾶσα
 ἑξαπτέρυγα σεραφίμ , τὰ πολυόρ
 βίμ , οἱ ἀγιώτατοι θεόνοι οἱ τὴν τ
 καὶ ἐνιαίαν θεότητα κύκλω δορυφορ
 τες ἐν ἁγιασμῶ , κατὰ τὸ μεγα
 ἡσαίαν , τὰ σεραφίμ , τὰ χερσβίμ ,

ἡ πρώτη τῶν νοερῶν Τάξις, ὅπῃ
 ἀμέσως ἐνῆται μὲ τὴν θεαρχ
 ἕσιν, κατὰ τὸ ἱεροφάντιον θεοῦ
 ἐν ταῦθα πάρεσι σήμερον αἱ ἀ
 τητες, αἱ δυνάμεις καὶ ἐξουσία, ἡ
 Τάξις καὶ δόξη τριαδικὴ ἐν ἀγγελ
 καὶ αἱ ἀρχαὶ, οἱ ἀρχάγγελοι,
 νοερῶς ἐπισκιάζουσι σήμερον. πᾶ
 στρατιὰ ἐν ταῦθα σήμερον λειτε
 σταται σὺ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. ὅτι
 καὶ εὐχαριστία θεοῦ, ἐκεῖ βέβαια
 θεοῦ, ἐκεῖ καὶ πάντες οἱ ἄ
 λοιπὸν ἐδὼ βλέπουσιν οἱ ἄγγελοι σὺ
 σωπον τοῦ θεοῦ. ἐδὼ ἐνοπλιίζονται
 τε δόξαν, τὴν ὁποῖαν καὶ μέ
 πορθμύουσιν ὡς φιλόανθρωποι. πλ
 πᾶσα γεγονόνασι σήμερον, πλῆτον α
 δόξαν ἀφθαρτον χαριζόμενοι, θε
 ἀνεώχθησαν, οὐρανία φῶσα τ

καταγλαΐζοσι σήμερον, τὰ ἀνθη
μυείωνοα, ἐξήνθησαν ἐδὼ σήμερον, καὶ
καὶ ἀγιάζοσι, καὶ πλεΐζοσι νοερῶς, ὑ
βεῖς πανηγυριστὰς τῆς ὄψει αἰθ
μετρίως τὴν πνευματικὴν εὐωδία
σίας, ὁρῶ τὴν λαμπρότητα
κάλλει τὴν θεὸν αὐτὸν δυνάμει
γγελικὴν πανήγυριν ἀγαπῶ, καὶ
τοὺς ἀγγελικοὺς λόγους καὶ ὕμνους
καταλαμβάνω· ἀλλὰ τὴν κά
χυρίσω δὲν δύνομαι· διότι ὁ θεὸς
εργασίας ἐπαίνει, ἀγγελόβιον χρ
νέτι· τὰ ὑψηλὰ τὰ πραγμα
ζονται καὶ ὑψηλόν ἐσμὸν βύτι·
τατον δεῖται τὴν ἀγγέλων ἢ καθα
καὶ γλῶσσαν φρειάζεται ὁ ὕμνος
ὄχιτόσον ἔυθερον, ὅσον καθαράν
ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἔχω ὄργανον καθαρά

τοσούτον ὑψηλῆς ὑποθέσεως·
 παρῶσα ἀφροσύνη τῆς δόξα
 ἀναγκαίως ζητεῖ τὸ λόγον, ἀφ'
 δυνατὸν καταληπτὸς καὶ εἰς τὴν ὑ-
 ποθέσειν εἰς τὴν ἀγιαστικὴν καὶ φ-
 ῶτιστον ἐορταζομένων ἀγγέλων, λέγω
 ὑπὸ τῶν ἀγγέλων καὶ ἀγγέλων
 τὴν ὑματέραν ὠφέλειαν κατενόησαν
 δωρεᾶ τῶν ἀγγέλων· καὶ πρῶτον
 σημεῖν ἐορτὴν, ἐνδοξοτάτην ἢ πα-
 ρα πάντων· διότι εἰ καὶ πάντες μὴ οἱ ἀ-
 γίοι καὶ τιμητέοι, ἀλλὰ οἱ ἀγγελοὶ
 διότι καὶ πάντων ἀγίων οἱ ἀγγε-
 λοὶ ὡσὰν ἐγγύτεροι τῷ Θεῷ τῆς δόξης
 μᾶλλον ἀγαθοποιοὶ, ὡς τῆς πηγῆς
 τῆς ζωῆς, δηλονότι τῷ Θεῷ, οἰκειότα-
 νοερὸν καὶ ἀύλον τῆς οὐσίας τῆς
 ζωῆς· οἱ ἀγγελοὶ εἰς ἡμᾶς, πάντων ἀγίων
 ἀγαθοποιῶν· πάντα ὅσα ἂν εἴη

ταχέως φθάουσιν, ὡς νοὸς ταχυ-
 τικῶ ὑσίαντες· εἰς πᾶσαν ἡμῶν χρῆ-
 σιν γίνονται πρῶτοι· ἀλλ' ἔτι καὶ
 τῶν ἐπαινοῦ, αἱ πρῶτοι πάντων εὐχα-
 ριστίας ἀγγέλοις ἀρμόζουσιν· ὅμως τίς
 ὑψηλὸν λόγον καὶ δυνατὸν, ὅπως
 ἐπαίνους ἀγγέλων; τίς ἔχει οὐρανὸν
 ἐδιδάχθη τὴν ἀγγέλων διδασκαλί-
 ας; τίς ἔχει ὑπερβάτων νοερῶν κτισμά-
 τιν, ὅπως καὶ ἡπορέσει καὶ θαυμάσει
 τικῶ δόξαντες; τίς ἔχει γλωσσά-
 ρα γελικῶ, ὅπως καὶ δυναθῆ καὶ ἐπαινεῖ
 λους ἀκέραια; ποῦ λόγοι; ποῦ ἐ-
 τοι, ὅσοι εἶναι οἱ ἀγγελοι; ποῦ
 τόσα χαρίτων ἀνθρῶ, ὅπου καὶ πλ-
 φανα, ἰσάεισμα μετ' ἀγγέλων τ-
 τίς ἔχει τόσαις φωναῖς, ὅπου καὶ
 εὐχαριστίαις, ὅσαις θύεργεσίαις ἀπὸ
 λαμβάνομεν; ἀλλὰ καὶ ἀν' εὐρεθῆ τ-

μοι τί πρῶτον νὰ ἐπαινέσῃ· μ
 γελικῶν χαρίτων εὐρίσκονται,
 πρῶτον νὰ ἀντλήσῃ ἕ πανηγυε
 φορμάς· ἀν ἀρχίσῃ ἐκ τῆ
 πλέκῃ τοῖς ἀγγέλοις ἢ ἔπα
 νόμοι ἢ ἀγκωμίων ὡς καλε
 εἶναι ἢ ἀγγέλων ὁ ἕραν ὅ τ
 μὲ ὅλον ὅπῃ εἶναι ὑλικὸν καὶ ἄ
 ἀξίως ἐπαινεῖν δύναται; ἀν ἕ
 γόνος καὶ γονεῖς ἢ ἀγγέλων, εὐρίσ
 ἢ Θεόν. καὶ πάντα αὐτοῖς
 Θεὸς εἶναι τῶν ἀγγέλων, καὶ
 πατῆρ, καὶ συντηρητῆρ, καὶ εὐεργ
 εὐρεθῆ τινας, ὅπῃ δύναται νὰ
 αὐτὸς καὶ τοὺς ἀγγέλους, τὰ
 κτίσματα ἕ Θεῷ, ἐπαινέσειν
 κτίσματα εἰσὶν αἱ νοεραὶ δυνάμ
 νὰ ἔχουσιν ἀρχὴν, καθὼς καὶ
 ποιήματα, ἀλλ' ὅμως εἶναι κτίσρ

σις αὐλῶν, καὶ χάριτι τῶν πλάσ-
 αῖδι καὶ ἀθάνατοι· εἶναι τῆς
 σοφίας πεπληρωμένη· πᾶσαν βε-
 νοιαν τῶν θεῶν, ἀμέσως ἀποκαλύπτει
 ἀπολαμβάνει δόξαν, ἀπὸ τὴν δόξαν
 ὁποῖαν αἰδίως, καὶ λατρεύουσιν οἱ
 ὁρῶσι, καθὼς ἠκέσατε· οἱ γὰρ ἄγ-
 Κάθε πρᾶγμα, εἶναι καὶ ὀνομάζει
 ἀπὸ τὴν οὐσίαντα, ἀν εἶναι ὑπερέχ-
 ρωτάτη, ἢ εἶναι τίμιον διὰ τὴν οὐ-
 εἶναι θεϊκὴ καὶ ὠφέλιμοι· εἶναι τῆς
 τὴν ἐγγύτητα καὶ ἀνατρεφῶν, ὅπου
 μὲ ἀλλοτι τιμιώτερον ἢ ἕν, τίμιον
 ἀψυχοῖς κτίσμασι τῶν θεῶν πρῶτον
 ὑπερέχει τῶν ἄλλων κτισμάτων, καὶ τῆς
 καὶ τῆς δυνάμει ὅπου ἔχει εἰς τὴν οὐσίαντα
 οἱ ἀγγελοῖ, τίμιοι καὶ θεϊσῆς τιμί-
 τεροι ἀσυγκρίτως, ὅτι καὶ ἀπὸ ὅλα
 τα, καὶ ἀλογα καὶ λογικά, εἰσὶ καὶ

εἶναι φωτεινὴ καὶ φωτιστικὴ ὑπέ-
 ρτες· μάλλον δὲ, εἶναι ὅλον φῶ-
 ς δεύτερα, καὶ τὸ θεολόγον γ-
 ἀκρατὰ ρὰ μάθης καὶ τὴν πολυ-
 τὸ ἀγγέλων; σοχάσθε τί δύνα-
 ῖς ἡλιος ὁ αἰσθητὸς εἰς τὸν κόσμον
 καὶ οὕτω καταλαμβάνει ἀπὸ τοῦ
 ἀπὸ τοῦ ὀλίγου, τὸ φεῖσόν
 δυνάμει τὸ ἀγγέλων· ὁ ἡλιος
 τος, θάλπη, ζωογονεῖ, συστῆ-
 ῖς ὁ κόσμος, καὶ καμίαν φορεῖ
 σηπώδη τὴν γῆς οὐσίαν, τὴν μετ-
 λοιτι τιμιώτερον, καθὼς εἰς πο-
 κάμνη μάλαμα· αὐτὸς εἰς ἑ-
 ρίωθι τὴν ἀκτῖνα, καὶ γενοῦσθε
 μαργαρίτω, ἔτσι τὸ ἀγγέλων
 τὰ ἐπισκέπτεται, πᾶσαν τὴν
 ἀφουλάτῃ, συντηρεῖ τὴν ἰσότη-
 χεῖα τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ σώ-

κολάζει ταῖς ὑπερβολαῖς τῆς, ὅπ
 τωσιν· αὐτὴ καὶ θαλάσσης καὶ ποτα
 τὴν μὲν ἀμετρίαν συφέλλει, τὴν
 ἀφαιρῆ· ἐκτείνει τὴν ἀνέργειαν
 ὄρη καὶ εἰς βενὰ, καθὼς ὁ παρὰ
 αἰνίτληται λέγωντας, αἰνεῖτε τὰ
 οἱ βενοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ
 καθὼς λογιάζω, τοὺς ἀγγέλους
 εἰς αὐτὰ ἐφορβύσει καὶ φυλάττωσιν
 καὶ ἀλλοθίπερ ἡ ἀγία γραφή, ὅτι
 ἀνθρώπων, ἔχει φύλακα ἀγγέ
 λων ὅπου τὸ κυβερναῖ νοερῶς, κα
 τὰ Ἰωάννη κεφαλαίῳ τῷ δανιήλ.
 πόλις, πᾶσα ἐκκλησία, ποτὲ
 λικῆς φρενῶς ἀμοιρῶ, μαρτυ
 ρίαγγ: κεφ: ἀ'-α: τῆ ἰδίας ἀπ
 ἔωτὰ ἀσέρες, οἱ ἔωτὰ ἀγγελ
 κλησιῶν εἰσι. καὶ πάλιν ἐν τῷ β'-α
 τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐφεσινῆς ἐκκλησίᾳ

γέλω τ' ἐκκλησίας σμυρναίων·
 εἶναι φανερόν, ὅτι πάντα φρουροῦν
 γέλων, πάντα ἔχουσι νοερόν φύλ
 τας· καὶ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι ἰ
 ὁποιητῆς τ' ἀγγέλων μᾶς ἐδίδαξε
 τε μὴ καταφρονήσητε κ'·
 Ἐτзи εἰς ὅλα ἐκτείνεται, καὶ
 ἀψυχα, ἡ δύναμις τ' ἀγγέλων·
 ναται· ἐν πᾶσιν ἐνεργεῖ· πλὴ
 νερότερον· εἰς ὑμᾶς οἱ ἄγγελοι τὰ
 καὶ ἁγιαστικώτεραις ἀποτελοῦσιν
 ὑμῖν μὲ τὴν ἀκτίνα τ' φωτισμῶν
 ἀτίμητον μαργαρίτω τ' πίστεως
 ἀγγελοι ἐργάζονται τὸ χρυσίον
 καθαρόν, δηλαδή τ' λαμπρὸν β
 κοσμικῆς ἀπηλλαγμῶν φθορᾶς·
 λοιπὰ δὲ ἡμᾶς τὰ εὐεργετοῦσιν οἱ ἀ
 εἰν ὑμῶν τὰ φυλάττουσιν· ὑμᾶς
 ἐκεῖνα φρουροῦντες· ἐπειδὴ καὶ πάν

μας ἔγιναν· ὑψηλὰ ἀληθῶς τὰ
 ἀγγέλων· μεγάλη καὶ πανταχῶς
 ἐστὶ τῶν νοερῶν ὁσιῶν ἡ δύναμις· εἰς
 ὁ φωτισμὸς καὶ ἀγιασμὸς τῆς
 ἡλικίας φωτιστικὸς, εἶναι καὶ ὁ ἡλικίας
 αἴτιος, ἀμὴ εἶναι ἀπλῶς εἰς τὰ
 δὲ θειότατοι ἄγγελοι, καὶ τὰ
 συντηρῶσι, καὶ τὰς ψυχὰς μας ἀγ-
 θάρμοι, καὶ ὅχι καθὼς ὁ ἡλικίας ἀ-
 μὴ τὴν προσαγωγὴν τῆς θείκης βελή-
 οἱ ἄγγελοι λογικῶς καὶ προαιρετικῶς
 ζῶσιν, ὡς βίεργετικοὶ καὶ φιλόανθρωποι
 ὅταν τελειώσῃ τὴν κίνησίν τε εἰς τὸ
 μισφαίριον, παρθύς δύνῃ, καὶ πα-
 ἡμᾶς· διὰ τοῦτο καὶ συγκρίνῃ π-
 καὶ τὴν πυκνότην, μὲν ταῖς πολλαῖς τῆς
 λάσσης ἀνεθυμιάσεις· ἀμὴ τὴν ἀγί-
 φωτισμὸς, μὲν παντοτινὰ ἀδύ-
 γημα, καὶ αἰδίως μᾶς φωτίζῃ,

Ἡ Φωτὸς τῶν ἀγαθοῦ, ὅτι καὶ
 παύσα φωτίζονται ἀπὸ τοῦ Φωτός
 ἀκτιστον τὸ θεότητος. λέγω γὰρ
 ὄχι μόνον διὰ τὰ περιηγημένα ἀξι
 γελικῆς οὐσίας, εἶναι καὶ λέγονται
 θαυμαστοὶ καὶ τίμιοι, ἀλλὰ τὸ περι
 τὴν περιηγημένην καὶ παντοτεινῶς
 ἔχον εἰς τὸ θεόν. λέγω γὰρ ὅτι
 ὅταν τὸ θεϊκῆς δόξης δὲν ἠξέμεν
 ὅσαν τῆς περιηγημένης θεὸν μακαριότητος
 ὀρεκτότερον, οἱ ἀγγελοὶ λοιπὸν,
 ὑψηλὰ, καὶ ἀπολαύσει παντο
 εἶναι οἱ πλέον πάντων μακαριώ
 εἶναι τίμιοι εἰς ὅλους, ἀν εἶναι ἀγαπ
 ἀν εἶναι τίμιοι εἰς ὅλους, ἀν εἶναι
 ὅλους, ἀν εἶναι ζηλωταὶ οἱ περιηγη
 βασιλέα, πολλῶν περιηγητέων ἀκ
 τοιοῦτοι ἀπὸ τῆς θεοῦ οἱ ἅγιοι ἀγγελ
 γάτως τὸν περιηγητέοντα. λέγω

Αν ἡσελεύη, καὶ μὲ ὄλον ὀποῦ πέριξ ἄπὸ
 μοιόν της κτίσμα τὸ Φῶς, δηλονότι
 γίνεται τόσο φωτεινὴ καὶ λαμπρὰ, ὅτι
 τὴν ἀναχώρησιν παρηγορεῖ ἔξ ἡλίου,
 νύκτα κατα φωτίζει, γίνεται τόσο
 εἰς τὰ ἐν γῆ καὶ θαλάσῃ πράγματα
 ἢ αἰθήσεις τὸ μαρτυρεῖ φανερώτατα
 πάντα ἢ αὐξάνουσιν ἢ μειοῦνται καὶ
 ὀλίγον φωτισμὸν, ὅπου ἄπὸ τὴν σε
 βάνουσι, τί νὰ λογιώσωμεν ἡμεῖς περ
 ῶτατοι ἄγγελοι, ὅπου ἔχετε τὸ Φ
 ἄπὸ τὸ Φῶς τὸ ἀκτιστον καὶ ἀναί
 ρησίς θεότητος, καὶ ἀείποτε τὸ ἔ
 λῆ καὶ ἀμείωτον, ἐπειδὴ τέλεια εἶ
 τα, ἔξ θεοῦ τὰ χαρίσματα; ἀ
 νατον νὰ ἐξμελυθῆ μὲ λόγον ἢ
 δύσκολα χωρεῖ εἰς τὸν νοῦν ἢ χάρ
 ποίαν ὡσὰν καθαρώτατοι καθρέπτ
 ἄπὸ τὴν ἀτραπὴν τὴν ἀναίτις θεότη

εὐεργετικοὶ εἰς ἀλλήλους, ἀ
 κοινωνικῶς τὴν μεταδίδετε, ἕως
 μας, καθὼς ὁ Θεολογικώτατος
 νύσι. ἀδύνατον ὦ μέγιστοι
 νὰ ἀειθρηθοῦσι τόσαις ἀπει
 τόσαις εὐεργεσίαις ὅπου λαμβά
 δι ὑμῶν. ὅθει ἤθελα γήση τ
 ἔπαινον ἕως ἐδῶ, ἤθελα ζητήση
 πὸ τὴν Φιλανίανσας, εἰς τόσον
 εἰς τοὺς ἀνεφίκτους ὑμῶν ἐπαίνε
 στον βάρθ. εἰνοιῶν τῆς δόξηςσο
 δὲν δύνομαι νὰ χαλάσω τ ἔπαίνο
 κυραν· σφαλερὸν εἶναι λογιάζ
 ταμεσῆς τ πελάγης τ ἔγκωμίο
 βολετὸν νὰ κατεβάσω τ εὐφημίο
 μνα, βλέπωντας ἀκόμι ἀπλθ
 ξης καὶ δυνάμεὸς σας τὸ πῆλαγ
 ὠδρακαλῶ, πέμπετε μοι νοημο
 νόμους ἀπὸ τ χάρινσας, καὶ ὅδ

λῶς, ἕως εἰς τὴν λιμνὴν τῆς δόξης σα
 φιλέοργοιμα καὶ φιλάγγελοι ἀκροατ
 ἀγγέλων δόξα, ἐπειδὴ ἠκούσατε πῶ
 καὶ θαυμάσιον, ὡσὰν ὁποῦ φέρεται
 τὴν ἀκτιστον τῆς θεῆς δόξαν καὶ ἀναλλοί
 ἐμάθετε πῶς ἡ ἐνέργειά της εἶναι ἀμέ
 φελειά της παντοτεινὴ, μὴ λογιάσετε
 σιω δύνανται καὶ χάριν ἔχοντι οἱ ἀγγ
 εἶναι πληθὺν ἀμέτρητον καὶ ἀνεξερβύ
 χιλιάδες ἐλειτέργον αὐτῶ, καὶ μύ
 παρρητήκεισαν αὐτῶ, δηλαδὴ τῶ
 θεῶ, καθὼς ὁ προφήτης δανιὴλ ἀπ
 κεφ: ζ'·: τῆς προφητείας της· οἱ ἀν
 εἶναι πεισσοί, τόσοι δύνανται πεισσοί
 μὴ ἡ φύσις τῆς ἀγγέλων οὐχ οὕτως·
 ἀγγελῶν, ὡς θαῦμα πρὸς δόξαν,
 μὲν θεὸν ὑπέροχτη, τόσοι δύνανται
 πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ οἱ ὄντες, καὶ
 τες, καὶ οἱ ἐσόμενοι· ἀσυγκρίτως ὑ

ἀγγέλα ἡδύναμις, ἀπὸ ἔλων
 τὴν δύναμιν· ἔτσι καὶ ἡ εἰρήνη
 ὠφέλεια ἔσται, ἀπλῶς ὑπερβαίνουσα
 ἐν τῷ κόσμῳ ὑσιῶν τὴν εἰρήνην
 καθὼς καὶ ἀνώτερον ὁ λόγος ἀποφασίζει
 ἂν ἀγαπᾷ τινὰς νὰ μάθῃ πλεονεξίας
 μέτρον τῆς ἐνὸς ἀγγέλου δυνάμεως
 ἀγίαν γραφὴν ταῖς εἰργασίαις
 τοῖς ταξιαρχῶν, καὶ θεῶν μυστηρίων
 πλὴν φαίνεται μοι πολλὰ εὐκταί
 νὰ μετρήσῃ τινὰς τῶν δένδρων
 τὰ ἄστρα τῆς οὐρανόθεν, ὡς νὰ
 ταῖς πρὸς ἀνθρώπους εὐεργεσίας
 διὰ τῶν δύο τρίτων ἀγγέλων τῶν
 οἱ δύο πρωτοστάται τῶν ἐποικρατιῶν
 ἔξαρχοι τῆς ἀγγελικῆς πανηγύρεως
 τὰς μυρίας καὶ παντοδυναμίας τῶν
 ματᾶ τῆς εὐεργεσίας· καὶ ὅταν
 δύο, ἤρκεσαν εἰς τοσούτων κατὰ

ρεσίαν, καταλάβετε πόσιω ἔχθη
 λⓄ δύναμιν, πόσιω χάριν ἔλαβεν
 γὴν τ̄ ἀθανάτων χαρίτων, εἰς τὴν
 σταταμ̄ λέγω ῥ̄ ὑμῖν κ' μάλισ
 νεταμ̄ εἰς τὴν γραφὴν, κ' ὄχι μόνοι
 εὐεργεσίαις ἐνήργησαν κ' ἐνεργῶσιν
 ἀμὴ κ' ὅσα ἠθέλησεν ἡθεῖα φύσις κ'
 θεός, νᾱ ἐνεργήσῃ ἀμέσως κ' μοναχῆ
 χωρὶς ἀγγέλων λειτουργίαν δὲν ἔγινον
 πρώτῳ τ̄ σωτηρίας μας ὑπόθεσιν
 τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, ἀγγελⓄ
 ἀγγελⓄ εὐαγγελίζεται τὴν παρθεν
 λⓄ ὁ δηγεῖ κ' τοὺς περσῶν βασιλεῖς
 ρας φαινόμενⓄ, στρατιὰ ἀγγελ
 πομπέσιν εὐαγγελίζεται τ̄ γεννηθέν
 λᾱ Διὰ τί ἐδὴ στρατιὰ κ' πλῆθⓄ
 φανερωθῆ ἀκροαταὶ ἡ χαρὰ τ̄ φιλα
 ἀγγέλων, ὅπου Διὰ τὴν σωτηρίαν
 τὴν ὁποίαν ἐφανερώνα κ' ὁ ὑμνⓄ ὁ

τότε, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ κ' ἰ
 ἀγγελων ὁ δεσπότης καὶ βασιλεὺς
 μᾶς ᾧ ἡμετέρας τὴν χαρὰν ὅπως
 γελοι διὰ λόγους, ὅταν τὸ κα
 μῆν. χαρὰ γίνεται κ'. ἀφίνω
 ἀγγέλων εἰς ἕτο τὸ μυστήριον λε
 ἔρχομαι εὐθὺς εἰς τὴν ταύρωσιν ἕ
 τῷ Θεῷ καὶ ἀνάστασιν. εἰς τὰς ὁ
 τομα ἀληθινὰ ἀκροαταί, καὶ ᾧ
 μάζω τῷ ἀγγέλων τὴν δύναμιν, ὅ
 καὶ αὐτὸν τῷ ὕον καὶ λόγον ἕ Θεοῦ,
 ὅσον διὰ τὸ ἀνθρώπινον πρὸς τὸ
 γελῶ ἐφάνη καὶ τὸν ἐνίσχυσει.
 ἀγγελῶ ἀπ' οὐρανῶ, ἐνίσχυο
 κεφ: 22. Ἄγγελῶ ἐξέπλη
 λάττοντας τῷ ζωηφόρον ἕ χειτῶ
 μορφῆς τῆς τὴν ἀστραπὴν, τὴν ὅ
 φέροντες οἱ φύλακες ἔφυγον. ὁ
 ᾧ ἡμετέρας μυσθφσεθις γυναίξ

το τὴν ἀνάστασιν· οἶδα ὡς ἰησοῦν τ
 νον ζητεῖτε· ὅτε ἔστιν ὧδε· ἢ
 εἶπε· ματθ: κεφ: 28. ἄγγελ
 ἀνάληψιν τ χειρῶν, κτλ τ λόγ
 λαβῶν ὁ χειρὸς εἶπεν ἀπάρτι ὄψε
 ἀνέβαινον καὶ ἑκατέβαινον, λειτ
 μτ τ ἀνθρώπινης φύσεως εἰς οὐρανοῦ
 καθὼς εἰς τοὺς ποιμένας ἐδίδαξα
 τ θεοῦ λόγος εἰς τ κόσμον κατὰ βασι
 εἰς τοὺς ἀποστόλους, τὴν δευτέραν τ
 πάλιν ἔλθουσιν, οἱ ἄγγελοι τὴν ἐδίδ
 δρες γαλιλαῖοι· τί ἐσήκατε ἐμβλ
 οὐρανόν· οὕτω ὁ ἰησοῦς ὁ ἀναλη
 μῶν εἰς τ οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται
 ἐθεάσαθε αὐτὸν, πορευόμενον εἰς
 λουκ: κεφ: α': τ πράξεων·
 ἀποστόλοις συνεleitέργησαν καὶ εἰς
 γελίαι τὸ κήρυγμα, καθὼς αὐτὴ
 βλ τ πράξεων ἰστορεῖ· Ἀλλὰ

συντομώτερα, ἄγγελοι καὶ τὰ πα
 λαιοὶ καὶ τὰ νέα θαύματα εἰς πάντ
 ἄγγελοι ἀπεκάλυπτον εἰς τοὺς
 θεῖα ὄραματα, ὡς δῆλον ἐν τῇ
 ἄγγελοι καὶ τοὺς μετὰ χειρὸν διδασ
 γώγησαν τὰ βάθη τοῦ πνεύματος
 μαρτύρων ἐπαρηγόρευον τοὺς πόνε
 ἀσκητῶν ἐκέρριζον τὴν ἀμετρον
 καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ἀγγελικῆ δύ
 θενοὶ, καὶ χῆρα, καὶ ὀρφανὰ, καὶ οἱ
 οἱ ἀδενδῶντες, καὶ οἱ κινδυνεύοντες
 ἀπεδείχθη λοιπὸν ὅσον ἂν τὰ εἰρη
 γέλων ἢ δύναμις, ἢ δόξα ὅπου ἔχε
 ὅπως δύνανται νὰ χαρίζουσι· τί
 ἀκροαταὶ; ἢ γνώσις δηλαδὴ τοῦ οὐ
 νανθρώπων ἀγγέλων, ποταπὴ ἀρε
 πλετεῖ τὴν τοσαύτῃ χάριτι ὅ
 ἀλλὰ λέγει ὁ ἐκ δαμασκῶ θεολ
 ἔπειδὴ οὐσίαν ἀγγέλων ποτέ τινος

πόν ούτε ἠμπορεῖ ποτε νὰ τὴν κατα
 δῆ εἶναι καὶ ἡ ἀγγελικὴ οὐσία, ὅσο
 μας ἀκατάληπτος καθὼς ὁ Θεός.
 τῶν ἀγγέλων, μόνον ὁ Θεὸς τὴν ἡξέ
 ἐπλασε, μὲ ὅλον τῆτο, μηδὲ αὐτὸ
 ρωσει, ἀλλὰ καθὼς ἠκύσατε, μονα
 ξαν ἐδήλωσε τῶν ἀγγέλων, μοναχ
 ειν εἶπει ὅπου ἔχουσι κοντὰ εἰς τὸ οὐ
 ρα τὸ Θεόν. λέγω γὰρ ὑμῖν κί
 δόξαν ὅπως δύνανται νὰ βλέπουν οἱ ἄ
 νὰ μάθωμεν τὴν ὑπερῆχον οὐσίας τ
 φέρει νὰ ζητήσωμεν πεισιότερον, ὅτι π
 ἡ φύσις, ὅσον εἶναι κρυπτή, ὅσον εἶναι δ
 τόσο εἶναι ποθεινότερα καὶ τιμιώτερα· κ
 τα εἰς ὁ Θεὸς τὴν ἀκατάληπτον φύσιν
 δὲν καταλαμβάνεται πῶς ἔχει, τόσο
 πεισιότερον· ὅσον ἐπιθυμεῖται, τόσο
 πεισιότερον· ἴσον δὲ πάλιν ἐξετάζει
 γιάζει τὴν ἐξετάζοντας, καὶ τὸ θεολόγ

ἡμεῖς δὲ καὶ ἀπὸ τῶν κόσμων τὰ
 πλέον δυσεύρετα ἔχομεν τιμιώτε
 ρομεν καὶ πολλὰ καὶ ἀγαπῶμεν
 ἔττι καὶ τῶν ἀγγέλων ἡ οὐσία, ὡς
 ταί, ὡς ἰσώτερον δοξάζεται,
 εἰς τὸ λόγισμα ἀγνωστῶν. Ἄ
 εἶπον καὶ εἰδίδασαν ὡς ἀγγέλων
 κυρίως τὴν φύσιντες. ὁ θεῖος
 καὶ φλόγα τοὺς ὀνομάζει· ἀλλὰ
 τί εἰσι κρυφώτατοι καὶ ὄξει
 ὑπηρεσίαν· πῦρ, διὰ τὴν εἶναι κα
 γα, διὰ τὴν εἶναι φωτιστικοί·
 ναί ἰδιώματα φύσεως, εἶχι φύ
 φωνότατα τῶν προφητῶν ἡσα
 εἶπε μοναχὰ τῶν ἀγγέλων, τὸ
 ρωσε· τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ ὕμνος
 λογία ἢ ἀκατάπαυστος· τὴν
 λῦ φεβ καὶ εὐταξίας, ἀποπλη
 τῶν θεῶν, ὡς ἐν κεφ: 5^α: ὁ

ἔθεολόγησεν· ἐν δὲ κεφ' : γ^α :
 βασιλεὺς ναβεχοδονόσορ, τὸ κάλλ^α
 θαυμάζων, καὶ ἐπαινῶν τ^α ἀγγέλου
 πει εἰς τὴν κάμινον, τὸν ἔλεγε π^α
 μοι^α μὲ υἱὸν θεοῦ· ἡ δὲ ὄρασις τοῦ
 μόια υἱῷ θεοῦ· καὶ αὐτὸς ὁ ἰδι^α δ^α
 ζ^α κεφαλ^α : μοναχὰ τὸ πλῆθ^α
 εἶπε, πῶς εἶναι ἀπειρον· χίλια καὶ
 μέγιστ^α καὶ πρῶτ^α ἐν τοῖς περὶ
 π^α μωϋσῆς, ἀκρεβῶε εἰνοήσας τὴν
 δόξαν τ^α ἀγγέλων οὐσίας, δὲν ἔπι
 πῆ τίποτες διὰ λόγου της, διὰ νὰ μ^α
 ἄσεν οἱ ἔβραῖοι ἄλλω θεότητι, ἀλλ^α
 ὅπ^α ἔγραφε τοῦ κόσμου τὴν γένεσιν, (^α
 μ^α καὶ οἱ ἀγγελοι, ἀγκαλὰ καὶ ν^α
 τ^α, καὶ τὸν ναζιανζηνὸν θεολόγ^α
 ἀνάφερε ποσῶς ὁ μωϋσῆς εἰς τὴν περι
 ματείαν περὶ ἀγγέλων, διὰ νὰ μὴ
 θεΐας ἀφορμῶν, εἰς τὸ κῆφον καὶ ἀπ

τῶν ἰσθαίων· ἔτσι καὶ ἐγὼ ἀκρ
 σίας τῆς ἐγκομιαζομένης ἀγγέλο
 ζομαι θεϊσότερον· ἀρχῶσιν
 πον οἱ προφῆται καὶ ἅγιοι δια
 εἶναι πρέπον νὰ θολώσω τὴν λαμ
 τούς ἕκαμην ὁ χειρὸς, μὲ ἐδι
 μάλιτα καὶ αὐτοὶ οἱ ἅγιοι ἀγγ
 σέκονται, θαρρῶ νὰ μὲ προσα
 διὰ νὰ μὴ ἐξετάξω ἐκεῖνα ὅπως
 διὰ λόγους· ἀνθρώπου λέγω
 προθυμίαν ὅπου ἔχεις εἰς τὸ
 ἀλλὰ βλέπε καλὰ μὴ θελ
 παινετικώτερον πλεον ἄπο τὸ
 βασιλέαμας, ἀρχεῖμας ἐκείνης ὁ
 εἰσόμεθα εἰς τὴν δόξαν ὅπου β
 τεινὰ εἰς τὸ ἀνάρχος πατρὸς τῆς
 μᾶς ἐπαίνεσιν ὁ δεσπότης ἡμῶν· τῆ
 ἔπαινον, ὑπὲρ ἅπαντας ἄλλους
 δὲν ἀποβάλλομεν καὶ τὸν σόν· ἐπ

ποτικὸν ἔπαινον, ἔλαβεν ἀπάσας
 τες· ταῦτα ἀκούων ὑπὸ τῶν ἀγγέλων
 πείθομαι καὶ καταλείπω τὴν ἀδύνατον
 γίνω τὴν ἀδύνατον ζήτησιν, καὶ τὴν
 λιπὴν εὐφημίαν, εἰς τὴν ἀκαταλήπτου
 καὶ ἀφανάτῃ οὐσίας των· τῆ ὁποίας
 σίας τὸ φωτισμὸν, τῆ ὁποίας τὴν ἀκαταλήπτου
 πρῶτην, ἐπειδὴ ὅλοι τὴν ἀπολαύσασθαι
 κοινῶς ὅλοι καὶ φρουρέμεθα καὶ βοηθη
 τίζόμεθα ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων
 ὅλοι γὰρ γεννηθῆναι εἰς τοὺς εὐεργέτας
 εὐγνώμονες· ὅλοι καὶ ὑμεῖς ἀκροατο
 ἐγκωμιάζετε τῶν ἀγγέλων τὴν
 νῆτε τὴν χάριν τῆς, γὰρ τοὺς εὐχα
 τεινὰ, διὰ τὰς ποντοτεινὰς εὐεργε
 βάνετε· καὶ σὰς βεβαιόνα ἀκροατὰ
 ναδε καὶ χωρὶς μὲν καὶ ἰσχυρὸν ῥητο
 τε εἰς τοὺς ἀγγέλους τὸ πρῶτον
 διότι ὅσαν ἐπαινῆ τινὰς ἀνθρώπων

νὰ ζητᾶ καὶ ἐπαίνους ὅπου ἔπρεπε
 ἄγγελοι χειριανέ, ὅ, τι τοῦ
 ἐπαίνεσες· ὅ, τι τοὺς ὀνομάσεις
 ὅ, τι δόξαν τοὺς προσάψεις, τίω
 δύναμιν, ὅσω χάριν διὰ λόγους
 ἐννοήσεις, τίω ἔχουσι μὲ ὑπερβολὴν
 φαντασίας ἀσύγκριτον· μὲ ὅλον
 τὸν νὰ τοὺς δώσης χάριν ὅπως νὰ
 ἀπὸ κάθε ἐπαινον προσθυμώτερα·
 μὴ ὅθεν δηλαδὴ εἰς τίω σάρκα σε
 λικέω ἴσον δυνατὸν καθαρότητα
 τας καὶ ἐνεργῶντας τὰς δεσποτικῆς
 λίας, καθὼς οἱ ἄγγελοι, προσθυμῶν
 ἄγγελοι ὑμῶν δοίεισι ἔθελον τὴν δόξαν
 σου ἀντὶ τῶν αἰχρῶν τραγυδίων προσθυμῶν
 θεοῦ τίω ὑμῶν ἄγγελομιμήτων
 ἔθελον καὶ τίω γλωσσάνσες· διὰ τίω
 ὑψηλοτέρων ἐξέτασιν, καὶ ἄγγελοι
 ἀντὶ πῶς, σκότῳ διὰ τίω κακῶν

γίνονται· φοβῶ καὶ σὺ χριστιανὲ
 κακὸν, τὴν ὑπερηφανίαν· φοβῶ
 ἐπὶ ἀπειρὴν ζήτησιν τῶν κειμάτων
 οἰκονομημάτων τῶν· μάθε ὅτι δι-
 νῶσιν, ἀγγελοὶ σώζονται καὶ δοξ-
 οῦτο φύλαττε ταύτην, καὶ πρὸς
 ἅπαντας· ἐν παντὶ ἀγάπα νὰ τ-
 τότε δοξάζεσαι· βλέπε μὴ λ-
 γουσι ὑψηλὸν, διὰ νὰ μὴ καταφ-
 λης, ὅτι πικραίνεις οὕτω τῆς ἀ-
 ὁπῶ καὶ σὲ καὶ ἐκείνης φυλάττε
 καταφρονησῆτε κ'': πρὸς ἅνας
 ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἀγγέλων
 λόγος πρὸς ἅνας· ἴδες ὅτι κλίσμα
 μὴ ἀγαπᾶς νὰ θεοποιῆσαι· μ-
 εἶ, καὶ αὐτοὺς ἀγαλῶσαι· πρὸς
 τῆς καὶ φθορᾶς περιλαβῶν ἀνακαινί-
 ἀζοντας εἰς τὸ θεόν, καὶ εἰς τοὺς ἀ-
 τῶ· καὶ πρὸς ἅνας νὰ φεύγης

μακρύνει ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγ-
βοήθειαν.

Ἄλλ' ὡς δυνάμεις ἀγγελικαί·
καὶ ἐπερράνια· ὡς θεότατοι ἄγγελοι
τοῦ ἀνωτάτου τοῦ Θεοῦ δόξης καὶ βασί-
λευγειας θεῶν, μιχαήλ καὶ γαβρι-
ελάτα τῶν ἀσωμάτων νοερῶν οὐσιῶ-
ν καὶ τεισηλίας καὶ τεισυποστάτης
ὑμνηθῆναι ὑφ' ὑμῶν τριάδα,
ταῖς ἀπαύτοις ἰκεσίαις ὑμῶν ἀπὸ
τοῖς παρεσῶσι πιστοῖς, οἱ ὁποῖοι
ζῶσι σὺν ἡμῶν, εὐλαβῶς καὶ κοσμίως
ἀφροσιν αὐτοῖς ἁμαρτιῶν πᾶσιν
θεῶν ἐξαιτήσασθε ὡς φιλανθρώπων
αὐτοῦς ταῖς νοεραῖς ὑμῶν ἐπισκέ-
ποιῦντες κακῶν, πάσης ἐπιτηρε-
ῖν ἐμφανῶς ἐπερχομένης ἢ ἀφανῶς,
λυτρώμενοι· καὶ διηνεκῆ αὐτοῖς
φροσύνην χαρίσασθε. Ἔπειτα σ

ἔρρωμλία Διατηρεῖτε, καὶ τὰς ψυχὰς
 φόβῳ καὶ κατορθώσῃ τῷ προταγματί
 καταρτίζετε· πᾶσάντε τὴν πόλιν
 καὶ αὐταρκεία καὶ εὐκρασία ὡρῶν
 τηρεῖτε, ὡς πάντων Φρυγοὶ καὶ περὶ
 καὶ πρόμαχοι· καὶ ὅν μὴ ἐδέξαθε
 αὐτῆς ποιμλία, εἰς τὴν παρ' ὑμῶν
 παύσατε· τὸν δὲ αὐτὸ αὐτῶ ὑπὸ τῆς
 κίας καὶ χείρῃ, ἄρτι καταρτίζετε
 μλία τῆς λογικῆς ταύτης ποιμνης
 πνευματικῶ δένδρῃ τῆς χείρῃ ὑμῶν
 καὶ τὴν παρσίσαν αὐτῶ πορθύση τῆς
 τάχῃς χείρῃσιν· ἦν καὶ συμποικίλῃ
 τῶ νέῳ ταύτης ἀρχιερεῖ, καὶ συναύ
 ειοσῶ ἐτῶν περὶόδων· καὶ μέχειτε
 Διατηροῖτε, ἀορατοῖς καὶ ὄρατοῖς ἐχθ
 τον· ἀλλὰ καὶ τὸν ἐμὲ εἰς τὸν ὑμέτερον
 πῶδα καλέσαντα, ὑμεῖς ἀγιώτατα
 Φρουρεῖτε καὶ ἐπισκέπτεσθε, καὶ

ἀγαθῶν ἀφθονίαν χαίριθε·
 κτ' ἰσῶμα καὶ ψυχῶν αὐταρ
 αὐτὸν, καὶ τῶ ἐν οὐρανοῖς ὑμῶν
 Φροσύνῃ, αὐτῶν τε καὶ πᾶσιν
 λείποιτε προσημασμένοι· ἧς
 χάριτι καὶ δωρεῶν τ' ὑπερβα
 ἀμὲν· ἀμὲν· ἀμὲν

ἐμελετήθη ἐν σμύρνη ἔτη αψ
 ἐν ταῦθα φίλων· καθ' ὃν
 ὁ σμύρνης κυπριανός· ὃν διεδ
 νι.Ϟ :

Τῷ αὐτῷ κυρίῳ Διαμαντῇ ῥυ
 ἑτέρῳ ἐν ἰδιωτικῇ φράσει·
 πρώτην κυριακὴν τῷ λυ

- » Ἐμβὰς εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν
 » ἠρώτησεν αὐτὸν ἐπιαναγαγεῖν ὁ
 » θίσας, ἐκ τῷ πλοίῳ ἐδίδασκε

Ανάμετα εἰς ὅλα τὰ καλὰ
 θεὸς χαίρεται, καὶ ἀφ' ὧν
 ὠφελοῦνται, εἶναι ἕνα καλὸν, καὶ
 λιον, καὶ σεβάσμιον ἔργον, ἢ διδασχῆ,
 τὸ θεὸν, ἢ διδασχῆ εἶναι τιμία καὶ ἀ
 ἀμοιβῆς· εἰς δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰ
 ὠφέλιμῳ καὶ ἀναγκαία τοσούτον εἰς
 ἕσον ὃ ἤλιπῳ εἰς τὸ κόσμον, καὶ ἢ τ
 σώματα, διότι καθὼς τὸ σῶμα μ

φίλω αὐξάνει καὶ σώζει τὸ εἶναί τε
 χή, μετὶ τῆς διδαχῆς τρέφεται
 τὸν μακάριον παῦλον πρὸς ἑφ
 ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικί
 τῷ τῷ χριστῷ. καὶ ἐξ ἐναν
 σῶμα ὅταν δὲν τρέφεται, ἢ τ
 ἀρρώστει καὶ θνήσκῃ, ἔτι ἢ ψυχ
 δάσκεται, ἢ διδάσκεται μὲν,
 ἀναξίως τῆ πίστεως, φεύτης ζημ
 καὶ θάνατον πολλὰ φοβερόν
 ἐκπίωσιν· μάρτυς δὲ τῆ ἀναγκασ
 χῆς, εἶναί ὁ ἰδιῶς θεός· ὁ ὅπ
 πανταχῶς ἐν τῷ κόσμῳ ὄντας
 καὶ ὅποιῳ ἄλλῳ φυλάττωντας
 χειτοῦ, ἢ θελεταῖς διδάσκη κα
 λος, τῷ τῷ ὁ χειτός τῆ μακα
 πῶς θείῃ ὀνομαθῆ μέγας καὶ
 βασιλείαντες· καθὼς δὲ ἡ σημε
 ἱεροῦ εὐαγγελίῃς δίδει γὰ κατ

μόνον ἕνας ὁποῦ διδάσκει, ἀμὴ καὶ ἐν
νεργεῖ μὲ οἷον τρέπον δύναται, εἰς
διδασχῆς, καὶ οὕτω εὐείσκει ἀπὸ τῆ
χάειν, καὶ ὡσάν ὁ μακάριος πέτε
μὲ τό να κοπιᾶση ὀλίγον, καὶ να ὑ
τὸ καίικιτε τὸν χειτὸν, ὅσον να
χειτῶ ἢ διδασχῆ εἰς τὸ λαὸν καθαρά
βεν εὐθὺς χρεώσιτε τὸν χειτὸν.
τοῦτο μὲ τὴν παναγίαντε διδασχῆ
εἰσεν ἀπείρων ἰχθύων ἀγραν, καθ
ὄθεν εἶναι φανερόν, ὅτι καὶ ἀπὸ τὸ μικ
ἀπὸ ὀλίγον κόπον ὁποῦ ἠθελε κοπιᾶ
τὸ κοινῶ τὴν ὠφέλειαν, ἥτις γίνεται
διδασχῆς καὶ παιδεύσεως, ὁ τοῖστω
λάβη ἀπὸ τὸν θεὸν πολλὴν χάειν
φελος. λοιπὸν φιλακροάμονες καὶ
ἀκροαταί, ὡς καλω σήμερον να
εἰ καὶ μὴ πεισὸν, ἀμὴ καὶ ὅσον να
συχα καὶ ἀνενόχλητα, ἢ πρὸ ἀγρα

διδαχή· τὴν ὁποίαν, καθὼς θέλετε
 προσέξετε φιλομαθῶς, καὶ μὲ σκεπτικῶς
 εὐσεβῆ, μέσα ἄπὸ αὐτὸ τὸ πλοῖον
 πῶς εἶναι ὁ πανάγιος νόμος, καὶ
 ἡμεῖς ἡμεῖς πανιερώτατα καὶ τὴν χειρὸς
 αὐτοαλήθεια, προσάτιω καὶ βίβλιν
 τὴν μελετήσω πρὸς τὴν ἀντίληψιν
 ἀλήθειαν καὶ παρρησίαν πολλῶν
 καὶ μὲ τὸ ὅμοιον ἐμοὶ πόρον πρὸς
 τῶ κοινῶ προσέξετε καὶ ὑμεῖς,
 θέλετε κατανοήσῃ τὸ τέλος, ὅπως
 καὶ ἐνεργεῖται ἡ διδαχή. καὶ ὅπως
 οἱ ἀποστόλοι καὶ ἡ πρᾶξις τῶ νόμου
 δὲ καὶ ἡ τελεία χάρις ἡ ἐκ τοῦ Θεοῦ
 καὶ ἀκροατὰ τῶ νόμου καὶ ποιητὰ
 προσέχετε·

„ Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν κ

Η διδαχὴ εἶναι μία γνῶσις·
 μεταδίδει ὁ διδάσκαλος
 μαθητὰς, καὶ λέγεται μάθησις,
 θρώπευσι ἀπλῶς, ὡς χρειαζόμενοι
 διορθώσιν, καὶ τότε λέγεται ἀπλῶς
 ἢ μὲν αἰ γνῶσις, δηλονότι ἡμάθεσι
 γέννησιν ὁμοίαι, δηλαδὴ διὰ τὴν
 ἀποτελέσει ὁ διδάσκαλος, διδάσκει
 ὡσάν τι λόγου τε, ἢ γενν γνῶσις καὶ
 τῶ θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων
 γνῶσιν ὁ ἀνθρώπος ἡμπορεῖ νὰ
 εἶναι δυνατὸν μὲ τὸν θεόν, νοῶντας
 γαπῶντας καὶ πράττωντας ἐκεῖνα ὡς
 τῶ θεῶ· καὶ τῆτο εἶναι ὁ κυρίως
 ἀπὸ δὲ τῶ τοῦτον διδάσκαλον, γίνεται
 θεομῆτις διορθώσεως, τὸ ἄλλο μέρ

ὅπου εἶπα μὲν διδάχιω· ἔπει-
 λιν ἔ' αὐτὸν λόγόν· καὶ ἐπειδὴ
 ἔχει ὁ διδάσκαλος δύο τινα χα-
 λόγους, ἓνα μὲν, τὸ νὰ ἴσχυται
 ὡσάν ἔ' λόγους, καὶ β', νὰ ἀ-
 ὅπου θέλουν διόρθωσιν, ἐρωτῶ,
 πᾶ κάλλιον νὰ ἔχη πρὸς τὸν
 ξιν μαθητῶν, πρὸς δεομύς διώ-
 ὅλοι ὅσοι εἶναι σώφρονες, καὶ πρὸς
 γνῶσιν ἔ' ἀγνωσίας, ὅλοι τὸ
 κάλλιον· ἀλλὰ καὶ ὁ διδάσκαλος
 πᾶ πεισιώτερον· ἀλλὰ ἔ' το ὅθ
 ὅταν μὲν ἴσχυται μαθητῶν, χα-
 ται· τίς γ' ἐλπίς ἡμῶν ἢ χα-
 ἢ ἔχει ὑμεῖς; δηλαδὴ οἱ μαθητῶν
 ἠδύξια ἡμῶν καὶ ἡ χαρά· πρὸς θ
 κεφ: β'. ὅταν δὲ ἀνακαλῆ καὶ
 λυπεῖται καὶ δυσχεραίνει· ὡ ἀν
 ἵνα τί καλῶς ἀρξάμενοι, κακῶς

τοῦτο καὶ ἡ πρώτη καὶ μόνη σοφί-
 θέλωντας ἐξ ἀρχῆς νὰ ἔχη τὸν ἀνθρ-
 πιν, καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ τῆς
 σοφίας διδάσκαλον, πρὸς τὸ πλάσει
 μίεργησε ταῦτα τὴν σοφίας τε καὶ
 ἀξιάγαστα καὶ ἀξιοθέατα ἔργα, τὴν
 γῆν, τὴν ὡραΐσειον. ἔπειτα εἰσήγα-
 γε ταῦτα τὴν μαθητικὴν μὲν τὴν αἰ-
 νάμεις γνωστικῶς, ὅσα εἶναι καὶ τὰ
 γνωστικὰ καὶ ἐπειδὴ ταῦτα εἶναι διτλά,
 ὁκαλῶν θεός, ἐκατασκεύασεν εἰς τὸν
 τὰ ἀντιληπτικὰ τὴν ποιμάτων τε ὅρα-
 τὰς αἰσθήσεις λέγω καὶ τὰς νοήσεις.
 αἰσθήσεις κινή τὴν γνώσιν, ἡ δὲ γνώσις
 τὴν θαυμασμόν, οὕτως δὲ τὴν εὐχα-
 θεόν, καὶ ὁ θεός διὰ τὴν εὐχαριστί-
 ας νὰ δώκῃ εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν
 τὴν θέωσιν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ δυστυχῆς
 πόδισεν ἀπὸ λόγου. ἐπειδὴ

ἄπο τῶν γινώσκων τῶν αἰσθησίων,
 ζῆ, μὲ μόνον τῶν ἄπολαυσιων
 ἔτο βλέπωντας τὸ καρπὸν ἐνός
 ὁποῖον μόνον εἶπε καὶ ἐπαρήγγει
 Φάγωσιν οἱ περπάτορες, ὅχι
 ἄπαγε. ἀμὴ καθὼς εἰς τοῦ
 τινὰ ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ μ
 ἀν δὲν περγυμναοῦν εἰς ἄλλα
 καὶ ἐκείναις τῶν φυτῶν, εἴτε ἢ γινώ
 λαυσις, ἀκόμι τότε δὲν ἐσύμφ
 πον. ἀλλὰ οἱ περπάτορες
 μάτι λαίμαργον τὸ καρπὸν, δ
 γινώσκων, τῶν ἀκαιρον ἐπιθυμίας
 τί οὖν ἄρα τοὺς ὠφέλησε χωρὶς
 αἰσθησις; ἄρα τοὺς ἦλθεν εἰς καλ
 τὸ αἰσθήσεων, ἢ ἔμειναν γυμνοὶ
 ἐπειδὴ ἔχασαν τῶν χάριν τὸ σ
 τοὺς ἐφόλιζε καὶ τοὺς ἔσκεπεν;
 καὶ κατηχυμῆοι βέβαια βέβαια,

μερῶν ἀγαπῶντες γὰρ ζῆν αἰδητικῶς
 πᾶσαν γνῶσιν καταφροῦν, καὶ φεύγ
 δούσιν ὡσάν ἐχθρῶν καὶ ἐπίβητον.
 παίδουσι ἐπίβητοι, εἶναι πολέμι
 νοῦ; ἢ καὶ αἰδησιὶν δηλαδὴ ζωῆς
 τὴν ὁποῖαν μερικοὶ νομίζοντες τὴν
 καὶ εὐδαιμονίαν, ὡσάν καὶ οἱ χοῖροι ἢ βο
 οἱ γύπες τὰ θνησιμαῖα, καὶ τὴν κότ
 θαροὶ, οὔτε φοβῶνται, οὔτε εἰτρέφ
 λὰ προσκυνοῦντες καὶ πιστεύοντες καὶ
 ἢ θεὸν πῶς εἶναι καὶ ὀνομάζεται σο
 γῶν, αὐτοὶ ἀλόγως καταφροῦσι κα
 φονταὶ τὴν σοφίαντα. ἄμποτες δὲ
 καμναν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὄφρα,
 μὴν ἐλάλη καὶ πρὸς ἄλλους μὲ τὸ
 κείνῳ ὁ ἐπίβητος καὶ μέγας τοῦ
 θρώπων ἐχθρὸς, ὅς τις πρῶτον κα
 ἐπιβλεύθη τοὺς πρῶτους μαθητὰς τοῦ
 γνώσεως τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καίντε

τες πονηρίαν, κἀντε διὰ τὰ οὐ
 κλιώτες γύμνωσιν καὶ ἀμάθειαν,
 μάθειαν, τολμῶνοί τρισάθλιοι,
 καὶ σοφίας, ἢ μὲ ὀδηγίας καὶ π
 τερπνὰ ἔκκοσμε, καὶ ἀπλῶς εἶπ
 πον ὅπου ἔμεταχειρίσθη καὶ ὀπνη
 τῶν ἑρωπατόρωνμας, πιστῶ
 ὡσαν ἀλήθειαν, κλείσει πολλοί
 τῶν σοφίαν· καὶ καθὼς ἔλεγε
 αὐτοὶ εἰσέρχονται, ἀλλὰ καὶ
 κωλύουσιν εἰσελθεῖν· ὅθεν ἄπορ
 φειασότερον; ποῖος μᾶλλον ἄξ
 ὅπου δείχνει τὸ πικρὸν ὡσαν γλ
 κατηγορῶν, ὡς πικρὸν, ἢ ἐκεί
 φότερα ἀπατῶνται, καὶ μὴ λαμ
 κὺ, καὶ λαμβάνοντες ἀπὸ τῆ
 ὡς γλυκύ. πλὴν ἀκροατῶν,
 πάτη ἔδραβόλα, καὶ ἀπὸ τῶ
 μὲν τῶν γνῶσιν τῆς σοφίας ἔ
 ἀκολοῦσθαι τὴν αἰῶσιν, ἢ ὅ

να χρειαζῶμεν τὴν γνῶσιν τῆς διορθώσεως
 εἶναι τῶν διδασκάλων ἢ διδαχῆ. αὐτὴ
 χῆ, καθὼς ἔλεγα, εἶναι ἕνας λόγος
 κάμνουν οἱ διδάσκαλοι, διὰ τῶν ἀνθρώπων
 τηρίαν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς καλῶς προσέτιθεται
 διότι τὸ μέρος τοῦτο, θέλει πολλὰ
 τί οὖν; κάθε λόγος, καὶ παντὸς λόγου
 γινώσκοντες εἶναι ἀληθῆς, εἶναι ὠφέλιμος;
 καὶ πᾶσα διδαχὴ, καὶ παντὸς διδασκαλίου
 πάντες δημοσίᾳ διδάσκονται, καθὼς
 πάντες κατὰ μόνους, καθὼς ὁ Θεὸς δίδοντες
 λέϊα, τὰ μαθήματα, ἕτε ἀληθῆς
 τοὺς διδασκομένους ὠφέλιμος. ἀλλὰ
 τὸς, ὁ ἀληθῆς διδάσκαλος, ὁ
 φεύγουσιν οἱ μαθηταί τε, ἢ Φαρισαῖοι
 χιῶ· καὶ φεύγετε ἀπὸ τῆς ζύμνης
 κεφ: ἢ, ζύμῳ ὠνόμασε τὴν διδασκαλίαν
 πονηρῶν. διὰ τὴν καθὼς μικρὰ καὶ ὀλίγα
 ἢ μακάριον παυλ: κορ: κε: ε': ὅλοι

ὅλον τὸ ζυμᾶρι, τὸ μετατρέψω
 τῆς ποιότητά, καὶ μία ἄλμυρ
 δεχθῆ καὶ τὴ μεγαλήτερον κ
 ποταμὸν, εὐθὺς τὴ γυρίζῃ εἰς τ
 κρίαν, ἔτσι τὴ ψυχρὸ ὁ ψ
 ἠπονηρὰ διδαχῆ, τόσον ἔυκολα
 σκοπόντης, καὶ εἰς ἑκείνο ὅπῃ
 διδάσκων, ὅσον ἠθελε τὴ εὐ
 καὶ ἀληθινῆς γνώσεως ἀμοιβῆν,
 καὶ ἀληθῆ πίστιν ἀσθηρικτότερον.
 ποι τὴ σήμερον, βρωμάτων μ
 ζεύρῃσιν ὅλοι καὶ κάμνεν Διαφορὰ
 καὶ σαγγέλεν τὸ λόγετες, τοὺς
 παιδίατες, τὴτο Φάγε λέγοντε
 εἰνόν, τοῦτο εἶναι τρέφιμον, τοῦ
 το κάμνῃ ἔυχροισαν, τοῦτο γεν
 τοῦτο τρέφῃ σάρκας ἀνδρικωτέρα
 μάταιοι σοφοὶ εἰς τὰ μάταια.
 τροφῆς, ὅπου εἶναι ἡ διδαχῆ καὶ

Διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ τιμὴ λαμβαν
 λην κρίσιν καὶ δοκιμὴν, ὅυτε γνο
 κάμνῃσι καμίαν ἀφροσάν. ἀμ
 ταῖς παντάσῃσι ἐναντίαις πρὸς τ
 ἀλήθειαν, ἀδυσφόρως καὶ ἀδυσκρίτα
 δέχονται, καὶ λογιάζουσι μικρὰν βλάβην
 πρὸς τὴν πίσιν διδασκάλων τιμὴν πα
 ὁ πολὺς καὶ μέγας βασιλεὺς, εἰς τ
 ἐκείνῳ διδασκάλῳ ὅπου κάμνῃ πρ
 πρὸς τὸ πῶς νὰ ἀκροάζονται τὰ
 ἔργο λέγει ἀρετῆς καὶ κακίας εἰς τοῦ
 πρῶτον, δηλαδὴ τὸ τρέπον καὶ τιμ
 εἰων ὅπου τοὺς παιδεύουσι τοὺς διδάσ
 φος πλάταρχος εἰς τὸ πρὸς τὰ παιδῶ
 ἀπαγορεύει καὶ ἐμποδίζει τὸ νὰ τρέφου
 τέκνα τῆς με βυζάντιαις, ἀποδείχν
 καὶ ἐπισημόνως, πῶς ἔχει μεγάλῃ
 τροφήν καὶ τὸ γάλα, νὰ σύρει τὸ β
 τὸ πλάτῃ, καὶ τὸ ἦθος τὴν ψυχὴν

ξιν ἔσονται ἐκείνης ὅπου τὸ
 καὶ τὸ σοφὸν τοῦτον, ἡ σωματικὴ
 πρὸς καὶ συμφέρει νὰ εἶναι γνησία ἔ-
 γέννησε, πῶς εἶναι πρέπον ἡ ψυχ-
 νης μητρὸς, καὶ ἐναντίας μάλις ὁ
 λυώμας μητέρα, καὶ πρὸς ἔ-
 τὸ κρίνετε, λέγει ὁ χριστός.
 καὶ ὅψιν κείσιν, ἀμὴ μὲ ἀλήθ-
 ἔχει τερφίω; μήπως δὲν ἔχει
 μας μήτηρ; πόσητης αἰχῦνη
 πόσητης καταφρήσις, πόσω
 τε ἀκροαταί, νὰ λαμβάνη ἡ ἔ-
 πρὸς τὰ γνήσια τέκνατης, νὰ
 ναις μητέρες, καὶ νὰ τρέφονται μ-
 λον καὶ ὀλέθειον. χριστιανὲ μ-
 πρὸς δαίσεις ἡμῶν, ἡ ἐκκλησία
 ἡ μήπως τὰ δένδρατα δὲν ἔχεν
 δεσ ὅλα; ὅλα τὰ ἐδοκίμασες, καὶ
 ἀκαρπα καὶ ἀνωφελῆ, ἀπὸ τοῦ

ρεῖς, καὶ τρέχεις εἰς τὰ ἔξω τῶν ὄχλων
 φοβηθῆτε ἄνθρωποι· φοβηθῆτε τὸ
 ὅπου ἴδατε εἰς τὸ πρῶτον ἄνθρωπον
 ἐκεῖνον καὶ μετ' ὅλον ὅπου ἔφαγεν τὸ
 ὄχλον, πλην διὰ τὴν ἔφαγε
 ξένιον, ἐνὸς θηρίου ὅπου δὲν εἶχε
 ὄχλον, διὰ τοῦτο πάσης χάριτος
 ἠώθη, καὶ ἔχεσε τὸν ὄχλον
 καὶ διδαχὴν, εἶναι καὶ παιδύσεις ὅπου
 πρέπει νὰ τὴν φεύγουν οἱ φρόνιμοι·
 θινὴ διδαχὴ εἶναι λόγος ὅπου
 γνωρίσωμεν τὴν ἀλήθειαν, νὰ καὶ μά-
 τωρον τῆς σωτηρίας μας· ἡ δὲ ἀλήθεια
 χριστός, ἐγὼ εἰμὴ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια
 ἰδ'· καὶ ὁ τρόπος τῆς σωτηρίας μας
 ἡ κατὰ χριστὸν πολιτεία, ταῦτα δὲ
 σταίνοισι, μήτε εἶναι ἀκίνδυνον, νὰ τὰ μα-
 τωλῶς ἀπὸ κάθε διδάσκαλον, ἀμὴν ἀ-
 εὐσεβῆ καὶ ὀρθόδοξον καὶ περὶ τὰ ἡδ

ὅτι ἔτι τοῖς τε διδασκάλου ὁ λόγος
καὶ ὠφέλιμος διδαχῆ. ταύτης τῆς
διδαχῆς τὸ τέλος, καθὼς καὶ τὸ
διπλόν· δύο τινὰ σκοπάζεται ὁ ἰα-
τρούλαξι καὶ νὰ θεραπεύσῃ· τόσα
λόγος· νὰ μὴ ἀφήσῃ τοὺς μαθητὰς
τὸ κακόν, καὶ πεσόντας νὰ τοὺς ἀν-
διόρθωσιν ὅσον δύναται μὲ λόγον καὶ
τῆστο καὶ ὁ ἀρχιδιδάσκαλος θεός,
πῶς ἔκαμε διδαχαῖς πρὸς τὴν ἀδὰμ
ὡς δίδεισον, μίαν προφυλακτικὴν
ἔλεγε γὰρ: κε: 6^α: ἀπὸ παντὸς
δευτέρου τῆς διορθώσεως, τὴν ὅτι
ἀφ' οὗ ἀκολούθησε τὴν αἰωθισιν, ὅ-
τιν ὅπου τὸν ἐφύλαττεν ἀσφαλῶς·
τῆστι εἶναι ἡ ὠραία διδαχὴ τῆς ἐ-
καὶ τὴν ἐπέφερεν ὁ θεός πρὸς τὸν ὁ-
τησιν, ἕνα μὲν διὰ νὰ τὸν ὡς κινῆ
γῆσι μοναχῶς τὸ σφάλμα τε

μνην ἔχει οἱ πνευματικοὶ πρὸς τοὺς
 μνησ, ἔχει πρὸς τοὺς ἀρρώστους οἱ
 Διὰ τὴν μὴν λογιᾶσθαι ὁ ἀδάμ πῶς ἴ-
 νειδίση, δίδῃ τε διὰ τῆς ἐρωτήσεως
 ἀφορμὴν νὰ εἰπῇ τὸ σφάλμα τε
 ὡσὲν ἀπὸ φίλον, νὰ ζητήσῃ τρέπ-
 σεως· γ' : ἡ διδαχὴ ταύτη,
 πλεγμῆ με θρηῆνον, ἔχει ὅποῖον ἔχει
 τὸν ἀδάμ ὁ θεός· ἔχει διὰ τοῦτο
 θεός με ἐρώτησιν, διὰ τὴν μὴν ἀπ-
 τάσασιν ὁ ἀδάμ, καταλαμβάνων
 τὸν ὀδύρεται. διὰ ταῦτα ὑπεκε-
 θεός ἔχει ἐπέφερε τὴν διδαχὴν με ἐρ-
 πολλὴ γνῶσιν, εἰς τὸ νὰ γνωρί-
 σῃ τὸ σφάλμα· ἀμὴ ὡς φαίνεται
 εἰς τὴν ἔννοιαν ἔχει ἔχει σκοπὸν ἔχει θεοῦ,
 λοὶ ἔχει ἀπὸ λόγους τὸ παθαίνε-
 στα ἔσοι ἢ δύνονται ἔχει πρὸς ἔχουν εἰ-
 μοναχὰ ἔχει κρῆτον τοῦ διδασκάλου

ἐξετάζουσι τῆς διδαχῆς τὴν ἔννοιαν
 μέθουσι πάντοτε ἀδιόρθωτοι καὶ πα-
 τοι· ἀδὰμ πῦ εἶ; ἡ διδαχὴ γίνε-
 πους καὶ μέθοδοις πολλαῖς καὶ ἀγράφαις
 τοὺς διδασκάλους, ἀλλ' ἀλλο-
 ταχειρίζεται εἰς τοὺς λόγους τοῦ
 μέθοδον ταύτης τῆς διδαχῆς ἔχει
 φέρει γὰρ τὴν ἡξεύρωσιν, καὶ ὅσοι
 ὅσοι διδάσκονται· ἀδὰμ πῦ εἶ;
 τέσσαρες μέθοδοις ἔχει ἡ διδαχὴ ἐ-
 λέξις μίαν, καὶ κοινῶς ὅλαις μίαν·
 ἀδὰμ πῦ εἶ; ἡ πρώτη λέξις ἡ
 να, ὅτι χωρὶς ὀργῆς, χωρὶς τρε-
 να καὶ μὲ τὸ ὄνομα μὲ τὸ ὄνομα ὅπο-
 ὅτι ἀδὰμ, καὶ θέλει γὰρ εἶπῃ γήινε χοί-
 ἔγινε διὰ τὴν ἰσχυράσιν ὁ ἀδὰμ
 ἔδωκε γὰρ γνωρίσει τὴν δυστιχίαν τε
 τὴν μέθοδον τῆς διδαχῆς, συμφ-
 εἰς ταῖς διδαχαῖς τε, ὅποιον θέ-

ληθινὸς διορθωτῆς, καὶ ὄχι μόνον
 Ἀδὰμ ποῦ εἶ; ἡ δευτέρα μέθοδος
 τοῦ Θεοῦ, ἔδιδε νὰ γνωρίσῃ ὁ ἀδὰμ,
 ἐκεῖ ὅπου τὸν ἔβαλεν ὁ Θεός, ἀλλὰ
 καὶ τὸν ἔρριψεν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔξω ἢ
 ὅτι μὲ ὄγον τοῦτο ὁ Θεός δὲν τὸν
 ἀλλὰ τὸν ζητᾶ, πῶς εἶ; τὸν κρα-
 ἐπιτρέψῃ; τοῦτο καὶ πρὸς κάθε ἀμαρ-
 νὰ ἀποδείχῃ κάθε διδάσκαλος, ὡς
 τὸν ὁδοκαλῆ εἰς διορθωσιν· ἀλλὰ
 τωλὸς, πρὸς νὰ μὴ πλάτῃ πρὸς
 θῶς ἔκαμν ὁ ἀδὰμ, ἀμὴ νὰ σικ-
 φεύγῃ ἀπὸ τὸ τόπον ὅπου δὲν ἔκαμν
 ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν· εἰς τὴν ὁποίαν
 μεταπεισώτερον, τόσον μακρύνῃ
 ἀπόλλυται, καὶ τὸν Θεῖον δαβίδ,
 ἑαυτοὺς ἀπὸ σὺ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ
 μὲ τὴν τρίτῃ μέθοδον τῆς διδασκα-
 ἐπαρηγόρησε τὸ ξεπεσμῶν καὶ δι-
 πλάσμα, δίδοντάς τε καλλιὰ καὶ

θα μὲ τὸ μέσον τῆς λέξεως τῆς εἶ ,
 να εἰπῆ εἶσα, δὲν ἀπωλέσθης παντὸς
 εἶναυ δυνατὸν να διορθωθῆ να σωθῆ
 κάθε ἄνθρωπος ὅς ἠξέυρη ὅτι ἴσον καὶ
 μαρτωλὸς καὶ μακρὰν ἀπὸ τὸν θεόν ,
 βρῖσκεται μὲ τὸ κορμὶ εἰς τὸν κ
 δυνατὸν να διορθωθῆ , να γένη κα
 πρέπη να ἀπελπίζεται ταῦτα εἶ
 θε καὶ ἔδειξε πρὸς τὸν ἀδάμ , καὶ τ
 θεός , μὲ τὴν διδαχὴν τῆς ἀδάμ
 δάμ , τὴν ζημίαν , πού , τὸ τόπος
 ας , εἶ , τὴν ἐλπίδα τῆς διορθώσ
 ποῦ εἶ ; ἡ τετάρτη καὶ κοινὴ μέθοδος
 χῆς τῆς θεοῦ , εἶναυ ἡ πολλὴ καὶ μεγάλ
 λογία . Ἀδάμ ποῦ εἶς ; τρία λόγι
 δαχή . τόσα εἶπε καὶ πρὸς τὸν κ
 φαίνεται εἰς τὸ δ' : κε : τῆς γ
 κύριος ὁ θεός πρὸς τὸν καίιν , ποῦ εἶ
 φ' ὅσ ; σημάδι πῶς ὀλίγα λόγια

πεισθόν, πρέποντα μεταχειρίζεται
 διότι ἀνηήτον καλὸν ἢ πολυλογία, ἢ
 καὶ ἀγαθότης, ὁ Θεὸς, δὲν ὠκνευε
 πρὸς τὸ ἀδάμ. καὶ τῦτο χωρὶς
 ἡπειδὴ εἶναι φανερόν ἄπο τινὸς διδασ
 λείπεται νὰ δείξωμεν, ὅτι καὶ εἰς
 τῦτο εἶναι ὠφελιμώτερον, ἢ βριχυ
 δαχῆς. ἓνα μὲν, διὰ τὴν μνήμην,
 τὰ λόγια τῆς διδαχῆς ὀλιγώτερα,
 μόνοντα. β^ο: διὰ τὸ τιμιώτερον
 δὲ εἶναι εἰς ἓνα ἀμαρτωλόν, νὰ
 ὀλιγώτερα λόγια. γ^ο: διὰ τὸ
 διδάσκαλον, μίαν μὲν καὶ δύο φ
 ρεῖ ἴσως τὸ ἀμάρτημα τινῶν νὰ τὸ
 γότερα. ἀμὴ ὅταν δὲν εἰσακτέ
 χρεία; βέβαια νὰ τὸ εἰπῆ ὄνειδ
 τραχύτερα. καὶ ὁ διδάσκαλος
 πολλαῖς φοραῖς διὰ τὴν ἀνάγκην
 προφασίζεται ὁ ἀμαρτωλός, πᾶ

ξεν, ἢ δὲν ἐκατάλαβε· πλὴν ἔ
 ἄσεμνον· διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα
 συμφέρη νὰ διορθώνωνται οἱ ἀνθρα
 τερα λόγια, ὡσὰν οἱ νινθιῖται ἐ
 πέντε λόγια ἔῖων· ἔτι τρεῖς ἡμέ
 κατασφύσεται· τόση ἦτον καὶ ο
 ἔῖω φερέτε ἢ διδαχὴ· ἀμὴ διὰ τ
 νινθιῖτῶν, ἔκαμε μεγάλῳ διορθῶσ
 καὶ ἡ θεία γραφὴ μακαρίζῃ, ἐκ
 τυχαίνουσιν εἰς ὧτα ἀνθρώπων ὅπῃ
 κάριοι οἱ λέγοντες, εἰς ὧτα ἀκρό
 εἰς ἀνθρώπους συνετοὺς καὶ φρονίμους·
 ἴσως καὶ περὶ τούτων ἐδίδαξε σήμε
 πρῶτον ἔξω ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ ὑστερῶ
 πλοῖον ἔσίμων, καὶ ἐκ τῆ θάλασ
 εἰς ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ὁ χειρὸς μετέ
 ραν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἠθέλην εἰπῆ
 ῶσού ἢ ξηρὰ εἶναι τόπον ἀσφα
 εἰ κινδυνώτερον· ὅθεν ἀν εἰθυμάσ

† πρόχειρον λόγον, εἶπα εἰς τὴν αἴ
 ἔκαμε, διὰ τὴν ἀκρίβειαν ἢ διδαχῆ
 διότι ὁ διδάσκαλος, δὲν πρέπει τὴν
 τὴν ἐδικλωτὴ ἀσφάλειαν, ἀλλ' ἢ ἀ
 ὠφέλειαν· καθὼς ὁ παῦλος πρὸς τ
 τυρεῖ λέγων. πάντα ὑπομείνω διὰ
 τοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι
 ἐν ἰησοῦ· πλὴν ἔχει καὶ ἄλλην ἔννοιαν
 οἱς ἔχει χριστῶ· συμαδεύει ἔτι κόσμους τῶ
 τον τὸ πολυτάραχον καὶ ἀβέβαιον·
 εἰς καρὰς, καὶ δὲν λογιάζει πῶς
 κίνδυνον; ποῖος περὶ πέλαγος,
 ἀπαντέχει κάθ' ὄραν ἄνεμον καὶ φε
 πριχθὲν τὴν φθάση εἰς τὸν λιμένα, ἡμε
 χηθῆ πῶς ἐταξείδωσεν ἀσφαλῶς;
 πρέπει τὴν λογιάζει καὶ θεῶ ἄνθρωπος
 καὶ ποτὲ τὴν μὴν τὸν πιστεύει. ὁ δὲ χει
 ριστότερον· διότι ὁ νόμος ἔχει
 ὑπὸ ἄρχεται ὡσαν ἄλλοι νόμοι κα

τρυφήν, ἢ ἀνάπαυσιν, ἀμὴ μ
 πωρίαν καὶ θλίψιν· ἐν τῷ
 ἔξετε· ματθ: κε: ις'. δὲν τῷ
 χριστῷ νὰ μᾶς κρατῆ ἐδῶ μὲ
 χίαν, ἀμὴ μὲ διωγμοὺς καὶ κινδύνους
 εὐσεβῶς ζῆν ἐν χειτῶ ἰησοῦ διωχθῆ
 τιμόθ: β': ἐπιστ: κε: γ' ὅθεν
 ση ὁ χριστὸς τὸν τοιῦτον νόμον, ἀ
 καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ εἰς τὴν
 θάλασσαν, ὁ κόσμος· τὸ πλοῖον
 παρεσέχετε· δύο πλοῖα ἦτον εἰς
 δύο καὶ εἰς τὸν κόσμον οἱ νόμοι· ὁ π
 ὅποιον δὲν ἦτον ὁ χριστός· καὶ ὁ νῆ
 γέλιον, ἐν ᾧ ἐκάθισε καὶ ἐδίδαξεν
 τὰ πλοῖα. δύο καὶ μεγάλα ἔ νόμο
 αῖς, καθὼς λέγει ὁ χριστός, ὅλα
 οἱ παροφῆται, κρέμανται· ἢ α
 ἔόν· ἀγαθήσεις κύριον τὸν κ".

τοὺς ἐν χριστῷ ἀδελφοὺς· καὶ τὸ πῶς
 τίς ἀγαπᾷ τὸν χριστόν; ἐκεῖναι ὡς
 εἰς τὸ νόμον· τίς ἀγαπᾷ τὸν πλησίον
 ὅπου παιδεύει καὶ διδάσκει καὶ
 τὸν ἀδελφόν, τὸ τέκνον
 πλοῖα· καὶ εἰς τὸ ἓνα ἐκάρθισεν ὅ
 μία εἶναι καὶ ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία
 ἀληθῶς τὸν χριστόν. δύο τὰ πλοῖα,
 τὸ σῶμα, καὶ λέγει πῶς ἐμπήκε
 χριστός μόνον ἀπὸ τὸ ἓνα· καὶ οὐ
 ψυχὴν, ὅτι καὶ ἡ διδαχὴ εἶναι ἔργον
 καὶ ὄχι τὸ σῶμα· πλοῖον, ὅ
 ἀλλὰ τί πλοῖον τὸ σίμων, ὅπου
 τὸ πέτρον; καὶ ἠθέληεν εἰπῆν τινὰς,
 πέτρον πρῶτον· ἀλλὰ δὲν εἶναι
 τὸν χριστόν· λέγεται δὲ πλοῖον τὸ σίμων
 εἰς τὸν νέον νόμον περιέχεται ἐκείνη ἡ
 μολογία, ὅπου ὁμολόγησεν ὁ μα
 τθῆς, ὡσανεὶ ἀπὸ τὸ σῶμα ὅλων τῶν

χριστοῦ· σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 τούτου πλοῖου τῶν σίμωνων· πλοῖον
 ἀγάπη· ἀμὴ διὰ τί πλοῖον τῶν
 μοναχῶν ὁσίμων ἐρωτήθη ἀν' ἀγαπ
 μόνων αὐτὸς, ἐπειδὴ ὡρλαβὸν
 βον ἀπαρνήθη τὸ χριστόν, ἀμφιβά
 πᾶ τὸ χριστόν· πλοῖον καὶ ἡ ψυ
 τί πλοῖον τῶν σίμωνων; ὅτι τὴν
 ὅπως ἀρνήθη τὸ χριστόν, τὴν ἔδωκε
 γμα μετανοίας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτω
 ὅτι καθὼς ἐκείνον ἔδέχθη μετανο
 δέχεται καὶ συγχωρεῖ καὶ ἡμᾶς, ὡ
 καὶ ζητήσωμεν ὡσὰν ὁ πέτρος, μ
 τὴν συγχώρησιν· Ἄλλ' ἀρχῶσι
 διδαχὴν ὅπως ἕκαμην ὁ χριστὸς
 μιν καὶ εἰς τὸ θάυμα τῆς ἀγίας
 ἡσυχίας·

Ὅχι μόνον ἔδωκε σήμερον, ἀλλὰ καὶ

πολλὰ ἔϊερόν εὐαγγελίον φαίνεται
 ὑστερα ἄπο τῆς διδαχῆς ἕκαμνε
 θαύματα, καὶ τὸν τόπον ἀρμόδιον
 ὀλίγους ἄρτους εἰς τὴν ἔρημον, τῶν
 τὰς πόλεις καὶ συναγωγὰς, ἃ ἀδελφ
 μονῶντων τὰς θεραπείας· καὶ γαλήνιον
 σωτηρίαν ἐκινδύνω· ὡς ἀνὸταν ἄρ
 ὅπως ἐκινδύνωε νὰ πνιγῆ· ἔτσι καὶ
 ματουργεῖ μὲν τῆς διδαχῆς ὁ Χ
 νωντας βέβαια τὰ λόγια τῆς διδαχῆς
 τῆς, καθὼς καὶ κάθε διδάσκαλος
 ἔχει, εἰ καὶ μὴ θαύματα, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἔργων τῶν πρὸς τὰ λόγια τῆς·
 δὲ καὶ καὶ τὸ πρέπον ἔστι τόπος· θαύ
 πῳ τῆς διδαχῆς, καὶ πλοῖα, καὶ δίκ
 ραίδες· ἀλλὰ ἔτσι ἕκαμνε καὶ τὴν
 ἰχθύων ἄγρην, ἀλλὰ τὸσον ὡς
 ἐξέπληξε τοὺς ψαράδες, καὶ μάλ

ειον πέτρον· ὅθεν ἀπὸ τῆς θει-
 βειαν, ἐπαρακάλη ἔ Χριστὸν νὰ
 πλοῖοντες· ἔξελθε ἀπὸ ἐμῶ. καὶ
 τῆτο ἔγινε σήμερον τὸ θαῦμα μετὰ
 τῆς αἰτίας ὅπου εἶπα εἰς τῆς ἀρχῆς
 διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἔ πέτρον, τῆς
 ἔκαμε μετὰ τὸ πλοῖοντες, διὰ χά-
 ρος ἐπειδὴ ὁ πέτρος ἦτον ψαῖας
 ἔ ἀνταμείβεται καὶ ὁ Χριστός, μετὰ
 ἔχθου· πλὴν ἡ μικρὰ δωρεὰ,
 ἔ ἀγρὰς ταύτης, ἔγινεν οἷς ἔ π-
 τιμιωτέρας πρὸς ἔ δωρεὰς·
 πον; ἀκρότε. ἐπρόσταξε μετὰ τὸ
 Χριστός νὰ ἔυγεν εἰς τὸ βάθος νὰ
 δίκτυα· ὁ πέτρος, καὶ μετὰ ὅλον
 πιάσῃ τὴν νύκτα ὅλην, καὶ δὲν ἐπί-
 πλὴν δὲν ἀμφίβαλε, δὲν ἀπίσθησε
 λιστα καὶ ἐμεγάλυνε ἔ Χριστοῦ τὸ θαῦμα

γὰ ἐδιηγῆθη ἡ νυκτὸς ἡ μάτα
 γάρα, δι' ὅλης ἡ νυκτὸς κοπι
 ἐπιάσαμθ. ἐπὶ δὲ τῷ ῥήμα
 τὰ δίκτυα. ὡ ἡ πίστεως. ὡ ἡ
 κοῆς. ἐπὶ τῷ ῥήματίσθ. ἔτ
 μα ἡ ἄγρας, πολλὴν ἔδειξεν
 τρεῖς εἰς ἡ Χριστὸν, καὶ διὰ ταύ
 λω γνώμῃ καὶ προθυμίαν, ἡ
 Χριστὸς ἀπὸ ψαρῶν, εἰς μαθητῶ
 διὸ καὶ ἡ ἔλεγε, πέτρε, μὴ φοβῆ
 ἀνθρώπους ἔσθ ζωγρῶν. ἀπὸ τ
 θέλεις ψαρεύεις ἀνθρώπους. ἀ
 πῶ Χειτέ; εἰς τὴν λίμνῃ γεν
 δὴ εἰς τοῦτον ἡ ταραχώδη κόσμ
 Χειτέ; μὲ τοῦ λόγθ τὰ δίκτυ
 τὰ ἀπλᾶ κίκτυα, ψαρεύονται τ
 δίκτυα λοιπὸν ἀκροαταί. εἶναι
 ψάει, ὁ ἀνθρώπῳ ὁ χειτῖανὸς

νεται εἰς τὴν διδασκαλίαν τὰ δίκτυα
 δίκτυον ἢ διδαχὴν, διότι καθὼς τὰ
 πολλὰ πλέγματα, πολλὰ μάτια, οὐ
 ἔπιάνονται τὰ ὄψαλα, ἔτσι καὶ ἡ
 ἔχει σκοπὸν τὴν παρατήρησιν ἀπὸ τῆς
 τῆς ἀνθρώπου, καὶ τὴν κρατήσιν εἰς
 διὰ τοῦτο ὁ διδάσκαλος τὴν πλέξιν
 πολλαῖς καὶ καλαῖς, διὰ τὸ μὴ
 καλὸν κυνήγι ὁ ἀνθρώπος· μετ' ὅλην
 φροντίδα ὁ ἀμαρτωλὸς, εἶναι σοφὸς
 τὴν κακίαν, καὶ πάντα εὐρίσκει ὁ
 τὴν σωτηρίας τὴν πολλαῖς μηχαναῖς,
 φεύγει, ἀπὸ τῆς διδασκαλίας τὰ σω
 ἀγαπῶντας τὸν κάθεται εἰς τὴν κοσμο
 σης τὴν ταραχὴν, δηλαδὴ συγ
 μέσα εἰς φροντίδες καὶ μέριμναις πε
 νωμάτων καὶ ἀβεβαίων. ὅ, τι λογ
 τα τὰ κοσμικὰ, ὅπου ἄλλοτε ἀ

ται, καὶ συντρέχοντα εὐκολώτερα,
τὰ τὰ κύματα καὶ τὸ ἀφρόν τῆς
ἀφ' αὐτοῦ ἐπρεπε νὰ ἔχον εἰς αὐ
ραν σπασίω, καὶ μικροτέραν φρο
νὰ ἔχονκαιρὸν νὰ χολάζουσι καὶ εἰς α
εἶναι φυσικώτερα ἢ ἀνθρώπων, καὶ
θινὰ καὶ σωτήρια· πλὴν ἡ σωματικ
ἢ κόσμος ψευδῆς ἀπόλευσις, εἰς
ἀνθρώποι χάσκουσιν, ὡσαν καὶ οἱ χάν
ρια, εἰς τὸ δόλωμα, σκοτίζῃ τῆς κα
γνωρίσεν ἢ νὰ ἐπαινέσεν χάρις δόλο
λόν, ὡσαὶ τοῦ κόσμου μόνιω τινὲ
καὶ τὸ ἀπολαύσεως τὴν ἀνυπόστατον
καὶ ἀφ' αὐτῆς τὴν παιδείουσις ἢ διδαχῆ, δει
σκοπόντες ἀνόητον, καὶ τὰ ἐπιθυμῆ
κατὰληπτα καὶ ἀτέλιστα (τευφὴ γὰρ
καὶ ἀφῆς ἡδοναῖς, καὶ ἀλήθειαν ἀτέλ
ματα, καὶ ποτὲ δὲν παύεν τὴν ἐπιθυ

ὅπῃ ὑπὲρ τὸ μέτρον τὰ κυ
 ἔκορέσθαι πλετῶν; ποῖον ἔ
 τὸ μέτρον καθ' ἡμέραν τρυφῶ
 δαλεύων αἰχραῖς καὶ ἀτοπαις,
 ὅχι βλάβειν αἰώνιον;) πλι
 Φιλήδοροι καὶ Φιλόπλετοι, ἀφ
 πῶς εἶναι βέβαια μέτριά, Φε
 παιδείῃ καὶ διδαχῇ, καὶ εἰς
 ζονται τὸ βυθὸν τὸ ἀδιορθώσεω
 σαν ἀφωνα ψάγια. ἀλλὰ ὅλα
 τέρα ζῶα τὸ γῆς, καθὼς εἰς
 καὶ γνώριμον τῆτο, εὐείσκοντα
 τήδαιοι, οἱ ποῖοι τὰ διδάσκεισι
 ματὰ ἐπιτηδεύματα καὶ μαθ
 νὰς ὅμως νὰ εἰπῇ, πῶς ἐδιδ
 ψάει τίποτε μαθήματα; ὅχι
 ὅπου γενηθῆ μέσα εἰς πλατ
 ἀπολαυστικῶν ἡδονῶν, καὶ τ

πατατεί ἐκεῖ δρόμον ἀτακτον
 ὅ, τι λογῆς εἶναι τῷ ἰχθυῶν ὁ δρόμος
 ἔτρεψε τὸ φυσικόν τε λογικόν εἰς τὸ
 ἀλογίαν καὶ ἀνοίαν· καὶ διὰ τῆτο καὶ
 ἤθελε τὸ γένη διδάσκαλος, δὲν ἀφ
 τοῦ τόπου τε, δὲν παιδεύεται· ἀλλ
 εἰ γλυτερόν, ὡσάν χέλυ, γλιτρά
 καὶ ἀπὸ τὸ καλοπλεγμῶν δίκτυον
 καὶ τρέχει καὶ κρόβεται εἰς τὸ συνηθ
 κον τὸ λίμνης τε· Ἀλλὰ δὲν εἶναι
 τε ἀσφαλῆς τόπος ἢ θάλασσα·
 γὰρ ἐκεῖνον ὅπου βεληθῆ ναὶ τλω
 ὡσάν ψάρι τὸ κρατεῖ ἀφῶνον καὶ
 διὰ τοῦτο χειτανέ, καθὼς ὅσο
 ψᾶς, ποτὲ δὲν συγκαταβαίνεις να
 θάλασσαν, διότι εἶναι ἀλμυρὰ κα
 καὶ ἀν πίης, διψᾶς καὶ φλέγεται
 ρον. ἔτσι εὐλαβῶ καὶ φεῦγε καὶ

σης ὡς λέγω ταῖς φθοροπο
 δεις ἀπόλαυσε· εἶδὲ καὶ τὸ
 μέσα καὶ κολυμβᾶς, εὖγα
 εὖγα. διότι ὅσον καὶ ἂν εἶσαι κα
 ἢ πολλὴ ταραχὴ τοῦ κόσμου,
 τον πέλαγος τῶν ἡδονῶν, κατ
 γεισε. ἔλα λοιπὸν, καὶ ὡσαν
 γατον ψάρι, γαμάτισε καὶ
 σωτήριον δίκτυον τῆς διδαχῆς.
 πολὺ βαθέα, καὶ μέσα εἰς πολὺ
 φοβᾶσαι, μὴν ἀπελπίζουσαι
 εἰς τὸ βάθος ἐπρόσταξε νὰ
 ἐπάναγε εἰς τὸ κ': μόνον θέλει
 θῆς, καὶ εὐθὺς ὁ χριστὸς σὲ π
 καίκιτε, τὸσον ὀγλήγορα, τό
 καὶ αὐτοὶ τοῦ Χριστοῦ οἱ μαθητα
 καὶ νὰ θαυμάζουσιν τὴν σωτηρίαν
 πρέπει νὰ ἠξεύρης καλὰ, ὅτι κ
 πέσεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἂν

τὸ πικρόντης νερόν, ὡσάν τοὺς εὐγα
 κρέμουν, καὶ καθὼς μὲ φαίνεται
 ἕως ὅπου νὰ ξεράσων ὅλον τὸ φθαρι
 πού ἔπιαν, ἔτῃ σὺ χειριανέ, ἀφ
 τὸ βαβὺ τῆ ἀμαρτίας πέλαγ, κ
 τῆς διδαχῆς, τότε σπύδασε μὲ κ
 τῆς μετανοίας νὰ ξεράσης ὅλιω τῆ
 ὅπου ἐποτίσθης, ἀπὸ τῆ ἐν τοῖς κ
 γοῖς καὶ τόποις ἀναστροφῆν, ὡς ἀν
 νὰ καθαριθῆς καὶ ἀπὸ αὐτῆ τῆ
 τῆς πρώτης σε πολιτείας. τὸ δὲ ἐ
 τὸ διδάσκει ὁ σοφὸς σολομών εἰς τῶ
 τῆ, λέγωντας, ἕνε πῖνε ἀπὸ σῶν φρέα
 ἕνε πῖνε ἀπὸ ἐδικάσε πηγὰδια.
 χειριανέ. καὶ πῖνε καὶ πότιζε ἀπ
 σιν ὅπου ἔχει ἡ ἐκκλησίαμας. ἡ ὁ
 ἀλεθρινὴ διδαχὴ. καὶ τῆς εὐσεβοῦς σο
 σις καὶ παίδουσις. τῆ ὅποιαν ἄμ

(382)

βασιλεῦ, καὶ δύνανται ἔλοινα
μα, οἱ μὲν ἄσάν μαθηταί, ο
σεως καὶ ἰατρείας δεόμενοι, διὰ
δεσπότη. ἀμ

ἔμελετήθη ἐν σμύρνη καὶ
σε

Τῶ αὐτῶ Διαμαντῆ ρυσίς, εἰς
 νικόλαον τ' ἐν μύροις, περι-
 νημάτιον·

Κ Αἱ ναὶ χριστιανοὶ βέβαια θέλω
 φθονεροὶ, καὶ ὡσὰν κακὰ
 ἔχθρου διαβόλου λαθραῖα σπέρμα
 συναχθῆν ἀπὸ τ' δίκαιον διεριστῆν τ'
 τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· ἀπὸ τὸ ὁποῖον
 τρωθῆτε ὑμεῖς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί
 χητε τῆς ἐν Χριστῷ ἀναπαύσεως,
 γὰρ περιπατήσητε τὴν ἐναντίαν τρω-
 ρῶν, ὅπου εἶναι ἡ φιλαδελφία, ἡ ἀ-
 εὐγάτη· τὴν ὁποῖαν περιελάλησα
 ἵνα ἀσπάζομεθα· ὅτι ἀπὸ
 φιλαδελφίας, εὐδοκίμησαν οἱ περι-
 καιοὶ, ὅσους ἐπαινεῖ καὶ ὑπαλαλαῖ τῶ

ελθῶ, καὶ ἰδέα χάρις, τὸ εὐ-
 πεισιώτερον ἐδοξάσθη ὁ ἰωσήφ
 δελφίαν, ὡς αἰ διὰ τὴν δόξα
 ἔδότην ἀπὸ τοῦ Φαραώ· καὶ
 θεοπρασίαις, τὰ μεγάλα θαύ-
 ῶνομαδιῶσαι θεὸς ἔφαραῶ, τῆς
 χαρίσματα· ἀφ' τὴν φιλαδέλφ-
 μακάριον δαβὶδ πρὸς τὸ ἄλλο
 ἔσαοὺλ τὸ ἄγριον φθόνον, μετὰ
 ἀπεκοίμιζε. ἀφ' τοῦτο νικητῆς
 βασιλεὺς ἐγένε θεοχρότονητῶ.
 πον εἰς τὴν νέαν ἀφ. θήκω ἢ φιλ-
 να εἶπῃ εἰς τὸ ναθαναήλ μετὰ χαρὰ
 σῆς κ". καὶ ὕστερον ὅλως τοὺς ἀπο-
 φία τὸς ἔκαμε νὰ γένων εὐεργέτα
 φαλοῦντές τον εἰς τὰ εὐαγγελικὰ
 σαν σπυδρῶ, μετὰ μυεῖς πόνους
 δύνους, καὶ τέλῶ μετὰ καταφε-
 ἤθελα νὰ ἀπαειθμήσω καὶ πολλοί

ση τῶ μεγάλῳ νικητάῳ ταῖς
 ὁποῦ διὰ τῆν ἱερωσύνην ἐργασί
 ρισσοτέρας ὁποῦ ἐπρόσθιοι
 δῶν χάρισμα; ποία γῆῶσα
 δύναμις ἐν τοῖς λόχοις, ἢ ἵνα
 εἰς τοὺς λόχοις, ὅσῳ τὰ φθάση δι
 μέγαρα ἢ γαμορὰ ἔργα, ἢ
 τοῦ μεγάλου νικητάου ὑπέμια
 σον ὁμώσμος; ἢ οἱ τότε ἄνθρω
 διά λόχου σου; κατὰ ἀπὸδία, οὐ
 ἀυτίς σου ὁ ἥγιος εἰς τοὺς ἀρ
 τῆς θαλάσσης τὰ βάρη, τόσα
 δρώσων ὁ μακάριος νικητάος
 το χάριτες, μὲ ταῖς ψυχμαῖς το
 ἀρεταῖς, μὲ τὰ δῖμαθα θατριὰ
 μέγιστον μὲ τῆν σαρκῆδιαν τῆν
 τοῦ μὲν ὄφρα μὲ λόχον. τούτο
 ὁ ἅγιος. ἐμῖνος μὲ τῆν ἐν χει

σίαν, τοὺς ἀδελφεοὺς. ἄλλους μὲν
 τὰ, τοὺς ἄπορους καὶ πένητας·
 μὲν τῆς ἀρετῆς τὴν αἰδῶ. τοὺς
 αἰαν δεξίωσιν· καὶ πάλιν τοὺς ὀ
 νεθεσίαν· τοὺς τραχυτέρους
 τοὺς προθυμοτέρους μὲν ὡς θαλά
 νηροτέρους μὲν ἀπειλιῶ, μετρῶντα
 σου χρεῖαν ἢ δύναμιν, τὴν δια
 λειαν, καὶ γινόμενον τοῖς πᾶσι τῶ
 τὰ τὸν μακάριον παῦλον, διὰ
 πάντα εἰς τὸν χριστόν. Ἄλλα
 τὸν ὁποῖον παρομοιάζω τὴν πλεον
 τῆ πατρὸς νικολάου) ἢ νύκτα
 φωτισμὸν, καὶ χαρίζει ἀπὸ τῶ
 σφαίριον τὴν ὠφέλειαν· εἰς δὲ
 νύκτα μάλιστα ἐγένετο εἰς ταῖς εὐε
 ρα. διότι ὅσοι πλέον ἠγάπα
 γετεῖν τοὺς ἀνθρώπους, τόσοι

γάπα, καὶ τὸ λαμβάνειν εὐεργε-
 πους. ἕνα μὲν, ἀλλὰ νὰ μὴ φ-
 θενείας τῶν ἀνθρώπων οὐκ εἶναι.
 ἔχη μόνον συνίστορα εἰς τὰ ἔργα
 τῆτο εἰς ἄλλους ἀνθρώπους, ἢ νύ
 τὸ τὸ συνεισισμὸν, δηλαδή τῶν ἡ-
 μάτων καὶ ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἀνά-
 τῆ ἁγίου, ἢ νύξ ἐγένετο ὑπόθε-
 σιν εἰς εὐεργεσιῶν αὐξήσιν καὶ
 τοῦτο, ποτὲ μὲν ἔτραχεν ὁ ἁγ-
 σωματικῶς, πλετίζοντας ἐ-
 πλωχείαν ἐκινδύνβιον ψυχικῶς.
 ζῆτε τὴν θάλασσαν νοερῶς, διὰ ν-
 εἶναι ὅπου ἢ διὰ λιμὸν, ἢ διὰ
 τῆτα τῶν χειμῶν, ἐκινδύνβιον σ-
 θασε μία τῶν ἁγίων νυκτερινῆ δέησι-
 ση βασιλεῖς, νὰ φοβήσῃ ἐπάγ-
 καταδικασμῶν, καὶ ἁπλῶς ε-

Φανερώση, πόσον ἰσχύειτῶν δικαίαι
 δέησις· μετὰ ἰσχυραῖς καὶ ἄλυταις
 ἀπίδειξες, ἐβεβαίωσε καὶ τὴν ὑπὲρ
 τῆ ἀρειοῦ θεολογίαν, πῶς εἶναι
 ῥάπισμα δίκαιον, ὅπου μὲ πολὺν
 σε τὸν ἀρειοῦ βλασφημῶντα· αἰ
 ναὶ καρπὸς καὶ τὰ ἰσαριθμὰ τοῖς
 ἢ γὰ εἶπῶ κάλλιον, τὰ ἀναρίθμη
 θαύματα, μὲ τὰ ὅποια καὶ Ἰωντα
 νόντα, ἐδόξασεν ὁ θεὸς τὸν μέγα
 ἀείποτε τὸν δοξάζει. ὅτι καὶ τῶρα
 ἀν ἐπικληθῆ ἔ μακαρίαι νικολάει
 φθάνει τὴν δέησιν ἢ ἐπακοή ἔ θεοῦ
 ἢ ταχεῖα βοήθεια. τοιοῦτοτρόπος
 ἀδικεμενῶν, ἀθωοῖ συκουφαντου, μ
 χειμαζομένων συγκαταπολεμῆ π
 ρώνη ἐχθροῦ τυραννοῦ ἔ μακαρίου
 ἀλλὰ μέσου ταύτης κυβερνᾶται ὅς

ται χηρεία, πλουτίζοντα πένητες,
 πλῆσιοι, παῖδες πατέρες εἰς τὰ ἀνο
 ροῦνηα, οἰκία ὁμονοῦσαι καὶ σωφρογῆσαι
 πόλεις κινδύνων ἐλευθεροῦνηα, ἐκκλησι
 ποιμνῆες ἐκκλησιῶν ἐπιχύνονται, οἱ
 τίζονηα, καταφεύγοντες εἰς τὸ μέγαλο
 ὑπεράσπισιν, καὶ ὅλοι ἀπλῶς φε
 χειραγωγούται εἰς τὴν ἀνω μητε
 βασιλείαν τῶν ἔθνων, ἅρα ἄπολαυσ
 ὅπου ὁ θεὸς διὰ τοὺς δικαίους ἢ τοίμα
 καθ' ὃν τρόπον γνωρίζῃ ὁ καλέσας τὸς
 ἔχῃ καὶ ἀπολαμβάνῃ τῶρα ἐν ἔθνο
 ἱεράρχης νικόλαος, ὁ λαμπρὸς καὶ
 ἐκκλησίας φωστῆρ, καὶ πύργος α
 θαίρετος καὶ γενναῖος. ἄπολαύσει
 τερον αὐτὰ τὰ ἐπουράνια καλὰ ἐν ἔ
 ρει, δηλαδὴ τῆ ἀνταποδόσεως, κα
 μιν καὶ ὑπόκειται σήμερον ὁ θεὸς,
 γων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατ

μισθὸς ὁμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἔθροισιν
 μέγιστε ἱεράρχα νικόλαε, ἐκείθεν
 πρὸς τὰ ἄγγέλων τὰ ἁγίων, μεθ' ἁγίων
 λαλοῦντα ἐναυλίζη καὶ ἐν ἀγάλλεσσι, ἐν
 πάντας τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ ταύτῃ ἡ
 σύναξιν· τὴν ὁποῖαν καὶ ἀποδέχεσθαι
 ὅπου σοὶ προσφέρῃ κατὰ τὴν ἡμέραν
 ἀγιωτάτης σε μνήμης. καὶ μὲν τὴν
 παρρησίαν, ἀντιμέτρησον αὐτῇ τὴν
 ἐνθεὸν εἰς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ φόβον
 πάντων τῶν θεῶν· αὐξήσον ἡμῶν τὴν
 ἀγάπην, καὶ ἀνάδειξον ἡμᾶς πρὸς
 τὴν ἀλλήλων ὠφέλειαν, καὶ συνετωτέρως
 ἡμέραν ἡμῖν συμφέροντα· δὸς εἰς
 κρείττοντα τὰ ἀλόγα τῆς ψυχῆς ἡμῶν
 ῥυθμισμόν αὐτὰ λογικώτερον· ἀποκαθάρσον
 καρδιῶν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἡμῶν
 γρηγορῶν πάσης, τὸν φθόνον, καὶ ἀντι

φιλαδελφίαν ὅπου ἔγνωρίσαμεν
 ανος ἀγιότητά . τὴν ἐκκλησίαν
 ἀφύλαξον , καὶ πᾶσαν φανε
 κινεμενίω κατ' αὐτῆς βλάβει
 κινδυνεύοντας ἡμῶν , τοὺς ἄρρωστο
 σι ἀξίωσον . καὶ πάντα ἴ
 φέρει ἀγῶτατε πάτερ , πρὸς
 γοις ἀγαθοῖς καὶ σωτηρίοις , δι
 τὴν ἰσχυρὰ σου ἀντίληψιν , ἀξί
 μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης , καὶ σ
 ἐπερανίαι μακαριότητι , ὡ
 κυρίῳ ἡμῶν , ᾧ πρέπει δόξα
 καὶ ἀγίῳ πνεύματι . ἀμ
 ἄμην :

(393)

Ἐτεχε τὸ ἅγιον ἡ μνήμη κυριακῆ ,
τὸ λεκᾶ τὸ ἐξ ἡμέρας εἰσὶν ὡς αἱ
ειζόμεθα τῷ σμύρνης κυρίῳ π
νῆψα τὸ παρὸν εἰς τὸ ἅγιον ὡς
εἰς λόγον ἕτερον , ὅς ἦν κατὰ
θεῖς τινι ἀψιέ :

Τέλος.

ANTOINE GABRIEL
GALAT

